

Euroopan unionin virallinen lehti

L 178

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

28. kesäkuuta 2013

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 576/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista siirroista ja asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoamisesta ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/29/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (uudelleenlaadittu) ⁽¹⁾ 27
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/30/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 66
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/31/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta koirien, kissojen ja frettien unionin sisäisessä kaupassa ja unioniin tuonnissa sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta ⁽¹⁾ 107

Hinta: 7 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

II Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 577/2013, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013, koirien, kissojen ja frettien muissa kuin kaupallisissa siirroissa käytettävien tunnistusasiakirjojen malleista, alueiden ja kolmansien maiden luettelojen vahvistamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädettyjen tiettyjen edellytysten noudattamista osoittavien ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevista vaatimuksista ⁽¹⁾ 109**

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 576/2013,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013,

lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista siirroista ja asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan sekä 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun ehdotus lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 998/2003 ⁽³⁾ vahvistetaan eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan jäsenvaltiosta toiseen tapahtuviin tai kolmansista maista lähtöisin oleviin muihin kuin kaupallisiin lemmikkieläinten siirtoihin, ja näiden siirtojen valvontaa koskevat säännöt. Sen tavoitteena on varmistaa riittävä turvallisuustaso tällaisiin muihin kuin

kaupallisiin siirtoihin liittyviä, kansanterveyteen ja eläinten terveyteen kohdistuvia riskejä vastaan ja poistaa perusteettomat esteet tällaisilta siirroilta.

(2) Lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 998/2003 muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 438/2010 ⁽⁴⁾ liitettyssä lausumassa komissio sitoutui ehdottamaan asetuksen (EY) N:o 998/2003 tarkistamista kokonaisuudessaan ja etenkin delegoitujen ja täytäntöönpanosäädöksiin liittyvien seikkojen osalta. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantulon vuoksi on komissiolle asetuksen (EY) N:o 998/2003 nojalla siirretty täytäntöönpanovalta näin ollen saatettava mainitun perussopimuksen 290 ja 291 artiklan mukaiseksi. Koska asetuksessa (EY) N:o 998/2003 säädettyihin eläinten terveyttä koskeviin vaatimuksiin on tehtävä useita muutoksia ja jotta varmistetaan, että nämä vaatimukset ovat tavallisille kansalaisille riittävän selkeitä ja ymmärrettäviä, mainittu asetusta olisi kumottava ja korvattava tällä asetuksella.

(3) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava luettelo eläinlajeista, joihin olisi sovellettava eläinten terveyttä koskevia yhdenmukaistettuja vaatimuksia, kun asianomaisiin lajeihin kuuluvia eläimiä pidetään lemmikkieläiminä ja ne ovat muiden kuin kaupallisten siirtojen kohteena. Luetteloa laadittaessa olisi otettava huomioon niiden alttius raivotaudille tai niiden merkitys raivotaudin epidemiologiassa.

(4) Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkuiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säästöjen eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, 13 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/65/ETY ⁽⁵⁾ vahvistetaan muun muassa koirien, kissojen ja frettien, jotka ovat raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluvia

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 119.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. toukokuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 132, 29.5.2010, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54.

eläimiä, kauppaan ja tuontiin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset. Koska näitä lajeja pidetään myös lemmikkieläiminä, jotka ovat usein niiden omistajan tai valtuutetun henkilön mukana muiden kuin kaupallisten siirtojen aikana unionin alueella ja unionin alueelle, tässä asetuksessa olisi säädettävä jäsenvaltioihin suuntautuviin, näiden lajien muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset. Nämä lajit olisi lueteltava tämän asetuksen liitteessä I olevassa A osassa.

- (5) Samoin olisi vahvistettava oikeudelliset puitteet sellaisten eläinlajien muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettaville eläinten terveyttä koskeville vaatimuksille, joilla ei esiinny raivotautia tai jotka ovat raivotaudin kannalta epidemiologisesti merkityksellisiä ja joihin, jos niitä ei pidettäisi lemmikkieläiminä, sovellettaisiin unionin muita säädöksiä, elintarvikkeiden tuottamiseen käytettäviä eläimiä koskeva lainsäädäntö mukaan luettuna. Nämä lajit olisi lueteltava liitteessä I olevassa B osassa.
- (6) Liitteessä I olevassa B osassa olevan luettelon olisi sisällettävä selkärangattomat, lukuun ottamatta direktiivin 92/65/ETY soveltamisalaan kuuluvia mehiläisiä ja kimalaisia sekä vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/88/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia nilviäisiä ja äyriäisiä. Luettelon olisi sisällettävä myös koristevesieläimet, joita kasvatetaan muissa kuin kaupallisissa akvaarioissa ja jotka eivät kuulu direktiivin 2006/88/EY soveltamisalaan, sekä sammakkoeläimet ja matelijat.
- (7) Liitteessä I olevassa B osassa olevan luettelon olisi lisäksi sisällettävä kaikki lintulajit, lukuun ottamatta niitä, jotka kuuluvat eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/158/EY⁽²⁾ soveltamisalaan, sekä jyrjsyt ja kanit, lukuun ottamatta niitä, jotka on tarkoitettu elintarviketuotantoon ja määritelty eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004⁽³⁾ liitteessä I.
- (8) Siihen asti kun on vahvistettu unionin sääntöjä, joita sovelletaan liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin toisesta jäsenvaltiosta tai joltakin alueelta tai kolmannesta maasta jäsenvaltioon, kansallisia sääntöjä olisi voitava unionin oikeuden johdonmukaisuuden

vuoksi soveltaa tällaisiin siirtoihin edellyttäen, että ne eivät ole tiukempia kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat säännöt.

- (9) Koska tämän asetuksen liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvat eläimet saattavat kuulua erityistä suojelua tarvitseviin lajeihin, tätä asetusta olisi sovellettava rajoittamatta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kaupaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 338/97⁽⁴⁾.
- (10) Jotta erotettaisiin selvästi toisistaan säännöt, jotka koskevat koirien, kissojen ja frettien muita kuin kaupallisia siirtoja, ja säännöt, jotka koskevat direktiivissä 92/65/ETY säädettyjä eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia koirien, kissojen ja frettien unionin sisäisessä kaupassa ja tuonnissa unioniin kolmansista maista, tässä asetuksessa olisi lemmikkieläimen määrittelemisen lisäksi määriteltävä lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot, joiden aikana tällainen lemmikkieläin on omistajansa tai valtuutetun henkilön mukana. Kokemus on osoittanut, että tällaisen muun kuin kaupallisen siirron aikana ei ole aina mahdollista, että lemmikkieläin on koko ajan omistajansa tai valtuutetun henkilön välittömässä läheisyydessä. Asianmukaisesti perustelluista ja asiakirjoin todistetuista syistä lemmikkieläimen olisi katsottava olevan omistajansa tai valtuutetun henkilön mukana, vaikka lemmikkieläimen muu kuin kaupallinen siirto tapahtuu enintään viisi päivää ennen omistajan tai valtuutetun henkilön liikumista tai enintään viisi päivää sen jälkeen tai se tapahtuu muussa fyysisessä paikassa kuin se, missä omistaja tai valtuutettu henkilö on.
- (11) Nykyisten sääntöjen soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että unionissa tapahtuva kaupankäynti ja kolmansista maista unioniin tuleva tuonti, joiden kohteena ovat liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläimet, voidaan vilpillisellä tavalla saada näyttämään muulta kuin kaupalliselta siirroilta. Jotta voitaisiin torjua tällaisia käytäntöjä, koska ne voivat aiheuttaa eläinten terveyteen liittyviä riskejä, tässä asetuksessa olisi vahvistettava, kuinka monta liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvaa lemmikkieläintä enintään saa olla omistajansa tai valtuutetun henkilön mukana. Olisi kuitenkin oltava mahdollista ylittää tämä enimmäismäärä tietyin erityisedellytyksin. Lisäksi olisi selvennettävä, että jos erityisedellytyksiä ei täytetä ja tämän asetuksen liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten määrä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, näihin lemmikkieläimiin sovelletaan direktiivin 92/65/ETY ja direktiivin 90/425/ETY⁽⁵⁾ tai direktiivin 91/496/ETY⁽⁶⁾ asiaankuuluvia säännöksiä.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 91/496/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56).

⁽¹⁾ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 74.

⁽³⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

- (12) Asetuksessa (EY) N:o 998/2003 säädetään, että sen liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläimet katsotaan siirtymäkauden ajan tunnistusmerkityiksi, jos niissä on tatuointi, jonka merkinnät ovat selkeästi luettavissa, tai elektroninen tunnistusmerkintä (mikrosiru). Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi vahvistettava säännöt tämän asetuksen liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten tunnistusmerkinnästä 3 päivänä heinäkuuta 2011 päättyneen siirtymäkauden jälkeen.
- (13) Mikrosirun asettaminen on invasiivinen toimenpide, jonka suorittamiseen vaaditaan tietty pätevyys. Tästä syystä ainoastaan asianmukaisen pätevyyden omaavien henkilöiden olisi asetettava mikrosiruja. Jos jäsenvaltio sallii muiden henkilöiden kuin eläinlääkäreiden asettaa mikrosiruja, sen olisi vahvistettava tällaisen henkilön pätevyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia koskevat säännöt.
- (14) Asetuksen (EY) N:o 998/2003 liitteessä I a vahvistetaan tekniset vaatimukset, jotka koskevat lemmikkieläinten tunnistusmerkitsemistä mikrosirulla. Nämä tekniset vaatimukset ovat kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaiset, ja ne olisi esitettävä tämän asetuksen liitteessä II tekemättä niihin olennaisia muutoksia.
- (15) Kansanterveyden ja liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten terveyden suojelemiseksi tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ehkäiseviä terveyttä koskevia toimenpiteitä. Näiden toimenpiteiden olisi perustuttava tieteellisesti validoituun tietoon, ja niiden soveltamisen olisi oltava oikeassa suhteessa siihen kansanterveydelliseen tai eläinten terveyttä koskevaan riskiin, joka liittyy asianomaisille taudeille tai tartunnoille alttiiden lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin. Toimenpiteiden olisi sisällettävä säännöt jäsenvaltioiden tai niiden osien luokittelemiseksi, menettelyt, joiden mukaisesti ennalta ehkäisevien terveyttä koskevien toimenpiteiden soveltamista vaativien jäsenvaltioiden olisi jatkuvasti esitettävä perusteet tällaisten toimenpiteiden käyttämiselle, ennalta ehkäisevien terveyttä koskevien toimenpiteiden soveltamisen ja dokumentoinnin edellytykset sekä tarvittaessa edellytykset kyseisten toimenpiteiden soveltamisesta poikkeamiselle. Tämän asetuksen nojalla hyväksyttävässä täytäntöönpanosäädöksessä olisi tämän vuoksi vahvistettava luettelo jäsenvaltioista tai niiden osista, jotka on luokiteltu asiaankuuluvien sääntöjen mukaisesti.
- (16) On mahdollista, että liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluville lemmikkieläimille ennen kolmen kuukauden ikää annetut raivotautirokotukset eivät anna immunitetisuoja, koska ne kilpailevat emosta siirtyvien vasta-aineiden kanssa. Siksi rokotevalmistajat suosittelevat, ettei nuoria lemmikkieläimiä rokotettaisi ennen tuota ikää. Jotta näin ollen voitaisiin sallia sellaisten nuorten lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot, jotka kuuluvat liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin ja joita ei ole rokotettu raivotautia vastaan tai jotka on rokotettu mutta joilla ei vielä ole immuunisuoja, tässä asetuksessa olisi säädettävä tietyistä toteutettavista varotoimenpiteistä ja annettava jäsenvaltioille mahdollisuus sallia tällaiset siirrot alueelleen, kun nuorten lemmikkieläinten osalta on noudatettu näitä toimenpiteitä.
- (17) Niiden edellytysten yksinkertaistamiseksi, jotka koskevat liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja sellaisten jäsenvaltioiden välillä, joiden tilanne raivotaudin osalta on samalla tavoin suotuista, tässä asetuksessa olisi säädettävä myös mahdollisuudesta poiketa raivotautirokotusta koskevasta vaatimuksesta. Tällaisen mahdollisuuden olisi oltava kiinnostuneiden jäsenvaltioiden käytettävissä yhteisen hakemuksen perusteella. Tällaisen poikkeuksen olisi perustuttava tieteellisesti validoituun tietoon ja sitä olisi sovellettava oikeasuhteisesti siihen kansanterveydelliseen tai eläinten terveyttä koskevaan riskiin nähden, joka liittyy raivotaudille alttiiden eläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin. Tämän asetuksen nojalla hyväksyttävässä täytäntöönpanosäädöksessä olisi lueteltava ne jäsenvaltiot tai niiden osat, joita tällainen poikkeus koskee.
- (18) Asetuksen (EY) N:o 998/2003 liitteessä II olevan B osan 2 jaksossa luetellut maat ja alueet soveltavat jäsenvaltioiden sääntöjä vastaavia sääntöjä, kun taas mainitun asetuksen liitteessä II olevassa C osassa luetellut maat ja alueet täyttävät mainitun asetuksen 10 artiklassa säädetyt kriteerit. Nämä luettelot olisi vahvistettava niihin olennaisia muutoksia tekemättä täytäntöönpanosäädöksessä, joka hyväksytään tämän asetuksen nojalla.
- (19) Tämän asetuksen nojalla hyväksyttävässä täytäntöönpanosäädöksessä olisi lisäksi vahvistettava luettelo niistä alueista tai kolmansista maista, jotka soveltavat sääntöjä, jotka sisällöltään ja vaikutukseltaan vastaavat tässä asetuksessa vahvistettuja, liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä koskevia sääntöjä.
- (20) Asetuksessa (EY) N:o 998/2003 vahvistetaan tiettyjä vaatimuksia, jotka koskevat lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja jäsenvaltioihin toisista jäsenvaltioista ja sen liitteessä II olevan B osan 2 jaksossa ja C osassa luetelluista maista tai luetelluilta alueilta. Näihin vaatimuksiin kuuluu voimassa oleva raivotautirokotus, joka on annettu kyseisille lemmikkieläimille rokotteilla,

jotka täyttävät Maailman eläintautijärjestön (OIE) maa-eläinten diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevän käsikirjan asiaa koskevassa luvussa vahvistetut vähimmäisvaatimukset tai joille on myönnetty myyntilupa joko direktiivin 2001/82/EY ⁽¹⁾ tai asetuksen (EY) N:o 726/2004 ⁽²⁾ mukaisesti. Nämä rokotteet ovat osoittautuneet tehokkaiksi eläinten suojelemiseksi raivotaudilta, ja ne ovat osa asetuksen (EY) N:o 998/2003 liitteessä I b vahvistettuja raivotautirokotuksen voimassaoloa koskevia vaatimuksia. Nämä vaatimukset olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä III tekemättä niihin olennaisia muutoksia.

- (21) Asetuksessa (EY) N:o 998/2003 säädetään tiukemmat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset niille lemmikkieläimille, jotka siirretään jäsenvaltioihin muista kuin mainitun asetuksen liitteessä II olevassa C osassa luetelluista maista tai siinä luetelluilta alueilta. Näihin vaatimuksiin kuuluvat tarkastukset, joissa mitataan raivotautirokotteiden tehokkuus yksittäisissä eläimissä määrittämällä vastaaineet laboratoriossa, joka on hyväksytty raivotaudin vastaisten rokotteiden tehokkuutta mittaavien serologisten valvontatestien standardoinnissa tarvittavien arviointiperusteiden vahvistamisesta vastaavan erityislaitoksen nimeämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/258/EY ⁽³⁾ mukaisesti. Siksi tämä vaatimus olisi säilytettävä tämän asetuksen liitteessä IV, ja siihen olisi sisällytettävä edellytys, jonka mukaan testi olisi suoritettava Maailman eläintautijärjestön maa-eläinten diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevän käsikirjan asiaa koskevassa luvussa vahvistettujen menetelmien mukaisesti.
- (22) Tunnistusasiakirjat, jotka ovat liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien, muiden kuin kaupallisten siirtojen kohteena olevien lemmikkieläinten mukana, ovat tarpeen tämän asetuksen noudattamisen todistamiseksi. Tässä asetuksessa olisi siksi vahvistettava tunnistusasiakirjojen myöntämistä koskevat edellytykset sekä niiden sisältöä, voimassaoloa, turvaominaisuuksia, muotoa ja ulkoasua koskevat vaatimukset.
- (23) Tässä asetuksessa olisi annettava jäsenvaltioille mahdollisuus sallia sellaisten liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot alueelleen, joiden mukana on sellaisen alueen tai kolmannen maan myöntämä tunnistusasiakirja, joka soveltaa sisällöltään ja vaikutukseltaan jäsenvaltioiden soveltamia sääntöjä vastaavia sääntöjä. Tässä asetuksessa olisi myös annettava jäsenvaltioille mahdollisuus sallia sellaisten lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot alueelleen sen jälkeen, kun ne on siirretty jollekin alueelle tai kolmanteen maahan, joiden mukana on josakin jäsenvaltiossa annettu tunnistusasiakirja, edellyttäen, että kyseisiltä alueilta tai kyseisistä kolmansista maista paluuta koskevat edellytykset täyttyivät ennen kuin lemmikkieläin poistui unionista.

- (24) Tässä asetuksessa olisi myös annettava jäsenvaltioille mahdollisuus sallia tapauksessa, jossa omistajan on päästävä kiireesti matkaan esimerkiksi äkillisen luonnonkatastrofin, poliittisten levottomuuksien tai muun omistajaan liittyvän pakottavan syyn vuoksi, sellaisten liitteessä I lueteltuihin eläinlajeihin kuuluvien lemmikkieläinten, jotka eivät täytä tämän asetuksen edellytyksiä, suora tulo alueelleen edellyttäen, että lupa anotaan etukäteen ja määräjäsenvaltio myöntää sen ja että tämän asetuksen edellytysten täyttämiseksi toteutetaan ajallisesti rajattu eristämisaika virallisessa valvonnassa. Huolimatta tarpeesta päästä kiireesti matkaan tällaiset luvat ovat välttämättömiä, koska sellaisen lemmikkieläimen tuomisesta unioniin, joka ei täytä tämän asetuksen edellytyksiä, aiheutuu eläinten terveyteen liittyviä riskejä.

- (25) Direktiiviä 90/425/ETY ja direktiiviä 91/496/ETY ei sovelleta matkailijoiden mukana muiden kuin kaupallisten siirtojen aikana oleville lemmikkieläimille tehtäviin eläinlääkintätarkastuksiin.

- (26) Jotta jäsenvaltiot voivat tarkastaa, noudatetaanko tätä asetusta, ja toteuttaa tarvittavat toimet, tässä asetuksessa olisi edellytettävä, että henkilö, jonka mukana lemmikkieläin on, esittää vaaditun tunnistusasiakirjan silloin, kun muu kuin kaupallinen siirto jäsenvaltioon tapahtuu, ja olisi säädettävä asianmukaisista asiakirjojen ja tunnistusmerkintöjen tarkastuksista sellaisten lemmikkieläinten osalta, jotka ovat omistajansa mukana muun kuin kaupallisen siirron aikana jäsenvaltiosta toiseen tai tietyltä alueelta tai tietyistä kolmannelle maasta jäsenvaltioon.

- (27) Tässä asetuksessa olisi myös vaadittava, että jäsenvaltiot suorittavat järjestelmällisiä asiakirjojen ja tunnistusmerkintöjen tarkastuksia nimetyissä maahantulopaikoissa lemmikkieläimille, jotka ovat omistajansa mukana muun kuin kaupallisen siirron aikana tietyltä alueelta tai tietyistä kolmannelle maasta jäsenvaltioon. Tällaisissa tarkastuksissa olisi otettava huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 882/2004 ⁽⁴⁾ sisältyvät asiaa koskevat periaatteet. Jos se on tarpeen edelleen siirtämisen mahdollistamiseksi muihin jäsenvaltioihin, jäsenvaltio olisi veloitettava kirjaamaan suoritettut tarkastukset tunnistusasiakirjaan, jotta ne voivat käyttää näiden tarkastusten päiväystä tunnistusasiakirjan voimassaoloajan määrittämiseen.

- (28) Lisäksi tässä asetuksessa olisi säädettävä suojatoimenpiteistä, joilla käsitellään lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista siirroista kansanterveydelle tai eläinten terveydelle aiheutuvia riskejä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 79, 30.3.2000, s. 40.

⁽⁴⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

- (29) Jotta kansalaisille tarjottaisiin selkeitä ja helposti saatavilla olevia tietoja säännöistä, joita sovelletaan liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin unioniin, jäsenvaltiot olisi velvoitettava asettamaan nämä tiedot, erityisesti kansallisen lain-säädännön asiaankuuluvat säännökset, yleisön saataville.
- (30) Tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä koskevia lajikohtaisia tunnistusmerkintävaatimuksia sekä liitteessä I luetelluilla lajeilla esiintyviä muita tauteja tai tartuntoja kuin raivotautia ehkäiseviä lajikohtaisia terveyttä koskevia toimenpiteitä, sekä antaa sääntöjä, joilla rajoitetaan liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien, omistajansa mukana muun kuin kaupallisen siirron aikana olevien lemmikkieläinten lukumäärää, ja muuttaa liitteitä II–IV. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (31) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä kiireellisen menettelyn mukaisesti asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa kansanterveyttä tai eläinten terveyttä uhkaa riski, liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvilla lemmikkieläimillä mahdollisesti esiintyviä muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ehkäisevien terveyttä koskevien toimenpiteiden osalta.
- (32) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano seuraavien osalta: sellaisten jäsenvaltioiden tai niiden osien luettelo, joiden tilanne raivotaudin osalta on samalla tavoin suotuisa ja joilla on lupa tehdä keskinäisiä sopimuksia muihin kuin kaupallisiin lemmikkieläinten siirtoihin sovellettavista tietyistä edellytyksistä poikkeamiseksi; sellaisten jäsenvaltioiden luettelo, jotka on luokiteltu niiden sääntöjen mukaisesti, jotka koskevat muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ehkäiseviä terveyttä koskevia toimenpiteitä; alueiden ja kolmansien maiden luettelot, jotka on laadittu tietyistä muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavista edellytyksistä poikkeamista varten; niiden tunnistusasiakirjojen malli, joiden on oltava liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten mukana muiden kuin kaupallisten jäsenvaltiosta toiseen tai joltakin alueelta tai kolmannesta maasta jäsenvaltioon tapahtuvien siirtojen aikana, allekirjoitettavien ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevat säännöt sekä raivotaudin tai muun taudin tai tartunnan kuin raivotaudin ilmenemisen tai leviämisen yhteydessä toteutettavat suojatoimenpiteet. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (33) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, joilla saatetaan ajan tasalle niiden jäsenvaltioiden tai niiden osien luettelo, joiden tilanne raivotaudin osalta on samalla tavoin suotuisa ja joilla on lupa tehdä keskinäisiä sopimuksia poiketukseen tietyistä edellytyksistä, joita sovelletaan muihin kuin kaupallisiin lemmikkieläinten siirtoihin, ja sellaisten alueiden tai kolmansien maiden luettelo, joka on laadittu tietyistä muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavista edellytyksistä poikkeamista varten ja jotka koskevat raivotaudin tai muun taudin tai tartunnan kuin raivotaudin ilmenemisen tai leviämisen yhteydessä toteutettavia suojatoimenpiteitä, jos tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät eläinten terveyteen ja kansanterveyteen.
- (34) On ilmennyt, että joissakin jäsenvaltioissa on jätetty noudattamatta asetuksessa (EY) N:o 998/2003 säädettyjä sääntöjä. Jäsenvaltioiden olisi siksi säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista.
- (35) Mallitodistuksen vahvistamisesta koirien, kissojen ja frettien yhteisön sisällä tapahtuvia siirtoja varten 26 päivänä marraskuuta 2003 tehdystä komission päätöksessä 2003/803/EY ⁽²⁾ vahvistetaan mallitodistus koirien, kissojen ja frettien lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten jäsenvaltiosta toiseen tapahtuvaa kuljettamista varten asetuksen (EY) N:o 998/2003 mukaisesti. Omistajille koituvan hallinnollisen ja taloudellisen rasitteen rajoittamiseksi tämän mallitodistuksen mukaisesti myönnettyjen tunnistusasiakirjojen olisi tietyin edellytyksin pysyttävä voimassa lemmikkieläimen koko elinajan.
- (36) Sellaisten kolmansien maiden ja alueiden luettelosta, joista koirien, kissojen ja frettien tuonti ja yli viiden koiran, kissan tai fretin muut kuin kaupalliset siirrot unioniin on sallittu, sekä kyseisten eläinten tuonnissa ja muissa kuin kaupallisissa kuljetuksissa unioniin käytettävistä todistusmalleista 15 päivänä joulukuuta 2011 annetussa komission täytäntöönpanopäätöksessä 2011/874/EU ⁽³⁾ vahvistetaan sellaisen terveystodistuksen malli, joka todistaa asetuksen (EY) N:o 998/2003 vaatimusten täytymisen enintään viiden koiran, kissan tai fretin muissa kuin kaupallisissa kuljetuksissa unioniin. Jotta varmistetaan sujuva siirtyminen tässä asetuksessa vahvistettuihin uusiin sääntöihin, tämän mallitodistuksen olisi pysyttävä voimassa tietyin edellytyksin.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.⁽²⁾ EUVL L 312, 27.11.2003, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 343, 23.12.2011, s. 65.

- (37) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on eläinten terveyttä koskevien vaatimusten vahvistaminen liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja varten, jotta voidaan ehkäistä tai minimoida tällaisista siirroista kansanterveydelle tai eläinten terveydelle aiheutuvat riskit, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (38) Jotta voidaan varmistaa, että tämä asetus julkaistaan samanaikaisesti niiden täytäntöönpanosäädösten kanssa, jotka koskevat alueiden ja kolmansien maiden luetteloita, jotka on laadittu tietyistä muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavista edellytyksistä poikkeamista varten, niiden tunnistusasiakirjojen mallia, joiden on oltava liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten mukana muiden kuin kaupallisten jäsenvaltiosta toiseen tai joltakin alueelta tai kolmannesta maasta jäsenvaltioon tapahtuvien siirtojen aikana, sekä allekirjoitettavien ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevia sääntöjä, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin, ja tällaisiin siirtoihin kohdistettavia tarkastuksia koskevat säännöt.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltiosta toiseen tai joltakin alueelta tai kolmannesta maasta jäsenvaltioon.

2. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta

- a) asetuksen (EY) N:o 338/97 soveltamista;
- b) jäsenvaltioiden hyväksymiä kansallisia, julkaistuja ja yleisön saataville asetettuja toimenpiteitä tiettyjen lemmikkieläinlajien tai -rotujen siirtojen rajoittamiseksi muiden kuin eläinten terveyteen liittyvien näkökohtien perusteella.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'muulla kuin kaupallisella siirrolla' tarkoitetaan siirtoa, jonka tavoitteena ei ole lemmikkieläimen myynti tai omistajuuden siirto;
- b) 'lemmikkieläimellä' tarkoitetaan liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvaa eläintä, joka on omistajansa tai valtuutetun henkilön mukana muun kuin kaupallisen siirron aikana ja joka pysyy tällaisen muun kuin kaupallisen siirron keston ajan omistajan tai valtuutetun henkilön vastuulla;
- c) 'omistajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka on ilmoitettu omistajaksi tunnistusasiakirjassa;
- d) 'valtuutetulla henkilöllä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan lemmikkieläimen muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta;
- e) 'mikrosirulla' tarkoitetaan ainoastaan luettavaa passiivista radiotaajuudella toimivaa tunnistuslaitetta;
- f) 'tunnistusasiakirjalla' tarkoitetaan asiakirjaa, jonka malli laaditaan tämän asetuksen nojalla annettavissa täytäntöönpanosäädöksissä säädetyn mallin mukaisesti ja jonka avulla lemmikkieläin voidaan selvästi tunnistaa ja sen terveydentila tarkastaa sen toteamiseksi, onko se tämän asetuksen mukainen;
- g) 'hyväksytyllä eläinlääkärillä' tarkoitetaan eläinlääkärinä, jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt suorittamaan tiettyjä tämän asetuksen tai tämän asetuksen nojalla annettujen säädösten mukaisia tehtäviä;
- h) 'virkaeläinlääkärillä' mitä hyvänsä toimivaltaisen viranomaisen nimeämää eläinlääkärinä;
- i) 'asiakirjojen tarkastuksella' tarkoitetaan lemmikkieläimen mukana olevan tunnistusasiakirjan todentamista;
- j) 'tunnistamistarkastuksella' tarkoitetaan tunnistusasiakirjan ja lemmikkieläimen keskinäisen vastaavuuden sekä tarvittaessa tunnistusmerkinnän ja sen vaatimustenmukaisuuden tarkastamista;
- k) 'matkustajien maahantulopaikalla' tarkoitetaan jäsenvaltioiden 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia varten määrittämää paikkaa.

4 artikla

Yleinen velvoite

Lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja, joissa noudetaan tässä asetuksessa vahvistettuja eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, ei saa kieltää, rajoittaa tai estää muista eläinten terveyteen liittyvistä syistä kuin niistä, jotka johtuvat tämän asetuksen soveltamisesta.

5 artikla

Lemmikkieläinten enimmäismäärä

1. Omistajalla tai valtuutetulla henkilöllä saa olla yhden muun kuin kaupallisen siirron aikana mukanaan enintään viisi liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvaa lemmikkieläintä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten enimmäismäärä saa olla suurempi kuin viisi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) lemmikkieläinten muun kuin kaupallisen siirron tarkoituksena on osallistuminen kilpailuihin, näyttelyihin, urheilutapahtumiin tai tällaisiin tapahtumiin liittyvään koulutukseen;
- b) omistaja tai valtuutettu henkilö esittää asiakirjatodisteen siitä, että lemmikkieläimet on joko rekisteröity osallistumaan a alakohdassa tarkoitettuun tapahtumaan tai tällaisia tilaisuuksia järjestävä yhdistys on rekisteröinyt ne;
- c) lemmikkieläimet ovat yli kuuden kuukauden ikäisiä.

3. Jäsenvaltiot voivat tehdä vakiomuotoisia tarkastuksia paikan päällä varmistaakseen 2 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen paikkansapitävyyden.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettu lemmikkieläinten enimmäismäärä ylittyy ja 2 kohdassa tarkoitettut edellytykset eivät täyty, näiden lemmikkieläinten on täytettävä direktiivissä 92/65/ETY säädetyt kyseisiä lajeja koskevat terveysvaatimukset, ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että näille eläimille tehdään tapauksen mukaan direktiivissä 90/425/ETY tai direktiivissä 91/496/ETY säädetyt eläinlääkärintarkastukset.

5. Jotta estetään se, että liitteessä I olevassa B osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten kaupallisia siirtoja peitellään vilpillisesti näyttämään muilta kuin kaupallisilta siirroilta, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 39 artiklan mukaisesti sellaisten sääntöjen vahvistamiseksi, joilla asetetaan enimmäismäärä näihin lajeihin kuuluville lemmikkieläimille, jotka voivat olla omistajan tai valtuutetun henkilön mukana yhden muun kuin kaupallisen siirron aikana.

6. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta viimeistään

29 päivänä kesäkuuta 2018. Komissio tekee tarvittaessa kertomuksen perusteella ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

II LUKU

LEMMIKKIELÄINTEN MUITA KUIN KAUPALLISIA SIIRTOJA JÄSENVALTIOIDEN VÄLILLÄ KOSKEVAT EDELLYTYKSET

1 JAKSO

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläimet

6 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muiden kuin kaupallisten siirtojen edellytykset

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä ei saa siirtää jäsenvaltiosta toiseen, paitsi jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne on tunnistusmerkitty 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) niille on annettu raivotautirokotus, joka on liitteessä III vahvistettujen kelpoisuusvaatimusten mukainen;
- c) niiden osalta on noudatettu muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ehkäiseviä terveystoimenpiteitä, jotka on hyväksytty 19 artiklan 1 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä;
- d) niiden mukana on 22 artiklan mukaisesti asianmukaisesti täytetty ja myönnetty tunnistusasiakirja.

7 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvia nuoria lemmikkieläimiä koskeva poikkeus raivotautirokotusta koskevasta edellytyksestä

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat 6 artiklan b alakohdasta poiketen sallia sellaisten liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot alueelleen toisesta jäsenvaltiosta, jotka ovat

- a) joko alle 12 viikon ikäisiä eivätkä ole saaneet raivotautirokotusta, tai
- b) 12–16 viikon ikäisiä ja ovat saaneet raivotautirokotuksen mutta eivät vielä täytä liitteessä III olevan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja rokotteen voimassaoloa koskevia vaatimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää vain, jos

- a) joko omistaja tai valtuutettu henkilö esittää allekirjoitetun ilmoituksen siitä, että lemmikkieläimet eivät ole niiden syntymän ja muun kuin kaupallisen siirron välisenä aikana olleet kosketuksissa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluvien luonnonvaraisten eläinten kanssa; tai

b) lemmikkieläimet ovat emonsa kanssa, josta ne ovat vielä riippuvaisia, ja emon mukana seuraavasta tunnistusasiakirjasta käy ilmi, että niiden emolle on annettu ennen niiden syntymää raivotautirokotus, joka oli liitteessä III vahvistettujen kelpoisuusvaatimusten mukainen.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksellä hyväksyä säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä koskeva poikkeus raivotautirokotusta koskevasta edellytyksestä

1. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien raivotautia vastaan rokottamattomien lemmikkieläinten suorat muut kuin kaupalliset siirrot jäsenvaltioiden tai niiden osien välillä asianomaisten jäsenvaltioiden yhteisestä hakemuksesta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä niiden jäsenvaltioiden luettelon, joiden on lupa tehdä keskinäisiä sopimuksia 6 artiklan b alakohdasta poikkeamiseksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Luettelossa on mainittava ne jäsenvaltioiden osat, joihin poikkeusta voidaan soveltaa.

3. Jotta tällaisesta keskinäisestä sopimuksesta kiinnostuneet jäsenvaltiot voidaan sisällyttää 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, niiden on toimitettava komissiolle yhteinen hakemus, mukaan lukien sopimusluonnoksen yksityiskohdat, joiden avulla ne voivat osoittaa, että ne – Maailman eläintautijärjestön maaeläinten terveyttä koskevassa säännöstössä vahvistetut sellaiset menettelyt huomioon ottaen, jotka koskevat omaa ilmoitusta siitä, että maa tai alue on vapaa raivotaudista – täyttävät ainakin seuraavat edellytykset:

- a) hakijajäsenvaltioilla on oltava raivotaudin osalta käytössä jatkuvat seuranta- ja raportointijärjestelmät;
- b) hakijajäsenvaltioiden tai niiden alueen osien, joita varten hakemus tehdään, on a alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin perustuen täytynyt vähintään kahden vuoden ajan ennen yhteistä hakemusta olla vapaita raivotaudista ja sellaisia, joilla raivotautia ei tiedetä todetun luonnonvaraisissa eläimissä asianomaisten jäsenvaltioiden alueella tai niiden osissa;
- c) hakijajäsenvaltioilla on oltava käytössä tehokkaat ja tulokselliset valvontatoimenpiteet, joilla estetään raivotaudin ilmeneminen ja leviäminen niiden alueella;
- d) 6 artiklan b alakohdasta poikkeamista koskeva hakemus on perusteltava ja sen on oltava oikeassa suhteessa niihin riskeihin nähden, joita aiheutuu kansanterveydelle tai eläinten terveydelle liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin

kuuluvien rokottamattomien lemmikkieläinten muusta kuin kaupallisesta siirrosta suoraan yhdestä hakemuksen esittäneestä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon tai siihen kuuluaan osaan.

Yhteisessä hakemuksessa on esitettävä riittävät, luotettavat ja tieteellisesti validoidut tiedot.

4. Komissio poistaa täytäntöönpanosäädöksellä 2 kohdassa tarkoitettua luettelosta jäsenvaltioita tai niiden osia, jos poikkeuksen soveltaminen ei enää ole perusteltua 3 kohdassa yksilöidyissä tiedoissa tapahtuneen muutoksen vuoksi.

5. Edellä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöksiä hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, joissa kansanterveyttä tai eläinten terveyttä uhkaa riski, komissio hyväksyy 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, joilla saatetaan 2 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltioiden tai niiden osien luettelo ajan tasalle.

2 JAKSO

Liitteessä I olevassa B osassa luetteluihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläimet

9 artikla

Liitteessä I olevassa B osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat edellytykset

1. Jos komissio on antanut delegoidun säädöksen 19 artiklan 1 kohdan nojalla johonkin liitteessä I olevassa B osassa luetteluun lajiin kuuluvien lemmikkieläinten osalta, tähän lajiin kuuluvien lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon on noudatettava tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun lajiin kuuluvia lemmikkieläimiä voidaan siirtää jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne on tunnistusmerkitty tai kuvailtu 17 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen vaatimusten mukaisesti;
- b) niiden osalta on noudatettu muita tauteja tai tartuntoja kuin raivotautia ehkäiseviä kaikkia 19 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjä terveystoimenpiteitä;
- c) niiden mukana on 29 artiklan mukaisesti asianmukaisesti täytetty ja myönnetty tunnistusasiakirja.

3. Siihen saakka kunnes 1 kohdassa tarkoitetut asianomaiset delegoidut säädökset on annettu, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia sääntöjä liitteessä I olevassa B osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin alueelleen toisesta jäsenvaltiosta edellyttäen, että

- a) niitä sovelletaan oikeasuhteisesti siihen kansanterveydelliseen tai eläinten terveyttä koskevaan riskiin nähden, joka liittyy kyseisiin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin; ja
- b) ne eivät ole tiukempia kuin kyseisten eläinlajien kauppaan direktiivin 92/65/ETY tai direktiivin 2006/88/EY mukaisesti sovellettavat säännöt.

III LUKU

LEMMIKKIELÄINTEN MUTTA KUIN KAUPALLISIA SIIRTOJA JOLTAKIN ALUEELTA TAI KOLMANNESTA MAASTA JÄSENVALTIOON KOSKEVAT EDELLYTYKSET

1 JAKSO

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläimet

10 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat edellytykset

1. Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä ei saa siirtää joltakin alueelta tai kolmannelle maasta jäsenvaltioon, paitsi jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne on tunnistusmerkitty 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) niille on annettu raivotautirokotus, joka on liitteessä III vahvistettujen kelpoisuusvaatimusten mukainen;
- c) niille on tehty raivotaudin vasta-ainetutkimus, joka on liitteessä IV vahvistettujen kelpoisuusvaatimusten mukainen;
- d) niiden osalta on noudatettu muita tauteja tai tartuntoja kuin raivotautia ehkäiseviä 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä terveystoimenpiteitä;
- e) niiden mukana on 26 artiklan mukaisesti myönnetty ja asianmukaisesti täytetty tunnistusasiakirja.

2. Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä voidaan siirtää jäsenvaltioon alueelta tai kolmannelle maasta, jota ei ole sisällytetty luetteloon 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ainoastaan sellaisen matkustajien maahantulopaikan kautta, joka on sisällytetty luetteloon 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia rekisteröityjen sotilas-, etsintä- ja pelastuskoirien siirron jonkin muun maahantulopaikan kuin matkustajien maahantulopaikan kautta edellyttäen, että

- a) omistaja tai valtuutettu henkilö on anonut lupaa etukäteen ja jäsenvaltio on myöntänyt luvan; ja
- b) koirat tarkastetaan 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen kyseistä tarkoitusta varten osoittamassa paikassa ja tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettussa luvassa vahvistettujen järjestelyjen mukaisesti.

11 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvia nuoria lemmikkieläimiä koskeva poikkeus raivotautirokotusta koskevasta edellytyksestä

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu ja poiketen siitä, mitä 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot 13 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti luetteluilta alueilta tai kolmansista maista alueelleen, jotka ovat

- a) joko alle 12 viikon ikäisiä eivätkä ole saaneet raivotautirokotusta, tai
- b) 12–16 viikon ikäisiä ja ovat saaneet raivotautirokotuksen mutta eivät vielä täytä liitteessä III olevan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja rokotteen voimassaoloa koskevia vaatimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää vain, jos

- a) joko omistaja tai valtuutettu henkilö esittää allekirjoitetun ilmoituksen siitä, että lemmikkieläimet eivät ole niiden syntymän ja muun kuin kaupallisen siirron välisenä aikana olleet kosketuksissa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluvien luonnonvaraisten eläinten kanssa; tai
- b) lemmikkieläimet ovat emonsa kanssa, josta ne ovat vielä riippuvaisia, ja emon tunnistusasiakirjasta käy ilmi, että niiden emolle on annettu ennen niiden syntymää raivotautirokotus, joka oli liitteessä III vahvistettujen kelpoisuusvaatimusten mukainen.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lemmikkieläinten muu kuin kaupallinen siirto edelleen toiseen jäsenvaltioon on kielletty, paitsi jos ne siirretään 6 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti tai jos siirtoon on saatu lupa 7 artiklan mukaisesti ja määräjäsenvaltio on myös antanut luvan siirtoon alueelleen alueilta tai kolmansista maista tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä sääntöjä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä koskeva poikkeus vasta-ainetutkimusta koskevasta edellytyksestä

1. Poiketen siitä, mitä 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, vasta-ainetutkimusta ei vaadita liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvilta lemmikkieläimiltä, jotka siirretään jäsenvaltioon 13 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti laaditussa luettelossa mainitulta alueelta tai siinä mainitusta kolmannesta maasta:

- a) joko suoraan;
- b) sen jälkeen, kun ne ovat oleskelleet pelkästään yhdessä tai useammassa kyseisistä alueista tai kolmansista maista; tai
- c) kuljettuaan muiden kuin 13 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti laaditussa luettelossa mainittujen alueiden tai kolmansien maiden kautta edellyttäen, että omistaja tai valtuutettu henkilö esittää allekirjoitetun ilmoituksen siitä, että lemmikkieläimet eivät kauttasiirron aikana ole olleet kosketuksissa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluviin eläimiin ja ovat pysyneet suljettuina kuljetusvälineessä tai kansainvälisen lentokentän alueella.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Alueiden ja kolmansien maiden luettelon laatiminen

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä luettelon alueista ja kolmansista maista, jotka ovat esittäneet luetteloon merkitsemistä koskevan pyynnön, jossa ne ovat osoittaneet soveltavansa liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten osalta sääntöjä, jotka sisällöltään ja vaikutukseltaan vastaavat II luvun 1 jaksossa, tässä jaksossa ja VI luvun 2 jaksossa vahvistettuja sääntöjä ja tarvittaessa näiden sääntöjen nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä luettelon alueista ja kolmansista maista, jotka ovat esittäneet luetteloon merkitsemistä koskevan pyynnön, jossa ne ovat osoittaneet täyttävänsä liitteessä I olevassa A osassa luetteluihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten osalta ainakin seuraavat vaatimukset:

- a) ilmoituksen teko raivotautitapauksesta toimivaltaisille viranomaisille on pakollista;
- b) raivotaudin osalta käytössä on ainakin kaksi vuotta ennen pyynnön tekemistä ollut toimiva valvontajärjestelmä, jossa vähimmäisvaatimuksena on jatkuva varhaiseen havaitsemiseen tähtäävä ohjelma, jolla varmistetaan, että eläimet, joilla epäillään olevan raivotauti, tutkitaan ja niistä raportoidaan;
- c) niiden eläinlääkintä- ja tarkastuslaitosten rakenne ja organisaatio ja näiden laitosten toimivalta, niihin kohdistuva valvonta ja niiden käytössä olevat voimavarat, mukaan lukien henkilöstö ja laboratoriovalmiudet, ovat riittävät, jotta:
 - i) lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja koskevaa kansallista lainsäädäntöä sovelletaan ja pannaan täytäntöön tehokkaasti;
 - ii) 25 artiklassa säädetyn muotoisen ja 26 artiklan mukaisesti myönnetyn tunnistusasiakirjan oikeellisuus taataan;
- d) raivotaudin torjumiseksi ja valvomiseksi on voimassa sääntöjä, jotka on pantu täytäntöön tehokkaasti lemmikkieläinten tartuntariskin minimoimiseksi, mukaan lukien lemmikkieläinten tuontia muista maista tai muilta alueilta koskevat säännöt, ja tarvittaessa säännöt, jotka koskevat seuraavia:
 - i) kulkukoira- ja -kissakannan valvonta;
 - ii) kotieläinten rokottaminen raivotautia vastaan, erityisesti, silloin kun raivotautia esiintyy vampyyrilepakoissa; ja
 - iii) raivotaudin valvonta ja hävittäminen luonnonvaraisissa eläimissä;
- e) raivotautirokotteiden lupien myöntämistä ja markkinoille saattamista koskevia sääntöjä on voimassa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöksiä hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, joissa kansanterveyttä tai eläinten terveyttä uhkaa riski, komissio hyväksyy 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, joilla saatetaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu alueiden tai kolmansien maiden luettelo ajan tasalle.

2 JAKSO

Liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläimet

14 artikla

Liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat edellytykset

1. Jos komissio on 19 artiklan 1 kohdan nojalla antanut delegoidun säädöksen johonkin liitteessä I olevassa B osassa lueteltuun lajiin kuuluvien lemmikkieläinten osalta, tähän lajiin kuuluvien lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa alueelta tai kolmannelta maasta on noudatettava tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja lemmikkieläimiä voidaan siirtää alueelta tai kolmannelta maasta jäsenvaltioon ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne on tunnustusmerkitty tai kuvailtu 17 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen vaatimusten mukaisesti;
- b) niiden osalta on noudatettu kaikkia muita tauteja tai tartuntoja kuin raivotautia ehkäiseviä 19 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjä terveystoimenpiteitä;
- c) niiden mukana on 31 artiklan mukaisesti asianmukaisesti täytetty ja myönnetty tunnustusasiakirja;
- d) ne ovat saapuneet maahan matkustajien maahantulopaikan kautta, jos ne tuodaan sellaiselta alueelta tai sellaisesta kolmannelta maasta, jota ei mainita 15 artiklan nojalla laaditussa luettelossa.

3. Siihen saakka kunnes 1 kohdassa tarkoitettua asiaa koskevat delegoidut säädökset on annettu, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia sääntöjä liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin joltakin alueelta tai kolmannelta maasta jäsenvaltioon edellyttäen, että

- a) niitä sovelletaan oikeasuhteisesti siihen kansanterveydelliseen tai eläinten terveyttä koskevaan riskiin nähden, joka liittyy kyseisiin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin; ja
- b) ne eivät ole tiukempia kuin kyseisten eläinlajien maahantuontiin direktiivien 92/65/ETY tai 2006/88/EY mukaisesti sovellettavat säännöt.

15 artikla

Alueiden ja kolmansien maiden luettelon laatiminen

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä luettelon alueista ja kolmansista maista, jotka ovat osoittaneet soveltavansa liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien

lemmikkieläinten osalta sääntöjä, jotka sisällöltään ja vaikutukseltaan vastaavat II luvun 2 jaksossa, tässä jaksossa ja VI luvun 2 jaksossa vahvistettuja sääntöjä ja tarvittaessa näiden sääntöjen nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

3 JAKSO

Poikkeus lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavista edellytyksistä

16 artikla

Poikkeus, joka koskee lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin tiettujen maiden ja alueiden välillä sovellettavia edellytyksiä

Poiketen siitä, mitä 10 ja 14 artiklassa säädetään, lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja voidaan jatkaa seuraavien maiden ja alueiden välillä kyseisten maiden ja alueiden kansallisissa säännöissä vahvistetuilla edellytyksillä:

- a) San Marino ja Italia;
- b) Vatikaani ja Italia;
- c) Monaco ja Ranska;
- d) Andorra ja Ranska;
- e) Andorra ja Espanja;
- f) Norja ja Ruotsi;
- g) Färsaaret ja Tanska;
- h) Grönlanti ja Tanska.

IV LUKU

TUNNISTUSMERKINTÄ JA ENNALTA EHKÄISEVÄT Terveystoimenpiteet

1 JAKSO

Tunnistusmerkintä

17 artikla

Lemmikkieläinten tunnistusmerkintä

1. Liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläimet on tunnustusmerkittävä asettamalla mikrosiru tai niillä on oltava ennen 3 päivää heinäkuuta 2011 tehty selkeästi luettavissa oleva tatuointi.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu mikrosiru ei ole liitteessä II vahvistettujen teknisten vaatimusten mukainen, omistajalla tai valtuutetulla henkilöllä on oltava tämän mikrosirun lukemiseen tarvittavat välineet silloin kun suoritetaan mikä tahansa 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 26 artiklassa säädetty merkinnän tarkistaminen sekä 33 artiklassa ja 34 artiklan 1 kohdassa säädetty tunnustusmerkinnän tarkastus.

2. Liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvat lemmikkieläimet on tunnistusmerkittävä tai kuvailtava ottaen huomioon kunkin lajin ominaispiirteet siten, että varmistetaan lemmikkieläinten ja sitä vastaavan tunnistusasiakirjan yhteys.

Liitteessä I olevassa B osassa lueteltujen lajien moninaisuuden vuoksi komissiolle siirretään valta antaa 39 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat näihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten tunnistusmerkintää tai kuvailemista koskevia lajikohtaisia vaatimuksia ottaen huomioon kaikki voimassa olevat asiaa koskevat kansalliset vaatimukset.

18 artikla

Mikrosirun asettamista lemmikkieläimille koskevat pätevyysvaatimukset

Jos jäsenvaltio aikoo sallia muun henkilön kuin eläinlääkärin asettaa mikrosirun, sen on vahvistettava säännöt, jotka koskevat tällaisen henkilön pätevyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia.

2 JAKSO

Muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ennalta ehkäisevät terveystoimenpiteet

19 artikla

Ennalta ehkäisevät terveystoimenpiteet ja niiden soveltamisen edellytykset

1. Jos kansanterveyden tai lemmikkieläinten terveyden suojelemiseksi tarvitaan ennalta ehkäiseviä terveystoimenpiteitä lemmikkieläinten siirtojen vuoksi mahdollisesti leviävien muiden tautien tai tartuntojen kuin raivotaudin torjumiseksi, komissiolle siirretään valta antaa 39 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tällaisia tauteja tai tartuntoja ennalta ehkäiseviä lajikohtaisia terveystoimenpiteitä.

Erittäin kiireellisissä tapauksissa, joissa kansanterveyttä tai eläinten terveyttä uhkaa riski, tämän kohdan nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 40 artiklassa säädettyä menettelyä.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä sallittujen lajikohtaisten ennalta ehkäisevien terveystoimenpiteiden on perustuttava riittäviin, luotettaviin ja validoituihin tieteellisiin tietoihin, ja niitä on sovellettava oikeasuhteisesti siihen kansanterveydelliseen tai eläinten terveyttä koskevaan riskiin nähden, joka liittyy muille taudeille tai tartunnoille kuin raivotaudille alttiiden lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut delegoidut säädökset voivat myös sisältää:

- a) sääntöjä jäsenvaltioiden tai niiden osien luokittelua varten sen mukaisesti, millainen eläinten terveystilanne niissä vallitsee ja millaiset seuranta- ja raportointijärjestelmät niillä on tiettyjen muiden tautien tai tartuntojen kuin raivotaudin osalta;
- b) edellytykset, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä voidakseen edelleen soveltaa 2 kohdassa tarkoitettuja ennalta ehkäiseviä terveystoimenpiteitä;
- c) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen ennalta ehkäisevien terveystoimenpiteiden soveltamisen ja dokumentoimisen edellytykset ennen lemmikkieläinten muuta kuin kaupallista siirtoa;
- d) edellytykset poikkeusten myöntämiselle tietyissä erityistilanteissa 2 kohdassa tarkoitettujen ennalta ehkäisevien terveystoimenpiteiden soveltamisesta.

20 artikla

19 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luettelo jäsenvaltioista tai niiden osista

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä luetteloja jäsenvaltioista tai jäsenvaltioiden alueiden osista, jotka ovat jäsenvaltioiden tai niiden osien luokittelua koskevien, 19 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisia. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

TUNNISTUSASIAKIRJAT

1 JAKSO

Tunnistusasiakirjat liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa jäsenvaltiosta toiseen

21 artikla

6 artiklan d alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan muoto ja sisältö

1. Edellä 6 artiklan d alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan on oltava muodoltaan passi, jonka mallin komissio hyväksyy tämän artiklan 2 kohdan nojalla, ja sen on sisällettävä kohdat, joihin voidaan kirjata seuraavat tiedot:

- a) mikrosirun tai tatuoinnin sijainti ja joko mikrosirun tai tatuoinnin asettamispäivä tai lukemispäivä sekä mikrosirussa tai tatuoinnissa näkyvä aakkosnumeerinen koodi;
- b) lemmikkieläimen nimi, laji, rotu, sukupuoli, väri, omistajan ilmoittama syntymäaika ja muut merkittävät tai erotettavissa olevat piirteet tai ominaisuudet;

- c) omistajan nimi ja yhteystiedot;
- d) tunnistusasiakirjan myöntäneen tai täyttäneen hyväksytyn eläinlääkärin nimi, yhteystiedot ja allekirjoitus;
- e) omistajan allekirjoitus;
- f) raivotautirokotuksen tiedot;
- g) verinäytteen ottopäivä raivotaudin vasta-ainetutkimusta varten;
- h) muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ehkäisevien terveystoimenpiteiden noudattaminen;
- i) muut lemmikkieläimen terveydentilaa koskevat asiaankuuluvat tiedot.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu malli sekä mainitussa kohdassa tarkoitetun passin kieliä, ulkoasua ja turvaominaisuuksia koskevat vaatimukset sekä säännöt, jotka ovat tarpeen tämän passin malliin siirtymistä varten. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa passissa on oltava numero, joka koostuu myöntävän jäsenvaltion ISO-koodista ja sitä seuraavasta ainutkertaisesta aakkosnumeerisesta koodista.

22 artikla

6 artiklan d alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan myöntäminen ja täyttäminen

1. Hyväksytty eläinlääkäri myöntää 6 artiklan d alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan sen jälkeen, kun

- a) hän on tarkistanut, että lemmikkieläin on tunnistusmerkitty 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) hän on täyttänyt 21 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa mainitut tiedot huolellisesti tunnistusasiakirjan asiaankuuluviin kohtiin; ja

c) omistaja on allekirjoittanut tunnistusasiakirjan.

2. Tarkastettuaan, että lemmikkieläin on tunnistusmerkitty 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytty eläinlääkäri täyttää 21 artiklan 1 kohdan d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettua tunnistusasiakirjan asiaankuuluviin kohtiin ja varmentaa siten, että 6 artiklan b ja c alakohdassa sekä tapauksen mukaan 27 artiklan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua edellytykset täyttyvät.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, muu eläinlääkäri kuin hyväksytty eläinlääkäri voi täyttää 21 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevan kohdan, jos se on sallittu 19 artiklan 1 kohdan nojalla annetulla delegoidulla säädöksellä.

3. Tunnistusasiakirjan myöntävän hyväksytyn eläinlääkärin on säilytettävä 21 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa ja 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tietoja toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisjakson ajan, joka ei saa olla lyhyempi kuin kolme vuotta.

4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttyminen voidaan tarvittaessa vahvistaa useammassa kuin yhdessä 21 artiklan 1 kohdassa säädetyn muotoisessa tunnistusasiakirjassa.

23 artikla

Tyhjien tunnistusasiakirjojen jakaminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tyhjiä tunnistusasiakirjoja jaetaan ainoastaan hyväksytyille eläinlääkäreille ja että heidän nimensä ja yhteystietonsa kirjataan 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun numeroon tehdyn viittauksen kanssa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tietoja on säilytettävä toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisjakson ajan, joka ei saa olla lyhyempi kuin kolme vuotta.

24 artikla

21 artiklan 1 kohdassa säädettyä tunnistusasiakirjan muotoa koskeva poikkeus

1. Poiketen siitä, mitä 21 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sallittava sellaisten liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot jäsenvaltioista toiseen, joiden mukana on 26 artiklan mukaisesti myönnetty tunnistusasiakirja.

2. Edellä 6 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttyminen on tarvittaessa vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettua tunnistusasiakirjassa sen jälkeen, kun 34 artiklan 1 kohdan mukaiset tarkastukset on tehty.

2 JAKSO

Tunnistusasiakirjat liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa joltakin alueelta tai kolmannesta maasta jäsenvaltioon

25 artikla

10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan muoto ja sisältö

1. Edellä 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan on oltava muodoltaan eläimen terveystodistus, jonka malli hyväksytään tämän artiklan 2 kohdan nojalla, ja jonka on sisällettävä kohdat, joihin voidaan kirjata seuraavat tiedot:

- a) mikrosirun tai tatuoinnin sijainti ja joko mikrosirun tai tatuoinnin asettamispäivä tai sen lukemispäivä sekä mikrosirussa tai tatuoinnissa näkyvä aakkosnumeerinen koodi;
- b) lemmikkieläimen laji, rotu, omistajan ilmoittama syntymäaika, sukupuoli ja väri;
- c) ainutkertainen todistuksen viitenumero;
- d) omistajan tai valtuutetun henkilön nimi ja yhteystiedot;
- e) tunnistusasiakirjan myöntäneen virkaeläinlääkärin tai hyväksytyn eläinlääkärin nimi, yhteystiedot ja allekirjoitus;
- f) raivotautirokotuksen tiedot;
- g) verinäytteen ottopäivä raivotaudin vasta-aineiden tutkimista varten;
- h) muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ehkäisevien terveystoimenpiteiden noudattaminen;
- i) vahvistavan toimivaltaisen viranomaisen edustajan nimi ja allekirjoitus;
- j) 34 artiklassa tarkoitettut tarkastukset suorittavan toimivaltaisen viranomaisen edustajan nimi, allekirjoitus ja yhteystiedot sekä näiden tarkastusten päivämäärä;
- k) muut lemmikkieläimen terveydentilaa koskevat asiaankuuluvat tiedot.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun mallin sekä mainituksa kohdassa tarkoitettun eläinten terveystodistuksen

kieliä, ulkoasua ja voimassaoloa koskevat vaatimukset. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Omistajan tai valtuutetun henkilön allekirjoittaman kirjallisen ilmoituksen, jossa vahvistetaan, että lemmikkieläimen siirto unioniin on muu kuin kaupallinen siirto, on oltava osa 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua tunnistusasiakirjaa.

26 artikla

10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan myöntäminen ja täyttäminen

Edellä 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan on oltava joko lähettävän alueen tai kolmannen maan virkaeläinlääkärin sitä tukevien asiakirjojen perusteella myöntämä tai hyväksytyn eläinlääkärin myöntämä ja lähettävän alueen tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen vahvistama sen jälkeen, kun tunnistusasiakirjan myöntänyt eläinlääkäri

- a) on tarkistanut, että lemmikkieläin on tunnistusmerkitty 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ja
- b) on täyttänyt 25 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa tarkoitettut tiedot huolellisesti tunnistusasiakirjan asiaankuuluviin kohtiin ja siten varmentanut, että 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja tapauksen mukaan b, c ja d alakohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.

27 artikla

25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan muotoa koskeva poikkeus

Poiketen siitä, mitä 25 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sallittava sellaisten liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot, joiden mukana on 22 artiklan mukaisesti myönnetty tunnistusasiakirja, jos

- a) tunnistusasiakirja on myönnetty sellaisella alueella tai sellaisessa kolmannessa maassa, joka on 13 artiklan 1 kohdan mukaisessa luettelossa, tai
- b) tällaiset lemmikkieläimet saapuvat jäsenvaltioon sen jälkeen, kun ne on siirretty jäsenvaltiosta jollekin alueelle tai kolmannen maahan tai jonkin alueen tai kolmannen maan kautta, ja hyväksytty eläinlääkäri on täyttänyt ja myöntänyt tunnistusasiakirjan, jolla varmennetaan, että lemmikkieläimille oli ennen niiden poistumista
 - i) annettu 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty raivotautirokotus; ja
 - ii) tehty 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty raivotaudin vasta-ainetutkimus, 12 artiklassa säädettyä poikkeustapausta lukuun ottamatta.

3 JAKSO

Tunnistusasiakirjat liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa jäsenvaltiosta toiseen

28 artikla

9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan muoto ja sisältö

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan mallin, jonka on sisällettävä kohdat, joihin kirjataan seuraavat tiedot:

- a) tunnistusmerkinnän ominaisuudet tai lemmikkieläimen kuvaus 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) lemmikkieläimen laji ja tarvittaessa rotu, omistajan ilmoittama syntymäaika, sukupuoli ja väri;
- c) omistajan nimi ja yhteystiedot;
- d) tunnistusasiakirjan myöntäneen tai täyttäneen hyväksytyn eläinlääkärin nimi, yhteystiedot ja allekirjoitus;
- e) omistajan allekirjoitus;
- f) tiedot muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ehkäisevistä terveystoimenpiteistä; ja
- g) muut lemmikkieläimen terveydentilaa koskevat asiaankuuluvat tiedot.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan myös mainitussa kohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan kieliä, ulkoasua, voimassaoloa tai turvallisuusominaisuuksia koskevat vaatimukset. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

29 artikla

9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan myöntäminen ja täyttäminen

1. Hyväksytty eläinlääkäri myöntää 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan sen jälkeen, kun

- a) hän on tarkistanut, että lemmikkieläin on tunnistusmerkitty tai kuvailtu 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) hän on täyttänyt 28 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut tiedot huolellisesti asiaankuuluviin kohtiin; ja

c) omistaja on allekirjoittanut tunnistusasiakirjan.

2. Tarkistettuaan, että lemmikkieläin on tunnistusmerkitty tai kuvailtu 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti, hyväksytty eläinlääkäri täyttää 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan asiaankuuluviin kohtiin 28 artiklan 1 kohdan d ja f alakohdassa tarkoitettut tiedot ja varmentaa siten, soveltuvissa tapauksissa että 9 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.

4 JAKSO

Tunnistusasiakirjat liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa joltakin alueelta tai kolmannesta maasta jäsenvaltioon

30 artikla

14 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan muoto ja sisältö

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä 14 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun tunnistusasiakirjan mallin, jonka on sisällettävä kohdat, joihin kirjataan seuraavat tiedot:

- a) tunnistusmerkinnän ominaisuudet tai lemmikkieläimen kuvaus 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) lemmikkieläimen laji ja tarvittaessa rotu, omistajan ilmoittama syntymäaika, sukupuoli ja väri;
- c) omistajan tai valtuutetun henkilön nimi ja yhteystiedot;
- d) tunnistusasiakirjan myöntäneen virkaeläinlääkärin tai hyväksytyn eläinlääkärin nimi, yhteystiedot ja allekirjoitus;
- e) ainutkertainen todistuksen viitenumero;
- f) tiedot muita tauteja ja tartuntoja kuin raivotautia ehkäisevistä terveystoimenpiteistä;
- g) vahvistavan toimivaltaisen viranomaisen edustajan nimi ja allekirjoitus;
- h) 34 artiklassa tarkoitettut tarkastukset suorittavan toimivaltaisen viranomaisen edustajan nimi, allekirjoitus ja yhteystiedot sekä näiden tarkastusten päivämäärä;
- i) muut lemmikkieläimen terveydentilaa koskevat asiaankuuluvat tiedot.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla täytäntöönpanosäädöksellä hyväksytään myös mainitussa kohdassa tarkoitetun tunnistusasiakirjan kieliä, ulkoasua ja voimassaoloa koskevat vaatimukset. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Omistajan tai valtuutetun henkilön allekirjoittaman kirjallisen ilmoituksen, jossa vahvistetaan, että lemmikkieläimen siirto unioniin on muu kuin kaupallinen siirto, on oltava osa 14 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tunnistusasiakirjaa.

31 artikla

14 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tunnistusasiakirjan myöntäminen ja täyttäminen

Edellä 14 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tunnistusasiakirjan on oltava joko lähettävän alueen tai kolmannen maan virkaeläinlääkärin todistusasiakirjojen perusteella myöntämä tai hyväksytyn eläinlääkärin myöntämä, ja lähettävän alueen tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen vahvistama sen jälkeen, kun tunnistusasiakirjan myöntänyt eläinlääkäri

- a) on tarkastanut, että lemmikkieläin on tunnistusmerkitty tai kuvailtu 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja
- b) on täyttänyt 30 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettut tiedot huolellisesti tunnistusasiakirjan asiaankuuluviin kohtiin ja siten varmentanut tapauksen mukaan, että 14 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut ehdot täyttyvät.

VI LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja jäsenvaltioihin koskeva poikkeus

32 artikla

Poikkeus 6, 9, 10 ja 14 artiklan edellytyksistä

1. Poiketen edellytyksistä, joista on säädetty 6, 9, 10 ja 14 artiklassa, jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisissa tilanteissa sallia lemmikkieläinten, joiden osalta näissä artikloissa säädetty edellytykset eivät täyty, muun kuin kaupallisen siirron alueelleen edellyttäen, että

- a) omistaja on hakenut etukäteen lupaa ja määräjäsenvaltio on myöntänyt tällaisen luvan;
- b) lemmikkieläimet sijoitetaan virallisen valvonnan alaiseen eristykseen, kunnes ne täyttävät asianomaiset edellytykset, enintään kuitenkin kuuden kuukauden ajaksi

i) toimivaltaisen viranomaisen hyväksymään paikkaan; ja

ii) luvassa vahvistettujen järjestelyjen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu lupa voi sisältää luvan kulkea toisen jäsenvaltion kautta edellyttäen, että kauttakulkujäsenvaltio on antanut etukäteissuostumuksensa määräjäsenvaltiolle.

2 JAKSO

Vaatimusten noudattamista koskevat yleiset edellytykset

33 artikla

Asiakirjojen ja tunnistusmerkintöjen tarkastukset, jotka on tehtävä lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa jäsenvaltiosta toiseen tai 13 artiklan 1 kohdan ja 15 artiklan mukaiseen luetteloon sisältyvältä alueelta tai luetteloon sisältyvästä kolmannesta maasta jäsenvaltioon

1. Rajoittamatta 16 artiklan soveltamista ja II luvun noudattamisen tarkistamiseksi jäsenvaltioiden on suoritettava asiakirjojen ja tunnistusmerkintöjen tarkastuksia syrjimättömällä tavalla lemmikkieläimille, jotka ovat muun kuin kaupallisen siirron kohteena niiden alueelle toisesta jäsenvaltiosta tai 13 artiklan 1 kohdan ja tapauksen mukaan 15 artiklan mukaisesti luettelulta alueelta tai luettelusta kolmannesta maasta.

2. Omistajan tai valtuutetun henkilön on jäsenvaltiosta toiseen tai 13 artiklan 1 kohdan ja tapauksen mukaan 15 artiklan nojalla luettelulta alueelta tai luettelusta kolmannesta maasta jäsenvaltioon tapahtuvan minkä tahansa muun kuin kaupallisen siirron ajankohtana tämän artiklan 1 kohdan mukaisista tarkastuksista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä

a) esitettävä tässä asetuksessa vaadittu lemmikkieläimen tunnistusasiakirja, joka osoittaa tällaiselle siirrolle asetettujen vaatimusten täyttymisen; ja

b) esitettävä lemmikkieläin tarkastettavaksi.

34 artikla

Asiakirjojen ja tunnistusmerkintöjen tarkastukset, jotka on tehtävä sellaiselta alueelta tai sellaisesta kolmannesta maasta tapahtuvan muun kuin kaupallisen siirron osalta, joka ei sisälly 13 artiklan 1 kohdan tai 15 artiklan mukaiseen luetteloon

1. Tarkistaakseen III luvun vaatimusten noudattamisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä matkustajan maahantulopaikassa asiakirjojen ja tunnistusmerkintöjen tarkastukset lemmikkieläimille, jotka ovat muun kuin kaupallisen siirron kohteena kyseiseen jäsenvaltioon muulta kuin sellaiselta alueelta tai muusta kuin sellaisesta kolmannesta maasta, joka luettelaa 13 artiklan 1 kohdan ja tapauksen mukaan 15 artiklan nojalla.

2. Omistajan tai valtuutetun henkilön on muualta kuin 13 artiklan 1 kohdan ja tapauksen mukaan 15 artiklan nojalla luetulta alueelta tai luetusta kolmannelta maasta jäsenvaltioon tapahtuvan maahantulon ajankohtana otettava yhteyttä maahantulopaikassa 1 kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia varten läsnä olevaan toimivaltaiseen viranomaiseen ja

a) esitettävä tässä asetuksessa vaadittu lemmikkieläimen tunnistusasiakirja, joka osoittaa tällaiselle siirrolle asetettujen vaatimusten täyttymisen; ja

b) esitettävä lemmikkieläin tarkastettavaksi.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luetelo matkustajien maahantulopaikoista.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen, jonka ne ovat nimenneet suorittamaan 1 kohdassa säädetyt tarkastukset,

a) on täysin tietoinen III luvussa annetuista säännöistä ja että toimivaltaisen viranomaisen toimihenkilöillä on tarvittava koulutus niiden panemiseksi täytäntöön;

b) pitää kirjaa suoritettujen tarkastusten kokonaismäärästä ja näissä tarkastuksissa ilmenneistä vaatimustenvastaisuuksista; ja

c) vahvistaa tunnistusasiakirjan asiaankuuluvassa kohdassa, mitkä tarkastukset on suoritettu, jos tällainen vahvistus on tarpeen 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua muihin jäsenvaltioihin tapahtuvaa muuta kuin kaupallista siirtoa varten.

35 artikla

Toimet siinä tapauksessa, että 33 ja 34 artiklassa säädetyissä tarkastuksissa ilmenee vaatimustenvastaisuuksia

1. Jos 33 ja 34 artiklassa säädetyissä tarkastuksissa käy ilmi, että lemmikkieläin ei täytä II tai III luvussa säädettyjä edellytyksiä, toimivaltaisen viranomaisen on virkaeläinlääkärinä ja tarvittaessa omistajaa tai valtuutettua henkilöä kuultuaan päätettävä

a) palauttaa lemmikkieläin sen lähetyksmaahan tai -alueelle,

b) sijoittaa lemmikkieläin virallisen valvonnan alaiseen eristykseen, kunnes se täyttää II tai III luvussa säädetyt edellytykset, tai

c) viimeisenä keinona, kun palauttaminen ei ole mahdollista ja eristäminen ei ole käytännöllistä, lopettaa lemmikkieläin lemmikkieläinten suojelua lopettamishetkellä koskevien sovellettavien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

2. Jos toimivaltainen viranomainen epäilee lemmikkieläinten muun kuin kaupallisen siirron unioniin, lemmikkieläimet on sijoitettava virallisen valvonnan alaiseen eristykseen, kunnes

a) ne joko palautetaan niiden lähetyksmaahan tai -alueelle, tai

b) tehdään jokin muu kyseisiä lemmikkieläimiä koskeva hallinnollinen päätös.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan omistajan kustannuksella ilman, että omistajan tai valtuutetun henkilön on mahdollista saada minkäänlaista rahallista korvausta.

36 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jos raivotautia tai muuta tautia tai tartuntaa kuin raivotautia esiintyy tai leviää jäsenvaltiossa, jollakin alueella tai kolmannessa maassa ja sen katsotaan aiheuttavan vakavan uhan kansanterveydelle tai eläinten terveydelle, komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä toteuttaa täytäntöönpanosäädöksellä viipymättä ja tilanteen vakavuuden mukaan jonkin seuraavista toimenpiteistä:

a) keskeyttää lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot tai kauttakuljetukset asianomaisen jäsenvaltion tai alueen tai kolmannen maan koko alueelta tai osasta sen aluetta;

b) asettaa erityisedellytyksiä lemmikkieläinten muille kuin kaupallisille siirtoille asianomaisen jäsenvaltion tai alueen tai asianomaisen kolmannen maan koko alueelta tai osasta sen aluetta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio antaa 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menetelyn mukaisesti välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kansanterveyttä tai eläinten terveyttä uhkaavan vakavan riskin rajoittamiseen tai torjumiseen.

37 artikla

Tiedottamisvelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on annettava yleisölle selkeää ja helposti saatavilla olevaa tietoa tässä asetuksessa säädetyistä eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista, joita on sovellettava lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin, ja tällaisten siirtojen vaatimustenmukaisuuden tarkastamista koskevista säännöistä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on erityisesti sisällyttävä

- a) 18 artiklassa säädetyt mikrosirun asettavan henkilön pätevyysvaatimukset;
- b) 7 ja 11 artiklassa säädetty lupa poiketa raivotautirokotusta koskevasta edellytyksestä liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien nuorten lemmikkieläinten osalta;
- c) edellytykset, joita sovelletaan sellaisten lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltioiden alueelle:
 - i) jotka eivät ole 6, 9, 10 tai 14 artiklan mukaisia;
 - ii) jotka tulevat tietyistä maista ja tietyiltä alueilta niiden kansallisissa säännöissä vahvistetuin edellytyksin, siten kuin 16 artiklassa säädetään;
- d) edellä 34 artiklan 3 kohdan nojalla laadittu luettelo matkustajien maahantulopaikoista, mukaan lukien 34 artiklan 4 kohdassa säädetty tarkastukset suorittamaan nimetty toimivaltainen viranomainen;
- e) edellytykset, joita sovelletaan liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltioiden alueelle ja jotka on vahvistettu niiden kansallisissa säännöissä, siten kuin 9 artiklan 3 kohdassa ja 14 artiklan 3 kohdassa säädetään;
- f) tiedot raivotautirokotteista, joille jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet myyntiluvan siten kuin liitteessä III olevan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ja erityisesti vastaavasta rokotusohjelmasta.

3. Jäsenvaltioiden on perustettava internetpohjaiset sivut, joilla annetaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, ja ilmoitettava näiden sivujen internetosoite komissiolle.

4. Komissio avustaa jäsenvaltioita näiden tietojen asettamisessa julkisesti saataville ilmoittamalla internetsivustollaan

- a) linkit jäsenvaltioiden internetpohjaisille tietosivuille; ja

- b) tämän artiklan 2 kohdan b, d ja e alakohdassa tarkoitetut tiedot sekä 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut yleisön saataville asetetut tiedot tarvittaessa muilla kielillä.

3 JAKSO

Menettelysäännökset

38 artikla

Liitteiden muuttaminen

Teknisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja kansanterveyden tai lemmikkieläinten terveyden suojelemiseksi komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 39 artiklan mukaisesti liitteiden II–IV muuttamiseksi.

39 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa tässä direktiivissä tarkoitettuja delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 5 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 38 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 28 päivästä kesäkuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolmea kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 38 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 5 artiklan 5 kohdan, 17 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 38 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

40 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat 39 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

41 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarvike-turvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

42 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä ja niitä koskevista myöhemmistä muutoksista komissiolle viipymättä.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

VII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

43 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 998/2003, lukuun ottamatta sen liitteessä II olevan B osan 2 jaksoa ja C osaa, jotka pysyvät voimassa tämän asetuksen 13 artiklan toisaalta 1 ja toisaalta 2 kohdan nojalla hyväksytyjen täytäntöönpanosäädösten voimaantuloon saakka.

Tässä asetuksessa olevia viittauksia 13 artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä olevaan luetteloon pidetään viittauksina asetuksen (EY) N:o 998/2003 toisaalta liitteessä II olevan B osan 2 jaksossa tai toisaalta C osassa vahvistettuun kolmansien maiden ja alueiden luetteloon, kunnes nämä täytäntöönpanosäädökset tulevat voimaan.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3. Asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoaminen ei vaikuta mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 998/2003 täydentämisestä koirien *Echinococcus multilocularis* -tartunnan valvontaan liittyvien ehkäisevien terveyttä koskevien toimien osalta 14 päivänä heinäkuuta 2011 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2011 ⁽²⁾ voimaantuloon.

44 artikla

Tunnistusasiakirjoja koskevat siirtymätoimenpiteet

1. Edellä olevasta 21 artiklan 1 kohdasta poiketen 6 artiklan d alakohdassa tarkoitetun tunnistusasiakirjan katsotaan olevan tämän asetuksen mukainen, jos se on

a) laadittu päätöksellä 2003/803/EY vahvistetun mallitodistuksen mukaisesti; ja

b) myönnetty ennen 29 päivää joulukuuta 2014.

2. Edellä olevasta 25 artiklan 1 kohdasta ja 27 artiklan a alakohdasta poiketen 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua tunnistusasiakirjan katsotaan olevan tämän asetuksen mukainen, jos se on

a) laadittu päätöksen 2011/874/EU liitteessä II esitetyn mallitodistuksen mukaisesti tai tapauksen mukaan päätöksessä 2003/803/EY vahvistetun mallitodistuksen mukaisesti; ja

b) myönnetty ennen 29 päivää joulukuuta 2014.

⁽²⁾ EUVL L 296, 15.11.2011, s. 6.

*45 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 29 päivästä joulukuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

LIITE I

Lemmikkieläinlajit

A OSA

Koirat (*Canis lupus familiaris*)

Kissat (*Felis silvestris catus*)

Fretit (*Mustela putorius furo*)

B OSA

Selkärangattomat (lukuun ottamatta direktiivin 92/65/EY 8 artiklan soveltamisalaan kuuluvia mehiläisiä ja kimalaisia ja direktiivin 2006/88/EY 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja nilviäisiä ja e alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja äyriäisiä)

Koristevesieläimet, jotka on määritelty direktiivin 2006/88/EY 3 artiklan k alakohdassa ja jätetty mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sen soveltamisalan ulkopuolelle

Sammakkoeläimet

Matelijat

Linnut: muiden paitsi direktiivin 2009/158/EY 2 artiklassa tarkoitettujen lintulajien yksilöt

Nisäkkäät: jyrsijät ja kanit, lukuun ottamatta elintarviketuotantoon tarkoitettuja ja asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I määriteltyjä "jäniseläimiä".

LIITE II

Mikrosiruja koskevat tekniset vaatimukset

Mikrosirujen on

- a) vastattava ISO 11784 -standardia ja sovellettava HDX- tai FDX-B-tekniikkaa; ja
- b) voitava olla luettavissa ISO 11785 -standardin mukaisella lukulaitteella.

LIITE III

Raivotautirokotusten kelpoisuutta koskevat vaatimukset

1. Raivotautirokote:

- a) rokotteen on oltava muu kuin modifioitu elävä rokote, ja sen on kuuluttava yhteen seuraavista luokista:
 - i) vähintään yhden antigeeniyksikön annosta kohti sisältävä inaktivoitu rokote (Maailman terveysjärjestön suositus), tai
 - ii) rekombinanttirokote, joka ilmentää raivotautiviruksen immunisoivaa glykoproteiinia elävässä virusvektorissa;
- b) jos rokote annetaan jäsenvaltiossa, sillä on oltava myyntilupa, joka on myönnetty
 - i) direktiivin 2001/82/EY 5 artiklan mukaisesti, tai
 - ii) asetuksen (EY) N:o 726/2004 3 artiklan mukaisesti;
- c) jos rokote annetaan jollakin alueella tai kolmannessa maassa, sillä on oltava toimivaltaisen viranomaisen myöntämä hyväksyntä tai lupa ja sen on täytettävä ainakin Maailman eläintautijärjestön (OIE) maaeläinten diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevän käsikirjan asiaa koskevassa luvussa vahvistetut vaatimukset.

2. Raivotautirokotuksen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) hyväksytty eläinlääkäri on antanut rokotteen;
 - b) lemmikkieläin oli rokottamispäivänä vähintään kahdentoista viikon ikäinen;
 - c) hyväksytty eläinlääkäri tai virkaeläinlääkäri on merkinnyt rokotuspäivämäärän tunnistusasiakirjan asianmukaiseen kohtaan;
 - d) b alakohdassa tarkoitettu rokotuspäivä ei ole aikaisempi kuin tunnistusasiakirjan asianmukaiseen kohtaan merkitty mikrosirun tai tatuoinnin asettamispäivä tai sen lukemispäivä;
 - e) rokotteen voimassaoloaika alkaa immunitetisuojaan syntymisestä, kun vähintään 21 päivää on kulunut siitä, kun rokotteen valmistajan ensirokotuksen osalta edellyttämä rokotusohjelma on saatettu loppuun, ja se jatkuu immunitetisuojaan päättymiseen asti siten kuin siinä jäsenvaltiossa, alueella tai kolmannessa maassa, jossa rokotus annettiin, raivotautirokotteelle myönnetyn 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun myyntiluvan teknisissä eritelmissä tai 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua hyväksynnässä tai luvassa määrätään;
- Hyväksytty eläinlääkäri tai virkaeläinlääkäri on merkinnyt rokotuksen voimassaoloajan tunnistusasiakirjan asianmukaiseen kohtaan;
- f) uusintarokotusta on pidettävä ensirokotuksena, jos sitä ei ole annettu edellisen rokotuksen d alakohdassa tarkoitettuna voimassaoloaikana.

LIITE IV

Raivotaudin vasta-ainetutkimuksen kelpoisuutta koskevat vaatimukset

1. Hyväksytyn eläinlääkärin on otettava raivotaudin vasta-ainetutkimuksen suorittamiseksi tarvittava verinäyte ja vahvistettava se tunnistusasiakirjan asianmukaisessa kohdassa;
2. Raivotaudin vasta-ainetutkimus
 - a) on suoritettava vähintään 30 päivää rokotuspäivän jälkeen otetusta näytteestä ja
 - i) vähintään kolme kuukautta ennen päivää, jona
 - muu kuin kaupallinen siirto tapahtuu muilta kuin sellaisilta alueilta tai kolmansista maista, jotka on lueteltu 13 artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä, tai
 - siirto sellaisen alueen tai kolmannen maan kautta tapahtuu, jonka osalta 12 artiklan c alakohdassa säädetty edellytykset eivät täyty; tai
 - ii) ennen kuin lemmikkieläin poistui unionista muulle kuin 13 artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla luetteloon merkitylle alueelle tai kolmanteen maahan tapahtuvaa siirtoa tai kauttakulkua varten; 21 artiklan 1 kohdassa säädetyn muotoisessa tunnistusasiakirjassa on vahvistettava, että raivotaudin vasta-ainetutkimus suoritettiin hyväksyttävien tuloksin ennen siirtopäivää;
 - b) tutkimuksessa on osoitettava, että raivotautiviruksen neutraloivan vasta-aineen määrä seerumissa on vähintään 0,5 IU/ml, ja siinä on käytettävä Maailman eläintautijärjestön maaeläinten diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevän käsikirjan raivotautia koskevan luvun asianomaisessa osassa kuvattua menetelmää;
 - c) tutkimus on tehtävä päätöksen 2000/258/EY 3 artiklan mukaisesti hyväksytyssä laboratorioissa;
 - d) tutkimusta ei tarvitse uusida b alakohdassa kuvattua tyydyttävän tuloksen jälkeen edellyttäen, että eläin uusintarokotetaan liitteessä III olevan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun edellisen rokotteen voimassaoloajan kuluessa.

LIITE V

Vastaavuustaulukko (43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu)

Asetus (EY) N:o 998/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan ensimmäinen kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan toinen kohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
2 artiklan kolmas kohta	2 artiklan 2 kohdan b alakohta
3 artiklan a alakohta	3 artiklan a ja b alakohta
3 artiklan b alakohta	3 artiklan f alakohta
3 artiklan c alakohta	2 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	17 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 2 kohta	—
4 artiklan 3 kohta	—
4 artiklan 4 kohta	—
5 artiklan 1 kohdan a alakohta	6 artiklan a alakohta
5 artiklan 1 kohdan b alakohta	6 artiklan d alakohta
5 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta	6 artiklan b alakohta
5 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta	6 artiklan c alakohta
5 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	19 artikla
5 artiklan 2 kohta	7 artikla
6 artikla	—
7 artikla	5 artiklan 5 kohta, 9 artikla, 14 ja 28 artikla
8 artiklan 1 kohta	10 ja 12 artikla
8 artiklan 2 kohta	10 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 27 artikla
8 artiklan 3 kohdan a alakohta	13 artiklan 1 kohta
8 artiklan 3 kohdan b alakohta	16 artikla
8 artiklan 3 kohdan c alakohta	11 artikla
8 artiklan 4 kohta	25 artiklan 1 ja 2 kohta
9 artikla	14 artikla ja 30 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artiklan ensimmäinen kohta	13 artiklan 2 kohta
10 artiklan toinen kohta	13 artiklan 3 kohta
11 artiklan ensimmäinen virke	37 artiklan 1 kohta
11 artiklan toinen virke	34 artiklan 4 kohdan a alakohta
12 artiklan ensimmäisen kohdan johdantolause ja a alakohta	10 artiklan 2 kohta ja 34 artiklan 1 kohta

Asetus (EY) N:o 998/2003	Tämä asetetus
12 artiklan ensimmäisen kohdan johdantolause ja b alakohta	5 artiklan 4 kohta
12 artiklan toinen kohta	34 artiklan 3 kohta ja 37 artiklan 2 kohdan d alakohta
13 artikla	34 artiklan 3 kohta ja 37 artiklan 2 kohdan d alakohta
14 artiklan ensimmäinen kohta	34 artiklan 2 kohdan a alakohta
14 artiklan toinen kohta	17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
14 artiklan kolmas kohta	35 artiklan 1 ja 3 kohta
14 artiklan neljäs kohta	35 artiklan 2 kohta
15 artikla	Liitteessä IV olevat 1 kohta ja 2 kohdan c alakohta
16 artikla	—
17 artiklan ensimmäinen kohta	—
17 artiklan toinen kohta	21 artiklan 1 kohta
18 artiklan ensimmäinen kohta	—
18 artiklan toinen kohta	36 artikla
19 artikla	13 artiklan 3 kohta ja 5 artiklan 5 kohta
19 a artiklan 1 ja 2 kohta	38 artikla
19 a artiklan 3 kohta	—
19 b artiklan 1 kohta	39 artiklan 2 kohta
19 b artiklan 2 kohta	39 artiklan 4 kohta
19 b artiklan 3 kohta	39 artiklan 1 kohta
19 c artiklan 1 ja 3 kohta	39 artiklan 3 kohta
19 c artiklan 2 kohta	—
19 d artiklan 1 ja 2 kohta	39 artiklan 5 kohta
19 d artiklan 3 kohta	—
20–23 artikla	—
24 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	41 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
24 artiklan 4 ja 5 kohta	—
25 artikla	45 artikla
Liite I	Liite I
Liite I a	Liite II
Liite I b	Liite III
Liitteessä II oleva A osa ja B osan 1 jakso	—
Liitteessä II olevan B osan 2 jakso	13 artiklan 1 kohta
Liitteessä II oleva C osa	13 artiklan 2 kohta

KOMISSION LAUSUMA

Osana eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevaa Euroopan unionin strategiaa ⁽¹⁾ komissio tutkii kaupallisten toimien piirissä olevien koirien ja kissojen hyvinvointia.

Jos tutkimuksen tulokset osoittavat, että näistä kaupallisista toimista aiheutuu terveysriskejä, komissio harmitsee ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun soveltuvia vaihtoehtoja. Näitä ovat muun muassa ehdotuksen antaminen Euroopan parlamentille ja neuvostolle koirilla ja kissoilla käytävää kauppaa koskevan voimassa olevan EU:n lainsäädännön muuttamisesta, mukaan lukien se, että kissojen ja koirien rekisteröinnissä otettaisiin käyttöön yhteensopivat, kaikissa jäsenvaltioissa käytettävissä olevat järjestelmät.

Edellä esitetty huomioon ottaen komissio arvioi, onko mahdollista ja asianmukaista ulottaa tällaiset rekisteröintijärjestelmät koiriin ja kissoihin, jotka on merkitty ja tunnistettu lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.

⁽¹⁾ COM(2012) 6 final/2 – Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta Euroopan unionin strategiasta vuosille 2012–2015.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/29/EU,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013,

pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(2) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ⁽⁵⁾ vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointia koskevat säännöt, tuotteiden markkinavalvontaa ja kolmansista maista tuotavien tuotteiden tarkastuksia koskevat puitteet sekä CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet.

(3) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista 9 päivänä heinäkuuta 2008 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY ⁽⁶⁾ säädetään yhteisistä periaatteista ja viitesäännöksistä, joita on tarkoitus soveltaa kaikessa alakohtaisessa lainsäädännössä, jotta voidaan tarjota johdonmukainen perusta kyseisen lainsäädännön tarkistamista tai uudelleenlaatimista varten. Direktiivi 2007/23/EY olisi mukautettava kyseiseen päätökseen.

(4) Jäsenvaltioissa voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jotka koskevat pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla, on eroja, jotka liittyvät erityisesti turvallisuus- ja toimintamainaisuuksien kaltaisiin seikkoihin.

(1) Pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattamisesta 23 päivänä toukokuuta 2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/23/EY ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Koska mainittuun direktiiviin on tehtävä uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 105.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. toukokuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 154, 14.6.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä IV oleva A osa.

(5) Jäsenvaltioiden lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat omiaan aiheuttamaan esteitä unionin sisäiselle kaupalle, on yhdenmukaistettava, jotta voidaan taata pyroteknisten tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla ja varmistaa samalla korkeatasoinen ihmisten terveyden ja turvallisuuden suoja sekä kuluttajien ja ammattimaisten loppukäyttäjien suoja. Tällaiseen korkeatasoiseen suojaan olisi sisällyttävä se, että pyroteknisten tuotteiden käyttöön liittyviä asiaankuuluvia ikärajoja noudatetaan.

⁽⁶⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁷⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (6) Siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden markkinoille saattamista ja valvontaa koskevien säännösten yhdenmukaistamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/15/ETY ⁽¹⁾ jätetään pyrotekniset tuotteet sen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (7) Turvallisuutta varastoinnin aikana koskee vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/82/EY ⁽²⁾, jossa säädetään turvallisuusvaatimuksista tuotantolaitoksille, joiden tiloissa on räjähtäviä aineita tai valmisteita, mukaan lukien pyrotekniset aineet.
- (8) Kuljetusten turvallisuuden osalta pyroteknisten tuotteiden kuljetusta koskevista säännöistä määrätään kansainvälisissä yleissopimuksissa ja sopimuksissa, mukaan lukien vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevat Yhdistyneiden kansakuntien suosituksot. Näiden seikkojen ei tämän vuoksi pitäisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (9) Tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkiin tarjonnan muotoihin, mukaan lukien etämyynti.
- (10) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava pyroteknisiin tuotteisiin, joihin sovelletaan laivavarusteista 20 päivänä joulukuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/98/EY ⁽³⁾ ja siinä tarkoitettuja asiaan liittyviä kansainvälisiä yleissopimuksia. Sitä ei pitäisi myöskään soveltaa leluihin tarkoitettuihin nalleihin, jotka kuuluvat lelujen turvallisuudesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY ⁽⁴⁾ soveltamisalaan.
- (11) Valmistajan omaan käyttöön tarkoitettuja iletulitusvälineitä, jotka jäsenvaltio, johon valmistaja on sijoittautunut, on hyväksynyt käytettäväksi yksinomaan omalla alueellaan ja jotka jäävät kyseisen jäsenvaltion alueelle, ei olisi katsottava markkinoilla saataville asetetuiksi eikä niiden siksi tarvitsisi olla tämän direktiivin mukaisia.
- (12) Jos tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset täyttyvät, jäsenvaltioiden ei pitäisi voida kieltää, rajoittaa tai estää pyroteknisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta. Tätä direktiiviä olisi sovellettava rajoittamatta jäsenvaltioiden valmistajille, jakelijoille ja maahantuojille myöntämiä toimilupia koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista.
- (13) Pyroteknisiin tuotteisiin olisi luettava iletulitusvälineet, teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet sekä muut teknisiin tarkoituksiin käytettävät pyrotekniset tuotteet kuten turvatyynyissä tai turvavöiden esikieristimissä käytettävät kaasunkehittimet.
- (14) Riittävätason suojelun varmistamiseksi pyrotekniset tuotteet olisi luokiteltava niiden käytön, käyttötarkoituksen tai melutason perusteella määräytyvän vaarallisuuden mukaisesti.
- (15) Koska pyroteknisten tuotteiden käyttöön liittyy luonnostaan vaaroja, on ihmisten terveyden ja turvallisuuden sekä ympäristön suojelemiseksi tarkoituksenmukaista vahvistaa ikärajat, joita sovelletaan tuotteiden luovuttamiseen henkilöille, ja huolehtia siitä, että tuotemerkinnöissä annetaan riittävät ja asianmukaiset tiedot tuotteen turvallisuudesta käytöstä. Tiettyjä pyroteknisiä tuotteita olisi luovutettava ainoastaan henkilöille, joilla on tarvittavat tiedot, taidot ja kokemus. Ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden merkintöjä koskevista vaatimuksissa olisi otettava huomioon nykyinen käytäntö sekä se, että näitä tuotteita toimitetaan ainoastaan ammattikäyttäjille.
- (16) Pyroteknisten tuotteiden ja erityisesti iletulitusvälineiden käyttö vaihtelee huomattavasti eri jäsenvaltioiden kulttuuristen tapojen ja perinteiden mukaan. Tämän vuoksi on tarpeen antaa jäsenvaltioille mahdollisuus rajoittaa kansallisin toimenpitein tiettyihin luokkiin kuuluvien pyroteknisten tuotteiden käyttöä tai myyntiä yleisölle muun muassa yleisen turvallisuuden perusteella tai ihmisten terveyteen ja turvallisuuteen liittyvistä syistä.
- (17) Talouden toimijoiden olisi oltava toimitusketjuun liittyvien tehtäviensä mukaisesti vastuussa siitä, että pyrotekniset tuotteet ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, jotta varmistetaan yleisten etujen suojelun korkea taso muun muassa terveyden ja turvallisuuden sekä kuluttajien suojelun osalta sekä taataan terve kilpailu unionin markkinoilla.
- (18) Kaikkien talouden toimijoiden, jotka kuuluvat toimitus- ja jakeluketjuun, olisi toteutettava tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan sellaisia pyroteknisiä tuotteita, jotka ovat tämän direktiivin mukaisia. On tarpeen säätää selkeästä ja oikeasuhteisesta velvollisuuksien jakautumisesta, joka vastaa kunkin talouden toimijan tehtävää toimitus- ja jakeluketjussa.
- (19) Talouden toimijoiden, markkinavalvontaviranomaisten ja kuluttajien välisen yhteydenpidon helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi kannustettava talouden toimijoita ilmoittamaan verkkosivustonsa osoite postiosoitteen lisäksi.
- (20) Valmistajalla on parhaat mahdollisuudet suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, koska valmistajalla on yksityiskohtaiset tiedot suunnittelu- ja tuotantoprosessista. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin olisi sen vuoksi edelleen kuuluttava yksinomaan valmistajan velvollisuuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 121, 15.5.1993, s. 20.

⁽²⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25.

⁽⁴⁾ EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1.

- (21) On tarpeen varmistaa, että kolmansista maista peräisin olevat pyrotekniset tuotteet, jotka tulevat unionin markkinoille, ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia ja etenkin että valmistajat ovat noudattaneet asianmukaisia vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyitä kyseisten pyroteknisten tuotteiden suhteen. Olisi säädettävä, että maahantuojat huolehtivat siitä, että pyrotekniset tuotteet, joita ne saattavat markkinoille, ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia ja että ne eivät saata markkinoille pyroteknisiä tuotteita, jotka eivät ole tällaisten vaatimusten mukaisia tai jotka aiheuttavat riskin. Olisi myös säädettävä, että maahantuojien on huolehdittava siitä, että vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevia menettelyjä on noudatettu ja että pyroteknisten tuotteiden merkinnät ja valmistajien laatimat asiakirjat ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastusta varten.
- (22) Jakelija asettaa pyroteknisen tuotteen saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai maahantuoja on saattanut sen markkinoille, ja jakelijan olisi toimittava asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen, että sen pyrotekniselle tuotteelle suorittama käsittely ei vaikuta kielteisesti pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuuteen.
- (23) Jos talouden toimija joko saattaa pyroteknisen tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa pyroteknistä tuotetta sellaisella tavalla, joka voi vaikuttaa tämän direktiivin vaatimusten täyttymiseen, kyseistä toimijaa olisi pidettävä valmistajana, ja sen olisi siksi hoidettava valmistajalle kuuluvat velvoitteet.
- (24) Koska jakelijat ja maahantuojat ovat lähellä markkinoita, niiden olisi oltava mukana toimivaltaisten kansallisten viranomaisten markkinavalvontatehtävissä ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla toimivaltaisille viranomaisille kaikki kyseiseen pyrotekniseen tuotteeseen liittyvät tarvittavat tiedot.
- (25) Talouden toimijoiden, jotka säilyttävät tämän direktiivin nojalla vaadittuja muiden talouden toimijoiden tunnistetietoja, ei pitäisi edellyttää saattavan tällaisia tietoja ajan tasalle muiden talouden toimijoiden osalta, jotka ovat joko toimittaneet niille pyroteknisen tuotteen tai joille ne ovat toimittaneet pyroteknisen tuotteen.
- (26) On aiheellista vahvistaa pyroteknisille tuotteille olennaiset turvallisuusvaatimukset kuluttajien suojelemiseksi ja tapaturmien ehkäisemiseksi.
- (27) Jotkin pyrotekniset tuotteet, erityisesti ajoneuvoissa käytettävät pyrotekniset tuotteet, kuten turvatyynyjen kaasunkehittimet, sisältävät pieniä määriä kaupallisia räjähdysaineita ja sotilaskäyttöön tarkoitettuja räjähteitä. Direktiivin 2007/23/EY hyväksymisen jälkeen on käynyt ilmeiseksi, että näiden aineiden korvaaminen lisäaineina ei ole mahdollista pelkästään palavissa koostumuksissa, joissa niitä käytetään energiataseen tehostamiseen. Tämän vuoksi olisi muutettava olennaista turvallisuusvaatimusta, jolla rajoitetaan kaupallisten räjähdysaineiden ja sotilaskäyttöön tarkoitettujen räjähteiden käyttöä.
- (28) Jotta vaatimustenmukaisuuden arviointi tässä direktiivissä säädettyjen olennaisten turvallisuusvaatimusten osalta olisi helpompaa, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuusolettamasta sellaisten pyroteknisten tuotteiden osalta, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien mukaisia, jotka on vahvistettu eurooppalaisesta standardoinnista ja neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/ETY, 94/25/ETY, 95/16/ETY, 97/23/ETY, 98/34/ETY, 2004/22/ETY, 2007/23/ETY, 2009/23/ETY ja 2009/105/ETY muuttamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ⁽¹⁾ mukaisesti kyseisiä vaatimuksia vastaavien yksityiskohtaisten teknisten eritelmien ilmaisemista varten.
- (29) Asetuksessa (EU) N:o 1025/2012 säädetään yhdenmukaistetuista standardeista esitettäviä vastalauseita koskevasta menettelystä tapauksissa, joissa kyseiset standardit eivät kokonaan täytä tämän direktiivin vaatimuksia.
- (30) Jotta talouden toimijoilla olisi mahdollisuus osoittaa ja toimivaltaisilla viranomaisilla mahdollisuus varmistaa, että markkinoilla saataville asetettavat pyrotekniset tuotteet ovat olennaisten turvallisuusvaatimusten mukaisia, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä. Päätöksessä N:o 768/2008/EY säädetään vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyissä käytettävistä moduuleista, joihin sisältyy menettelyjä vähiten tiukoista tiukimpiin suhteutettuna kyseiseen riskitasoon ja vaadittuun turvallisuustasoon. Eri alojen välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja tapauskohtaisten variaatioiden välttämiseksi vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt olisi valittava kyseisten moduulien joukosta.
- (31) Valmistajien olisi laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa annetaan tässä direktiivissä edellytetyt tiedot siitä, että pyrotekninen tuote on tämän direktiivin sekä unionin muun asiaankuuluvan yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen.
- (32) Jotta varmistetaan tosiasiallinen mahdollisuus saada tietoa markkinavalvontaa varten, kaikkien sovellettavien unionin säädösten yksilöimiseksi vaadittavien tietojen olisi oltava saatavilla yhdessä ainoassa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa. Talouden toimijoiden hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi tällainen yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus voi olla asiakirja, joka koostuu tuotetta koskevista yksittäisistä vaatimustenmukaisuusvakuutuksista.

⁽¹⁾ EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12.

- (33) CE-merkintä osoittaa pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuuden ja on näkyvä seuraus vaatimustenmukaisuuden arvioinnin koko prosessista laajassa merkityksessä. CE-merkinnän yleisistä periaatteista säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. CE-merkinnän kiinnittämistä koskevat säännöt olisi annettava tässä direktiivissä.
- (34) Tässä direktiivissä säädetty vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt edellyttävät jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamien vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimintaa.
- (35) Kokemus on osoittanut, että direktiivissä 2007/23/EY asetetut ehdot, jotka vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on täytettävä, jotta ne voidaan ilmoittaa komissiolle, eivät ole riittäviä varmistamaan, että ilmoitettujen laitosten toiminta on kauttaaltaan korkeatasoista koko unionissa. On kuitenkin olennaista, että kaikki ilmoitetut laitokset suorittavat tehtävänsä samantasoisesti ja terveen kilpailun edellytysten mukaisesti. Tämä edellyttää pakollisten vaatimusten asettamista vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille, jotka haluavat tulla ilmoitetuiksi vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen tarjoamista varten.
- (36) Jotta varmistetaan vaatimustenmukaisuuden arvioinnin yhtenäinen laatutaso, on tarpeen vahvistaa myös ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia sekä muita ilmoitettujen laitosten arvioinnissa, ilmoittamisessa ja valvonnassa mukana olevia elimiä koskevat vaatimukset.
- (37) Tässä direktiivissä säädettyä järjestelmää täydentää akkreditointijärjestelmä, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. Koska akkreditointi on olennainen keino tarkastaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyys, sitä olisi käytettävä myös ilmoittamistarkoituksia varten.
- (38) Kansallisten viranomaisten olisi kaikkialla unionissa pidettävä asetuksen (EY) N:o 765/2008 säännösten mukaista avointa akkreditointia, jolla varmistetaan tarvittava luottamuksen taso vaatimustenmukaisuustodistuksissa, ensisijaisena keinona, jolla osoitetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten tekninen pätevyys. Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin katsoa, että niillä on käytettävissään asianmukaiset keinot suorittaa tämä arviointi itse. Jotta varmistetaan muiden kansallisten viranomaisten tekemän arvioinnin riittävä uskottavuus, niiden olisi tällaisessa tapauksessa toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tarvittavat asiakirjatodisteet siitä, että arvioidut vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset ovat asiaa koskevien säädettyjen vaatimusten mukaisia.
- (39) Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset teettävät usein alihankintana osia vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvistä toimistaan tai käyttävät tytäryhtiötä. Pyroteknisten tuotteiden saattaminen unionin markkinoille edellyttää suojan tasoa, jonka turvaamiseksi on olennaista, että vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamista varten alihankkijat ja tytäryhtiöt täyttävät samat vaatimukset kuin ilmoitetut laitokset. Sen vuoksi on tärkeää, että ilmoitettavien laitosten pätevyyden ja suorituksen arviointi ja jo ilmoitettujen laitosten valvonta kattavat myös alihankkijoiden ja tytäryhtiöiden suorittamat toimet.
- (40) Ilmoitusmenettelyn tehokkuuden ja avoimuuden lisääminen ja erityisesti sen mukauttaminen uusiin tekniikoihin on tarpeen, jotta sähköinen ilmoittaminen on mahdollista.
- (41) Koska ilmoitetut laitokset voivat tarjota palvelujaan unionin koko alueella, on tarkoituksenmukaista antaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle mahdollisuus esittää vastalauseita ilmoitetun laitoksen osalta. Sen vuoksi on tärkeää säätää ajanjaksosta, jonka aikana voidaan selvittää mahdolliset epäilykset tai huolenaiheet vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyyden suhteen, ennen kuin ne alkavat toimia ilmoitetuina laitoksina.
- (42) Kilpailukyvyyn vuoksi on oleellista, että ilmoitetut laitokset soveltavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä aiheuttamatta kohtuutonta taakkaa talouden toimijoille. Samasta syystä ja talouden toimijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi on varmistettava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyiden teknisen soveltamisen johdonmukaisuus. Tämä voidaan saavuttaa parhaiten asianmukaisella koordinoinnilla ja yhteistyöllä ilmoitettujen laitosten välillä.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että pyrotekniset tuotteet voidaan saattaa markkinoille ainoastaan siinä tapauksessa, etteivät ne asianmukaisesti varastoituina ja aiotun käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettyinä tai kohtuudella ennakoitavissa olosuhteissa käytettäessä vaaranna ihmisten terveyttä ja turvallisuutta. Pyrotekniset tuotteet olisi katsottava tässä direktiivissä säädettyjen olennaisten turvallisuusvaatimusten vastaisiksi ainoastaan kohtuudella ennakoitavissa olosuhteissa käytettäessä eli silloin, kun tällainen käyttö voisi olla seurausta ihmisten lainmukaisesta ja helposti ennustettavissa olevasta käyttäytymisestä.
- (44) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on tarpeen selventää, että pyroteknisiin tuotteisiin sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 765/2008 vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat unionin markkinavalvontaa ja unionin markkinoille tuleville tuotteille tehtäviä tarkastuksia. Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita valitsemasta toimivaltaisia viranomaisia, jotka suorittavat kyseiset tehtävät.
- (45) Ilmoitetun laitoksen olisi arvioitava suunnittelultaan, toiminnaltaan tai käyttäytymiseltään samanlaiset pyrotekniset tuotteet tuoteryhmänä.

- (46) Suojamenettely on tarpeen, jotta on mahdollista riitauttaa pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuus. Avoimuuden lisäämiseksi ja käsittelyyn kuluvan ajan lyhentämiseksi on tarpeen parantaa nykyistä suojamenettelyä siten, että pyritään tehostamaan sitä ja hyödyntämään jäsenvaltioissa saatavilla olevaa asiantuntemusta.
- (47) Nykyistä järjestelmää olisi täydennettävä menettelyllä, jonka avulla asianomaiset osapuolet voivat saada tiedon aiotuista toimenpiteistä sellaisten pyroteknisten tuotteiden osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai muille yleisen edun vuoksi suojeltaville näkökohdille. Sen olisi myös annettava markkina-valvontaviranomaisille mahdollisuus ryhtyä aikaisemmassa vaiheessa toimiin tällaisten pyroteknisten tuotteiden suhteen yhteistyössä asiaan liittyvien talouden toimijoiden kanssa.
- (48) Silloin kun jäsenvaltiot ja komissio ovat yhtä mieltä jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen oikeutuksesta, komissiolta ei pitäisi edellyttää jatkotoimia, paitsi jos vaatimustenvastaisuuden voidaan katsoa johtuvan yhdenmukaistetun standardin puutteista.
- (49) Valmistajan ja maahantuojan etujen mukaista on toimittaa turvallisia pyroteknisiä tuotteita korvausvastuusta johtuvien kustannusten välttämiseksi sellaisten vahinkojen osalta, joita vialliset tuotteet aiheuttavat henkilöille ja omaisuudelle. Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/374/ETY⁽¹⁾ täydentää tätä direktiiviä tässä suhteessa, sillä direktiivissä 85/374/ETY säädetään valmistajia ja maahantuoja koskevasta ankarasta vastuusta järjestelmästä ja varmistetaan riittävä kuluttajien suojelun taso. Direktiivissä 85/374/ETY säädetään lisäksi, että ilmoitetuilla laitoksilla olisi oltava niiden ammatillista toimintaa koskeva asianmukainen vakuutus, ellei valtio ole niistä vastuussa kansallisen oikeuden mukaisesti tai ellei jäsenvaltio ole itse suoraan vastuussa testeistä.
- (50) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.
- (51) Neuvoa-antavaa menettelyä olisi sovellettava hyväksyttäessä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa ilmoituksen tehnyt jäsenvaltiota pyydetään ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin sellaisten ilmoitettujen laitosten osalta, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä niiden ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia.
- (52) Tarkastelumenettelyä olisi sovellettava hyväksyttäessä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään yhtenäinen numerointijärjestelmä pyroteknisten tuotteiden tunnistamista varten ja käytännön järjestelyt pyroteknisten tuotteiden rekisteröintinumerot sisältävää rekisteriä sekä pyroteknisiin tuotteisiin liittyviä tapaturmia koskevien tietojen säännöllistä keruuta ja ajan tasalle saattamista varten.
- (53) Tarkastelumenettelyä olisi sovellettava myös täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen sellaisten vaatimustenmukaisten pyroteknisten tuotteiden osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai muille yleisen edun vuoksi suojeltaville näkökohdille.
- (54) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät vaatimustenmukaisiin pyroteknisiin tuotteisiin, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle.
- (55) Tällä direktiivillä perustettu komitea voi vakiintuneen käytännön mukaisesti olla hyödyksi tarkasteltaessa tämän direktiivin soveltamista koskevia asioita, jotka sen puheenjohtaja tai jäsenvaltion edustaja saattaa sen käsiteltäväksi komitean työjärjestyksen mukaisesti.
- (56) Komission olisi täytäntöönpanosäädöksillä ja, näiden säädösten erityisluonne huomioon ottaen, soveltamatta asetusta (EU) No 182/2011 vahvistettava, ovatko jäsenvaltioiden vaatimustenvastaisten pyroteknisten tuotteiden osalta toteuttamat toimenpiteet perusteltuja vai eivät.
- (57) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava näiden sääntöjen täytäntöönpanon valvonta. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (58) Valmistajille ja maahantuojille on annettava aikaa, jotta ne voivat käyttää kaikkia voimassa olevien kansallisten sääntöjen mukaisia oikeuksiaan ennen päivämäärää, jolloin niiden kansallisten toimenpiteiden, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, soveltaminen alkaa, esimerkiksi myydäkseen jo valmistettujen tuotteiden varastonsa. Siksi on tarpeen säätää kohtuullisista siirtymäkauden toimenpiteistä, jotka tekevät mahdolliseksi sellaisten pyroteknisten tuotteiden asettamisen saataville markkinoille, jotka on jo saatettu markkinoille direktiivin 2007/23/EY mukaisesti ennen päivämäärää, jolloin niiden kansallisten toimenpiteiden, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, soveltaminen alkaa, ilman että niiden tarvitsee olla muiden tuotevaatimusten mukaisia. Jakelijoiden olisi siksi voitava toimittaa pyroteknisiä tuotteita, jotka on saatettu markkinoille, eli jakeluketjussa jo olevaa varastoa ennen päivämäärää, jolloin niiden kansallisten toimenpiteiden, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, soveltaminen alkaa.

(¹) EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29.

(²) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (59) Ajoneuvoissa käytettävät pyrotekniset tuotteet on suunniteltu kestämään ajoneuvojen elinkaaren ajan, ja ne edellyttävät siksi erityisiä siirtymäkauden toimenpiteitä. Tällaisen pyroteknisen tuotteen on täytettävä kyseisen ajoneuvon elinkaaren ajan sen lainsäädännön vaatimukset, jota sovelletaan, kun tuote asetetaan ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla.
- (60) Jotta varmistetaan tiettyjen pyroteknisten tuotteiden keskeytymätön käyttö etenkin autoteollisuudessa, liitteessä I olevaa 4 kohtaa on tarpeen soveltaa 4 päivästä heinäkuuta 2013.
- (61) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli varmistaa, että markkinoilla olevat pyrotekniset tuotteet täyttävät vaatimukset, joilla varmistetaan terveyden ja turvallisuuden sekä muiden yleisten etujen suojelun korkea taso ja taataan sisämarkkinoiden toiminta, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (62) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu direktiiviin 2007/23/EY.
- (63) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä IV olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava sitä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Aihe

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joilla pyritään luomaan edellytykset pyroteknisten tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle sisämarkkinoilla varmistuen korkeatasoisen ihmisten terveyden suojan sekä korkean yleisen turvallisuustason ja kuluttajansuojan ja kuluttajien turvallisuuden sekä ottaen huomioon ympäristönsuojeluun liittyvät näkökohdat.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan olennaiset turvallisuusvaatimukset, jotka pyroteknisten tuotteiden on täytettävä, jotta ne voidaan asettaa saataville markkinoilla. Nämä vaatimukset vahvistetaan liitteessä I.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan pyroteknisiin tuotteisiin.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta
 - a) ei-kaupallisiin pyroteknisiin tuotteisiin, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan on tarkoitettu asevoimien, poliisin tai palokunnan käyttöön;
 - b) direktiivin 96/98/EY soveltamisalaan kuuluviin varusteisiin;
 - c) ilmailu- ja avaruusteollisuudessa käytettäväksi tarkoitettuihin pyroteknisiin tuotteisiin;
 - d) nalleihin, jotka on erityisesti tarkoitettu käytettäväksi direktiivin 2009/48/EY soveltamisalaan kuuluvissa leluissa;
 - e) direktiivin 93/15/ETY soveltamisalaan kuuluviin räjähdystarvikkeisiin;
 - f) ampumatarvikkeisiin;
 - g) valmistajan omaan käyttöönsä valmistamiin ilotulitusvälineisiin, jotka jäsenvaltio, johon valmistaja on sijoittautunut, on hyväksynyt käytettäväksi yksinomaan omalla alueellaan ja jotka jäävät kyseisen jäsenvaltion alueelle.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'pyroteknisellä tuotteella' tarkoitetaan tuotetta, joka sisältää räjähtävää ainetta tai aineeseosta, joka on tarkoitettu muodostamaan lämpöä, valoa, ääntä, kaasua tai savua tai niiden yhdistelmiä itsestään jatkuvissa eksotermisissä kemiallisissa reaktioissa;
- 2) 'ilotulitusvälineellä' tarkoitetaan viihdekäyttöön tarkoitettua pyroteknistä tuotetta;
- 3) 'teattereissa käytettävillä pyroteknisillä tuotteilla' tarkoitetaan sisä- tai ulkoilmanäyttämöllä käytettäväksi tarkoitettua pyrotekniikkaa, mukaan lukien elokuva- ja televisiotuotanto ja vastaavat käyttötarkoitukset;
- 4) 'ajoneuvoissa käytettävillä pyroteknisillä tuotteilla' tarkoitetaan ajoneuvojen turvalaitteissa olevia pyroteknisiä aineita sisältäviä komponentteja, joita käytetään kyseisten turvalaitteiden tai muiden laitteiden aktivoimiseen;

- 5) 'ampumatarvikkeilla' tarkoitetaan kannettavissa ampumaseissa, muissa ampumaseissa ja tykistöaseissa käytettäviä ammuksia, ajopanoja ja paukkupanoja;
- 6) 'asiantuntijalla' tarkoitetaan henkilöä, jonka jäsenvaltio on hyväksynyt käsittelemään ja/tai käyttämään kyseisen jäsenvaltion alueella luokkaan F4 kuuluvia ilotulitusvälineitä, luokkaan T2 kuuluvia teattereissa käytettäviä pyroteknisiä tuotteita ja/tai luokkaan P2 kuuluvia muita pyroteknisiä tuotteita;
- 7) 'asettamisella saataville markkinoilla' tarkoitetaan pyroteknisen tuotteen toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloituksetta;
- 8) 'markkinoille saattamisella' tarkoitetaan pyroteknisen tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- 9) 'valmistajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmista pyroteknistä tuotetta ja markkinoi kyseistä pyroteknistä tuotetta nimellään tai tavaramerkillään varustettuna;
- 10) 'maahantuojalla' tarkoitetaan unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta tuodun pyroteknisen tuotteen unionin markkinoille;
- 11) 'jakelijalla' tarkoitetaan muuta toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin valmistajaa tai maahantuojaa, joka asettaa pyroteknisen tuotteen saataville markkinoilla;
- 12) 'talouden toimijoilla' tarkoitetaan valmistajia, maahantuojia ja jakelijoita;
- 13) 'teknisellä eritelmällä' tarkoitetaan asiakirjaa, jossa määritetään tekniset vaatimukset, jotka pyroteknisen tuotteen on täytettävä;
- 14) 'yhdenmukaistetulla standardilla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä yhdenmukaistettua standardia;
- 15) 'akkreditoinnilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä akkreditointia;
- 16) 'kansallisella akkreditointielimellä' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä kansallista akkreditointielintä;
- 17) 'vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla' tarkoitetaan prosessia, jossa selvitetään, ovatko pyroteknisen tuotteen liittyvät tämän direktiivin olennaiset turvallisuusvaatimukset täyttyneet;
- 18) 'vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella' tarkoitetaan elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia;
- 19) 'palautusmenettelyllä' tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada loppukäyttäjien saataville jo asetetut pyrotekniset tuotteet takaisin;
- 20) 'markkinoilta poistamisella' tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevan pyroteknisen tuotteen asettaminen saataville markkinoilla;
- 21) 'unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä' tarkoitetaan mitä tahansa unionin lainsäädäntöä, jolla yhdenmukaistetaan tuotteiden kaupan pitämisen ehtoja;
- 22) 'CE-merkinnällä' tarkoitetaan merkintää, jolla valmistaja osoittaa pyroteknisen tuotteen olevan merkinnän kiinnittämistä koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen sovellettavien vaatimusten mukainen.

4 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää tämän direktiivin vaatimukset täyttävien pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla.

2. Tällä direktiivillä ei estetä jäsenvaltioiden toimenpiteitä, joilla yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen taikka ihmisten terveyteen ja turvallisuuteen tai ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä kielletään luokkien F2 ja F3 ilotulitusvälineiden, teattereissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden ja muiden pyroteknisten tuotteiden hallussapito, käyttö ja/tai myynti yleisölle tai rajoitetaan sitä.

3. Jäsenvaltiot eivät saa estää pyroteknisten tuotteiden markkinoimiseksi järjestettävillä messuilla tai järjestettävissä näytteilyissä ja esittelytilaisuuksissa sellaisten pyroteknisten tuotteiden näytteille asettamista ja käyttöä, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, edellyttäen, että niiden yhteydessä on näkyvä merkintä, josta selvästi ilmenee kyseessä olevien messujen tai kyseessä olevan näyttelyn tai esittelytilaisuuden nimi ja päivämäärä ja se, että pyrotekniset tuotteet eivät ole vaatimusten mukaisia eivätkä myytävänä, ennen kuin ne on saatettu vaatimusten mukaisiksi. Tällaisissa tilaisuuksissa on toteutettava asianmukaiset suojatoimenpiteet kyseessä olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asettamien vaatimusten mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot eivät saa estää tutkimusta, kehittämistä ja testausta varten valmistettujen pyroteknisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta tai käyttöä, vaikka tuotteet eivät olisikaan tämän direktiivin mukaisia, edellyttäen, että niiden yhteydessä on näkyvä merkintä, josta selvästi ilmenee, että tuotteet eivät ole vaatimusten mukaisia eivätkä saatavilla muuhun tarkoitukseen kuin kehittämiseen, testaukseen ja tutkimukseen.

5 artikla

Markkinoilla saataville asettaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että pyrotekniset tuotteet voidaan asettaa saataville markkinoilla vain siinä tapauksessa, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.

6 artikla

Pyroteknisten tuotteiden luokat

1. Pyroteknisten tuotteiden valmistajan on luokiteltava ne käytön taikka käyttötarkoituksen ja vaaratason mukaan, mukaan lukien melutaso. Jäljempänä 21 artiklassa tarkoitettujen ilmoitettujen laitosten on vahvistettava luokitus osana 17 artiklassa tarkoitettuja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä.

Luokituksen on oltava seuraavanlainen:

a) Ilotulitusvälineet:

- i) luokka F1: ilotulitusvälineet, jotka aiheuttavat erittäin vähäisen vaaran ja ovat melutasoltaan merkityksettömiä ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi rajatulla alueella, myös asuinrakennuksissa käytettäväksi tarkoitetut ilotulitusvälineet;
- ii) luokka F2: ilotulitusvälineet, jotka aiheuttavat vähäisen vaaran ja ovat melutasoltaan vähäisiä ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi ulkotiloissa rajatulla alueella;
- iii) luokka F3: ilotulitusvälineet, jotka aiheuttavat keskitasoisen vaaran, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ulkotiloissa laajoilla avoimilla alueilla ja joiden melutaso ei haittaa ihmisten terveyttä;
- iv) luokka F4: ilotulitusvälineet, jotka aiheuttavat suuren vaaran, jotka on tarkoitettu pelkästään asiantuntijoiden käyttöön (ja joita yleisesti nimitetään ammattikäyttöön tarkoitetuiksi ilotulitusvälineiksi) ja joiden melutaso ei haittaa ihmisten terveyttä.

b) Teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet:

- i) luokka T1: näyttämöllä käytettävät pyrotekniset tuotteet, jotka aiheuttavat vähäisen vaaran;
- ii) luokka T2: näyttämöllä käytettävät pyrotekniset tuotteet, jotka on tarkoitettu ainoastaan asiantuntijoiden käyttöön.

c) Muut pyrotekniset tuotteet:

i) luokka P1: muut pyrotekniset tuotteet kuin ilotulitusvälineet ja teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet, jotka aiheuttavat vähäisen vaaran;

ii) luokka P2: muut pyrotekniset tuotteet kuin ilotulitusvälineet ja teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet, jotka on tarkoitettu ainoastaan asiantuntijoiden käyttöön.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle menettelyt, joilla ne yksilöivät ja hyväksyvät asiantuntijat.

7 artikla

Ikärajat ja muut rajoitukset

1. Pyroteknisiä tuotteita ei saa asettaa saataville markkinoilla seuraavia ikärajoja nuoremmille henkilöille:

a) ilotulitusvälineet

i) luokka F1: 12 vuotta;

ii) luokka F2: 16 vuotta;

iii) luokka F3: 18 vuotta;

b) teattereissa käytettävät luokan T1 pyrotekniset tuotteet ja luokan P1 muut pyrotekniset tuotteet: 18 vuotta.

2. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdassa vahvistettuja ikärajoja, jos se on perusteltua yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen taikka ihmisten terveyteen ja turvallisuuteen liittyvistä syistä. Jäsenvaltiot voivat myös alentaa ikärajoja ammatillisen koulutuksen saaneiden tai ammatillisessa koulutuksessa olevien osalta.

3. Valmistajat, maahantuoja ja jakelijat eivät saa asettaa markkinoilla saataville seuraavia pyroteknisiä tuotteita muille kuin asiantuntijoille:

a) luokan F4 ilotulitusvälineet;

b) teattereissa käytettävät luokan T2 pyrotekniset tuotteet ja luokan P2 muut pyrotekniset tuotteet.

4. Ajoneuvoissa käytettäviä luokan P1 muita pyroteknisiä tuotteita, mukaan lukien turvatyynyjärjestelmät ja turvavöiden esikiristinjärjestelmät, saa asettaa yleisön edustajien saataville ainoastaan, jos nämä ajoneuvoissa käytettävät pyrotekniset tuotteet on asennettu osaksi ajoneuvoa tai irrotettavaa ajoneuvon osaa.

2 LUKU

TALOUDEN TOIMIJOIDEN VELVOLLISUUDET

8 artikla

Valmistajien velvollisuudet

1. Saattaessaan pyroteknisiä tuotteita markkinoille valmistajien on varmistettava, että ne on suunniteltu ja valmistettu liitteessä I vahvistettujen olennaisten turvallisuusvaatimusten mukaisesti.

2. Valmistajien on laadittava liitteessä II tarkoitetut tekniset asiakirjat ja suoritettava 17 artiklassa tarkoitettu sovellettava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely.

Kun pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu tällaisella menettelyllä, valmistajien on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja kiinnitettävä CE-merkintä.

3. Valmistajien on säilytettävä tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille.

4. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyt, joilla varmistetaan, että sarjatuotannossa noudatetaan tämän direktiivin vaatimuksia. Muutokset pyroteknisen tuotteen suunnittelussa tai ominaisuuksissa ja muutokset yhdenmukaistetuissa standardeissa tai muissa teknisissä eritelmissä, joihin nähden pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuus ilmoitetaan, on otettava asianmukaisesti huomioon.

Silloin, kun se katsotaan pyrotekniseen tuotteeseen liittyvien riskien kannalta tarkoituksenmukaiseksi, valmistajien on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi suoritettava toimivaltaisten viranomaisten asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä näytteisiin perustuvia testejä markkinoilla saataville asetuille pyroteknisille tuotteille ja tutkittava valitukset, vaatimustenvastaiset pyrotekniset tuotteet ja pyroteknisten tuotteiden palautukset ja tarvittaessa pidettävä niistä kirjaa sekä tiedotettava jakelijoille kaikesta tällaisesta valvonnasta.

5. Valmistajien on varmistettava, että pyroteknisissä tuotteissa, jotka ne ovat saattaneet markkinoille, on 10 tai 11 artiklan mukaiset merkinnät.

6. Valmistajien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä ja postiosoitteensa, josta niihin saa yhteyden, pyroteknisessä tuotteessa tai, mikäli se ei ole mahdollista, pyroteknisen tuotteen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa. Osoitteessa on ilmoitettava yksi

yhteyspiste, jonka kautta valmistajaan saa yhteyden. Yhteystiedot on esitettävä loppukäyttäjien ja markkinavalvontaviranomaisten helposti ymmärtämällä kielellä.

7. Valmistajien on varmistettava, että pyrotekniseen tuotteeseen liitetään ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka annetaan kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määrittämällä kielellä. Tällaisten ohjeiden ja turvallisuustietojen sekä merkintöjen on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helpotajuisia.

8. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että pyrotekninen tuote, jonka ne ovat saattaneet markkinoille, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on välittömästi toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisen pyroteknisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Lisäksi mikäli pyrotekninen tuote aiheuttaa riskin, valmistajien on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa ne ovat asettaneet pyroteknisen tuotteen saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

9. Valmistajien on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle paperiversiona tai sähköisesti kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että pyrotekninen tuote on tämän direktiivin vaatimusten mukainen, kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen helposti ymmärtää. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattamien pyroteknisten tuotteiden aiheuttamat riskit.

9 artikla

Jäljitettävyyys

1. Pyroteknisten tuotteiden jäljitettävyyden mahdollistamiseksi valmistajien on merkittävä ne rekisteröintinumerolla, jonka antaa 17 artiklan mukaisen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin suorittava ilmoitettu laitos. Numerointi toteutetaan komission määrittämän yhtenäisen järjestelmän mukaisesti.

2. Valmistajien ja maahantuojien on pidettävä kirjaa markkinoilla saataville asettamiensa pyroteknisten tuotteiden rekisteröintinumeroista ja annettava nämä tiedot pyynnöstä asiasta vastaavien viranomaisten saataville.

10 artikla

Muiden kuin ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden merkinnät

1. Valmistajien on varmistettava, että muut kuin ajoneuvoissa käytettävät pyrotekniset tuotteet merkitään näkyvästi, luottavasti ja pysyvästi sen jäsenvaltion virallisilla kielillä, jossa pyrotekninen tuote asetetaan kuluttajien saataville. Merkintöjen on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helpotajuisia.

2. Pyroteknisten tuotteiden merkintöihin on sisällytettävä vähintään 8 artiklan 6 kohdassa vahvistetut valmistajaa koskevat tiedot ja, jos tuotteen valmistaja ei ole sijoittautunut unioniin, 8 artiklan 6 kohdassa vahvistetut valmistajaa koskevat tiedot, pyroteknisen tuotteen nimi ja tyyppi, sen rekisteröintinumero sekä sen tuote-, erä- tai sarjanumero, 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetut ikärajat, tuotteen luokka ja käyttöohjeet, luokkaan F3 tai F4 kuuluvan ilotulitusvälineen valmistusvuosi sekä tarvittaessa varoetäisyys. Merkintöihin on sisällytettävä räjähdysaineen nettomäärä.

3. Ilotulitusvälineissä on annettava myös vähintään seuraavat tiedot:

- a) luokka F1: tarvittaessa merkintä "vain ulkokäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys;
- b) luokka F2: merkintä "vain ulkokäyttöön" sekä tarvittaessa vähimmäisvaroetäisyys;
- c) luokka F3: merkintä "vain ulkokäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys;
- d) luokka F4: merkintä "vain asiantuntijakäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys.

4. Teattereissa käytettävissä pyroteknisissä tuotteissa on annettava myös vähintään seuraavat tiedot:

- a) luokka T1: tarvittaessa merkintä "vain ulkokäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys;
- b) luokka T2: merkintä "vain asiantuntijakäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys.

5. Ellei pyroteknisessä tuotteessa ole riittävästi tilaa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisille merkinnöille, tiedot on annettava pienimmässä tuotteen pakkauksessa.

11 artikla

Ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden merkinnät

1. Ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden merkinnöissä on mainittava 8 artiklan 6 kohdassa vahvistetut valmistajaa koskevat tiedot, pyroteknisen tuotteen nimi ja tyyppi, sen rekisteröintinumero sekä sen tuote-, erä- tai sarjanumero ja tarvittaessa turvaohjeet.

2. Ellei ajoneuvoissa käytettävässä pyroteknisessä tuotteessa ole riittävästi tilaa 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisille merkinnöille, tiedot on annettava tuotteen pakkauksessa.

3. Ammattikäyttäjille on annettava kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH)

sekä Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ liitteen II mukaisesti laadittu ja ammattikäyttäjien erityistarpeet huomioon ottava käyttöturvallisuustiedote ajoneuvoissa käytettävästä pyroteknisestä tuotteesta heidän pyytämällään kielellä.

Käyttöturvallisuustiedote voidaan antaa paperiversiona tai sähköisesti edellyttäen, että ammattikäyttäjällä on tarvittavat keinot tutustua siihen.

12 artikla

Maahantuojajen velvollisuudet

1. Maahantuoja on saatettava markkinoille ainoastaan vaatimukset täyttäviä pyroteknisiä tuotteita.

2. Ennen pyroteknisen tuotteen saattamista markkinoille maahantuoja on varmistettava, että valmistaja on suorittanut 17 artiklassa tarkoitetun asianmukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn. Niiden on varmistettava, että valmistaja on laatinut tekniset asiakirjat, että pyrotekniseen tuotteeseen on kiinnitetty CE-merkintä, että sen mukana on vaaditut asiakirjat ja että valmistaja on noudattanut 8 artiklan 5 ja 6 kohdassa olevia vaatimuksia.

Jos maahantuoja katsoo tai sillä on syytä uskoa, että pyrotekninen tuote ei ole liitteessä I vahvistettujen olennaisten turvallisuusvaatimusten mukainen, maahantuoja ei saa saattaa pyroteknistä tuotetta markkinoille, ennen kuin se on saatettu sovellettavien vaatimusten mukaiseksi. Lisäksi silloin, kun pyrotekniseen tuotteeseen liittyy riski, maahantuojan on ilmoitettava siitä valmistajalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Maahantuoja on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä ja postiosoitteensa, josta niihin saa yhteyden, pyroteknisessä tuotteessa tai, mikäli se ei ole mahdollista, pyroteknisen tuotteen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa. Yhteystiedot on esitettävä loppukäyttäjien ja markkinavalvontaviranomaisten helposti ymmärtämällä kielellä.

4. Maahantuoja on varmistettava, että pyrotekniseen tuotteeseen liitetään ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka annetaan kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määräämällä kielellä.

5. Maahantuoja on varmistettava, että sinä aikana, jona pyrotekninen tuote on niiden vastuulla, sen varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta niiden olennaisten turvallisuusvaatimusten suhteen, joista säädetään liitteessä I.

⁽¹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

6. Silloin, kun se katsotaan pyrotekniseen tuotteeseen liittyvien riskien kannalta tarkoituksenmukaiseksi, maahantuojien on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi suoritettava toimivaltaisten viranomaisten asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä näytteisiin perustuvia testejä markkinoilla saataville asetetuille pyroteknisille tuotteille ja tutkittava valitukset, vaatimustenvastaiset pyrotekniset tuotteet ja pyroteknisten tuotteiden palautukset ja tarvittaessa pidettävä niistä kirjaa sekä tiedotettava jakelijaille kaikesta tällaisesta valvonnasta.

7. Maahantuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että pyrotekninen tuote, jonka ne ovat saattaneet markkinoille, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on välittömästi toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisen pyroteknisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Lisäksi mikäli pyrotekninen tuote aiheuttaa riskin, maahantuojien on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa ne ovat asettaneet pyroteknisen tuotteen saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

8. Maahantuojien on kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille, pidettävä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös markkinavalvontaviranomaisten saatavilla ja varmistettava, että tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä kyseisten viranomaisten saataville.

9. Maahantuojien on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle paperiversiona tai sähköisessä muodossa kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kielellä, jota kyseinen viranomainen helposti ymmärtää. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattamien pyroteknisten tuotteiden aiheuttamat riskit.

13 artikla

Jakelijoiden velvollisuudet

1. Kun jakelijat asettavat pyroteknisen tuotteen saataville markkinoilla, niiden on noudatettava asiaankuuluvaa huolellisuutta tämän direktiivin vaatimusten osalta.

2. Jakelijoiden on ennen pyroteknisen tuotteen asettamista saataville markkinoilla tarkastettava, että pyroteknisessä tuotteessa on CE-merkintä, että sen mukana on vaaditut asiakirjat ja ohjeet ja turvallisuustiedot kielellä, jota kuluttajat ja muut loppukäyttäjät helposti ymmärtävät siinä jäsenvaltiossa, jossa pyrotekninen tuote on määrä asettaa saataville markkinoilla, ja että valmistaja on noudattanut 8 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ja maahantuoja 12 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Jos jakelija katsoo tai sillä on syytä uskoa, että pyrotekninen tuote ei ole liitteessä I vahvistettujen olennaisten turvallisuusvaatimusten mukainen, jakelija ei saa asettaa pyroteknistä

tuotetta saataville markkinoilla ennen kuin se on saatettu sovellettavien vaatimusten mukaiseksi. Lisäksi silloin, kun pyrotekniseen tuotteeseen liittyy riski, jakelijan on ilmoitettava siitä valmistajalle tai maahantuojuille ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Jakelijoiden on varmistettava, että sinä aikana, jona pyrotekninen tuote on niiden vastuulla, sen varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta niiden olennaisten turvallisuusvaatimusten suhteen, joista säädetään liitteessä I.

4. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että pyrotekninen tuote, jonka ne ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on varmistettava, että tarvittavat korjaavat toimenpiteet kyseisen pyroteknisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi toteutetaan, jos se on tarpeen. Lisäksi mikäli pyrotekninen tuote aiheuttaa riskin, jakelijoiden on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa ne ovat asettaneet pyroteknisen tuotteen saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

5. Jakelijoiden on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle paperiversiona tai sähköisessä muodossa kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoilla saataville asettamien pyroteknisten tuotteiden aiheuttamat riskit.

14 artikla

Tapaukset, joissa valmistajien velvollisuuksia sovelletaan maahantuojiin ja jakelijoihin

Maahantuoja tai jakelijaa on pidettävä tämän direktiivin mukaisesti valmistajana ja sitä koskevat samat velvollisuudet kuin valmistajaa 8 artiklan mukaisesti silloin, kun se saattaa pyroteknisen tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa jo markkinoille saatettua pyroteknistä tuotetta tavalla, joka voi vaikuttaa tämän direktiivin vaatimusten täyttymiseen.

15 artikla

Talouden toimijoiden tunnistetiedot

Talouden toimijoiden on pyynnöstä esitettävä markkinavalvontaviranomaisille seuraavien tunnistetiedot:

- a) kaikki talouden toimijat, jotka ovat toimittaneet niille pyroteknisen tuotteen;
- b) kaikki talouden toimijat, joille ne ovat toimittaneet pyroteknisen tuotteen.

Talouden toimijoiden on voitava esittää ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut tiedot kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun niille on toimitettu pyrotekninen tuote, ja kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun ne ovat toimittaneet pyroteknisen tuotteen.

3 LUKU

PYROTEKNISEN TUOTTEEN VAATIMUSTENMUKAISUUS

16 artikla

Pyroteknisten tuotteiden vaatimustenmukaisuusolettama

Pyroteknisten tuotteiden, jotka ovat yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, mukaisia, katsotaan olevan kyseisten standardien tai niiden osien kattamien, liitteessä I säädettyjen olennaisten turvallisuusvaatimusten mukaisia.

17 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

Arvioidessaan pyroteknisten tuotteiden vaatimustenmukaisuuden valmistajan on noudatettava yhtä seuraavista liitteessä II tarkoitetuista menettelyistä:

- a) EU-tyyppitarkastus (moduuli B) sekä valmistajan valinnan mukaisesti yksi seuraavista menettelyistä:
 - i) sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyypinmukaisuus ja satunnaisin väliajoin suoritettavat valvotut tuotetarkastukset (moduuli C2);
 - ii) tuotantoprosessin laadunvarmistukseen perustuva tyypinmukaisuus (moduuli D);
 - iii) tuotteiden laadunvarmistukseen perustuva tyypinmukaisuus (moduuli E);
- b) yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus (moduuli G);
- c) tuotteiden täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus (moduuli H) luokkaan F4 kuuluville ilotulitusvälineille.

18 artikla

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että liitteessä I täsmennettyjen olennaisten turvallisuusvaatimusten täyttyminen on osoitettu.

2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on noudatettava rakenteeltaan liitteessä III olevaa mallia, sen on sisällettävä liitteessä II olevissa asioita koskevissa moduuleissa eritellyt tekijät, ja se on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimalle kielelle tai vaatimille kielille, jonka markkinoille pyrotekninen tuote saatetaan tai asetetaan saataville.

3. Jos pyrotekniseen tuotteeseen sovelletaan useampia unionin säädöksiä, joissa edellytetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta, kaikkien kyseisten unionin säädösten osalta laaditaan yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Tällaisessa vakuutuksessa on mainittava kyseisten unionin säädösten tunnistetiedot, niiden julkaisuviitteet mukaan luettuina.

4. Laitimalla EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen valmistaja ottaa vastuun siitä, että pyrotekninen tuote on tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukainen.

19 artikla

CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet

CE-merkintää koskevat asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa säädetyt yleiset periaatteet.

20 artikla

CE-merkinnän ja muiden merkintöjen kiinnittämistä koskevat säännöt ja edellytykset

1. CE-merkintä on kiinnitettävä näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi pyrotekniseen tuotteeseen. Jos tämä ei pyroteknisen tuotteen luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja mukana oleviin asiakirjoihin.

2. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen pyroteknisen tuotteen markkinoille saattamista.

3. CE-merkinnän jälkeen on merkittävä ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jos laitos on mukana tuotannon tarkastusväleissä.

Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron kiinnittää laitos itse tai sen ohjeiden mukaisesti valmistaja.

4. CE-merkintään ja tapauksen mukaan ilmoitetun laitoksen tunnusnumeroon voidaan liittää muuta tietoa, joka liittyy erityisriskiin tai -käyttöön.

5. Jäsenvaltioiden on nykyisiä mekanismeja hyödyntämällä varmistettava CE-merkintää koskevan järjestelmän moitteeton soveltaminen ja ryhdyttävä tarkoituksenmukaisiin toimiin, jos tätä merkintää käytetään sääntöjenvastaisesti.

4 LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTILAITOSTEN ILMOITTAMINEN

21 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, joille on annettu lupa suorittaa kolmantena osapuolena vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä tämän direktiivin mukaisesti.

22 artikla

Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointiin ja ilmoittamiseen ja ilmoitettujen laitosten valvontaan liittyvien tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja suorittamisesta, mukaan luettuna 27 artiklan noudattaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitettun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti mainitussa asetuksessa tarkoitettu kansallinen akkreditointielin.

23 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava sillä tavoin perustettu, ettei synny eturistiriitaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa.

2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.

3. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin.

4. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.

5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saatujen tietojen luottamuksellisuus.

6. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

24 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskeva tiedotusvelvollisuus

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle kansallisista menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio saattaa kyseiset tiedot julkisesti saataville.

25 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on ilmoittamista varten täytettävä 2–11 kohdassa säädetyt vaatimukset.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai pyroteknisestä tuotteesta riippumaton kolmas osapuoli.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla pyroteknisten tuotteiden ja/tai räjähtävien aineiden suunnittelija, valmistaja, toimittaja, asentaja, ostaja, omistaja, käyttäjä tai ylläpitäjä eikä minkään tällaisen osapuolen edustaja. Tämä ei sulje pois sellaisten pyroteknisten tuotteiden ja/tai räjähtävien aineiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai pyroteknisten tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät myöskään saa olla suoraan tai epäsuoraan pyroteknisten tuotteiden ja/tai räjähtävien aineiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa sen kanssa, että ne ovat arvioissaan riippumattomia, tai vaarantaa niiden riippumattomuuden, joka liittyy sellaisiin vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimiin, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, että niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa niiden arviointiin tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien tuloksiin, erityisesti sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka tällaiselle laitokselle on osoitettu liitteessä II ja joita varten se on ilmoitettu, siitä riippumatta, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja pyroteknisen tuotteen tyyppin tai luokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

- a) tarpeellinen henkilöstö, jolla on tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;
- b) tarpeelliset kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyiden avoimuus ja toistettavuus. Sen käytössä on oltava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitettuna laitoksena suoritettut tehtävät ja muu toiminta;
- c) tarpeelliset menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviään siten, että yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava

- a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;
- b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;
- c) asianmukaiset tiedot ja ymmärrys liitteessä I vahvistetuista olennaisista turvallisuusvaatimuksista, sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista sekä asiaa koskevista unionin yhdenmukaistamislainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön säännöksistä;
- d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selostuksia, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.

8. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaavan henkilöstön puolueettomuus on taattava.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaavan henkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.

9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstöllä on vaihtoehtoisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka se saa suorittaessaan tehtäviään liitteen II tai sen täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisesti, paitsi sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa laitosten toimet suoritetaan. Omistusoikeudet on suojattava.

11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja unionin yhdenmukaistamislainsäädännön nojalla perustetun ilmoitettujen laitosten koordinoitiryhmän toimiin tai varmistettava, että niiden vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

26 artikla

Ilmoitettujen laitosten vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen oletetaan täyttävän 25 artiklassa säädetyt vaatimukset, mikäli sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

27 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos antaa alihankintaan tietyt vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät tehtävät tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava siitä ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.

2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.

3. Toimia voidaan antaa alihankintaan tai teettää tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.

4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä työtä, jonka nämä ovat suorittaneet liitteen II nojalla.

28 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.

2. Ilmoittamista koskevaan hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja pyroteknisestä tuotteesta tai pyroteknisistä tuotteista, joiden osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan tarkastaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.

29 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat ilmoittaa ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka ovat täyttäneet 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Niiden on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.

3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja asianomaisesta pyroteknisestä tuotteesta tai tuotteista sekä asiaankuuluva todistus pätevyydestä.

4. Jos ilmoitus ei perustu 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todistaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys ja toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.

5. Asianomainen laitos voi suorittaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio tai muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että akkreditointitodistusta käytetään, ja kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että akkreditointia ei käytetä.

Ainoastaan tällaista laitosta pidetään tässä direktiivissä tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.

6. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille myöhemmistä asian kannalta merkityksellisistä muutoksista kyseiseen ilmoitukseen.

30 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.

Se antaa yhden ainoan tällaisen numeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean unionin säädöksen nojalla.

2. Komissio julkaisee luettelon tämän direktiivin nojalla ilmoitetuista laitoksista, myös niille annetuista tunnusnumeroista sekä toimista, joita varten ne on ilmoitettu.

Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

31 artikla

Muutokset ilmoitukseen

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 25 artiklassa säädetyjä vaatimuksia tai ettei se täytä velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan kokonaan tai toistaiseksi tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoittamisesta ja markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten pyynnöstä näiden viranomaisten saatavilla.

32 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riittäminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa se epäilee tai sen tietoon saatetaan epäily ilmoitetun laitoksen pätevyydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen ilmoitetun laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluontoisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa se pyytää asiasta ilmoituksen tehnyttä jäsenvaltiota ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin, mukaan luettuna ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

33 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit niiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti, joista säädetään liitteessä II.

2. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on suoritettava oikeasuhteisesti siten, että vältetään tarpeettoman rasitteen aiheuttamista talouden toimijoille. Vaatimustenmukaisuuden arviointielinten on tehtäväänsä hoitaessaan otettava asianmukaisesti huomioon asianomaisten yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona.

Näin tehdessään niiden on kuitenkin noudatettava kurinalaisuutta ja suojelun tasoa, jota pyroteknisten tuotteiden vaatimustenmukaisuudelta edellytetään tämän direktiivin mukaisesti.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointia suorittavien ilmoitettujen laitosten on annettava rekisteröintinumeroja, joiden avulla voidaan tunnistaa pyrotekniset tuotteet, joille on suoritettu vaatimustenmukaisuuden arviointi, sekä niiden valmistajat, ja niiden on ylläpidettävä rekisteriä, jossa ovat niiden pyroteknisten tuotteiden rekisteröintinumerot, joille ne ovat antaneet todistuksia.

4. Jos ilmoitettu laitos katsoo, että valmistaja ei ole täyttänyt olennaisia turvallisuusvaatimuksia, jotka vahvistetaan liitteessä I tai vastaavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai muissa teknisissä eritelmissä, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin eikä se saa antaa todistusta vaatimustenmukaisuudesta.

5. Jos ilmoitettu laitos katsoo todistuksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, ettei pyrotekninen tuote ole enää vaatimusten mukainen, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin ja tarvittaessa peruutettava todistus toistaiseksi tai kokonaan.

6. Jos korjaavia toimenpiteitä ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tarpeen mukaan rajoitettava todistuksia taikka peruutettava ne toistaiseksi tai kokonaan.

34 artikla

Muutoksenhaku ilmoitettujen laitosten päätöksiin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitetun laitoksen päätöksiin on mahdollista hakea muutosta.

35 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskeva tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitettujen laitosten on ilmoitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

- a) todistusten epäämiset, rajoittamiset taikka peruuttamiset toistaiseksi tai kokonaan;
- b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan tai ehtoihin;
- c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnöt, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;
- d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu niitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja mahdollisesti suoritettut muut toimet, mukaan luettuna rajat ylittävät toimet ja alihankinta.

2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava tämän direktiivin nojalla ilmoitetuille muille laitoksille, jotka suorittavat samanlaisia, samat pyrotekniset tuotteet kattavia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin.

36 artikla

Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä jäsenvaltioiden ilmoittamista koskevista toimintalinjoista vastaavien kansallisten viranomaisten välillä.

37 artikla

Ilmoitettujen laitosten koordinointi

Komissio varmistaa, että asianmukainen koordinointi ja yhteistyö järjestetään tämän direktiivin nojalla ilmoitettujen laitosten välillä ja että tätä koordinointia ja yhteistyötä harjoitetaan asianmukaisella tavalla ilmoitettujen laitosten foorumin muodossa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat kyseisen foorumin työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

5 LUKU

**UNIONIN MARKKINAVALVONTA, UNIONIN MARKKINOILLE
TULEVILLE PYROTEKNISILLE TUOTTEILLE TEHTÄVÄT TAR-
KASTUKSET JA UNIONIN SUOJAMENETTELY**

38 artikla

**Unionin markkinavalvonta ja unionin markkinoille tuleville
pyroteknisille tuotteille tehtävät tarkastukset**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta pyroteknisiä tuotteita voidaan saattaa markkinoille ainoastaan siinä tapauksessa, etteivät ne asianmukaisesti varastoituina ja aiotun käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettyinä vaaranna ihmisten terveyttä ja turvallisuutta.

2. Pyroteknisiin tuotteisiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 15 artiklan 3 kohtaa ja 16–29 artiklaa.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain markkinoiden valvontaa koskevista toimistaan.

39 artikla

Menettely sellaisten pyroteknisten tuotteiden käsittelemiseksi, jotka aiheuttavat riskin kansallisella tasolla

1. Kun jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävät perusteet uskoa, että pyrotekninen tuote aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai muille yleisen edun vuoksi suojeltaville näkökohdille, jotka tämä direktiivi kattaa, niiden on suoritettava asianomaista pyroteknistä tuotetta koskeva arviointi, joka kattaa kaikki tässä direktiivissä säädetty asiaankuuluvat vaatimukset. Asianomaisten talouden toimijoiden on tätä varten tehtävä kaikki mahdollisin tavoin yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Kun markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä, että pyrotekninen tuote ei täytä tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, niiden on vaadittava viipymättä asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin pyroteknisen tuotteen saattamiseksi vastaamaan kyseisiä vaatimuksia tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi niiden asettamassa kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen.

Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 21 artiklaa sovelletaan tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

2. Kun markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu kansalliselle alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimenpiteistä, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa toteuttamaan.

3. Talouden toimijan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten pyroteknisten tuotteiden osalta, jotka se on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

4. Jos asianomainen talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ajan kuluessa toteuta riittäviä korjaavia toimenpiteitä, markkinavalvontaviranomaisten on ryhdyttävä tarvittaviin väliaikaisiin toimenpiteisiin, joilla kielletään pyroteknisen tuotteen asettaminen saataville kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä tai poistetaan pyrotekninen tuote markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

Markkinavalvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Edellä 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen pyroteknisen tuotteen tunnistamista varten, pyroteknisen tuotteen alkuperä, siihen liittyvän väitety vaatimustenvastaisuuden ja riskin luonne, toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonne ja kesto sekä asianomaisten talouden toimijain esittämät perustelut. Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus jommastakummasta seuraavista:

a) pyrotekninen tuote ei täytä tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, jotka liittyvät ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen tai muihin yleisen edun vuoksi suojeltaviin näkökohtiin; tai

b) 16 artiklassa tarkoitetuissa vaatimustenmukaisuusolettaman luovissa yhdenmukaistetuissa standardeissa on puutteita.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin tämän artiklan mukaisen menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki niiden hallussa olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisten pyroteknisen tuotteen vaatimustenvastaisuuteen, sekä vastalauseensa siinä tapauksessa, että toteutetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole esittänyt vastalauseita yhden jäsenvaltion toteuttamasta väliaikaisesta toimenpiteestä, toimenpiteen katsotaan olevan oikeutettu.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pyroteknistä tuotetta koskeviin asianmukaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin, kuten asianomaisten pyroteknisen tuotteen poistamiseen markkinoilta, ryhdytään viipymättä.

40 artikla

Unionin suojaaminen

1. Jos 39 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn päätyttyä esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttamia toimenpiteitä vastaan tai jos komissio katsoo, että tällaiset toimenpiteet ovat unionin lainsäädännön vastaisia, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi kansallisen toimenpiteen. Tämän arvioinnin tulosten perusteella komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään, onko kansallinen toimenpide oikeutettu vai ei.

Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

2. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi, kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen pyrotekninen tuote poistetaan niiden kansallisilta markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Jos kansallista toimenpidettä ei katsota oikeutetuksi, kyseisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi ja pyroteknisen tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan tämän direktiivin 39 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitusta puutteesta yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

41 artikla

Vaatimustenmukaiset pyrotekniset tuotteet, jotka aiheuttavat riskin terveydelle tai turvallisuudelle

1. Jos jäsenvaltio havaitsee 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamansa arvioinnin jälkeen, että pyrotekninen tuote siitä huolimatta, että se on tämän direktiivin vaatimusten mukainen, aiheuttaa riskin, joka liittyy ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen tai muihin yleisen edun vuoksi suojeltaviin näkökohtiin, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että asianomainen pyrotekninen tuote ei markkinoille saatettaessa enää aiheuta kyseistä riskiä, tai pyroteknisen tuotteen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi jäsenvaltion asettamassa kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen.

2. Talouden toimijan on varmistettava, että korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten pyroteknisten tuotteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

3. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen asianomaisen pyroteknisen tuotteen tunnistamista varten, pyroteknisen tuotteen alkuperä ja toimitusketju, pyrotekniseen tuotteeseen liittyvän riskin luonne ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonne ja kesto.

4. Komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi kansalliset toimenpiteet. Komissio tekee tämän arvioinnin tulosten perusteella täytäntöönpanosäädöksiin päätöksen siitä, onko kansallinen toimenpide oikeutettu, ja ehdottaa tarvittaessa soveltuvia toimenpiteitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 44 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemiseen, välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.

5. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

42 artikla

Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Jäsenvaltion on jonkin seuraavista havainnoista tehdessään vaadittava asianomaista talouden toimijaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 39 artiklan soveltamista:

- a) CE-merkintä on kiinnitetty asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklan tai tämän direktiivin 20 artiklan vastaisesti;
- b) CE-merkintää ei ole kiinnitetty;
- c) ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jos laitos on mukana tuotannon tarkastusvaiheessa, on kiinnitetty 20 artiklan vastaisesti tai sitä ei ole kiinnitetty;
- d) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu;
- e) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu oikein;
- f) teknisiä asiakirjoja ei ole saatavilla tai ne eivät ole täydellisiä;
- g) 8 artiklan 6 kohdassa tai 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot puuttuvat tai ne ovat virheellisiä tai epätäydellisiä;
- h) mitä tahansa muuta 8 artiklassa tai 12 artiklassa säädettyä hallinnollista vaatimusta ei ole täytetty.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin pyroteknisen tuotteen markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että sitä koskeva palautusmenettely järjestetään tai se poistetaan markkinoilta.

6 LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA

43 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä

- a) edellä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhtenäisen numeerointijärjestelmän sekä käytännön järjestelyt 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua rekisteriä varten;
- b) käytännön järjestelyt pyroteknisiin tuotteisiin liittyviä tapaturmia koskevien tietojen säännöllistä keruuta ja päivitystä varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

44 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa pyroteknisiä tuotteita käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.
5. Komissio kuulee komiteaa kaikissa asioissa, joista on kuuluttava alakohdaisia asiantuntijoita asetuksen (EU) N:o 1025/2012 tai minkä tahansa muun unionin säädöksen nojalla.

Komitea voi myös tarkastella kaikkia muita tämän direktiivin soveltamista koskevia asioita, jotka sen puheenjohtaja tai jäsenvaltion edustaja voi saattaa sen käsiteltäväksi komitean työjärjestyksen mukaisesti.

7 LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

45 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan talouden toimijoiden rikkoessa tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta varmistetaan näiden seuraamusten täytäntöönpanon valvonta. Seuraamuksiin voi sisältyä vakavia rikkomistapauksia koskevia rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

46 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoille, jotka ovat direktiivin 2007/23/EY mukaisia ja jotka on saatettu markkinoille ennen 1 päivää heinäkuuta 2015.
2. Ennen 4 päivää heinäkuuta 2010 myönnetty, luokkiin F1, F2 ja F3 kuuluvia ilotulitusvälineitä koskevat kansalliset luvat ovat voimassa luvan myöntäneen jäsenvaltion alueella voimassaolonsa loppuun saakka tai 4 päivään heinäkuuta 2017 sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.
3. Ennen 4 päivää heinäkuuta 2013 myönnetty, muita pyroteknisiä tuotteita, luokkaan F4 kuuluvia ilotulitusvälineitä ja teattereissa käytettäviä pyroteknisiä tuotteita koskevat kansalliset luvat ovat voimassa luvan myöntäneen jäsenvaltion alueella voimassaolonsa loppuun saakka tai 4 päivään heinäkuuta 2017 sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, ajoneuvoissa ja niiden varaosina käytettäviä pyroteknisiä tuotteita koskevat kansalliset luvat, jotka on myönnetty ennen 4 päivää heinäkuuta 2013, ovat voimassa voimassaolonsa loppuun saakka.
5. Direktiivin 2007/23/EY nojalla myönnetty todistukset ovat voimassa tämän direktiivin nojalla.

47 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava 3 artiklan 7, 12, 13 ja 15–22 alakohdan, 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan, 7 artiklan 4 kohdan, 8 artiklan 2–9 kohdan, 9 artiklan, 10 artiklan 2 kohdan, 11 artiklan 1 ja 3 kohdan, 12–16 artiklan, 18–29 artiklan, 31–35 artiklan, 37 artiklan, 38 artiklan 1 ja 2 kohdan, 39–42 artiklan, 45 artiklan, 46 artiklan sekä liitteiden I, II ja III noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2015.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava liitteessä I olevan 4 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 3 päivänä lokakuuta 2013. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle. Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 4 päivästä heinäkuuta 2013.

3. Jäsenvaltioiden antamissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on oltava myös maininta, jossa tarkennetaan, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

48 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2007/23/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IV olevassa A osassa tarkoitetulla säädöksellä, 1 päivästä heinäkuuta 2015, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä IV olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä tarkoitettu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava sitä.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, direktiivin 2007/23/EY liitteessä I oleva 4 kohta kumotaan 4 päivästä heinäkuuta 2013.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

49 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

1 ja 2 artiklaa, 3 artiklan 1–6, 8–11 ja 14 alakohtaa, 4 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 6 artiklaa, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 8 artiklan 1 kohtaa, 10 artiklan 1, 3 ja 4 kohtaa, 11 artiklan 2 kohtaa, 17, 30 ja 36 artiklaa, 38 artiklan 3 kohtaa ja 43 ja 44 artiklaa sekä liitteitä IV ja V sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2015.

50 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

LIITE I

OLENNAISET TURVALLISUUSVAATIMUKSET

1. Kaikkien pyroteknisten tuotteiden on saavutettava niiden valmistajan ilmoitetulle laitokselle ilmoittamat suoritusarvot mahdollisimman hyvän turvallisuuden ja luotettavuuden varmistamiseksi.
2. Kaikki pyrotekniset tuotteet on suunniteltava ja valmistettava siten, että ne voidaan hävittää turvallisesti sopivalla prosessilla mahdollisimman vähin ympäristövaikutuksin.
3. Kaikkien pyroteknisten tuotteiden on toimittava oikein, kun niitä käytetään aiottuun tarkoitukseensa.

Kukin pyrotekninen tuote on testattava todenmukaisissa olosuhteissa. Ellei tämä onnistu laboratoriossa, testit on tehtävä olosuhteissa, jotka vastaavat pyroteknisten tuotteiden aiottua käyttöä.

Seuraavat tiedot ja ominaisuudet – tapauksen mukaan – on otettava huomioon tai testattava:

- a) suunnittelu, rakenne ja erityiset ominaisuudet, myös täsmällinen kemiallinen koostumus (käytettyjen aineiden massat ja prosenttiosuudet) ja mitat;
- b) pyroteknisen tuotteen fyysinen ja kemiallinen stabiilius kaikissa tavanomaisissa, ennakoitavissa ympäristöoloissa;
- c) herkkyys tavanomaiselle, ennakoitavalle käsittelylle ja kuljetukselle;
- d) kaikkien ainesosien yhteensopivuus niiden kemiallisen stabiiliuden suhteen;
- e) pyroteknisen tuotteen kosteudenkestävyys, kun se on tarkoitettu käytettäväksi kosteissa tai märissä oloissa tai kun kosteus voi haitata sen turvallisuutta tai luotettavuutta;
- f) matalien ja korkeiden lämpötilojen kestävyys, kun pyrotekninen tuote on tarkoitettu varastoida tai sitä on tarkoitettu käyttää tällaisissa lämpötiloissa ja kun pyroteknisen tuotteen jonkin ainesosan tai koko tuotteen jäähtyminen tai kuumentuminen voi haitata sen turvallisuutta tai luotettavuutta;
- g) turvatekijät, joilla pyritään estämään tuotteen syttyminen ennen aikaisesti tai tahattomasti;
- h) asianmukaiset käyttöohjeet ja tarvittaessa merkinnät, joista selviää tuotteen turvallinen käsittely, varastointi, käyttö (myös varoetäisyys) ja hävittäminen;
- i) pyroteknisen tuotteen sekä sen kääreen tai muiden osien kulumiskestävyys tavanomaisissa, ennakoitavissa varastointioloissa;
- j) maininta kaikista pyroteknisen tuotteen varmaan toimintaan tarvittavista laitteista ja lisävarusteista sekä käyttöohjeet.

Kuljetuksen ja normaalin käytön aikana pyroteknisen seoksen olisi oltava pyroteknisen tuotteen sisällä, ellei valmistajan ohjeissa muuta sanota.

4. Pyrotekniset tuotteet eivät saa sisältää detonoivia räjähdysaineita paitsi mustaa ruutia tai välähtävää seosta, lukuun ottamatta luokkien P1, P2 ja T2 pyroteknisiä tuotteita sekä luokan F4 iletulitusvälineitä, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
 - a) detonoivaa räjähdysainetta ei voida helposti erottaa pyroteknisestä tuotteesta;
 - b) luokan P1 osalta pyrotekninen tuote ei voi toimia detonoivana aineena tai se ei voi, sellaisena kuin se on suunniteltu ja valmistettu, sytyttää sekundaariräjähteitä;
 - c) luokkien F4, T2 ja P2 osalta pyrotekninen tuote on suunniteltu ja tarkoitettu toimimaan muutoin kuin detonoivana aineena tai, jos se on suunniteltu toimimaan detonoivana aineena, se ei voi, sellaisena kuin se on suunniteltu ja valmistettu, sytyttää sekundaariräjähteitä.

5. Pyroteknisten tuotteiden eri ryhmien on lisäksi täytettävä vähintään seuraavat vaatimukset:

A. Ilotulitusvälineet

1. Valmistajan on luokiteltava ilotulitusvälineet eri luokkiin 6 artiklan mukaisesti käyttäen perusteena tuotteen sisältämän räjähdysaineen nettomäärää, varoetäisyyttä, melutasoa tai vastaavaa. Luokka on ilmoitettava selvästi tuotemerkinnöissä.

a) Luokkaan F1 kuuluvien ilotulitusvälineiden on täytettävä seuraavat ehdot:

- i) varoetäisyys on ainakin vähintään 1 metri. Tarvittaessa varoetäisyys voi kuitenkin olla lyhyempi;
- ii) enimmäismelutaso varoetäisyydellä ei saa ylittää 120:tä desibeliä (A, imp) tai toisella asianmukaisella menetelmällä mitattua vastaavaa melutasoa;
- iii) luokkaan F1 eivät sisälly paukut (bangers), paukkupatatulitteet (banger batteries), välähtävät paukut (flash bangers) eivätkä välähtävät paukkupatatulitteet (flash banger batteries);
- iv) luokkaan F1 kuuluvat koiranpommit (throwdowns) eivät saa sisältää yli 2,5:tä milligrammaa hopeafulminaatia.

b) Luokkaan F2 kuuluvien ilotulitusvälineiden on täytettävä seuraavat ehdot:

- i) varoetäisyys on ainakin vähintään 8 metriä. Tarvittaessa varoetäisyys voi kuitenkin olla lyhyempi;
- ii) enimmäismelutaso varoetäisyydellä ei saa ylittää 120:tä desibeliä (A, imp) tai toisella asianmukaisella menetelmällä mitattua vastaavaa melutasoa.

c) Luokkaan F3 kuuluvien ilotulitusvälineiden on täytettävä seuraavat ehdot:

- i) varoetäisyys on ainakin vähintään 15 metriä. Tarvittaessa varoetäisyys voi kuitenkin olla lyhyempi;
- ii) enimmäismelutaso varoetäisyydellä ei saa ylittää 120:tä desibeliä (A, imp) tai toisella asianmukaisella menetelmällä mitattua vastaavaa melutasoa.

2. Ilotulitusvälineiden tulee koostua pelkästään sellaisista rakennemateriaaleista, joiden käytöllä niiden jäänteiden aiheuttama riski terveydelle, omaisuudelle ja ympäristölle jää mahdollisimman pieneksi.

3. Sytytysmenetelmän on oltava selvästi näkyvä, tai se on ilmoitettava tuotemerkinnöissä tai käyttöohjeissa.

4. Ilotulitusvälineiden liike ei saa olla epämääräistä eikä arvaamatonta.

5. Luokkien F1, F2 ja F3 ilotulitusvälineet on suojattava tahattomalta syttymiseltä joko suojakuorella, pakkauksella tai pyroteknisen tuotteen rakenneominaisuuksilla. Luokan F4 ilotulitusvälineet on suojattava tahattomalta syttymiseltä valmistajan yksilöimin menetelmin.

B. Muut pyrotekniset tuotteet

1. Pyrotekniset tuotteet on suunniteltava siten, että normaalikäytössä syntyvä riski terveydelle, omaisuudelle ja ympäristölle jää mahdollisimman pieneksi.

2. Sytytysmenetelmän on oltava selvästi näkyvä, tai se on ilmoitettava tuotemerkinnöissä tai käyttöohjeissa.

3. Pyrotekniset tuotteet on suunniteltava siten, että niiden tahattomasta syttymisestä johtuva jäänteiden riski terveydelle, omaisuudelle ja ympäristölle jää mahdollisimman pieneksi.

4. Pyroteknisen tuotteen on soveltuvissa tapauksissa toimittava asianmukaisesti valmistajan ilmoittamaan viimeiseen käyttöpäivään saakka.

C. Sytytysvälineet

1. Sytytysvälineet on pystyttävä sytyttämään luotettavasti, ja niillä on oltava riittävä sytytysteho kaikissa tavanomaisissa, ennakoitavissa käyttöoloissa.

2. Sytytysvälineet on suojattava staattisen sähkön purkauksilta tavanomaisissa, ennakoitavissa varastointi- ja käyttöoloissa.

3. Sähkösytyttimet on suojattava sähkömagneettisilta kentiltä tavanomaisissa, ennakoitavissa varastointi- ja käyttöoloissa.
 4. Tulilankojen päällyksen on oltava mekaanisesti riittävän luja ja suojattava räjähtävää sydäntä riittävästi tavanomaisissa olosuhteissa tapahtuvaa mekaanista rasitusta vastaan.
 5. Pyroteknisen tuotteen mukana on annettava tiedot tulilankojen paloaikaan vaikuttavista tekijöistä.
 6. Pyroteknisen tuotteen mukana on annettava tiedot sähkösytyttimien sähköisistä ominaisuuksista (esim. pienin toimintavirta, vastus).
 7. Sähkösytyttimien johdoissa ja myös niiden liitännässä sytytimeen on oltava riittävä eristys ja mekaaninen lujuus, ottaen huomioon niiden ennakoitu käyttö.
-

LIITE II

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTIMENETTELYT

MODUULI B: EU-tyyppitarkastus

1. EU-tyyppitarkastus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa ilmoitettu laitos tutkii pyroteknisen tuotteen teknisen suunnittelun sekä varmistaa ja vakuuttaa, että pyroteknisen tuotteen tekninen suunnittelu täyttää siihen sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset.
2. EU-tyyppitarkastus toteutetaan pyroteknisen tuotteen teknisen suunnittelun asianmukaisuuden arviointina 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja niitä tukevan aineiston tarkastelun perusteella sekä aiottua tuotantoa edustavan valmiin tuotteen näytteen tarkastuksena (tuotantotyyppin ja suunnittelutyyppin yhdistelmä).
3. Valmistajan on tehtävä EU-tyyppitarkastusta koskeva hakemus yhdelle valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- a) valmistajan nimi ja osoite;
- b) kirjallinen vakuutus siitä, ettei samaa hakemusta ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle;
- c) tekniset asiakirjat. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko pyrotekninen tuote tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukainen, ja niihin on sisällyttävä asianmukainen analyysi ja arviointi riskistä tai riskeistä. Teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä sovellettavat vaatimukset, ja niiden on katettava pyroteknisen tuotteen suunnittelu, valmistus ja toiminta, siinä määrin kuin se on olennaista arvioinnin kannalta. Teknisten asiakirjojen on sisällettävä soveltuvin osin ainakin seuraavat osatekijät:
 - i) pyroteknisen tuotteen yleinen kuvaus;
 - ii) rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osakokoonpanojen, piirien jne. kaaviot;
 - iii) kuvaukset ja selitykset, jotka selvittävät näitä piirustuksia ja kaavioita sekä pyroteknisen tuotteen toimintaa;
 - iv) luettelo kokonaan tai osittain sovelletuista yhdenmukaistetuista standardeista, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja, jos näitä yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu, kuvaukset ratkaisuksista, jotka on valittu tämän direktiivin olennaisten turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi, mukaan lukien luettelo sovelletuista muista asiaankuuluvista teknisistä eritelmistä. Osittain sovellettujen yhdenmukaistettujen standardien tapauksessa teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä osat, joita on sovellettu;
 - v) suoritettujen suunnittelulaskelmien ja tarkastusten jne. tulokset;
 - vi) testiraportit;
- d) aiottua tuotantoa edustavat näytteet. Ilmoitettu laitos voi pyytää lisänäytteitä, jos ne ovat tarpeen testausohjelman suorittamiseksi;
- e) teknisen suunnitteluratkaisun asianmukaisuutta tukeva aineisto. Tässä aineistossa on mainittava kaikki asiaankuuluvat asiakirjat, joita on käytetty, erityisesti siinä tapauksessa, että asiaankuuluvia yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu kokonaisuudessaan. Aineistoon on sisällytettävä tarvittaessa niiden testien tulokset, jotka valmistaja on tehnyt asianmukaisessa laboratorioissaan muiden asiaankuuluvien teknisten eritelmien mukaisesti tai jotka on teetetty valmistajan puolesta ja tämän vastuulla jossain toisessa testilaboratoriossa.

4. Ilmoitetun laitoksen on

Pyroteknisen tuotteen osalta:

- 4.1 Tutkittava tekniset asiakirjat ja niitä tukeva aineisto pyroteknisen tuotteen teknisen suunnittelun asianmukaisuuden arvioimiseksi.

Näytteen (näytteiden) osalta:

- 4.2 Varmennettava, että näyte (näytteet) on valmistettu teknisten asiakirjojen mukaisesti, sekä yksilöitävä ne osat, jotka on suunniteltu asiaa koskevien yhdenmukaistettujen standardien sovellettavien säännösten mukaisesti, samoin kuin osat, jotka on suunniteltu muiden asiaankuuluvien teknisten eritelmien mukaisesti;
- 4.3 Tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tarkastukset ja testit sen tarkastamiseksi, että kun valmistaja on päättänyt soveltaa asiaankuuluvissa yhdenmukaistetuissa standardeissa annettuja ratkaisuja, niitä on sovellettu oikein;
- 4.4 Tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tarkastukset ja testit sen tarkastamiseksi, täyttävätkö valmistajan soveltamat ratkaisut, mukaan lukien sovellettuihin muihin asiaankuuluihin teknisiin eritelmiin sisältyvät ratkaisut, tämän direktiivin vastaavat olennaiset turvallisuusvaatimukset silloin, kun asiaa koskevilla yhdenmukaistetuissa standardeissa esitettyjä ratkaisuja ei ole sovellettu;
- 4.5 Sovittava valmistajan kanssa paikka, jossa tarkastukset ja testit tehdään.

5. Ilmoitetun laitoksen on laadittava arviointiraportti, johon kirjataan 4 kohdan mukaisesti toteutetut toimet ja niiden tulokset. Ilmoitettu laitos voi julkistaa raportin sisällön joko kokonaan tai osittain ainoastaan valmistajan suositumuksella, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen velvoitteita ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia kohtaan.
6. Jos tyyppi täyttää tämän direktiivin vaatimukset, joita sovelletaan asianomaiseen pyrotekniseen tuotteeseen, ilmoitetun laitoksen on annettava valmistajalle EU-tyyppitarkastustodistus. Tässä todistuksessa on oltava valmistajan nimi ja osoite, tarkastuksessa tehty päätelmät, (mahdolliset) todistuksen voimassaoloa koskevat edellytykset ja hyväksytyn tyyppin tunnistamiseen tarvittavat tiedot. EU-tyyppitarkastustodistukseen voidaan liittää yksi tai useampia liitteitä.

EU-tyyppitarkastustodistuksessa ja sen liitteissä on oltava kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta voidaan arvioida, ovatko valmistetut pyrotekniset tuotteet tarkastetun tyyppin mukaisia, ja jotta käytön aikainen valvonta on mahdollista.

Jos tyyppi ei täytä tämän direktiivin sovellettavia vaatimuksia, ilmoitetun laitoksen on kieltäydyttävä antamasta EU-tyyppitarkastustodistusta ja ilmoitettava siitä hakijalle sekä esitettävä yksityiskohtaiset perustelut todistuksen epämiseille.

7. Ilmoitetun laitoksen on arvioinneissaan pysyttävä ajan tasalla yleisesti tunnustetussa kehityksen tasossa mahdollisesti tapahtuvista muutoksista, jotka viittaavat siihen, että hyväksytty tyyppi ei ehkä enää vastaa tämän direktiivin sovellettavia vaatimuksia, ja määritettävä, edellyttävätkö tällaiset muutokset lisätutkimuksia. Jos näin on, ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava asiasta valmistajalle.

Valmistajan on ilmoitettava EU-tyyppitarkastustodistukseen liittyviä teknisiä asiakirjoja hallussaan pitävälle ilmoitetulle laitokselle kaikista hyväksyttyyn tyyppiin tehdystä muutoksista, jotka voivat vaikuttaa siihen, onko pyrotekninen tuote tämän direktiivin olennaisten turvallisuusvaatimusten mukainen, tai kyseisen todistuksen voimassaoloa koskeviin edellytyksiin. Tällaiset muutokset vaativat lisähyväksynnän, joka annetaan alkuperäiseen EU-tyyppitarkastustodistukseen tehtävän lisäyksen muodossa.

8. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava omille ilmoittamisesta vastaaville viranomaisilleen EU-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka se on antanut tai peruuttanut, ja sen on annettava säännöllisesti tai pyynnöstä omien ilmoittamisesta vastaavien viranomaistensa saataville luettelo tällaisista todistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka on eväty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille EU-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka se on evännyt tai peruuttanut toistaiseksi tai kokonaan tai joita se on muutoin rajoittanut, ja pyynnöstä tällaisista todistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka se on antanut.

Komissio, jäsenvaltiot ja muut ilmoitetut laitokset voivat pyynnöstä saada jäljennöksen EU-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä. Komissio ja jäsenvaltiot voivat pyynnöstä saada jäljennöksen teknisistä asiakirjoista ja ilmoitetun laitoksen suorittamien tarkastusten tuloksista. Ilmoitetun laitoksen on säilytettävä jäljennös EU-tyyppitarkastustodistuksesta, sen liitteistä ja lisäyksistä sekä teknisistä asiakirjoista, valmistajan toimittamat asiakirjat mukaan luettuina, kyseisen todistuksen voimassaolon päättymiseen saakka.

9. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla jäljennös EU-tyyppitarkastustodistuksesta, sen liitteistä ja lisäyksistä sekä teknisistä asiakirjoista kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille.

MODUULI C2: Sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyyppinukaisuus ja satunnaisin väliajoin suoritettavat valvotut tuotetarkastukset

1. Sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyyppinukaisuus ja satunnaisin väliajoin suoritettavat valvotut tuotetarkastukset on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa valmistaja täyttää 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että kyseiset pyrotekniset tuotteet ovat EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin mukaisia ja täyttävät niihin sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset.

2. Valmistus

Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan, että valmistetut pyrotekniset tuotteet ovat EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin ja niihin sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

3. Tuotetarkastukset

Valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen on tehtävä tai teetettävä tuotetarkastukset määrittämiensä satunnaisin väliajoin pyroteknisen tuotteen sisäisen tarkastuksen laadun tarkistamiseksi ottaen huomioon muun muassa pyroteknisten tuotteiden teknisen monimutkaisuuden ja tuotannon määrän. Ilmoitetun laitoksen paikan päällä ennen tuotteen markkinoille saattamista ottamat riittävät näytteet lopullisista tuotteista on tutkittava ja niille on tehtävä yhdenmukaistettujen standardien asiaankuuluvissa osissa yksilöidyt testit ja/tai muiden asiaankuuluvien teknisten eritelmien mukaiset vastaavat testit sen tarkistamiseksi, että pyrotekninen tuote on EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin ja tämän direktiivin asian kannalta merkityksellisten vaatimusten mukainen. Jos näyte ei ole hyväksytyn laatutason mukainen, laitoksen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

Sovellettavalla näytteenottomenettelyllä on tarkoituksena määrittää, toimiiko pyroteknisen tuotteen valmistusprosessi hyväksyttävissä rajoissa, ja tällä pyritään varmistamaan pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuus.

Valmistajan on ilmoitetun laitoksen vastuulla kiinnitettävä ilmoitetun laitoksen tunnusnumero valmistusprosessin aikana.

4. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

- 4.1 Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä kuhunkin yksittäiseen pyrotekniseen tuotteeseen, joka on EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin mukainen ja täyttää tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset.
- 4.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin tuotemallille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä pyrotekninen tuote, jota varten se on laadittu.

Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.

MODUULI D: Tuotantoprosessin laadunvarmistukseen perustuva tyyppinukaisuus

1. Tuotantoprosessin laadunvarmistukseen perustuva tyyppinukaisuus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa valmistaja täyttää 2 ja 5 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että kyseiset pyrotekniset tuotteet ovat EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin mukaisia ja täyttävät niihin sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset.

2. Valmistus

Valmistajan on sovellettava 3 kohdan mukaista hyväksyttyä laatujärjestelmää kyseisten pyroteknisten tuotteiden tuotannossa, tuotteen lopputarkastuksessa ja testauksessa, ja sen on oltava 4 kohdan mukaisen valvonnan alainen.

3. Laatujärjestelmä

- 3.1 Valmistajan on tehtävä kyseessä olevien pyroteknisten tuotteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- a) valmistajan nimi ja osoite;
- b) kirjallinen vakuutus siitä, ettei samaa hakemusta ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle;
- c) kaikki asiaankuuluvat tiedot kyseisestä pyroteknisten tuotteiden ryhmästä;

- d) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
- e) hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat sekä jäljennös EU-tyyppitarkastustodistuksesta.

3.2 Laatujärjestelmän avulla on varmistettava, että pyrotekniset tuotteet ovat EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatussa tyyppiin ja niihin sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan hyväksymät perusedellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava tulkita yhdenmukaisesti laatuohjelmia, suunnitelmia, käsikirjoja ja tallenteita.

Niissä on erityisesti oltava riittävä kuvaus seuraavista:

- a) laatutavoitteista ja organisaation rakenteesta, johdon vastuualueista ja toimivallasta tuotteiden laadun osalta;
- b) vastaavista valmistusta, laadunvalvontaa ja laadunvarmistusta koskevista menetelmistä, prosesseista ja järjestelmällisistä toimista, joita aiotaan käyttää;
- c) ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen tehtävistä tarkastuksista ja testeistä sekä niiden suoritus- tiheydestä;
- d) laatuöytäkirjoista, kuten tarkastuslostoista ja testaus- ja kalibrintitiedoista, asianomaisen henkilöstön päte- vyyteen liittyvistä selvityksistä jne.; ja
- e) keinoista, joilla valvotaan tuotteilta vaaditun laadun toteutumista sekä laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Ilmoitetun laitoksen on oletettava, että laatujärjestelmän osat, joissa noudatetaan asiaa koskevan yhdenmukaistetun standardin vastaavia eritelmiä, ovat näiden vaatimusten mukaisia.

Sen lisäksi, että auditointiryhmällä on oltava kokemusta laadunhallintajärjestelmistä, ryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta kyseisen tuotealan ja tuoteteknologian arvioimisesta ja joka tuntee tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset. Auditointiin on sisällyttävä tarkastuskäynti valmistajan tiloihin. Auditointiryhmän on tarkastettava 3.1 kohdan e alakohdassa tarkoitettut tekniset asiakirjat sen varmistamiseksi, että valmistaja kykenee yksilöimään tämän direktiivin asiaankuuluvat vaatimukset ja suorittamaan tarvittavat tutkimukset, joiden tarkoituk- sena on varmistaa, että pyrotekninen tuote on näiden vaatimusten mukainen.

Päätös on annettava valmistajalle tiedoksi. Tiedoksiantoon on sisällyttävä auditoinnin päätelmät ja arviointipäätös perusteluineen.

3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvollisuudet ja ylläpi- tämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

3.5 Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunni- telluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettut vaatimukset vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on annettava päätös valmistajalle tiedoksi. Tiedoksiantoon on sisällyttävä tutkimuksen päätelmät ja arviointi- päätös perusteluineen.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.

4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle arviointitarkoituksia varten pääsy tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

- a) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;

- b) laatupöytäkirjat, kuten tarkastuselostukset ja testaus- ja kalibrintitiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.
- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin auditointeja varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja toimitettava auditointikertomus valmistajalle.
- 4.4 Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luo. Näiden käyntien aikana ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää tuotetestejä laatujärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testiraportti, jos testejä on suoritettu.
5. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus
- 5.1 Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä sekä 3.1 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen vastuulla kyseisen laitoksen tunnusnumero kuhunkin yksittäiseen pyrotekniseen tuotteeseen, joka on EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatus tyypin mukainen ja joka täyttää tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset.
- 5.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin tuotemallille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä pyrotekninen tuote, jota varten se on laadittu.
- Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.
6. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille:
- a) 3.1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat;
- b) tiedot 3.5 kohdassa tarkoitetuista muutoksista, sellaisina kuin ne on hyväksytty;
- c) 3.5, 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja kertomukset.
7. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava omille ilmoittamisesta vastaaville viranomaisilleen myönnettyistä ja peruutetuista laatujärjestelmien hyväksynnöistä, ja sen on annettava säännöllisesti tai pyynnöstä omien ilmoittamisesta vastaavien viranomaistensa saataville luettelo laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka on eväty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on evännyt, peruuttanut toistaiseksi tai kokonaan tai muutoin rajoittanut, ja sen on pyynnöstä ilmoitettava laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on antanut.

MODUULI E: Tuotteiden laadunvarmistukseen perustuva tyyppimukaisuus

1. Tuotteiden laadunvarmistukseen perustuva tyyppimukaisuus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa valmistaja täyttää 2 ja 5 kohdassa säädettyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että kyseiset pyrotekniset tuotteet ovat EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatus tyyppin mukaisia ja täyttävät niihin sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset.
2. Valmistus
- Valmistajan on sovellettava 3 kohdan mukaista hyväksyttyä laatujärjestelmää kyseisten pyroteknisten tuotteiden lopputarkastuksessa ja testauksessa, ja sen on oltava 4 kohdan mukaisen valvonnan alainen.
3. Laatujärjestelmä
- 3.1 Valmistajan on tehtävä kyseessä olevien pyroteknisten tuotteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemaalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- a) valmistajan nimi ja osoite;
- b) kirjallinen vakuutus siitä, ettei samaa hakemusta ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle;
- c) kaikki asiaankuuluvat tiedot kyseisestä pyroteknisten tuotteiden ryhmästä;
- d) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
- e) hyväksyttyä tyyppiä koskevat tekniset asiakirjat sekä jäljennös EU-tyyppitarkastustodistuksesta.

- 3.2 Laatujärjestelmän avulla on varmistettava, että pyrotekniset tuotteet ovat EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatussa tyyppiin ja tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan hyväksymät perusedellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava tulkita yhdenmukaisesti laatuohjelmia, suunnitelmia, käsikirjoja ja tallenteita.

Niissä on erityisesti oltava riittävä kuvaus seuraavista:

- a) laatuavoitteista ja organisaation rakenteesta, johdon vastuualueista ja toimivallasta tuotteiden laadun osalta;
- b) valmistuksen jälkeen tehtävistä tarkastuksista ja testeistä;
- c) laatuöytäkirjoista, kuten tarkastusselostuksista ja testaus- ja kalibroititiedoista, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvistä selvityksistä jne.;
- d) keinoista, joilla valvotaan laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

- 3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Ilmoitetun laitoksen on oletettava, että laatujärjestelmän osat, joissa noudatetaan asiaa koskevan yhdenmukaistetun standardin vastaavia eritelmiä, ovat näiden vaatimusten mukaisia.

Sen lisäksi, että auditointiryhmällä on oltava kokemusta laadunhallintajärjestelmistä, ryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta kyseisen tuotealan ja tuoteteknologian arvioimisesta ja joka tuntee tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset. Auditointiin on sisällyttävä tarkastuskäynti valmistajan tiloihin. Auditointiryhmän on tarkastettava 3.1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat sen varmistamiseksi, että valmistaja kykenee yksilöimään tämän direktiivin asiaankuuluvat vaatimukset ja suorittamaan tarvittavat tutkimukset, joiden tarkoituksena on varmistaa, että pyrotekninen tuote on näiden vaatimusten mukainen.

Päätös on annettava valmistajalle tiedoksi. Tiedoksianto on sisällyttävä auditoinnin päätelmät ja arviointipäätös perusteluineen.

- 3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

- 3.5 Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on annettava päätös valmistajalle tiedoksi. Tiedoksianto on sisällyttävä tutkimuksen päätelmät ja arviointipäätös perusteluineen.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta

- 4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.

- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle arviointitarkoituksia varten pääsy tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

- a) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
- b) laatuöytäkirjat, kuten tarkastusselostukset ja testaus- ja kalibroititiedot, asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.

- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin auditointeja varmistakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja toimitettava auditointikertomus valmistajalle.

4.4 Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luo. Näiden käyntien aikana ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää tuotetestejä laatujärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testiraportti, jos testejä on suoritettu.

5. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

5.1 Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä sekä 3.1 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen vastuulla kyseisen laitoksen tunnusnumero kuhunkin yksittäiseen pyrotekniseen tuotteeseen, joka on EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatus tyypin mukainen ja joka täyttää tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset.

5.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin tuotemallille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä pyrotekninen tuote, jota varten se on laadittu.

Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.

6. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille:

- a) 3.1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat;
- b) tiedot 3.5 kohdassa tarkoitetuista muutoksista, sellaisina kuin ne on hyväksytty;
- c) 3.5, 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja kertomukset.

7. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava omille ilmoittamisesta vastaaville viranomaisilleen myönnettyistä ja peruutetuista laatujärjestelmien hyväksynnöistä, ja sen on annettava säännöllisesti tai pyynnöstä omien ilmoittamisesta vastaavien viranomaistensa saataville luettelo laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka on eväty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on evännyt tai peruuttanut toistaiseksi tai kokonaan, ja sen on pyynnöstä ilmoitettava laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on antanut.

MODUULI G: Yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus

1. Yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää 2, 3 ja 5 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että kyseinen pyrotekninen tuote, johon on sovellettu 4 kohdan säännöksiä, on siihen sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukainen.

2. Tekniset asiakirjat

Valmistajan on laadittava tekniset asiakirjat ja annettava ne 4 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen saataville. Asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko pyrotekninen tuote asiaankuuluvien vaatimusten mukainen, ja niihin on sisällyttävä asianmukainen analyysi ja arviointi riskistä tai riskeistä. Teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä sovellettavat vaatimukset, ja niiden on katettava pyroteknisen tuotteen suunnittelu, valmistus ja toiminta, siinä määrin kuin se on olennaista arvioinnin kannalta. Teknisten asiakirjojen on sisällettävä soveltuvin osin ainakin seuraavat osatekijät:

- a) pyroteknisen tuotteen yleinen kuvaus;
- b) rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osakokoonpanojen, piirien jne. kaaviot;
- c) kuvaukset ja selitykset, jotka selvittävät näitä piirustuksia ja kaavioita sekä pyroteknisen tuotteen toimintaa;
- d) luettelo kokonaan tai osittain sovelletuista yhdenmukaistetuista standardeista, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja, jos näitä yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu, kuvaukset ratkaisuihin, jotka on valittu tämän direktiivin olennaisten turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi, mukaan lukien luettelo sovelletuista muista asiaankuuluvista teknisistä eritelmistä. Osittain sovellettujen yhdenmukaistettujen standardien tapauksessa teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä osat, joita on sovellettu;
- e) suoritettujen suunnittelulaskelmien ja tarkastusten jne. tulokset;
- f) testiraportit.

Valmistajan on pidettävä tekniset asiakirjat asianomaisten kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille.

3. Valmistus

Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan, että valmistettu pyrotekninen tuote on tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukainen.

4. Tarkastus

Valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen on tehtävä tai teetettävä asiaa koskevissa yhdenmukaistetuissa standardeissa yksilöidyt tarkastukset ja testit ja/tai muiden asiaankuuluvien teknisten eritelmien mukaiset vastaavat testit sen tarkastamiseksi, että pyrotekninen tuote on tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukainen. Jos tällaista yhdenmukaistettua standardia ei ole, kyseisen ilmoitetun laitoksen on päätettävä toteutettavista tarkoituksenmukaisista testeistä.

Ilmoitetun laitoksen on myönnettävä tehtyjen tarkastusten ja testien perusteella vaatimustenmukaisuustodistus ja kiinnitettävä tai kiinnityttävä omalla vastuullaan tunnusnumerosa hyväksyttyn pyrotekniseen tuotteeseen.

Valmistajan on pidettävä vaatimustenmukaisuustodistukset kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille.

5. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

5.1 Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä sekä 4 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen vastuulla kyseisen laitoksen tunnusnumero kuhunkin pyrotekniseen tuotteeseen, joka täyttää tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset.

5.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä pyrotekninen tuote, jota varten se on laadittu.

Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.

MODUULI H: Täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus

1. Täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää 2 ja 5 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että kyseiset pyrotekniset tuotteet täyttävät niihin sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset.

2. Valmistus

Valmistajan on sovellettava 3 kohdan mukaista hyväksyttyä laatujärjestelmää kyseisten pyroteknisten tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa sekä tuotteen lopputarkastuksessa ja testauksessa, ja sen on oltava 4 kohdan mukaisen valvonnan alainen.

3. Laatujärjestelmä

3.1 Valmistajan on tehtävä kyseessä olevien pyroteknisten tuotteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

a) valmistajan nimi ja osoite;

b) tekniset asiakirjat yhdestä mallista kutakin valmistettavaksi tarkoitettua pyroteknisten tuotteiden ryhmää kohti. Teknisten asiakirjojen on sisällettävä soveltuvin osin ainakin seuraavat osatekijät:

— pyroteknisen tuotteen yleinen kuvaus;

— rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osakokoonpanojen, piirien jne. kaaviot;

— kuvaukset ja selitykset, jotka selvittävät näitä piirustuksia ja kaavioita sekä pyroteknisen tuotteen toimintaa;

— luettelo kokonaan tai osittain sovelletuista yhdenmukaistetuista standardeista, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja, jos näitä yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu, kuvaukset ratkaisuksista, jotka on valittu tämän direktiivin olennaisten turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi, mukaan lukien luettelo sovelletuista muista asiaankuuluvista teknisistä eritelmistä. Osittain sovellettujen yhdenmukaistettujen standardien tapauksessa teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä osat, joita on sovellettu;

- suoritettujen suunnittelulaskelmien ja tarkastusten jne. tulokset;
- testiraportit;
- c) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
- d) kirjallinen vakuutus siitä, ettei samaa hakemusta ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle.

3.2 Laatujärjestelmän avulla on varmistettava, että pyrotekniset tuotteet ovat niihin sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan hyväksymät perusedellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava tulkita yhdenmukaisesti laatuohjelmia, suunnitelmia, käsikirjoja ja tallenteita.

Niissä on erityisesti oltava riittävä kuvaus seuraavista:

- a) laatutavoitteista ja organisaation rakenteesta, johdon vastuualueista ja toimivallasta tuotteiden laadun osalta;
- b) sovellettavista teknisistä suunnittelueritelmistä, standardit mukaan lukien, ja jos asiaa koskevia yhdenmukaistettuja standardeja ei noudateta kaikilta osin, käytettävistä keinoista, joilla varmistetaan, että tämän direktiivin olennaiset turvallisuusvaatimukset täyttyvät;
- c) suunnittelun valvonta- ja tarkastusmenetelmistä, prosesseista ja järjestelmällisistä toimista, joita aiotaan käyttää kyseiseen pyroteknisten tuotteiden ryhmään kuuluvien pyroteknisten tuotteiden suunnittelussa;
- d) vastaavista valmistusta, laadunvalvontaa ja laadunvarmistusta koskevista menetelmistä, prosesseista ja järjestelmällisistä toimista, joita aiotaan käyttää;
- e) ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen tehtävistä tarkastuksista ja testeistä sekä niiden suoritus- tiheydestä;
- f) laatuopöytäkirjoista, kuten tarkastusselostuksista ja testaus- ja kalibrointitiedoista, asianomaisen henkilöstön päte- vyyteen liittyvistä selvityksistä jne.;
- g) keinoista, joilla valvotaan tuotteilta ja suunnittelulta vaaditun laadun toteutumista sekä laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Ilmoitetun laitoksen on oletettava, että laatujärjestelmän osat, joissa noudatetaan asiaa koskevan yhdenmukaistetun standardin vastaavia eritelmiä, ovat näiden vaatimusten mukaisia.

Sen lisäksi, että auditointiryhmällä on oltava kokemusta laadunhallintajärjestelmistä, ryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta kyseisen tuotealan ja tuoteteknologian arvioimisesta ja joka tuntee tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset. Auditointiin on sisällyttävä tarkastuskäynti valmistajan tiloihin. Auditointiryhmän on tarkastettava 3.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tekniset asiakirjat sen varmistamiseksi, että valmistaja kykenee yksilöimään tämän direktiivin asiaankuuluvat vaatimukset ja suorittamaan tarvittavat tutkimukset, joiden tarkoituk- sena on varmistaa, että pyrotekninen tuote on näiden vaatimusten mukainen.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle.

Ilmoitukseen on sisällyttävä auditoinnin päätelmät ja arviointipäätös perusteluineen.

- 3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvollisuudet ja ylläpi- tämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.
- 3.5 Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunni- telluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle. Ilmoitukseen on sisällyttävä tutkimuksen päätelmät ja arviointipäätös perusteluineen.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta

4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.

4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle arviointitarkoituksia varten pääsy suunnittelu-, tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:

a) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;

b) laatujärjestelmän suunnittelua koskevaan osaan liittyvät laatupöytäkirjat, kuten tutkimusten, laskelmien ja testien tulokset jne.;

c) laatujärjestelmän valmistusta koskevaan osaan liittyvät laatupöytäkirjat, kuten tarkastuselostukset ja testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset.

4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin auditointeja varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja toimitettava auditointikertomus valmistajalle.

4.4 Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luo. Näiden käyntien aikana ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää tuotteiden testejä laatujärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testiraportti, jos testejä on suoritettu.

5. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

5.1 Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä sekä 3.1 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen vastuulla kyseisen laitoksen tunnusnumero kuhunkin yksittäiseen pyrotekniseen tuotteeseen, joka täyttää tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset.

5.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin tuotemallille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä pyrotekninen tuote, jota varten se on laadittu.

Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.

6. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pyrotekninen tuote on saatettu markkinoille:

a) 3.1 kohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat;

b) 3.1 kohdassa tarkoitetut laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;

c) tiedot 3.5 kohdassa tarkoitetuista muutoksista, sellaisina kuin ne on hyväksytty;

d) 3.5, 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja kertomukset.

7. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava omille ilmoittamisesta vastaaville viranomaisilleen myönnettyistä ja peruutetuista laatujärjestelmien hyväksynnöistä, ja sen on annettava säännöllisesti tai pyynnöstä omien ilmoittamisesta vastaavien viranomaistensa saataville luettelo laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka on eväty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on evännyt tai peruuttanut toistaiseksi tai kokonaan, ja sen on pyynnöstä ilmoitettava laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on antanut.

LIITE III

EU-VAATIMUSTENMUKAISUUSVAKUUTUS (nro XXXX) ⁽¹⁾

1. 9 artiklan mukainen rekisteröintinumero:
2. Tuote-, erä- tai sarjanumero:
3. Valmistajan nimi ja osoite:
4. Tämä vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu valmistajan yksinomaisella vastuulla.
5. Vakuutuksen kohde (jäljitettävyyden mahdollistava tuotteen tunniste):
6. Edellä kuvattu vakuutuksen kohde on asiaa koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen:
7. Viittaus niihin asiaankuuluviin yhdenmukaistettuihin standardeihin, joita on käytetty, tai viittaus muihin teknisiin eritelmiin, joiden perusteella vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu:
8. Ilmoitettu laitos ... (nimi, numero) suoritti ... (toimenpiteen kuvaus) ja antoi todistuksen:
9. Lisätietoja:
 - ... puolesta allekirjoittanut
 - (antamisaika ja -päivämäärä):
 - (nimi, tehtävä) (allekirjoitus):

⁽¹⁾ Valmistaja voi päättää, antaako se vaatimustenmukaisuusvakuutukselle numeron.

LIITE IV

A OSA

Kumottu direktiivi muutoksineen**(48 artiklassa tarkoitettut)**

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/23/EY
(EUVL L 154, 14.6.2007, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012
(EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12)

Ainoastaan 26 artiklan 1 kohdan h alakohta

B OSA

Määräajat direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamispäivät**(48 artiklassa tarkoitettut)**

Direktiivi	Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltamispäivä
2007/23/EY	4. tammikuuta 2010	4. heinäkuuta 2010 (luokkien F1, F2 ja F3 ilotulitusvälineet) 4. heinäkuuta 2013 (luokan F4 ilotulitusvälineet, muut pyrotekniset tuotteet ja teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet)

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2007/23/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 1 kohta
1 artiklan 4 kohdan a alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
1 artiklan 4 kohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 4 kohdan c alakohta	2 artiklan 2 kohdan c alakohta
1 artiklan 4 kohdan d alakohta	2 artiklan 2 kohdan d alakohta
1 artiklan 4 kohdan e alakohta	2 artiklan 2 kohdan e alakohta
1 artiklan 4 kohdan f alakohta	2 artiklan 2 kohdan f alakohta ja 3 artiklan 5 kohta
2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	3 artiklan 8 kohta
2 artiklan 2 kohdan toinen virke	2 artiklan 2 kohdan g alakohta
2 artiklan 3 kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan 4 kohta	3 artiklan 3 kohta
2 artiklan 5 kohta	3 artiklan 4 kohta
2 artiklan 6 kohta	3 artiklan 9 kohta
2 artiklan 7 kohta	3 artiklan 10 kohta
2 artiklan 8 kohta	3 artiklan 11 kohta
2 artiklan 9 kohta	3 artiklan 14 kohta
2 artiklan 10 kohta	3 artiklan 6 kohta
—	3 artiklan 7 kohta
—	3 artiklan 12 kohta
—	3 artiklan 13 kohta
—	3 artiklan 15–22 kohta
3 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	12 artiklan 1–9 kohta ja 14 artikla
4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	14 artikla
4 artiklan 3 kohta	13 artiklan 1 kohta ja 13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	13 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	13 artiklan 3 kohta

Direktiivi 2007/23/EY	Tämä direktiivi
—	13 artiklan 4 kohta
—	13 artiklan 5 kohta
4 artiklan 4 kohdan a alakohta	8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 4 kohdan b alakohta	8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 8 artiklan 5 kohta
—	8 artiklan 3 ja 4 kohta sekä 6–9 kohta
—	15 artikla
—	9 artikla
5 artiklan 1 kohta	5 artikla
5 artiklan 2 kohta	—
6 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3 kohta
6 artiklan 4 kohta	4 artiklan 4 kohta
7 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
—	7 artiklan 4 kohta
8 artiklan 1 kohta	—
8 artiklan 2 kohta	—
8 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	—
8 artiklan 3 kohdan toinen virke	16 artikla
8 artiklan 3 kohdan kolmas virke	—
8 artiklan 4 kohta	—
9 artikla	17 artikla
—	18 artikla
10 artiklan 1 kohta	21 artikla ja 30 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	30 artiklan 2 kohta
10 artiklan 3 kohta	25 ja 26 artikla
10 artiklan 4 kohta	31 artiklan 1 kohta
10 artiklan 5 kohta	31 artiklan 2 kohta
10 artiklan 6 kohta	—
—	22–24 artikla
—	27–29 artikla
	32–37 artikla

Direktiivi 2007/23/EY	Tämä direktiivi
11 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	19 artikla
11 artiklan 3 kohta	19 artikla
—	20 artiklan 2 kohta
—	20 artiklan 3 kohta
—	20 artiklan 4 kohta
—	20 artiklan 5 kohta
12 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta
12 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
12 artiklan 4 kohta	10 artiklan 4 kohta
12 artiklan 5 kohta	10 artiklan 5 kohta
12 artiklan 6 kohta	—
13 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta
13 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta
14 artiklan 1 kohta	38 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	38 artiklan 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	38 artiklan 2 kohta
14 artiklan 4 kohta	38 artiklan 2 kohta
14 artiklan 5 kohta	38 artiklan 3 kohta
14 artiklan 6 kohta	38 artiklan 2 kohta
14 artiklan 7 kohta	38 artiklan 2 kohta
15 artikla	39 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	39 artiklan 1 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta
—	39 artiklan 2–8 kohta
16 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
16 artiklan 2 kohta	40 artiklan 2 ja 3 kohta
16 artiklan 3 kohta	42 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	40 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
—	41 artikla
—	42 artiklan 1 kohdan b–h kohta ja 42 artiklan 2 kohta
17 artiklan 1 kohta	38 artiklan 2 kohta
17 artiklan 2 kohta	38 artiklan 2 kohta

Direktiivi 2007/23/EY	Tämä direktiivi
18 artiklan 1 kohta	—
18 artiklan 2 kohta	43 artikla
19 artikla	44 artikla
20 artikla	45 artikla
—	46 artiklan 1 kohta
21 artiklan 1 kohta	47 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
21 artiklan 2 kohta	47 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
—	47 artiklan 2 kohta
21 artiklan 3 kohta	47 artiklan 3 kohta
21 artiklan 4 kohta	47 artiklan 4 kohta
21 artiklan 5 kohta	46 artiklan 2 ja 3 kohta
21 artiklan 6 kohta	46 artiklan 4 kohta
—	46 artiklan 5 kohta
—	48 artikla
22 artikla	49 artikla
23 artikla	50 artikla
Liitteessä I oleva 1 kohta	Liitteessä I oleva 1 kohta
Liitteessä I oleva 2 kohta	Liitteessä I oleva 2 kohta
Liitteessä I oleva 3 kohta	Liitteessä I oleva 3 kohta
Liitteessä I olevan 4 kohdan a alakohta	Liitteessä I oleva 4 kohta
Liitteessä I olevan 4 kohdan b alakohta	Liitteessä I oleva 4 kohta
Liitteessä I oleva 5 kohta	Liitteessä I oleva 5 kohta
Liitteessä II oleva 1 kohta	Liitteessä II oleva moduuli B
Liitteessä II oleva 2 kohta	Liitteessä II oleva moduuli C2
Liitteessä II oleva 3 kohta	Liitteessä II oleva moduuli D
Liitteessä II oleva 4 kohta	Liitteessä II oleva moduuli E
Liitteessä II oleva 5 kohta	Liitteessä II oleva moduuli G
Liitteessä II oleva 6 kohta	Liitteessä II oleva moduuli H
Liite III	25 artikla
Liite IV	19 artikla
—	Liite III
—	Liite IV
—	Liite V

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/30/EU,**annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013,****merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa asetetaan tavoitteiksi ympäristön laadun säilyttäminen, suojele ja parantaminen sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö. Siinä edellytetään, että kaikkien unionin toimien tukena on korkea suojelun taso ja että tämä suojele perustuu ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin on ryhdyttävä, ympäristövahingot on torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan on maksettava.

(2) Tämän direktiivin tarkoituksena on vähentää siinä määrin kuin mahdollista merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan liittyviä suuronnettomuuksia ja rajoittaa niiden seurauksia ja lisätä siten meriympäristön ja rannikon elinkeinojen suojeleu ympäristön pilaantumista vastaan, vahvistaa turvalliseen merellä tapahtuvaan öljyn ja kaasun etsintään ja hyödyntämiseen sovellettavat vähimmäisvaatimukset, rajoittaa unionin kotoperäiselle energiantuotannolle aiheutuvia häiriöitä ja parantaa onnettomuuden sattuessa käytettäviä toimintamekanismeja.

(3) Tätä direktiiviä olisi sovellettava paitsi tuleviin merellä toimiviin laitteistoihin ja merellä toteutettavaan toimintaan myös nykyisiin laitteistoihin siirtymäjärjestelyin.

(4) Merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan liittyvät suuronnettomuudet saattavat aiheuttaa tuhoisia ja peruuttamattomia seurauksia meri- ja rannikkoympäristölle sekä erittäin kielteisiä vaikutuksia rannikkoalueiden talouksille.

(5) Merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan liittyvät onnettomuudet, erityisesti Meksikonlahdella vuonna 2010 tapahtunut onnettomuus, ovat lisänneet yleistä tietoisuutta merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan liittyvistä riskeistä ja antaneet sysäyksen tällaisen toiminnan turvallisuuteen tähtäävien politiikkien uudelleentarkastelulle. Komissio käynnisti merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan uudelleentarkastelun ja esitti alustavan mielipiteensä sen turvallisuudesta 13 päivänä lokakuuta 2010 tiedonannossa "Öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan turvallisuus avomerellä". Euroopan parlamentti antoi aiheesta päätöslauselmat 7 päivänä lokakuuta 2010 ja 13 päivänä syyskuuta 2011. Jäsenvaltioiden energiaministerit ilmaisivat omat kantansa 3 päivänä joulukuuta 2010 tehdyissä neuvoston päätelmissä.

(6) Merellä tapahtuviin merkittäviin öljyn- tai kaasunpöraussonnettomuuksiin liittyvät riskit ovat suuria. Vähentämällä merialueiden saastumisvaaraa tällä direktiivillä olisi edistettävä meriympäristön suojelun varmistamista ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista ja ylläpitämistä vuoteen 2020 mennessä, mikä on asetettu tavoitteeksi yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/56/EY ⁽³⁾, jäljempänä 'meristrategiadirektiivi'.

(7) Direktiivillä 2008/56/EY pyritään yhtenä sen keskeisistä tavoitteista puuttamaan kaikkien toimintojen meriympäristölle aiheuttamiin kumulatiivisiin vaikutuksiin, ja se on yhdennetyn meripolitiikan ympäristöpilari. Kyseinen politiikka on merkityksellistä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan kannalta, sillä siinä edellytetään talouden kaikkien alojen erityiskysymysten liittämistä palvelemaan yleistä tavoitetta, joka on sen varmistaminen, että saadaan kokonaiskäsitys valtameristä, meristä ja rannikkoalueista, jotta meriasioihin voidaan kehittää johdonmukainen lähestymistapa, jossa otetaan huomioon kaikki taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset näkökohdat merten aluesuunnittelua ja meriosaamista hyödyntämällä.

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 125.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. toukokuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

- (8) Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaus-toiminnan toimiala on sijoittautunut uusille unionin alueille, ja toimialaa on tarkoitus kehittää uusilla alueilla jäsenvaltioiden merialueilla, kun kehittynyt teknologia mahdollistaa porauksen yhä haastavammissa ympäristöissä. Merellä tapahtuvalla öljyn ja kaasun tuotannolla on merkittävä asema unionin energian toimitusvarmuudessa.
- (9) Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaus-toiminnan turvallisuuteen unionissa nykyisin sovellettava ristiriitainen ja hajanainen sääntelykehys ja toimialan nykyiset turvallisuuskäytännöt eivät anna täysin riittäviä takeita siitä, että merellä tapahtuvien onnettomuuksien riski olisi mahdollisimman pieni kaikkialla unionissa, eikä siitä, että jäsenvaltioiden merialueilla toimittaisiin onnettomuuden tapahtuttua nopeasti tehokkaimmalla tavalla. Nykyisissä korvausjärjestelmissä vastuullista osapuolta on toisinaan vaikea osoittaa, ja vastuullinen osapuoli ei kenties kykene tai ei ole velvollinen maksamaan kaikkia aiheuttamansa haitan korjaamisesta aiheutuvia kustannuksia. Vastuussa oleva osapuoli olisi aina pystyttävä selvästi yksilöimään ennen merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaus-toimintaan ryhtymistä.
- (10) Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY⁽¹⁾ mukaan merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaus-toimintaa saa harjoittaa unionissa, kun siihen on saatu lupa. Tässä yhteydessä luvan myöntävän viranomaisen on otettava huomioon tekniset ja taloudelliset riskit ja tilanteen mukaan tiedot yksinoikeudellisten etsintä- ja tuotantolupien hakijoiden aiemmasta vastuullisuudesta. On tarpeen varmistaa, että luvan myöntävä viranomainen toimiluvan hakijan teknistä ja taloudellista toimintakykyä tutkiessaan selvittää tarkasti myös hakijan kyvyn jatkaa toimintaa turvallisesti ja tehokkaasti kaikissa ennakoitavissa olevissa olosuhteissa. Arvioidessaan niiden toimijoiden taloudellista toimintakykyä, jotka hakevat lupaa direktiivin 94/22/EY nojalla, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaiset toimijat ovat toimittaneet asianmukaiset todisteet siitä, että on tehty tai tehdään riittävä varaus suuronnettomuuksista aiheutuvien vastuiden kattamiseksi.
- (11) On tarpeen selvittää, että merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaus-toimintaan direktiivin 94/22/EY mukaisesti luvan saaneet luvanhaltijat ovat myös ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/35/EY⁽²⁾ tarkoitettuja vastuussa olevia toiminnanharjoittajia, eikä niiden olisi siirrettävä tätä koskevia vastuitaan kolmansille osapuolille, joiden kanssa ne ovat sopimussuhteessa.
- (12) Vaikka direktiivin 94/22/EY mukaisesti saadut yleiset luvat takaavat luvanhaltijoille yksinoikeuden hyödyntää tai tuottaa öljyä tai kaasua tietyllä toimilupa-alueella, jäsenvaltioiden olisi kyseisellä alueella toteutettavan merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaus-toiminnan jatkuvalla asiantuntevalla viranomaisvalvonnalla varmistettava, että toteutetaan tehokkaita valvontatoimia suuronnettomuuksien estämiseksi ja niiden ihmisiin, ympäristöön ja energian toimitusvarmuuteen kohdistuvien vaikutusten rajoittamiseksi.
- (13) Merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaus-toimintaa pitäisi harjoittaa ainoastaan toiminnanharjoittajien, jotka ovat luvanhaltijoiden tai luvan myöntävien viranomaisten nimittämiä. Toiminnanharjoittaja voi olla kolmas osapuoli tai luvanhaltija tai jokin luvanhaltijoista, riippuen kaupallisista järjestelyistä tai kansallisista hallinnollisista vaatimuksista. Toiminnanharjoittajan olisi aina oltava toimija, jolla on ensisijainen vastuu toiminnan turvallisuudesta, ja sen pitäisi olla koko ajan toimivaltainen toimimaan tässä suhteessa. Rooli vaihtelee riippuen toimiluvan kattaman toiminnan kyseessä olevasta vaiheesta. Toiminnanharjoittajan tehtävänä on näin ollen suorittaa poraus-toimea etsintävaiheessa ja harjoittaa tuotantolaitteiston toimintaa tuotantovaiheessa. Etsintävaiheen poraus-toimen suorittajan ja tuotantolaitteiston toiminnanharjoittajan olisi voitava olla sama toimija tietyllä toimilupa-alueella.
- (14) Toiminnanharjoittajien olisi vähennettävä suuronnettomuuden riskiä niin vähäiseksi kuin kohtuudella on mahdollista siihen pisteeseen, jossa riskin vähentämisen jatkamisen kustannukset olisivat selvästi suhteettomat vähennyksestä saataviin hyötyihin nähden. Riskinvähennystoimenpiteiden kohtuullista toteutettavuutta olisi tarkasteltava jatkuvasti ottaen huomioon uusi tietämys ja teknologian kehitys. Arvioitaessa sitä, olisivatko aika, kustannukset ja toimet selvästi suhteettomat riskin vähentämisen jatkamisen hyötyihin nähden, olisi otettava huomioon harjoitettavan toiminnan kanssa yhteensopivat parhaiden käytäntöjen riskitasot.
- (15) On tärkeää varmistaa, että yleisölle annetaan hyvissä ajoin tosiasiallinen mahdollisuus osallistua sellaista toimintaa koskevaan päätöksentekoon, jolla voi mahdollisesti olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön unionissa. Tämä toimintapolitiikka on unionin kansainvälisten sitoumusten, kuten tiedon saannista, yleisön oikeudesta osallistua päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja viireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn YK:n Euroopan talouskomission yleissopimuksen⁽³⁾, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', mukaista. Århusin yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään yleisön osallistumisesta päätöksiin, jotka liittyvät yleissopimuksen liitteessä I lueteltuihin toimiin tai muihin toimiin, joita ei ole lueteltu liitteessä mutta joilla voi olla merkittäviä ympäristövaikutuksia. Århusin yleissopimuksen 7 artiklassa määrätään yleisön osallistumisesta ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun.

⁽¹⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 3.⁽²⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.⁽³⁾ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (16) Unionin säädöksissä on asiaankuuluvia vaatimuksia suunnitelmien ja hankkeiden kehittämisestä, erityisesti tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY ⁽¹⁾, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen 26 päivänä toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/35/EY ⁽²⁾, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13 päivänä joulukuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/92/EU ⁽³⁾ ja vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/18/EU ⁽⁴⁾. Kaikki etsintään liittyvä merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaustoiminta ei kuitenkaan kuulu yleisön osallistumista koskevien nykyisten unionin vaatimusten piiriin. Tämä koskee erityisesti päätöksentekoa, jonka tarkoituksena on tai joka voi johtaa etsintätoimien aloittamiseen muusta kuin tuotantolaitteistosta. Tällaisilla etsintätoimilla voi kuitenkin joissain olosuhteissa mahdollisesti olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön, minkä vuoksi päätöksentekoon olisi sovellettava yleisön osallistumista Århusin yleissopimuksen mukaisesti.
- (17) Unionista löytyy jo esimerkkejä merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyviä kansallisia sääntelykäytäntöjä koskevista hyvistä standardeista. Näitä ei kuitenkaan sovelleta johdonmukaisesti kaikkialla unionissa eikä yksikään jäsenvaltio ole sisällyttänyt kaikkia parhaita sääntelykäytäntöjä lainsäädäntöönsä, joka koskee suuronnettomuuksien estämistä tai niistä ihmisten elämälle ja terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien seuraamusten rajoittamista. Parhaat sääntelykäytännöt ovat tarpeellisia, sillä niiden avulla voidaan harjoittaa tehokasta sääntelyä, jolla taataan mahdollisimman tehokkaat turvallisuusvaatimukset ja suojellaan ympäristöä, ja ne voidaan saavuttaa esimerkiksi yhdentämällä toisiinsa liittyvät tehtävät toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka resurssit voivat tulla yhdestä tai useammasta kansallisesta elimestä.
- (18) Vähimmäisvaatimuksista porausta käyttävän kaivannais-teollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (yhdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityis-direktiivi) 3 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/91/ETY ⁽⁵⁾ mukaisesti työntekijöitä ja/tai heidän edustajiaan olisi kuultava työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvistä asioista ja heidän olisi voitava osallistua kaikkiin työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvistä kysymyksistä käytäviin keskusteluihin. Lisäksi unionin parhaana käytäntönä on, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön virallisesti kuulemismenettelyt kolmikantapohjalta siten, että niihin osallistuvat toimivaltainen viranomainen, toiminnanharjoittajat ja omistajat sekä työntekijöiden edustajat. Esimerkki tällaisesta muodollisesta kuulemisesta on Kansainvälisen työjärjestön kolmikantaneuvotteluja (työtä koskevat kansainväliset normit) koskeva yleissopimus (n:o 144) vuodelta 1976.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on oikeudellinen toimivalta ja riittävät resurssit toteuttaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja avoimia täytäntöönpanotoimia, mukaan lukien tarvittaessa lakkauttaa toiminta tapauksissa, joissa toiminnanharjoittajien ja omistajien toteuttamat turvallisuustoimet ja ympäristönsuojelu eivät ole tyydyttäviä.
- (20) Toimivaltaisen viranomaisen riippumattomuus ja puolueettomuus olisi varmistettava. Suuronnettomuuksista saadut kokemukset osoittavat selvästi, että hallinnollisten toimivaltuuksien organisointi jäsenvaltiossa voi estää eturistiriitoja siten, että pidetään merellä tapahtuvan toiminnan turvallisuutta ja ympäristöä koskevat sääntelytehtävät ja niihin liittyvät päätökset selvästi erillään sääntelytehtävistä, jotka koskevat meren luonnonvarojen taloudellista kehitystä sekä luvanantoa ja tulojen hallinnointia. Tällaiset eturistiriidat voidaan parhaiten välttää pitämällä toimivaltainen viranomainen kokonaan erillään meren luonnonvarojen taloudelliseen kehitykseen liittyvistä tehtävistä.
- (21) Toimivaltaisen viranomaisen pitäminen kokonaan erillään meren luonnonvarojen taloudellisesta kehityksestä saattaa kuitenkin olla suhteetonta, jos jäsenvaltion merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaustoiminta on vähäistä. Tällaisessa tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion odotetaan toteuttavan parhaat vaihtoehtoiset järjestelyt toimivaltaisen viranomaisen riippumattomuuden ja puolueettomuuden varmistamiseksi.
- (22) Tarvitaan erityislainsäädäntöä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan toimialaan liittyvien suuronnettomuusvaarojen käsittelemiseksi, etenkin prosessiturvallisuuden, hiilivetyjen turvallisen säilyttämisen, rakenteellisen kestävyuden, tulipalojen ja räjähdysten ehkäisyn sekä evakuoinnin, ulospääsyn ja pelastamisen osalta sekä suuronnettomuuden ympäristövaikutusten rajaamiseksi.
- (23) Tätä direktiiviä olisi sovellettava rajoittamatta sitä, mitä unionin muissa säädöksissä, etenkin työntekijöiden työturvallisuuden ja -terveyden alalla ja erityisesti toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/391/ETY ⁽⁶⁾ ja direktiivissä 92/91/ETY, säädetään muista vaatimuksista.

⁽¹⁾ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

⁽²⁾ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽³⁾ EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 348, 28.11.1992, s. 9.

⁽⁶⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

- (24) Merellä tapahtuvaa toimintaa koskevaa järjestelmää on sovellettava sekä pysyvillä että liikkuvilla laitteistoilla toteutettavaan toimintaan etsintä- ja tuotantotoiminnan koko elinkaaren ajan aina suunnittelusta siihen asti, kun porausreikä poistetaan käytöstä ja siitä luovutaan pysyvästi.
- (25) Tällä hetkellä parhaat käytännöt suuronnettomuuksien estämiseen merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaus-toiminnassa perustuvat tavoitteiden asettamiseen ja siihen, että riskinarvioinnilla ja luotettavilla hallinnointijärjestelmillä saadaan aikaan toivotut tuotokset.
- (26) Unionin parhaiden käytäntöjen mukaan toiminnanharjoittajia ja omistajia kannustetaan luomaan tehokkaat turvallisuutta ja ympäristöä koskevat yhtiöpolitiikat ja panemaan ne täytäntöön kattavalla turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmällä ja hätäsuunnitelmalla. Voidakseen luoda suuronnettomuuksien estämiseksi tarvittavat järjestelyt toiminnanharjoittajien ja omistajien olisi määriteltävä kattavasti ja järjestelmällisesti kaikki suuronnettomuusvaaraskenaariot, jotka liittyvät kaikkiin kyseisellä laitteistolla suoritettaviin vaarallisiin tehtäviin, mukaan lukien suuronnettomuuden johdosta ympäristöön kohdistuvat vaikutukset. Näissä parhaissa käytännöissä edellytetään myös suuronnettomuuksien todennäköisyyden ja seurausten ja näin ollen niiden riskin arvioimista, ja myös toimenpiteitä niiden estämiseksi ja tarvittavia hätätoimia, jos suuronnettomuus kuitenkin sattuisi. Riskiarviot ja järjestelyt suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi olisi kuvattava selkeästi ja koottava suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen. Suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen olisi täydennettävä direktiivissä 92/91/ETY tarkoitettua turvallisuus- ja terveysasiakirjaa. Työntekijöitä olisi kuultava suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmistelun asiaankuuluvissa vaiheissa. Toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus perusteellisesti ja hyväksyttävä se.
- (27) Jäsenvaltioiden merialueilla harjoitettavan suuronnettomuusvaaran torjunnan tehokkuuden säilyttämiseksi suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa ja siihen tarvittaessa tehtävissä muutoksissa olisi otettava huomioon kaikki merkitykselliset näkökohdat tuotantolaitteiston elinkaareissa, mukaan lukien suunnittelu, toiminta, yhdessä toisten laitteistojen kanssa toteutettava toiminta, tällaisen laitteiston siirtäminen toiseen paikkaan kyseisen jäsenvaltion merialueilla, suuret muutokset ja lopullinen luopuminen. Suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomus olisi vastaavasti laadittava myös muiden kuin tuotantolaitteistojen osalta, ja sitä olisi tarvittaessa muutettava laitteiston merkittävien muutosten huomioimiseksi. Yksikään laitteisto ei saisi toimia jäsenvaltion merialueilla, ellei toimivaltainen viranomainen ole hyväksynyt toiminnanharjoittajan tai omistajan toimittamaa suuronnettomuusvaaroja koskevaa kertomusta. Se, että toimivaltainen viranomainen hyväksyy suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen, ei saisi tarkoittaa minkäänlaista suuronnettomuusvaarojen hallintaa koskevan vastuun siirtämistä toiminnanharjoittajalta tai omistajalta toimivaltaiselle viranomaiselle.
- (28) Poraus toimia saisi toteuttaa ainoastaan sellaisella laitteistolla, jolla on tekniset valmiudet hallita kaikkia ennakoitavissa olevia vaaroja porausreiän sijaintipaikalla ja jonka osalta on hyväksytty suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus.
- (29) Toiminnanharjoittajan olisi paitsi käytettävä soveltuvaa laitteistoa myös laadittava yksityiskohtaiset suunnittelua ja käyttöä koskevat suunnitelmat jokaiseen poraus-toimeen liittyvien erityisolosuhteiden ja vaarojen osalta. Toiminnanharjoittajan olisi tarkastutettava porausreiän suunnittelu riippumattomalla asiantuntijalla unionin parhaiden käytäntöjen mukaisesti. Toiminnanharjoittajan olisi lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus porausreikää koskevista suunnitelmista riittävän ajoissa, jotta toimivaltainen viranomainen pystyy toteuttamaan tarvittavat toimet suunnitellun poraus-toimen osalta. Jäsenvaltiot voivat ottaa tältä osin käyttöön tiukempia kansallisia vaatimuksia ennen poraus-toimen aloittamista.
- (30) Sen varmistamiseksi, että suunnittelu on turvallista ja toiminta jatkuvasti turvallista, toimialan on noudatettava viranomaisten standardeissa ja ohjeissa määritellyjä parhaita käytäntöjä. Tällaisia standardeja ja ohjeita olisi päivitettävä uuden tietämyksen ja innovaatioiden huomioon ottamiseksi pyrkien jatkuvaan toiminnan parantamiseen. Toiminnanharjoittajien, omistajien ja toimivaltaisten viranomaisten olisi toimittava yhteistyössä vahvistaakseen ensisijaiset tavoitteet uusien ja parempien standardien ja ohjeiden kehittämistä varten Deepwater Horizon -onnettomuudesta ja muista suuronnettomuuksista saadun kokemuksen perusteella. Ottaen huomioon asetetut ensisijaiset tavoitteet uusien tai parannettujen standardien ja ohjeiden laatiminen olisi saatettava alkuun viipymättä.
- (31) Koska merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaus toiminta on monimutkaista, toiminnanharjoittajien ja omistajien toteuttama parhaiden käytäntöjen soveltaminen edellyttää riippumatonta järjestelmää turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden todentamiseksi laitteiston koko elinkaaren ajan ja myös suunnitteluvaiheessa, jos kyseessä ovat tuotantolaitteistot.
- (32) Siltä osin kuin merellä toimivat liikkuvat porausyksiköt ovat kauttakulkumatalla ja niitä pidetään aluksina, niihin sovelletaan kansainvälisiä meriyleissopimuksia, erityisesti SOLAS- ja Marpol-yleissopimuksia, tai vastaavia standardeja, jotka määrittävät merellä toimivien liikkuvien porausyksiköiden rakentamista ja niillä olevia laitteita koskevan säännösten (MODU-säännöstö) sovellettavassa versiossa. Tällaisiin merellä kauttakulkumatalla oleviin liikkuviin porausyksiköihin sovelletaan myös satamavaltioiden suorittamaa valvontaa ja lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamista koskevaa unionin oikeutta. Tässä direktiivissä käsitellään tällaisia yksiköitä, kun ne ovat ankkuroituneet merialueelle poraamista, tuotantoa tai muita merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaus-toimintaan liittyviä toimia varten.

- (33) Suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa olisi muun muassa otettava huomioon ympäristöriskit, joihin kuuluu myös sääolojen ja ilmastomuutoksen vaikutus laitteistojen kestävyyyteen pitkällä aikavälillä. Koska yhdessä jäsenvaltiossa merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunpöraustoiminnasta voi aiheutua merkittäviä ympäristöhaittoja toisessa jäsenvaltiossa, on tarpeen vahvistaa erityissäännökset ja soveltaa niitä valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista Espoossa 25 päivänä helmikuuta 1991 tehdyn YK:n Euroopan talouskomission yleissopimuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden, joilla on merialueita ja jotka eivät harjoita merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpöraustoimintaa, olisi nimettävä yhteyspisteet tehokkaan yhteistyön helpottamiseksi tältä osin.
- (34) Toiminnanharjoittajien olisi ilmoitettava jäsenvaltioille viipymättä, jos suuronnettomuus tapahtuu tai saattaa olla tapahtumassa, jotta jäsenvaltio voi aloittaa tarvittavat toimet. Näin ollen toiminnanharjoittajien olisi sisällytettävä ilmoitukseen soveltuvat ja riittävät tiedot todellisen tai välittömästi uhkaavan suuronnettomuuden sijaintipaikasta, suuruusluokasta ja luonteesta, omista toimistaan sekä pahimman tapauksen vakavoitumisskenaariosta, mukaan lukien rajat ylittävien vaikutusten mahdollisuus.
- (35) Tehokkaan toiminnan varmistamiseksi hätätilanteissa toiminnanharjoittajien olisi laadittava sisäiset hätäsuunnitelmat, jotka ovat paikkakohtaiset ja perustuvat suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa määriteltyihin riski- ja vaaraskenaarioihin, esitettävä ne toimivaltaiselle viranomaiselle ja varmistettava, että niillä on riittävät resurssit näiden suunnitelmien nopeaan täytäntöönpanoon tarvittaessa. Liikkuvien merellä toimivien porausyksiköiden osalta toiminnanharjoittajien on varmistettava, että omistajien laitteistoa koskevia sisäisiä hätäsuunnitelmia muutetaan tarvittaessa, jotta ne soveltuvat tietyn sijaintipaikan ja poraustoimen vaaroihin. Tällaiset muutokset olisi sisällytettävä poraustoimista tehtävään ilmoitukseen. Hätätilanteen toimintaresurssien riittävää käytettävyyttä olisi arvioitava suhteessa valmiuteen käyttää niitä onnettomuuspaikalla. Toiminnanharjoittajien olisi varmistettava hätätilanteen toimintaresurssien käytettävyyttä ja tehokkuus sekä testattava tätä käytettävyyttä ja tehokkuutta säännöllisesti. Valmiusjärjestelyt voidaan perustelluissa tapauksissa toteuttaa siten, että torjuntalaitteet, kuten vuodonsulkulaitteet ja muut resurssit, siirretään kaukana olevista paikoista nopeasti.
- (36) Parhaat maailmanlaajuiset käytännöt edellyttävät, että luvanhaltijat, toiminnanharjoittajat ja omistajat ovat ensisijaisesti vastuussa toimintansa, mukaan lukien urakoitsijoiden niiden puolesta toteuttama toiminta, aiheuttamien riskien hallinnasta ja että ne näin ollen luovat suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevan yhtiöpolitiikan puitteissa mekanismit ja korkeimman tason yhtiömuotoisen omistajuuden kyseisen politiikan panemiseksi täytäntöön johdonmukaisesti koko organisaatiossa unionissa ja sen ulkopuolella.
- (37) Vastuussa olevilta toiminnanharjoittajilta ja omistajilta olisi edellytettävä, että ne toteuttavat toimensa maailmanlaajuisesti parhaiden käytäntöjen ja standardien mukaisesti. Tällaisten parhaiden käytäntöjen ja standardien johdonmukaisen soveltamisen olisi tultava pakolliseksi unionissa, ja olisi toivottavaa, että toiminnanharjoittajat ja omistajat, jotka ovat rekisteröityneet jäsenvaltion alueelle, soveltaisivat suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevaa yhtiöpolitiikkaa toimiessaan jäsenvaltioiden merialueiden ulkopuolella, siinä määrin kuin se on mahdollista siellä sovellettavan kansallisen oikeudellisen kehyksen puitteissa.
- (38) Vaikka ei ehkä ole mahdollista edellyttää, että suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevaa yhtiöpolitiikkaa sovelletaan unionin ulkopuolella, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat sisällyttävät unionin ulkopuolisen merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoimintansa suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevasta yhtiöpolitiikastaan laadittuihin asiakirjoihin.
- (39) Tiedot suuronnettomuuksista merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunpöraustoiminnassa unionin ulkopuolella voivat auttaa ymmärtämään paremmin niiden mahdollisia syitä ja edistämään keskeisten kokemusten hyödyntämistä ja sääntelykehyksen kehittämistä. Näin ollen kaikkien jäsenvaltioiden, myös sisämaajäsenvaltioiden ja sellaisten jäsenvaltioiden, joilla on merialueita mutta ei merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpöraustoimintaa tai siihen liittyvää luvanantotoimintaa, olisi vaadittava raportteja unionin ulkopuolella tapahtuvista suuronnettomuuksista, joihin liittyy niiden alueella rekisteröityjä yhtiöitä, ja jaettava tällaiset tiedot unionin tasolla. Raportointivaatimukset eivät saisi vaikuttaa hätätoimiin tai onnettomuuteen liittyviin oikeudellisiin menettelyihin. Niissä olisi sen sijaan keskityttävä siihen, millainen merkitys onnettomuudella on merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan turvallisuuden kehittämiseen unionissa.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi edellytettävä, että toiminnanharjoittajat ja omistajat parhaita käytäntöjä noudattaessaan luovat tehokkaat yhteistyösuhteet toimivaltaiseen viranomaiseen, tukevat toimivaltaisen viranomaisen parhaita sääntelykäytäntöjä ja varmistavat proaktiivisesti korkeimmat turvallisuustasot, mukaan lukien tarvittaessa toiminnan keskeyttäminen ilman, että toimivaltaisen viranomaisen on puututtava asiaan.
- (41) Sen varmistamiseksi, ettei mitään turvallisuuden kannalta merkityksellistä näkökohtaa jätetä ottamatta huomioon, on tärkeää ottaa käyttöön ja edistää asianmukaisia keinoja, joilla näistä näkökohdista voidaan raportoida luottamuksellisesti ja joilla voidaan suojella ilmiantajia. Vaikka jäsenvaltiot eivät voi panna sääntöjä täytäntöön unionin ulkopuolella, näillä keinoilla olisi mahdollistettava merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan unionin ulkopuolella osallistuvien henkilöiden esittämien näkökohtien raportointi.
- (42) Vertailukelpoisten tietojen jakaminen jäsenvaltioiden kesken on vaikeaa ja epäluottettavaa, koska raportteja varten

ei ole olemassa kaikille jäsenvaltioille yhteistä mallia. Yhteinen malli, jolla toiminnanharjoittajat ja omistajat voivat raportoida tiedoista jäsenvaltioille, lisäisi toiminnanharjoittajien ja omistajien turvallisuustasoa ja ympäristötehokkuutta koskevaa avoimuutta, antaisi yleisölle mahdollisuuden tutustua merkityksellisiin ja unionin laajuisesti vertailukelpoisiin tietoihin merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta ja edistäisi tiedon jakamista suuronnettomuuksista ja läheltä piti -tilanteista saaduista kokemuksista.

- (43) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta jaettavien ja julkistettavien tietojen muodon ja yksityiskohtien osalta, jotta voitaisiin varmistaa yhdenmukaiset ehdot tietojen jakamista ja merialueiden öljy- ja kaasusektorin suorituskykyä koskevaan avoimuuteen kannustamista varten. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (44) Asiaa koskevia täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyttäessä olisi noudatettava neuvoa-antavaa menettelyä, koska nämä säädökset ovat pääasiassa luonteeltaan pelkästään käytännönläheisiä. Näin ollen tarkastelumenettelyn soveltaminen ei ole perusteltavissa.
- (45) Merellä tapahtuvan öljy- ja kaasunporaustoiminnan oikeutukseen ja integriteettiin kohdistuvan yleisön luottamuksen edistämiseksi unionissa jäsenvaltioiden olisi määrääjoin toimitettava komissiolle toimintaa ja vaaratilanteita koskevia kertomuksia. Komission olisi julkaistava määrääjoin kertomukset unionissa tapahtuneen toiminnan määrästä sekä merialueiden öljy- ja kaasusektorin turvallisuustason ja ympäristötehokkuuden suuntauksista. Jäsenvaltioiden olisi viipymättä ilmoitettava suuronnettomuudesta komissiolle ja kaikille niille jäsenvaltioille, joiden alueeseen tai merialueisiin se vaikuttaa.
- (46) Kokemusten mukaan arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuuden varmistaminen on tärkeää toimivaltaisen viranomaisen sekä toiminnanharjoittajan ja omistajan välisen avoimen vuoropuhelun edistämiseksi. Siksi toiminnanharjoittajien ja omistajien sekä kaikkien jäsenvaltioiden välisen vuoropuhelun olisi perustuttava voimassa oleviin asiaa koskeviin kansainvälisiin oikeudellisiin välineisiin ja ympäristön kannalta merkityksellisten tietojen saantia koskevaan unionin oikeuteen, jollei turvallisuutta ja ympäristön suojelua koskevista ensisijaisista vaatimuksista muuta johdu.
- (47) Merialueilla tapahtuvasta toiminnasta vastaavien viranomaisten harjoittama yhteistyö on selvästi todettu arvokkaaksi NSOAF:n (North Sea Offshore Authorities Forum)

ja kansainvälisen sääntelyfoorumin (IRF) toiminnassa. Unionissa on otettu käyttöön vastaavanlainen yhteistyö asiantuntijaryhmässä eli merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporauksesta Euroopan unionissa vastaavien viranomaisten ryhmässä⁽²⁾, jonka tehtävänä on edistää kansallisten edustajien ja komission välistä tehokasta yhteistyötä, mukaan lukien parhaiden käytäntöjen ja operatiivisen tiedustelutiedon jakaminen, standardien tason nostamista koskevien ensisijaisten tavoitteiden määrittäminen ja komission ohjeistaminen sääntelyuudistuksessa.

- (48) Hätätöimä ja valmiutta suuronnettomuuksien yhteydessä olisi tehostettava jäsenvaltioiden välisellä sekä jäsenvaltioiden ja öljy- ja kaasutoimialan välisellä järjestelmällisellä ja suunnitellulla yhteistyöllä ja jakamalla yhteensopivia hätätoimiresursseja, asiantuntemus mukaan luettuna. Näissä toimitissa ja suunnittelussa olisi soveltuvin osin hyödynnettävä myös resursseja ja apua, joita unionista on jo saatavilla erityisesti asetuksella (EY) N:o 1406/2002⁽³⁾ perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston, jäljempänä 'virasto', ja neuvoston päätöksellä 2007/779/EY, Euratom⁽⁴⁾ perustetun unionin pelastuspalvelumekanismin kautta. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös pyytää lisäapua virastolta unionin pelastuspalvelumekanismin kautta.
- (49) Asetuksen (EY) N:o 1406/2002 mukaan virasto perustettiin, jotta varmistettaisiin meriturvallisuuden ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisyn korkea, yhdenmukainen ja tehokas taso unionissa sekä varmistettaisiin öljyn- ja kaasunporaustalaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunta.
- (50) Tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia täytäntöön pantaessa olisi otettava huomioon, että jäsenvaltioiden suvereniteetin tai täysivaltaisten oikeuksien ja lainkäyttövallan piiriin kuuluvat merivedet muodostavat erottamattoman osan direktiivin 2008/56/EY 4 artiklan 1 kohdassa määritellyistä neljästä merialueesta eli Itämerestä, Koillis-Atlantista, Väliimerestä ja Mustastamerestä. Tästä syystä unionin olisi ensisijaisena asiana lujitettava koordinointia niiden kolmansien maiden kanssa, joiden suvereniteetin tai täysivaltaisten oikeuksien ja lainkäyttövallan piiriin kuuluu merivesiä tällaisilla merialueilla. Direktiivin 2008/56/EY 3 artiklan 10 kohdassa määritellyt meriä koskevat alueelliset yleissopimukset kuuluvat soveltuviin yhteistyökehyksiin.
- (51) Väliimeren osalta on aloitettu yhdessä tämän direktiivin kanssa tarvittavat toimet unionin liittymiseksi Väliimeren suojelemisesta mannerjalustan sekä merenpohjan ja sen

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Komission päätös, annettu 19 päivänä tammikuuta 2012, avomerialueella tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporauksesta Euroopan unionissa vastaavien viranomaisten ryhmän perustamisesta (EUVL C 18, 21.1.2012, s. 8).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL L 314, 1.12.2007, s. 9.

maaperän tutkimisesta ja hyväksikäytöstä johtuvalta pilaantumiselta tehtyyn pöytäkirjaan⁽¹⁾, jäljempänä 'Offshore-pöytäkirja', joka liittyy Välimeren merellisen ympäristön ja rannikkoalueiden suojelemisesta tehtyyn yleissopimukseen, jäljempänä 'Barcelonan yleissopimus', joka tehtiin neuvoston päätöksellä 77/585/ETY⁽²⁾.

- (52) Arktiset vedet muodostavat naapurina sijaitsevan meriympäristön, jolla on erityinen merkitys unionille, ja niillä on merkittävä asema ilmastomuutoksen hillitsemisessä. Arktisiin vesiin liittyviin vakaviin ympäristökysymyksiin on kiinnitettävä erityistä huomiota, jotta varmistetaan arktisen alueen ympäristön suojelu kaikessa merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunpuraustoiminnassa, etlintä mukaan luettuna, ottaen huomioon suuronnettomuuksien riski ja tehokkaiden toimien tarve. Arktiseen neuvostoon kuuluvia jäsenvaltioita kannustetaan edistämään aktiivisesti korkeimpia ympäristöturvallisuutta koskevia standardeja tässä herässä ja ainutlaatuisessa ekosysteemissä esimerkiksi luomalla öljyn aiheuttaman arktisten merivesien pilaantumisen ehkäisyä, torjuntavalmiutta ja torjuntaa koskevia kansainvälisiä välineitä ja käyttäen hyväksi muun muassa Arktisen neuvoston perustaman työryhmän työtä ja olemassa olevia merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa koskevia Arktisen neuvoston suuntaviivoja.
- (53) Kansallisten ulkoisten hätäsuunnitelmien olisi perustuttava riskinarviointiin, ottaen huomioon kyseisille merialueille asennettujen laitteistojen suuronnettomuusvaaroja koskevat kertomukset. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon viimeisimmät komission laatimat riskien arviointi- ja kartoitusohjeet katastrofinhallintaa varten.
- (54) Jotta reagointi hätätilanteessa olisi tehokasta, toiminnanharjoittajan ja omistajan on toimittava välittömästi ja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden hätätoimiorganisaatioiden kanssa, jotka koordinoivat lisäresurssien käyttöönottoa hätätoimissa tilanteen kehittymisen mukaan. Tähän toimintaan olisi sisällyttävä myös hätätilanteen perusteellinen tutkinta, joka olisi aloitettava viipymättä, jotta asiaa koskevia tietoja ja todisteita menetettäisiin mahdollisimman vähän. Kun vaaratilanne on ohi, jäsenvaltioiden olisi tehtävä siitä päätelmät ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet.
- (55) On erittäin tärkeää, että kaikki asiaankuuluvat tiedot, myös tekniset tiedot ja parametrit, ovat käytettävissä myöhempää tutkintaa varten. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asiaankuuluvat tiedot kerätään merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan aikana ja että

suuronnettomuuden sattuessa asiaankuuluvat tiedot suojataan ja tietojen keräämistä tehostetaan asianmukaisesti. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi edistettävä soveltuvien teknisten keinojen käyttöä tietojen luotettavuuden varmistamiseksi, asiaankuuluvan tiedon tallettamiseksi ja sen mahdollisen manipuloinnin estämiseksi.

- (56) Tämän direktiivin vaatimusten tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi otettava käyttöön säännösten rikkomisista määrättäviä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia.
- (57) Tiettyjen liitteiden muuttamiseksi sellaisten lisätietojen sisällyttämiseksi, jotka saattavat tulla tarpeellisiksi tekniikan kehityksen takia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän direktiivin tiettyjen liitteiden vaatimusten muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (58) Direktiivissä 2004/35/EY olevaa vesille aiheutuvan vahingon määritelmää olisi muutettava sen varmistamiseksi, että kyseisen direktiivin mukaista luvanhaltijoiden vastuuta sovelletaan jäsenvaltioiden merivesien osalta, sellaisina kuin ne määritellään direktiivissä 2008/56/EY.
- (59) Monet tämän direktiivin säännöksistä eivät ole merkityksellisiä sisämaajäsenvaltioille eli Itävalle, Tšekille, Unkarille, Luxemburgille ja Slovakialle. On kuitenkin toivottavaa, että nämä jäsenvaltiot edistävät merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan turvallisuutta koskevia unionin oikeuden nykyisiä periaatteita ja korkeita standardeja kahdensivulaisissa suhteissaan kolmansien maiden ja asiaankuuluvien kansainvälisten organisaatioiden kanssa.
- (60) Kaikki jäsenvaltiot, joilla on merialueita, eivät salli merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa lainkäyttöalueellaan. Kyseiset jäsenvaltiot eivät osallistu tällaista toimintaa koskevaan luvantoon ja suuronnettomuuksien ehkäisemiseen. Näin ollen olisi suhteeton ja tarpeeton velvoite, jos kyseisten jäsenvaltioiden olisi saatettava osaksi lainsäädäntöään ja pantava täytäntöön kaikki tämän direktiivin säännökset. Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan aikana sattuvat onnettomuudet voivat kuitenkin vaikuttaa niiden ranta-alueisiin. Näin ollen kyseisten jäsenvaltioiden olisi muun muassa oltava valmiita reagoimaan suuronnettomuuksiin ja suorittamaan niiden tutkintaa, ja niiden olisi tehtävä yhteistyötä yhteyspisteiden kautta muiden asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa ja asiaankuuluvien kolmansien maiden kanssa.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/5/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan unionin liittymisestä pöytäkirjaan Välimeren suojelemisesta mannerjalustan sekä merenpohjan ja sen maaperän tutkimisesta ja hyväksikäytöstä johtuvalta pilaantumiselta (EUVL L 4, 9.1.2013, s. 13).

⁽²⁾ EYVL L 240, 19.9.1977, s. 1.

- (61) Sisämaajäsenvaltiot eivät maantieteellisen sijaintinsa takia osallistu merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa koskevaan luvanantoon ja suuronnettomuuksien ehkäisemiseen eivätkä niihin mahdollisesti vaikuta tällaiset muiden jäsenvaltioiden merialueilla tapahtuvat onnettomuudet. Näin ollen niillä ei pitäisi olla velvollisuutta saattaa suurinta osaa tämän direktiivin säännöksistä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Jos kuitenkin yhtiö, joka harjoittaa joko itse tai tytäryhtiöiden kautta merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa unionin ulkopuolella, on rekisteröity sisämaajäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion olisi pyydettävä asianomaista yhtiötä antamaan tällaisessa toiminnassa tapahtuvista onnettomuuksista raportti, joka voidaan jakaa unionin tasolla, jotta kaikki unionin asiaankuuluvat osapuolet voivat hyötyä tällaisista onnettomuuksista saaduista kokemuksista.
- (62) Tällä direktiivillä käyttöön otettujen toimenpiteiden lisäksi komission olisi tarkasteltava muita soveltuvia tapoja parantaa suuronnettomuuksien ehkäisemistä ja niiden seurausten rajoittamista.
- (63) Toiminnanharjoittajien olisi varmistettava, että niillä on riittävästi fyysisiä resursseja, henkilöstöä ja taloudellisia resursseja, jotta ne voivat ehkäistä suuronnettomuuksia ja rajoittaa niiden seurauksia. Koska mikään nykyisistä taloudellisista turvajärjestelyistä, riskien yhdistämisjärjestelyt mukaan luettuina, ei kuitenkaan pysty vastaamaan suuronnettomuuksien kaikista mahdollisista seurauksista, komission olisi analysoitava ja tutkittava edelleen soveltuvia toimenpiteitä, joilla varmistetaan riittävän vankka vahinkovastuujärjestelmä merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpuraustoimintaan liittyvien vahinkojen varalta, sekä taloudellista valmiutta koskevia vaatimuksia, tarvittavien taloudellisten turvajärjestelyjen tai muiden järjestelyjen käytettävyys mukaan luettuna. Tähän voi sisältyä keskinäisen korvausjärjestelmän toteuttavuuden tarkastelu. Komission olisi raportoitava tuloksistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä tarvittaessa liitettävä niihin ehdotuksia.
- (64) Unionin tasolla on tärkeää, että teknisiä vaatimuksia täydennetään vastaavalla tuoteturvallisuuslainsäädännön oikeudellisella kehyksellä ja että näitä vaatimuksia sovelletaan kaikkiin merellä sijaitseviin laitteistoihin jäsenvaltioiden merialueilla eikä pelkästään kiinteisiin tuotantolaitteistoihin. Tästä syystä komission olisi analysoitava edelleen merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpuraustoimintaan sovellettavia tuoteturvallisuusstandardeja.
- (65) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli asettaa vähimmäisvaatimuksia suuronnettomuuksien ehkäisemiselle ja niiden seurausten rajoittamiselle merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunpuraustoiminnassa, vaan tavoitteet voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäisvaatimukset merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpuraustoimintaan liittyvien suuronnettomuuksien ehkäisemiselle ja tällaisten onnettomuuksien seurausten rajoittamiselle.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta työntekijöiden työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan unionin oikeuden, erityisesti direktiivien 89/391/ETY ja 92/91/ETY, soveltamista.

3. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta direktiivien 94/22/EY, 2001/42/EY, 2003/4/EY⁽¹⁾, 2003/35/EY, 2010/75/EU⁽²⁾ ja 2011/92/EU soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä:

- 1) 'suuronnettomuudella' tarkoitetaan laitteiston tai liitetyn infrastruktuurin osalta:
 - a) vaaratilannetta, johon liittyy räjähdys, tulipalo, porausreiän hallinnan menetys taikka öljyn, kaasun tai vaarallisten aineiden vuotaminen, josta aiheutuu kuolonuhreja tai vakavia henkilövahinkoja taikka joihin liittyy merkittävä mahdollisuus kuolonuhreista tai vakavista henkilövahingoista;
 - b) vaaratilannetta, joka johtaa laitteiston tai liitetyn infrastruktuurin vakavaan vahingoittumiseen, josta aiheutuu kuolonuhreja tai vakavia henkilövahinkoja taikka johon liittyy merkittävä mahdollisuus kuolonuhreista tai vakavista henkilövahingoista;
 - c) muuta vaaratilannetta, joka johtaa viiden tai useamman henkilön kuolemaan tai vakavaan loukkaantumiseen, kun nämä henkilöt ovat merellä sijaitsevalla laitteistolla, jolla vaaran lähde esiintyy, tai kun he osallistuvat merellä tapahtuvaan öljyn- tai kaasunpuraustoimintaan, joka liittyy laitteistoon tai liitettyyn infrastruktuuriin; tai

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

- d) ympäristöä uhkaavaa merkittävää vaaratilannetta, joka aiheutuu a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista vaaratilanteista.
- Määriteltäessä sitä, onko vaaratilanne a, b tai d alakohdan mukainen suuronnettomuus, normaalisti miehittämätöntä laitteistoa käsitellään siten kuin se olisi miehitetty;
- 2) ilmauksella 'merellä' tarkoitetaan sijaintia Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa tarkoitetuilla jäsenvaltion aluemerellä, talousvyöhykkeellä tai mannerjalustalla;
- 3) 'merellä tapahtuvalla öljyn- ja kaasunporaustoiminnalla' tarkoitetaan kaikkia laitteistoon tai liitettyyn infrastruktuuriin liittyviä toimia, mukaan lukien suunnittelu, suunnitelmat, rakentaminen, toiminta ja käytöstä poistaminen, jotka liittyvät öljyn tai kaasun etsintään ja tuotantoon, lukuun ottamatta öljyn ja kaasun kuljettamista rannikolta toiselle;
- 4) 'riskillä' tarkoitetaan tapahtuman todennäköisyyden ja kyseisen tapahtuman seurausten yhdistelmää;
- 5) 'toiminnanharjoittajalla' tarkoitetaan toimijaa, jonka luvanhaltija tai luvan myöntävä viranomainen on nimittänyt suorittamaan merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, mukaan lukien poraustoimen suunnittelu ja täytöntöönpano tai tuotantolaitteiston toimintojen johtaminen ja valvominen;
- 6) 'soveltuvalle' tarkoitetaan tietyn vaatimuksen tai tilanteen kannalta oikeaa tai täysin sopivaa, toimien oikeasuhteisuus ja kustannusten arviointi mukaan lukien, joka perustuu objektiiviseen näyttöön ja on osoitettu analyysillä tai vertailulla muiden viranomaisten tai toimialan vastaavissa tilanteissa käyttämien asianmukaisten standardien tai muiden ratkaisujen kanssa;
- 7) 'toimijalla' tarkoitetaan kaikkia luonnollisia tai oikeushenkilöitä tai tällaisten henkilöiden ryhmää;
- 8) 'hyväksyttävällä' suhteessa riskiin tarkoitetaan sellaista riskin tasoa, jonka osalta sen vähentämisen jatkamiseen käytetty aika, käytetyt kustannukset tai toteutetut toimet olisivat selvästi suhteettomat tällaisen vähentämisen hyötyihin nähden. Arvioitaessa sitä, olisivatko aika, kustannukset tai toimet selvästi suhteettomat riskin vähentämisen jatkamisen hyötyihin nähden, on otettava huomioon toiminnan kanssa yhteensopivat parhaiden käytäntöjen riskitasot;
- 9) 'toimiluvalla' tarkoitetaan direktiivin 94/22/EY mukaista lupaa merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan;
- 10) 'toimilupa-alueella' tarkoitetaan toimiluvan kattamaa maantieteellistä aluetta;
- 11) 'luvanhaltijalla' tarkoitetaan toimiluvan haltijaa tai yhteishaltijoita;
- 12) 'urakoitsijalla' tarkoitetaan toimijaa, jolle toiminnanharjoittaja tai omistaja on sopimuksella antanut tehtäväksi tiettyjen tehtävien suorittamisen toiminnanharjoittajan tai omistajan puolesta;
- 13) 'luvan myöntävällä viranomaisella' tarkoitetaan viranomaista, joka vastaa lupien myöntämisestä tai niiden käytön valvomisesta direktiivin 94/22/EY mukaisesti;
- 14) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan tämän direktiivin nojalla nimitettyä viranomaista, joka vastaa tässä direktiivissä sille osoitetuista tehtävistä. Toimivaltainen viranomainen voi muodostua yhdestä tai useammasta julkisesta elimestä;
- 15) 'etsinnällä' tarkoitetaan esiintymän porausta ja kaikkea siihen liittyvää merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, joka on tarpeen ennen tuotantoon liittyvää toimintaa;
- 16) 'tuotannolla' tarkoitetaan merellä tapahtuvaa öljyn ja kaasun ottamista talteen maanpinnan alta toimilupa-alueella, mukaan luettuina öljyn ja kaasun merellä tapahtuva jalostus ja sen kuljettaminen liitetyssä infrastruktuurissa;
- 17) 'muulla kuin tuotantolaitteistolla' tarkoitetaan muuta laitteistoa kuin laitteistoa, jota käytetään öljyn ja kaasun tuotantoon;
- 18) 'yleisöllä' tarkoitetaan yhtä tai useampaa toimijaa ja kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
- 19) 'laitteistolla' tarkoitetaan paikallaan olevaa, kiinteää tai liikutettavaa asennelmaa tai asennelmien yhdistelmää, joka on pysyvästi yhdistetty silloilla tai muilla rakenteilla ja jota käytetään merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan tai tällaisen toiminnan yhteydessä. Laitteistot sisältävät merellä toimivat liikkuvat porausyksiköt ainoastaan silloin, kun ne ovat ankkuroituneet merialueelle poraamista, tuotantoa tai muita merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyviä toimia varten;

- 20) 'tuotantolaitteistolla' tarkoitetaan laitteistoa, jota käytetään tuotantoon;
- 21) 'liitetyllä infrastruktuurilla' tarkoitetaan turvavyöhykkeellä tai laitteistosta suuremmalla etäisyydellä sijaitsevalla läheisellä vyöhykkeellä jäsenvaltion harkinnan mukaan olevia:
- a) porausreikiä ja niihin liittyviä rakenteita, lisäyksikköjä ja laitteita, jotka on liitetty laitteistoon;
 - b) laitteita tai rakenteita, jotka sijaitsevat laitteiston pää-rakennelmassa tai jotka on kiinnitetty siihen;
 - c) liitännäisiä putkilaitteita tai -rakenteita;
- 22) 'hyväksymisellä' suhteessa suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen tarkoitetaan toimivaltaisen viranomaisen toiminnanharjoittajalle tai omistajalle kirjallisesti antamaa ilmoitusta siitä, että kertomus, jos se pannaan täytäntöön siinä vahvistetulla tavalla, täyttää tämän direktiivin vaatimukset. Hyväksyminen ei tarkoita minkäänlaista suuronnettomuusvaarojen hallintaa koskevan vastuun siirtämistä toimivaltaiselle viranomaiselle;
- 23) 'suuronnettomuusvaaralla' tarkoitetaan tilannetta, joka voi mahdollisesti johtaa suuronnettomuuteen;
- 24) 'poraus toimella' tarkoitetaan kaikkia porausreikiin liittyviä toimia, joiden yhteydessä voisi vahingossa päästä vuotamaan materiaaleja, jotka voivat johtaa suuronnettomuuteen, mukaan luettuina porausreiän poraaminen, porausreiän korjaaminen tai muuttaminen, poraus toimien keskeyttäminen ja pysyvä luopuminen porausreistä;
- 25) 'yhdistetyllä toiminnalla' tarkoitetaan toimintaa, joka toteutetaan laitteistolla toisen laitteiston tai toisten laitteistojen kanssa tähän toiseen laitteistoon tai näihin toisiin laitteistoihin liittyvistä syistä, jolloin toiminta käytännössä vaikuttaa henkilöiden turvallisuuteen liittyviin riskeihin tai ympäristönsuojeluun missä tahansa näistä laitteistoista tai kaikilla näillä laitteistoilla;
- 26) 'turvavyöhykkeellä' tarkoitetaan jäsenvaltion määrittämää aluetta, joka on 500 metrin etäisyydellä laitteiston mistä tahansa osasta;
- 27) 'omistajalla' tarkoitetaan toimijaa, jolla on laillinen oikeus valvoa muun kuin tuotantolaitteiston toimintaa;
- 28) 'sisäisellä hätäsuunnitelmalla' tarkoitetaan toiminnanharjoittajan tai omistajan tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti laatimaa suunnitelmaa toimenpiteistä, joilla estetään merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaus toimintaan liittyvän suuronnettomuuden vakavoituminen tai rajoitetaan onnettomuuden seurauksia;
- 29) 'riippumattomalla todentamisella' tarkoitetaan tiettyjen kirjallisten lausuntojen pätevyyden arviointia ja vahvistamista, jonka tekee toimija tai toiminnanharjoittajan tai omistajan organisatorinen osa, johon kyseisiä lausuntoja käyttävällä toimijalla tai organisatorisella osalla ei ole määräys- tai vaikutusvaltaa;
- 30) 'olennaisella muutoksella' tarkoitetaan:
- a) suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen osalta muutosta alkuperäisen kertomuksen hyväksymisperustaan, mukaan lukien muun muassa fyysiset muutokset, uuden tietämyksen tai teknologian käytettävyys ja operatiivisen hallinnan muutokset;
 - b) poraus toimien tai yhdistetyn toiminnan ilmoittamisen osalta muutosta alkuperäisen ilmoituksen esittämisperustaan, mukaan lukien muun muassa fyysiset muutokset, laitteiston korvaaminen toisella laitteistolla, uuden tietämyksen tai teknologian käytettävyys ja operatiivisen hallinnan muutokset;
- 31) 'toiminnan käynnistämisellä' tarkoitetaan sitä ajankohtaa, jona laitteisto tai liitetty infrastruktuuri ensimmäisen kerran harjoittaa sitä toimintaa, johon se on suunniteltu;
- 32) 'öljyvahingon torjunnan tehokkuudella' tarkoitetaan torjuntajärjestelmien tehokkuutta öljyvahingon torjuntatoimissa niiden ympäristöolosuhteiden esiintymistiheyden, keston ja ajoituksen analyysin pohjalta, jotka olisivat esteenä torjuntatoimille. Öljyvahingon torjunnan tehokkuuden arvio tulee esittää prosenttiosuutena ajasta, jona tällaiset olosuhteet eivät ole olemassa, ja siihen tulee sisältyä kuvaus toimintarajoitteista, jotka asiaankuuluville laitteistoille asetetaan kyseisen arvion seurauksena;
- 33) 'turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisillä tekijöillä' tarkoitetaan laitteiston osia, mukaan luettuina tietokoneohjelmat, joiden tarkoituksena on estää suuronnettomuus tai rajoittaa sellaisen seurauksia tai joiden pettäminen voisi aiheuttaa suuronnettomuuden tai merkittävästi myötävaikuttaa siihen;
- 34) 'kolmikantaneuvotteluilla' tarkoitetaan muodollista järjestelyä vuoropuhelun ja yhteistyön mahdollistamiseksi toimivaltaisen viranomaisen, toiminnanharjoittajien ja omistajien sekä työntekijöiden edustajien kesken;
- 35) 'toimialalla' tarkoitetaan toimijoita, jotka harjoittavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaus toimintaa tai joiden toimet liittyvät siihen läheisesti;

- 36) 'ulkoisella hätäsuunnitelmalla' tarkoitetaan paikallista, kansallista tai alueellista strategiaa merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan liittyvän suuronnettomuuden vakavoitumisen estämiseksi tai sen seurausten rajoittamiseksi kaikin toiminnanharjoittajan käytettävissä olevin resurssein, sellaisina kuin ne on kuvattu asiaa koskevissa sisäisissä hätäsuunnitelmissa, sekä jäsenvaltioiden mahdollisesti käyttöön antamin täydentävin resurssein;
- 37) 'ympäristöä uhkaavalla merkittävällä vaaratilanteella' tarkoitetaan tapahtumaa, joka johtaa tai todennäköisesti johtaa merkittäviin haittavaikutuksiin ympäristölle direktiivin 2004/35/EY mukaisesti.

II LUKU

MERELLÄ TAPAHTUVAAN ÖLJYN- JA KAASUNPORAUSTOIMINTAAN LIITTYVIEN SUORONNETTOMUUKSIEN EHKÄISY

3 artikla

Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan riskinhallinnan yleiset periaatteet

- Jäsenvaltioiden on edellytettävä toiminnanharjoittajien varmistavan, että toteutetaan kaikki soveltuvat toimenpiteet merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan liittyvien suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi.
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat eivät vapaudu tämän direktiivin mukaisista velvoitteistaan sillä perusteella, että suuronnettomuuteen johtaneista tai siihen vaikuttaneista toimista tai laiminlyönneistä vastasivat urakoitsijat.
- Suuronnettomuuden tapahtuessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat toteuttavat kaikki soveltuvat toimenpiteet siitä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi.
- Jäsenvaltioiden on edellytettävä toiminnanharjoittajien varmistavan, että merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunpöraustoiminta toteutetaan järjestelmällisen riskinhallinnan pohjalta siten, että jäljelle jäävät riskit henkilöihin, ympäristöön ja merellä sijaitseviin laitteistoihin kohdistuvista suuronnettomuuksista ovat hyväksyttäviä.

4 artikla

Toimilupiin liittyvät turvallisuus- ja ympäristönäkökohdat

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksissä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan harjoittamista koskevien toimilupien myöntämisestä tai siirtämisestä otetaan huomioon tällaisen toimiluvan hakijan valmius täyttää toimiluvan piiriin kuuluvaa toimintaa koskevat, unionin oikeuden asiaa koskevissa säännöksissä ja erityisesti tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset.
- Erityisesti toimiluvan hakijan teknistä ja taloudellista toimintakykyä arvioitaessa on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavaa:

- riski, vaarat ja kaikki muut merkitykselliset tiedot kyseisestä toimilupa-alueesta, mukaan lukien tarvittaessa direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut meriympäristön tilan huonontumisesta johtuvat kustannukset;
- merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan kyseessä oleva vaihe;
- hakijan taloudellinen toimintakyky, rahavakuudet mukaan lukien, kyseisestä merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunpöraustoiminnasta mahdollisesti aiheutuvien vastuiden kattamiseen, mihin kuuluu vastuu mahdollisista taloudellisista vahingoista, jos tällaisesta vastuusta säädetään kansallisessa lainsäädännössä;
- saatavilla olevat tiedot hakijan turvallisuustasosta ja ympäristötehokkuudesta, myös suhteessa suuronnettomuuksiin, sen toiminnan mukaisesti, johon toimilupaa on haettu.

Ennen toimiluvan myöntämistä merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan tai sen siirtämistä luvan myöntävän viranomaisen on tarvittaessa kuultava toimivaltaista viranomais-
ta.

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvan myöntävä viranomainen ei myönnä toimilupaa, jos se ei ole tyytyväinen hakijan esittämiin todisteisiin siitä, että jäsenvaltioiden päättämien järjestelyjen mukaisesti hakija on tehnyt tai tekee riittävän varauksen sen merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunpöraustoiminnasta mahdollisesti aiheutuvien vastuiden kattamiseksi. Tällaisen varauksen on oltava pätevä ja voimassa merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan alusta lähtien. Jäsenvaltion on edellytettävä, että hakijat toimittavat asianmukaisella tavalla todisteet teknisestä ja taloudellisesta toimintakyvystään sekä kaikki muut merkitykselliset tiedot alueesta, jonka toimilupa kattaa, ja merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan kyseessä olevasta vaiheesta.

Jäsenvaltioiden on arvioitava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen varausten riittävyys päättääkseen, onko hakijalla riittävät taloudelliset resurssit kaikkien niiden toimenpiteiden välittömäksi käynnistämiseksi ja keskeyttämättömäksi jatkamiseksi, jotka ovat tarpeen tehokkaiden hätätoimien ja niitä seuraavien korjaamistoimien toteuttamiseksi.

Jäsenvaltioiden on helpotettava kestävien rahoitusvälineiden ja muiden järjestelyjen kehittämistä ja käyttöä avustaa toimilupien hakijoita osoittamaan taloudellisen toimintakykynsä ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on vähintään otettava käyttöön menettelyt korvausvaatimusten nopean ja asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi, myös rajat ylittäviin vaaratilanteisiin liittyvien korvausten osalta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luvanhaltija pitää yllä riittävät valmiudet täyttääkseen merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa koskevista vastuista johtuvat taloudelliset velvoitteensa.

4. Luvan myöntävä viranomainen tai luvanhaltija nimittää toiminnanharjoittajan. Kun luvanhaltija nimittää toiminnanharjoittajan, luvan myöntävälle viranomaiselle on ilmoitettava nimityksestä ennakolta. Tällaisissa tapauksissa luvan myöntävä viranomainen voi vastustaa toiminnanharjoittajan nimittämistä kuullen tarvittaessa toimivaltaista viranomaista. Jos tällainen vastalause esitetään, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luvanhaltija nimittää soveltuvan vaihtoehtoisen toiminnanharjoittajan tai ottaa tehtäväkseen tämän direktiivin mukaiset toiminnanharjoittajan velvollisuudet.

5. Tiettyä toimilupa-aluetta koskevaa merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa koskevat lupamenettelyt on järjestettävä siten, että jäsenvaltio voi tarkastella etsinnän tuloksena kerättyä tietoa ennen tuotannon aloittamista.

6. Arvioitaessa toimiluvan hakijan teknistä ja taloudellista toimintakykyä on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkiin ympäristöllisesti herkkiin meri- ja rannikkoympäristöihin, erityisesti ekosysteemeihin, jotka ovat merkittävässä asemassa ilmastomuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen kannalta, kuten suolaisiin marskimaihin ja meriheinäkasvustoihin, ja suojeltuihin merialueisiin, kuten luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ mukaisiin erityisten suojelutoimien alueisiin, luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ mukaisiin erityissuojelualueisiin ja merten suojelualueisiin, joista unioni tai asianomaiset jäsenvaltiot ovat sopineet sellaisissa kansainvälisissä tai alueellisissa sopimuksissa, joiden osapuolia ne ovat.

5 artikla

Yleisön osallistuminen, joka koskee suunnitellun merellä tapahtuvan öljyn ja kaasun etsintätoiminnan vaikutuksia ympäristöön

1. Etsintään tarkoitetun reiän poraamista muusta kuin tuotantolaitteistosta käsin ei saa aloittaa, elleivät jäsenvaltion asiaankuuluvat viranomaiset ole aiemmin varmistaneet, että muiden unionin säädösten nojalla, tilanteen mukaan erityisesti direktiivin 2001/42/EY tai 2011/92/EU nojalla, on varhaisessa vaiheessa toteutettu yleisön tehokas osallistuminen, joka koskee suunnitellun merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan mahdollisia vaikutuksia ympäristöön.

2. Jos yleisön osallistumista ei ole toteutettu 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien järjestelyjen toteutus:

- a) yleisölle tiedotetaan joko julkisilla ilmoituksilla tai muilla asianmukaisilla keinoilla, kuten sähköisillä viestintävälineillä, missä etsintätoimintaa aiotaan sallia;

- b) määritetään yleisö, jota asia koskee, myös yleisö, johon päätös etsintätoiminnan sallimisesta vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa tai jonka etua tällainen päätös koskee, mukaan lukien asiaankuuluvat hallituksista riippumattomat järjestöt, kuten ne, jotka edistävät ympäristönsuojelua, ja muut asiaankuuluvat järjestöt;

- c) yleisön saataville annetaan tällaisesta suunnitellusta toiminnasta asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien muun muassa tiedot oikeudesta osallistua päätöksentekoon ja siitä, kenelle huomautukset tai kysymykset voidaan osoittaa;

- d) yleisölle varataan oikeus esittää huomautuksensa ja mielipiteensä kaikkien vaihtoehtojen ollessa vielä avoinna ennen kuin päätökset etsinnän sallimisesta tehdään;

- e) d alakohdan mukaisia päätöksiä tehtäessä yleisön osallistumisen tulokset otetaan asianmukaisella tavalla huomioon; ja

- f) kyseessä oleva jäsenvaltio tiedottaa tehdyistä päätöksistä sekä niiden perusteena olevista seikoista ja näkökohdista, yleisön osallistumisprosessia koskevat tiedot mukaan lukien, yleisölle viipymättä sen jälkeen, kun se on tutkinut yleisön esittämät huomautukset ja mielipiteet.

On varattava kohtuulliset määräajat, jotta yleisön osallistumisen kullekin vaiheelle annetaan riittävästi aikaa.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta alueisiin, joiden osalta on myönnetty toimilupa ennen 18 päivää heinäkuuta 2013.

6 artikla

Merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunpuraustoiminta toimilupa-alueilla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotantolaitteistoja ja liitettyä infrastruktuuria käytetään ainoastaan toimilupa-alueilla ja että niitä käyttävät ainoastaan tätä tarkoitusta varten 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti nimetyt toiminnanharjoittajat.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä luvanhaltijan varmistavan, että toiminnanharjoittajalla on valmiudet täyttää tiettyä toimintaa koskevat vaatimukset toimiluvan puitteissa.

3. Jäsenvaltioiden on koko merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan ajan edellytettävä luvanhaltijan toteuttavan kaikki kohtuulliset toimet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja täyttää vaatimukset, suorittaa tehtävänsä ja hoitaa velvollisuutensa tämän direktiivin mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

4. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että toiminnanharjoittajalla ei enää ole valmiuksia täyttää tämän direktiivin mukaisia asiaankuuluvia vaatimuksia, luvan myöntävälle viranomaiselle on ilmoitettava tästä. Luvan myöntävä viranomainen ilmoittaa sen jälkeen tästä luvanhaltijalle, jonka on otettava vastuulleen kyseessä olevien velvollisuuksien hoitaminen ja ehdotettava viipymättä korvaavaa toiminnanharjoittajaa luvan myöntävälle viranomaiselle.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotantolaitteistoihin ja muihin kuin tuotantolaitteistoihin liittyvää toimintaa ei käynnistetä tai jatketa ennen kuin toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen tämän direktiivin mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimia tai yhdistettyä toimintaa ei käynnistetä tai jatketa ennen kuin suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus kyseessä olevista laitteistoista on hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti. Tällaista toimintaa ei myöskään saa käynnistää tai jatkaa, jos ilmoitusta poraustoimista tai yhdistetystä toiminnasta ei ole tehty toimivaltaiselle viranomaiselle 11 artiklan 1 kohdan h tai i alakohdan nojalla tai jos toimivaltainen viranomainen ilmaisee vastustavansa ilmoituksen sisältöä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitteiston ympärille määritetään turvavyöhyke ja että alukset eivät saa tulla tälle turvavyöhykkeelle tai jäädä sinne.

Tätä kieltoa ei kuitenkaan sovelleta alukseen, joka tulee turvavyöhykkeelle tai jää sinne:

- a) turvavyöhykkeellä tai sen lähellä olevan merenalaisen kaapelin tai putkiston laskemisen, tarkastamisen, testaamisen, korjaamisen, huollon, muuttamisen, uusimisen tai poistamisen yhteydessä;
- b) palvelujen tarjoamiseksi mille tahansa laitteistolle kyseisellä turvavyöhykkeellä taikka henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseksi mihin tahansa laitteistoon tai mistä tahansa laitteistosta kyseisellä turvavyöhykkeellä;
- c) minkä tahansa laitteiston tai liitetyn infrastruktuurin tarkastamiseksi kyseisellä turvavyöhykkeellä jäsenvaltion alaisuudessa;
- d) ihmishenkien tai omaisuuden pelastamisen tai pelastamisyrityksen yhteydessä;
- e) huonon sään vuoksi;
- f) kun se on merihädässä; tai
- g) jos siihen on toiminnanharjoittajan, omistajan tai turvavyöhykkeen sijaintijäsenvaltion antama suostumus.

8. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestely, joka koskee tehokasta osallistumista toimivaltaisen viranomaisen, toiminnanharjoittajien ja omistajien sekä työntekijöiden edustajien välisiin kolmikantaneuvotteluihin suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevien standardien ja toimintatapojen laatimiseksi.

7 artikla

Vastuu ympäristövahingosta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvanhaltija on taloudellisessa vastuussa sellaisten direktiivissä 2004/35/EY määriteltyjen ympäristövahinkojen ehkäisemisestä ja korjaamisesta, jotka ovat aiheutuneet merellä tapahtuvasta öljyn- tai kaasunporaustoiminnasta, jota toteuttaa luvanhaltija tai toiminnanharjoittaja tai jota toteutetaan niiden puolesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2004/35/EY mukaista ympäristövahinkojen ehkäisemistä ja korjaamista koskevan vastuun soveltamisalaa.

8 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen nimittäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimitettävä toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa seuraavista sääntelytehtävistä:

- a) suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen arvioiminen ja hyväksyminen, suunnitteluilmoitusten arvioiminen, poraustoimia tai yhdistettyä toimintaa koskevien ilmoitusten arvioiminen ja muiden sille esitettyjen vastaavien asiakirjojen arvioiminen;
- b) sen valvominen, että toiminnanharjoittajat ja omistajat noudattavat tätä direktiiviä, mukaan lukien tarkastukset, tutkimukset ja täytäntöönpanotoimet;
- c) muiden viranomaisten tai elinten, myös luvan myöntävän viranomaisen, neuvominen;
- d) vuotuisten suunnitelmien laatiminen 21 artiklan nojalla;
- e) kertomusten laatiminen;
- f) yhteistyön tekeminen toimivaltaisten viranomaisten tai yhteyspisteiden kanssa 27 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on kaikkina aikoina varmistettava toimivaltaisen viranomaisen riippumattomuus ja puolueettomuus sen suorittaessa sääntelytehtäviään ja erityisesti 1 kohdan a, b ja c alakohdan osalta. Vastaavasti on estettävä eturistiriidat toimivaltaisen viranomaisen sääntelytehtävien ja niiden sääntelytehtävien välillä, jotka liittyvät meren luonnonvarojen taloudelliseen kehitykseen ja merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa koskevaan luvanantoon kyseisessä jäsenvaltiossa ja tällaisesta toiminnasta saatujen tulojen keräämiseen ja hallinnointiin.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimivaltaisen viranomaisen sääntelytehtävät hoidetaan viranomaisessa, joka on riippumaton suhteessa kaikkiin niihin jäsenvaltion tehtäviin, jotka liittyvät meren luonnonvarojen taloudelliseen kehitykseen ja merellä toteutettavaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa koskevaan luvan- antoon jäsenvaltiossa ja tällaisesta toiminnasta saatujen tulojen keräämiseen ja hallinnointiin.

Jos normaalisti miehitettyjen laitteistojen kokonaismäärä on kuitenkin alle kuusi, asianomainen jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta ensimmäistä alakohdtaa. Tällainen päätös ei rajoita sen 2 kohdan mukaisia velvoitteita.

4. Jäsenvaltioiden on annettava yleisön saataville kuvaus toimivaltaisen viranomaisen organisaatiosta ja syistä sen järjestämiseen kyseisellä tavalla sekä siitä, miten 1 kohdassa säädettyjen sääntelytehtävien toteuttaminen ja 2 kohdassa asetettujen velvoitteiden noudattaminen on varmistettu.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on riittävät henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä hoitamiseen. Resurssien on oltava oikeassa suhteessa jäsenvaltioiden merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan laajuuteen.

6. Jäsenvaltiot voivat tehdä virallisia sopimuksia asiaankuuluvien unionin virastojen tai muiden käytettävissä olevien soveltuvien elinten kanssa erityisasiantuntemuksen tarjoamiseksi toimivaltaisen viranomaisen tueksi sen toteuttaessa sääntelytehtäviään. Tätä kohtaa sovellettaessa elintä ei katsota soveltuvaksi, jos eturistiriidat voivat vaarantaa sen puolueettomuuden.

7. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön järjestelyjä, joiden mukaisesti rahoituskustannukset, joita toimivaltaiselle viranomaiselle aiheutuu sen toteuttaessa tämän direktiivin mukaisia tehtäviään, voidaan periä luvanhaltijoilta, toiminnanharjoittajilta tai omistajilta.

8. Jos toimivaltainen viranomainen muodostuu useammasta kuin yhdestä elimestä, jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin välttämään sääntelytehtävien päällekkäisyyttä elinten välillä. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden elimistä johtavaksi elimeksi, joka on vastuussa tämän direktiivin mukaisten sääntelytehtävien koordinoinnista ja raportoinnista komissiolle.

9. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava toimivaltaisen viranomaisen toimia ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet parantaakseen sen tehokkuutta 1 kohdassa esitettyjen sääntelytehtävien suorittamisessa.

9 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen toiminta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaisen

- a) toimii riippumattomasti toimintapolitiikoista, sääntelypääöksistä ja muista näkökohdista, jotka eivät liity sen tämän direktiivin mukaisiin tehtäviin;
- b) tekee selväksi vastuunsa laajuuden sekä toiminnanharjoittajan ja omistajan vastuut suuronnettomuusriskien hallinnan osalta tämän direktiivin mukaisesti;
- c) ottaa käyttöön toimintapolitiikan, prosessin ja menettelyt 11 artiklan nojalla toimitettujen suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten ja ilmoitusten perusteelliseksi arvioimiseksi sekä sen valvomiseksi, noudatetaan tätä direktiiviä jäsenvaltion lainkäyttövallan puitteissa, mukaan lukien tarkastukset, tutkimukset ja täytäntöönpanotoimet;
- d) asettaa c alakohdan mukaiset toimintapolitiikan, prosessin ja menettelyt toiminnanharjoittajien ja omistajien saataville ja asettaa niitä koskevat yhteenvedot yleisön saataville;
- e) tarvittaessa laatii ja panee täytäntöön koordinoituja tai yhteisiä menettelyjä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa jäsenvaltiossa tämän direktiivin mukaisten tehtävien suorittamiseksi; ja
- f) perustaa toimintapolitiikkansa, organisaationsa ja toimintamenettelynsä liitteessä III vahvistetuille periaatteille.

10 artikla

Euroopan meriturvallisuusviraston tehtävät

1. Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), jäljempänä 'virasto', antaa jäsenvaltioille ja komissiolle teknistä ja tieteellistä apua asetuksessa (EY) N:o 1406/2002 säädettyjen tehtäviensä mukaisesti.
2. Sille säädettyjen tehtävien puitteissa virasto
 - a) avustaa komissiota ja jäsenvaltiota, johon vaikutus kohdistuu, sen pyynnöstä öljy- tai kaasupäästön laajuuden havainnoinnissa ja seurannassa;
 - b) avustaa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä ulkoisten hätäsuunnitelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa etenkin, jos onnettomuudella on rajat ylittäviä vaikutuksia jäsenvaltioiden merialueilla ja niiden ulkopuolella;
 - c) kehittää jäsenvaltioiden ja toiminnanharjoittajien kanssa jäsenvaltioiden ulkoisten ja sisäisten hätäsuunnitelmien pohjalta luettelon käytettävissä olevista torjuntalaitteista ja -palveluista.

3. Virasto voi pyynnöstä
- a) avustaa komissiota jäsenvaltioiden ulkoisten hätäsuunnitelmien arvioinnissa sen tarkistamiseksi, ovatko suunnitelmat tämän direktiivin mukaiset;
- b) tarkastella harjoituksia, joilla testataan rajat ylittäviä ja unionin hätämekanismeja.

III LUKU

MERELLÄ TAPAHTUVAN ÖLJYN- JA KAASUNPORAUSTOIMINNAN VALMISTELU JA TOTEUTTAMINEN

11 artikla

Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan toteuttamiseksi toimitettavat asiakirjat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai omistaja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat asiakirjat:
- a) 19 artiklan 1 ja 5 kohdan mukainen suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka tai sen riittävä kuvaus;
- b) 19 artiklan 3 ja 5 kohdan mukainen laitteistoon sovellettava turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmä tai sen riittävä kuvaus;
- c) jos kyseessä on suunniteltu tuotantolaitteisto, suunnitteluilmoitus liitteessä I olevan 1 osan vaatimusten mukaisesti;
- d) kuvaus 17 artiklan mukaisesta riippumattoman todentamisen järjestelmästä;
- e) 12 ja 13 artiklan mukainen suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus;
- f) jos kyseessä on olennainen muutos tai laitteiston purkaminen, 12 ja 13 artiklan mukainen muutettu suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus;
- g) 14 ja 28 artiklan mukainen sisäinen hätäsuunnitelma tai sen riittävä kuvaus;
- h) jos kyseessä on poraustoimi, 15 artiklan mukainen ilmoitus kyseisestä poraustoimesta ja tiedot kyseisestä poraustoimesta;
- i) jos kyseessä on yhdistetty toiminta, 16 artiklan mukainen ilmoitus;

- j) jos kyseessä on olemassa oleva tuotantolaitteisto, joka on määrä siirtää uuteen tuotantopaikkaan, jossa sitä on määrä käyttää, siirtoilmoitus liitteessä I olevan 1 osan mukaisesti;
- k) muut toimivaltaisen viranomaisen pyytämät asiaankuuluvat asiakirjat.

2. Edellä olevan 1 kohdan a, b, d ja g alakohdan nojalla toimitettavat asiakirjat on sisällytettävä 1 kohdan e alakohdan nojalla vaadittavaan suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen. Poraustoimen toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka on sisällytettävä 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavaan poraustoimia koskevaan ilmoitukseen, jos sitä ei ole toimitettu aiemmin.

3. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdan nojalla vaadittava suunnitteluilmoitus on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle toimivaltaisen viranomaisen vahvistamassa määräajassa ennen kuin suunnittelusta toimesta aiotaan esittää suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus. Toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä suunnitteluilmoituksesta huomautukset, jotka on otettava huomioon suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa.

4. Jos olemassa olevan tuotantolaitteiston on määrä saapua jäsenvaltion merialueelle tai poistua siltä, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti ennen päivää, jona tuotantolaitteiston on määrä saapua jäsenvaltion merialueelle tai poistua siltä.

5. Edellä olevan 1 kohdan j alakohdan nojalla vaadittava siirtoilmoitus toimitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle vaiheessa, joka on riittävän varhainen, jotta toiminnanharjoittaja voi ottaa kaikki toimivaltaisen viranomaisen esittämät huomautukset huomioon suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmistelussa.

6. Jos ennen suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen esittämistä tehdään olennainen muutos, joka vaikuttaa suunnittelu- tai siirtoilmoitukseen, toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava kyseisestä muutoksesta mahdollisimman pian.

7. Edellä olevan 1 kohdan e alakohdan nojalla vaadittava suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle toimivaltaisen viranomaisen vahvistamassa määräajassa, joka on ennen toiminnan suunnittelua käynnistämistä.

12 artikla

Tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja laatii 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavan, tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen. Tässä kertomuksessa on oltava liitteessä I olevassa 2 ja 5 osassa ilmoitettut tiedot, ja sitä on päivitettävä tarvittaessa tai toimivaltaisen viranomaisen niin edellyttäessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työntekijöiden edustajia kuullaan tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen laatimisen asianmukaisissa vaiheissa ja että tästä toimitetaan todisteet liitteessä I olevan 2 kohdan 3 alakohdan mukaisesti.

3. Tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus voidaan laatia laitteistoryhmästä, jos toimivaltainen viranomainen hyväksyy tämän.

4. Jos tarvitaan lisätietoja ennen kuin suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus voidaan hyväksyä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä nämä tiedot ja tekee tarvittavat muutokset toimitettavaan suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen.

5. Jos tuotantolaitteistoon on määrä tehdä muutoksia, jotka merkitsevät olennaista muutosta, tai jos kiinteä tuotantolaitteisto on tarkoitus purkaa, toiminnanharjoittajan on laadittava 11 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla toimitettava muutettu suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa liitteessä I olevan 6 osan mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suunniteltuja muutoksia ei oteta käyttöön eikä purkamista käynnistetä ennen kuin toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan muutetun kertomuksen.

7. Toiminnanharjoittajan on tarkasteltava tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevaa kertomusta perusteellisesti uudelleen määräajoin ainakin viiden vuoden välein tai aiemmin, jos toimivaltainen viranomainen sitä vaatii. Uudelleentarkastelun tulokset on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

13 artikla

Muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omistaja laatii 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavan, muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen. Tässä kertomuksessa on oltava liitteessä I olevassa 3 ja 5 osassa ilmoitetut tiedot, ja sitä on päivitettävä tarvittaessa tai toimivaltaisen viranomaisen niin edellyttäessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työntekijöiden edustajia kuullaan asiaankuuluviissa vaiheissa muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen laatimisessa ja että tästä toimitetaan todisteet liitteessä I olevan 3 osan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jos tarvitaan lisätietoja ennen kuin muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus voidaan

hyväksyä, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että omistaja toimittaa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä nämä tiedot ja tekee tarvittavat muutokset toimitettuun suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen.

4. Jos muuhun kuin tuotantolaitteistoon on määrä tehdä muutoksia, jotka merkitsevät olennaista muutosta, tai jos kiinteä muu kuin tuotantolaitteisto on tarkoitus purkaa, omistajan on laadittava 11 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla toimitettava muutettu suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa liitteessä I olevan 6 osan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

5. Kiinteän muun kuin tuotantolaitteiston osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että suunniteltuja muutoksia ei oteta käyttöön eikä purkamista käynnistetä ennen kuin toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt kiinteän muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan muutetun kertomuksen.

6. Liikkuvan muun kuin tuotantolaitteiston osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että suunniteltuja muutoksia ei oteta käyttöön ennen kuin toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt liikkuvan muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan muutetun kertomuksen.

7. Omistajan on tarkasteltava muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevaa kertomusta perusteellisesti uudelleen määräajoin ainakin viiden vuoden välein tai aiemmin, jos toimivaltainen viranomainen sitä vaatii. Uudelleentarkastelun tulokset on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

14 artikla

Sisäiset hätäsuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapauksen mukaan toiminnanharjoittajat tai omistajat laativat 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla toimitettavat sisäiset hätäsuunnitelmat. Suunnitelmat on tehtävä 28 artiklan mukaisesti ottaen huomioon viimeisimmän suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen laatimisen aikana toteutettu suuronnettomuuksien riskinarviointi. Suunnitelmaan on sisällyttävä analyysi öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta.

2. Jos poraustoimeen aiotaan käyttää liikkuvaa muuta kuin tuotantolaitteistoa, laitteiston sisäisessä hätäsuunnitelmassa on otettava huomioon poraustoimia koskevan 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavan ilmoituksen laatimisen aikana toteutettu riskinarviointi. Jos sisäistä hätäsuunnitelmaa on muutettava porausreiän erityisen luonteen tai sijainnin vuoksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimen suorittaja toimittaa muutetun sisäisen hätäsuunnitelman tai sen riittävän kuvauksen toimivaltaiselle viranomaiselle poraustoimia koskevan asiaankuuluvan ilmoituksen täydentämiseksi.

3. Jos yhdistettyyn toimintaan aiotaan käyttää muuta kuin tuotantolaitteistoa, sisäistä hätäsuunnitelmaa on muutettava niin, että se kattaa yhdistetyn toiminnan, ja se on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle yhdistettyä toimintaa koskevan asiaankuuluvan ilmoituksen täydentämiseksi.

15 artikla

Poraustoimista ilmoittaminen ja tiedot poraustoimista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimen suorittaja laatii 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavan ilmoituksen toimivaltaiselle viranomaiselle. Se on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen vahvistamassa määräajassa, joka on ennen poraustoimen käynnistämistä. Kyseisen poraustoimia koskevan ilmoituksen on sisällettävä yksityiskohtaiset tiedot porausreikää koskevasta suunnitelmasta ja ehdotetuista poraustoimista liitteessä I olevan 4 osan mukaisesti. Tähän on sisällyttävä analyysi öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta.

2. Toimivaltainen viranomainen tutkii ilmoituksen ja tarvittaessa ryhtyy ennen poraustoimien käynnistämistä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotka voivat sisältää toimien käynnistämisen kieltämisen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimen suorittaja ottaa riippumattoman todentajan mukaan suunniteltaessa ja valmisteltaessa olennaisia muutosta toimitettuun poraustoimia koskevaan ilmoitukseen 17 artiklan 4 kohdan b alakohdan nojalla ja että se ilmoittaa välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle olennaisista muutoksista toimitettuun poraustoimia koskevaan ilmoitukseen. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava näitä muutoksia ja toteutettava tarvittavat toimet, jos se katsoo ne tarpeelliseksi.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimen suorittaja toimittaa raportit poraustoimista toimivaltaiselle viranomaiselle liitteen II vaatimusten mukaisesti. Raportit on esitettävä viikoittain poraustoimien käynnistämispäivästä alkaen tai toimivaltaisen viranomaisen määrittämin aikavälein.

16 artikla

Yhdistetystä toiminnasta ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhdistettyyn toimintaan osallistuvat toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat yhdessä 11 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla toimitettavan ilmoituksen. Ilmoituksen on sisällettävä liitteessä I olevan 7 osassa määritellyt tiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksi kyseessä olevista toiminnanharjoittajista toimittaa ilmoituksen yhdistetystä toiminnasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Ilmoitus on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen vahvistamassa määräajassa ennen yhdistetyn toiminnan käynnistämistä.

2. Toimivaltainen viranomainen tutkii ilmoituksen ja tarvittaessa ryhtyy ennen yhdistetyn toiminnan käynnistämistä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotka voivat sisältää toiminnan käynnistämisen kieltämisen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoituksen toimitanut toiminnanharjoittaja ilmoittaa viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisista olennaisista muutoksista toimitetun ilmoituksen yksityiskohtiin. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava näitä muutoksia ja toteutettava tarvittavat toimet, jos se katsoo ne tarpeelliseksi.

17 artikla

Riippumaton todentaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat riippumattoman todentamisen järjestelmät ja kuvauksen näistä järjestelmistä, jotka on toimitettava 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla ja joiden on sisällyttävä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toimitettavaan turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmään. Kuvauksen on sisällettävä liitteessä I olevassa 5 osassa määritellyt tiedot.

2. Riippumattoman todentamisen tulokset eivät rajoita toiminnanharjoittajan tai omistajan vastuuta todennettavien laitteiden ja järjestelmien moitteettomasta ja turvallisesta toiminnasta.

3. Riippumattoman todentajan valinnan sekä riippumattoman todentamisen järjestelmien suunnittelun on täytettävä liitteen V edellytykset.

4. Riippumattoman todentamisen järjestelmät on otettava käyttöön seuraavista syistä:

a) laitteistojen osalta siksi, että saadaan riippumaton vakuutus siitä, että suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa kuvatussa laitteiston riskinarvioinnissa määritellyt turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeiset tekijät ovat soveltuvia ja että turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden tarkastelu- ja testausaikataulu on soveltuva, ajanmukainen ja toimii tarkoituksenmukaisesti;

b) poraustoimia koskevien ilmoitusten osalta siksi, että saadaan riippumaton vakuutus siitä, että porausreikää koskeva suunnitelma ja porausreiän valvontatoimenpiteet ovat oletettuihin porausolosuhteisiin nähden soveltuvia kaikkina aikoina.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat vastaavat riippumattoman todentajan ohjeisiin ja toteuttavat asianmukaisia toimia niiden pohjalta.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä toiminnanharjoittajien ja omistajien varmistavan, että riippumattomalta todentajalta 4 kohdan a alakohdan nojalla saadut ohjeet sekä tiedot toimista, joihin tällaisten neuvojen pohjalta on ryhdytty, asetetaan toimivaltaisen viranomaisen saataville ja että toiminnanharjoittaja tai omistaja säilyttää niitä kuuden kuukauden ajan siitä, kun merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaustoiminta, johon ne liittyvät, on päättynyt.

7. Jäsenvaltioiden on edellytettävä poraustoimien suorittajien varmistavan, että tämän artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaiset riippumattoman todentajan päätelmät ja lausunnot sekä niiden näiden päätelmien ja lausuntojen johdosta toteuttamat toimet ja antamat vastaukset esitetään 15 artiklan mukaisesti laaditussa poraustoimia koskevassa ilmoituksessa.

8. Tuotantolaitteistojen osalta todentamisjärjestelmän on oltava käytössä ennen kuin suunnittelu saatetaan päätökseen. Muiden kuin tuotantolaitteistojen osalta järjestelmän on oltava käytössä ennen toiminnan aloittamista jäsenvaltioiden merialueilla.

18 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen valta suhteessa toimintaan laitteistoilla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen

- a) kieltää minkä tahansa laitteiston tai minkä tahansa liitetyn infrastruktuurin toiminnan tai toiminnan käynnistämisen, jos toimenpiteet, joita suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa ehdotetaan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi tai sen seurausten rajoittamiseksi, taikka 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti toimitetut poraustoimia koskevat ilmoitukset tai 11 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti toimitetut yhdistettyä toimintaa koskevat ilmoitukset katsotaan riittämättömiksi tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten noudattamiseksi;
- b) poikkeuksellisissa olosuhteissa, jos se katsoo, etteivät turvallisuus ja ympäristönsuojelu vaarannu, lyhentää aikaväliä, jonka edellytetään kuluvan suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen tai muiden 11 artiklan nojalla toimitettavien asiakirjojen toimittamisen sekä toimien käynnistämisen välillä;
- c) edellyttää toiminnanharjoittajan toteuttavan sellaiset oikeasuhteiset toimenpiteet, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo tarpeelliseksi 3 artiklan 1 kohdan noudattamisen varmistamiseksi;
- d) jos sovelletaan 6 artiklan 4 kohtaa, toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet toiminnan jatkuvan turvallisuuden varmistamiseksi;
- e) on toimivaltainen vaatimaan parannuksia ja tarvittaessa kieltämään kaikkien sellaisten laitteistojen, laitteistojen osien tai liitettyjen infrastruktuurien käytön jatkamisen, joiden osalta tarkastuksen tuloksesta, 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdystä määrittämisestä, 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitetun suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen määräaika-arvioinnista tai 11 artiklan nojalla toimitettujen ilmoitusten muutoksista ilmenee, etteivät tämän direktiivin vaatimukset täyty taikka että merellä tapahtuvan öljyn- tai kaasunporaustoiminnan tai laitteistojen turvallisuus on perustellusti kyseenalainen.

IV LUKU

EHKÄISEMISPOLITIikka

19 artikla

Toiminnanharjoittajien ja omistajien toteuttama suuronnettomuuksien ehkäisy

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat asiakirjan, jossa esitetään niiden suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka, joka on toimitettava 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, ja varmistavat tämän politiikan täytäntöönpanon kaikessa niiden merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa, myös ottamalla käyttöön asianmukaiset seurantarjestelyt politiikan tehokkuuden takaamiseksi. Asiakirjan on sisällettävä liitteessä I olevassa 8 osassa määritellyt tiedot.
2. Suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevassa yhtiöpolitiikassa on otettava huomioon toiminnanharjoittajien ensisijainen vastuu muun muassa niiden toiminnasta johtuvien suuronnettomuuksien riskien hallinnasta ja kyseisten riskien hallinnan jatkuvasta parantamisesta, jotta voitaisiin varmistaa suojelun korkea taso kaikkina aikoina.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat asiakirjan, jossa vahvistetaan niiden 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toimitettava turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmä. Tämän asiakirjan on sisällettävä kuvaus
 - a) organisatorisista järjestelyistä suuronnettomuusvaarojen hallitsemiseksi;
 - b) järjestelyistä tämän direktiivin mukaisten suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten ja tarvittaessa muiden asiakirjojen laatimiseksi ja toimittamiseksi; ja
 - c) edellä olevan 17 artiklan mukaisesti laadituista riippumattoman todentamisen järjestelmistä.
4. Jäsenvaltioiden on annettava toiminnanharjoittajille ja omistajille mahdollisuuksia myötävaikuttaa 6 artiklan 8 kohdan nojalla käyttöön otettaviin järjestelyihin tehokkaiden kolmikan-taneuvottelujen käymiseksi. Toiminnanharjoittajan ja omistajan osallistuminen tällaisiin järjestelyihin voidaan tarvittaessa esittää suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevassa yhtiöpolitiikassa.
5. Suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka ja turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmät on laadittava liitteessä I olevan 8 ja 9 osan ja liitteen IV mukaisesti. Tällöin sovelletaan seuraavia ehtoja:
 - a) suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka on esitettävä kirjallisena, ja siinä on vahvistettava suuronnettomuuden riskinhallinnan kokonaistavoitteet ja -järjestelyt sekä se, miten kyseiset tavoitteet saavutetaan ja järjestelyt pannaan täytäntöön yhtiötasolla;

b) turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmä on sisällytettävä toiminnanharjoittajan tai omistajan yleiseen johtamisjärjestelmään, ja siihen on kuuluttava organisaatiorakenne, vastuualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja resurssit, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevan yhtiöpolitiikan määrittelyn ja täytäntöönpanon.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat ja pitävät yllä täydellistä luetteloa niiden merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan kannalta merkityksellisestä torjuntalaitteistosta.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat toimivaltaista viranomaista kuullen ja hyödyntäen 27 artiklan 1 kohdassa säädettyä osaamisen, tietojen ja kokemusten vaihtamista laativat ja tarkistavat standardeja ja ohjeita suuronnettomuusvaarojen hallintaan liittyviksi parhaiksi käytännöiksi merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpöraustoiminnan suunnittelun ja elinkaaren kaikkiin vaiheisiin ja että ne noudattavat vähintään liitteessä VI esitettyjä seikkoja.

8. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat ja omistajat varmistavat, että niiden 1 kohdassa tarkoitettu suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikasta laadittu asiakirja kattaa myös niiden unionin ulkopuolella sijaitsevat tuotantolaitteistot ja muut kuin tuotantolaitteistot.

9. Jos toiminnanharjoittajan tai omistajan harjoittamasta toiminnasta aiheutuu välitön vaara ihmisten terveydelle tai se lisää merkittävästi suuronnettomuuden riskiä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai omistaja toteuttaa soveltuvat toimenpiteet, joihin voi sisältyä tarvittaessa kyseessä olevan toiminnan keskeyttäminen siihen asti, kunnes vaara tai riski on saatu riittävästi hallintaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tällaisia toimenpiteitä toteutetaan, toiminnanharjoittaja tai omistaja ilmoittaa siitä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä ja viimeistään 24 tunnin kuluessa kyseisten toimenpiteiden toteuttamisesta.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat toteuttavat tarvittaessa soveltuvia toimenpiteitä soveltuvien teknisten keinojen tai menettelyjen käyttämiseksi, jotta voidaan edistää asiaan liittyvien tietojen keräämisen ja tallentamisen luotettavuutta ja estää niiden mahdollinen manipulointi.

20 artikla

Unionin ulkopuolella merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunpöraustoiminta

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueella rekisteröidyt yhtiöt, jotka harjoittavat joko itse tai tytäryhtiöiden kautta merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpöraustoimintaa unionin ulkopuolella luvanhaltijoina tai toiminnanharjoittajina, raportoivat niille pyynnöstä kaikkien sellaisten suuronnettomuuksien olosuhteista, joissa ne ovat olleet osallisina.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisessa raporttia koskevassa pyynnössä asianomaisen jäsenvaltion on täsmennettävä pyydettyjen tietojen yksityiskohdat. Tällaisia raportteja on vaihdettava

27 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltioiden, joilla ei ole toimivaltaista viranomaista eikä yhteyspistettä, on toimitettava saadut raportit komissiolle.

21 artikla

Suuronnettomuuksien ehkäisyä koskevan sääntelykehyksen noudattamisen varmistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat noudattavat 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavassa suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa sekä 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavassa poraustoimia koskevassa ilmoituksessa ja 11 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla toimitettavassa yhdistettyä toimintaa koskevassa ilmoituksessa tarkoitetuissa suunnitelmissa vahvistettuja toimenpiteitä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat tarjoavat toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisen viranomaisen ohjauksessa toimiville henkilöille minä tahansa kohtuullisena ajankohtana kuljetuksen öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan liittyvälle laitteistolle tai alukselle tai sieltä takaisin, heidän varusteidensa siirto mukaan lukien, sekä majoituksen, ateriat ja muun ylläpidon laitteistoihin toteutettavien vierailujen yhteydessä näiden valvontatoimien helpottamiseksi, tarkastukset, tutkimukset ja tämän direktiivin noudattamisen valvonta mukaan lukien.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen laatii riskinhallinnan perusteella vuotuiset suunnitelmat suuronnettomuusvaarojen tehokkaaseen valvontaan, tarkastukset mukaan luettuina, ja kiinnittää niissä erityistä huomiota 11 artiklan mukaisesti toimitettujen suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten ja muiden asiakirjojen noudattamiseen. Suunnitelmien tehokkuutta on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti, ja toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden parantamiseksi.

22 artikla

Luottamukselliset ilmoitukset turvallisuuskysymyksistä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen ottaa käyttöön järjestelyt, joilla

a) merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpöraustoimintaan liittyvistä turvallisuutta ja ympäristöä koskevista huolenaiheista voi ilmoittaa luottamuksellisesti mistä tahansa lähteestä; ja

b) tällaiset ilmoitukset voidaan tutkia siten, että asianomaiset henkilöt säilyvät nimettöminä.

2. Jäsenvaltioiden on veloitettava toiminnanharjoittajat ja omistajat antamaan tiedot 1 kohdassa tarkoitetuista kansallisista järjestelyistä työntekijöilleen ja toimintaan liittyville urakoitsijoille ja niiden työntekijöille sekä varmistamaan, että asiaan liittyviin koulutuksiin ja ohjeisiin sisällytetään maininta luottamuksellisista ilmoituksista.

V LUKU

AVOIMUUS JA TIETOJEN JAKAMINEN

23 artikla

Tietojen jakaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat antavat toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään liitteessä IX kuvatut tiedot.

2. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen tietojen välitysmuodon ja jaettavien tietojen yksityiskohdat. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

24 artikla

Avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on saatettava liitteessä IX tarkoitettut tiedot julkisesti saataville.

2. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen julkistamismuodon, jonka avulla tietoja on helppo verrata yli rajojen. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Yhteisen julkistamismuodon on mahdollistettava tämän artiklan ja 25 artiklan mukaisten kansallisten käytäntöjen luotettava vertailu.

25 artikla

Turvallisuutta ja ympäristövaikutuksia koskeva raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittainen kertomus, jossa on liitteessä IX olevan 3 kohdassa määritetyt tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa 23 artiklan mukaisesta tietojen vaihdosta ja 24 artiklan mukaisesta tietojen julkistamisesta.

3. Komissio julkaisee vuosittaisen kertomuksen jäsenvaltioiden sille 1 kohdan nojalla toimittamien tietojen perusteella.

26 artikla

Suuronnettomuuden tutkinta

1. Jäsenvaltioiden on aloitettava niiden lainkäyttövallan piirissä tapahtuvia suuronnettomuuksia koskevat perinpohjaiset tutkimukset.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisista tuloksista on annettava yhteenveto komission käyttöön, tapauksen mukaan joko kun tutkinta tai kun oikeudenkäynti on päättynyt. Jäsenvaltioiden on asetettava muu kuin luottamuksellinen versio tuloksista julkisesti saataville.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen panee 1 kohdan mukaisten tutkimusten jälkeen täytäntöön kaikki tutkimuksen mukaiset suositukset, jotka kuuluvat sen toimivaltuuksien piiriin.

VI LUKU

YHTEISTYÖ

27 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltainen viranomainen vaihtaa säännöllisesti osaamista, tietoja ja kokemuksia muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, muun muassa merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunpurauksesta Euroopan unionissa vastaavien viranomaisten ryhmän (European Union Offshore Oil and Gas Authorities Group, EUOAG) välityksellä, ja että se kuulee toimialaa, muita sidosryhmiä ja komissiota asiaa koskevan kansallisen ja unionin oikeuden soveltamisesta.

Jäsenvaltiot, joiden lainsäädäntövallan piirissä ei suoriteta merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa, saavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot 32 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyjen yhteyspisteiden kautta.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vaihdettavien tietämyksen, tietojen ja kokemusten on koskettava erityisesti sellaisten toimenpiteiden toimivuutta, jotka liittyvät riskinhallintaan, suuronnettomuuksien ennaltaehkäisyyn, sääntöjen noudattamisen toden-tamiseen ja hätävalmiuteen merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunpuraustoiminnassa unionissa sekä tarvittaessa unionin ulkopuolella.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltainen viranomainen osallistuu sellaisten selkeiden yhteisten ensisijaisten tavoitteiden asettamiseen, jotka koskevat standardien ja ohjeiden laatimista ja päivittämistä, jotta voitaisiin määrittää merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan parhaiden käytäntöjen täytäntöönpano ja johdonmukainen soveltaminen ja helpottaa sitä.

4. Komissio esittää viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2014 jäsenvaltioille kertomuksen, joka koskee kansallisten asiantuntijaresurssien riittävyyttä tämän direktiivin mukaisten sääntelytehtävien noudattamiseksi; tähän kertomukseen sisällytetään tarvittaessa ehdotuksia sen varmistamiseksi, että kaikilla jäsenvaltioilla on käytössään riittävät asiantuntijaresurssit.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2016 komissiolle kansalliset toimenpiteet, joita ne ovat toteuttaneet osaamisen, resurssien ja asiantuntijaresurssien saatavuuden alalla, 8 artiklan 6 kohdan nojalla tehdyt muodolliset sopimukset mukaan lukien.

VII LUKU

HÄTÄVALMIUS JA HÄTÄTOIMET

28 artikla

Sisäisiä hätäsuunnitelmia koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sisäiset hätäsuunnitelmat, jotka toiminnanharjoittajan tai omistajan on laadittava 14 artiklan mukaisesti ja toimitettava 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla:

- a) pannaan käytäntöön viivytyksettä, jotta voidaan reagoida suuronnettomuuteen tai tilanteeseen, jossa on suuronnettomuuden välitön riski; ja
- b) ovat johdonmukaiset 29 artiklassa tarkoitetun ulkoisen hätäsuunnitelman kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja ja omistaja pitävät sisäisen hätäsuunnitelman kannalta merkitykselliset laitteet ja asiantuntemuksen kunnossa, jotta nämä laitteet ja asiantuntemus ovat aina käytettävissä ja jotta ne voidaan tarvittaessa antaa niiden viranomaisten käyttöön, jotka ovat vastuussa sen jäsenvaltion, jossa sisäistä hätäsuunnitelmaa sovelletaan, ulkoisen hätäsuunnitelman täytäntöönpanosta.

3. Sisäinen hätäsuunnitelma on laadittava liitteessä I olevan 10 osan mukaisesti, ja sitä on päivitettävä, jos suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen tai 11 artiklan nojalla toimitettaviin ilmoituksiin tulee olennaisia muutoksia. Tällaiset päivitykset on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti, ja niistä on ilmoitettava kyseisen alueen ulkoisten hätäsuunnitelmien laatimisesta vastaavalle viranomaiselle tai vastaaville viranomaisille.

4. Sisäinen hätäsuunnitelma on liitettävä muihin onnettomuuslaitteiston henkilöstön suojaamista ja pelastamista koskeviin toimenpiteisiin henkilökohtaisen turvallisuuden ja henkiinjäämisen hyvien mahdollisuuksien turvaamiseksi.

29 artikla

Ulkoiset hätäsuunnitelmat ja hätävalmius

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ulkoiset hätäsuunnitelmat, jotka kattavat kaikki merellä toimivat öljyn- ja kaasunporauslaitteistot tai liitetyn infrastruktuurin ja mahdollisesti onnettomuudesta kärsivät alueet niiden lainkäyttövallan piirissä. Jäsenvaltioiden on määritettävä ulkoisissa hätäsuunnitelmissa luvanhaltijoiden ja toiminnanharjoittajien rooli ja taloudellinen velvoite.

2. Jäsenvaltion on laadittava ulkoiset hätäsuunnitelmat yhteistyössä asianomaisten muiden kuin tuotantolaitteistojen toiminnanharjoittajien ja omistajien ja tarvittaessa luvanhaltijoiden

ja toimivaltaisen viranomaisen kanssa, ja niissä on otettava huomioon ulkoisen hätäsuunnitelman kattamalla alueella olevien tai sinne suunniteltujen laitteistojen tai liitetyn infrastruktuurin eniten ajan tasalla olevat sisäiset hätäsuunnitelmat.

3. Ulkoiset hätäsuunnitelmat on laadittava liitteen VII mukaisesti, ja ne on saatettava komission, muiden onnettomuudesta mahdollisesti kärsivien jäsenvaltioiden ja yleisön saataville. Asettaessaan saataville ulkoiset hätäsuunnitelmansa jäsenvaltioiden on varmistettava, että paljastetut tiedot eivät aiheuta riskejä turvallisuudelle ja turvatoimille merellä toimivilla öljyn- ja kaasunporauslaitteistoilla eivätkä niiden toiminnalle eivätkä vahingoita jäsenvaltioiden taloudellisia etuja tai jäsenvaltioiden virkamiesten henkilökohtaista turvallisuutta ja hyvinvointia.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava soveltuvat toimenpiteet, jotta torjuntalaitteiden ja asiantuntemuksen yhteensopivuus ja yhteentoimivuus saadaan korkealle tasolle kaikkien jäsenvaltioiden kesken tietyllä maantieteellisellä alueella ja tarvittaessa kauempanakin. Jäsenvaltioiden on kannustettava toimialaa kehittämään sellaisia torjuntalaitteita ja alihankintapalveluja, jotka ovat yhteensopivia ja -toimivia koko maantieteellisellä alueella.

5. Jäsenvaltioiden on pidettävä kirjaa torjuntalaitteista ja -palveluista liitteessä VIII olevan 1 kohdan mukaisesti. Nämä tiedot on annettava muiden onnettomuudesta mahdollisesti kärsivien jäsenvaltioiden ja komission sekä vastavuoroisesti naapureina olevien kolmansien maiden käyttöön.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat säännöllisesti testaavat valmiuttaan reagoida tehokkaasti suuronnettomuuksiin tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tai tarvittaessa yhteyspisteet kehittävät yhteistyöskenaarioita hätätilanteita varten. Tällaisia skenaarioita on arvioitava säännöllisesti ja päivitettävä tarvittaessa.

30 artikla

Toiminta hätätilanteessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai tilanteesta riippuen omistaja ilmoittaa viipymättä asiaankuuluville viranomaisille suuronnettomuudesta tai tilanteesta, jossa on välitön riski suuronnettomuudesta. Mainitussa ilmoituksessa on kuvattava olosuhteet, mukaan lukien, jos mahdollista, alkuu-syyt, mahdolliset vaikutukset ympäristöön ja mahdolliset merkittävät seuraukset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuuden tapahtuessa toiminnanharjoittaja tai omistaja toteuttaa kaikki soveltuvat toimenpiteet, joilla estetään sen laajeneminen ja rajoitetaan sen seurauksia. Jäsenvaltioiden asiaankuuluvat viranomaiset voivat avustaa toiminnanharjoittajaa tai omistajaa, myös toimittamalla lisäresursseja.

3. Hätätilanteessa toimittaessa jäsenvaltion on kerättävä kaikki tiedot, joita tarvitaan 26 artiklan 1 kohdan mukaiseen perusteelliseen tutkintaan.

VIII LUKU

VALTIOIDEN RAJAT YLITTÄVÄT VAIKUTUKSET

31 artikla

Niiden jäsenvaltioiden rajat ylittävä hätävalmius ja toiminta hätätilanteessa, joilla on merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa lainkäyttövaltansa piirissä

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan, jonka on määrä tapahtua sen lainkäyttövallan piirissä, liittyvällä suuronnettomuusvaaralla on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia ympäristöön toisessa jäsenvaltiossa, sen on ennen toiminnan käynnistämistä toimitettava asiaankuuluvat tiedot onnettomuudesta mahdollisesti kärsivälle jäsenvaltiolle ja pyrittävä yhdessä kyseisen jäsenvaltion kanssa toteuttamaan toimenpiteitä vahinkojen ehkäisemiseksi.

Jäsenvaltiot, jotka katsovat mahdollisesti kärsivänsä onnettomuudesta, voivat pyytää jäsenvaltiota, jonka lainkäyttövallan piirissä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan on määrä tapahtua, toimittamaan niille kaikki asiaankuuluvat tiedot. Kyseiset jäsenvaltiot voivat yhdessä arvioida toimenpiteiden tehokkuutta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sen toimivaltaisen viranomaisen sääntelytehtäviä, jonka lainkäyttövaltaan kyseinen toiminta kuuluu 8 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla todetut suuronnettomuusvaarat on otettava huomioon sisäisissä ja ulkoisissa hätäsuunnitelmissa, jotta helpotettaisiin yhteistä tehokasta toimintaa suuronnettomuustilanteessa.

3. Jos on olemassa riski, että ennakoitavissa olevat suuronnettomuuksien rajat ylittävät vaikutukset voivat kohdistua kolmansiin maihin, jäsenvaltioiden on vastavuoroisuuden pohjalta annettava tiedot kyseisten kolmansien maiden saataville.

4. Jäsenvaltioiden on keskenään sovitettava yhteen unionin ulkopuolisiin alueisiin liittyvät toimenpiteet merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan mahdollisten kielteisten vaikutusten ehkäisemiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti testattava valmiuttaan reagoida tehokkaasti suuronnettomuuksiin yhteistyössä onnettomuudesta mahdollisesti kärsivien jäsenvaltioiden, asiaan liittyvien unionin virastojen ja vastavuoroisuuden pohjalta, onnettomuudesta mahdollisesti kärsivien kolmansien maiden kanssa. Komissio voi osallistua harjoituksiin, joilla testataan rajat ylittäviä hätämekanismia.

6. Jos tapahtuu suuronnettomuus tai on olemassa välitön uhka suuronnettomuudesta, jolla on tai voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, sen jäsenvaltion, jonka lainkäyttövallan piirissä tilanne on syntynyt, on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle sekä niille jäsenvaltioille tai kolmansille maille, joihin tilanne voi

vaikuttaa, ja annettava jatkuvasti tehokkaiden hätätoimien kannalta merkityksellisiä tietoja.

32 artikla

Niiden jäsenvaltioiden rajat ylittävä hätävalmius ja toiminta hätätilanteessa, joilla ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa lainkäyttövaltansa piirissä

1. Jäsenvaltioiden, joiden lainkäyttövallan piirissä ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, on nimettävä yhteyspiste tietojen vaihtamiseksi asiaankuuluvien naapurijäsenvaltioiden kanssa.

2. Jäsenvaltioiden, joiden lainkäyttövallan piirissä ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, on sovellettava 29 artiklan 4 ja 7 kohtaa varmistaakseen riittävän toimintakapasiteetin tilanteessa, jossa suuronnettomuus vaikuttaisi niihin.

3. Jäsenvaltioiden, joiden lainkäyttöalueella ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, on sovitettava yhteen meriympäristöä koskevat kansalliset valmiussuunnitelmansa muiden asiaankuuluvien jäsenvaltioiden kanssa siinä määrin kuin on tarpeen, jotta voidaan varmistaa tehokkain toiminta suuronnettomuuden sattuessa.

4. Jos jäsenvaltioon, jonka lainkäyttövallan piirissä ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, vaikuttaa suuronnettomuus, sen on

a) toteutettava kaikki soveltuvat toimenpiteet 3 kohdassa tarkoitetun kansallisen valmiussuunnitelman mukaisesti;

b) varmistettava, että kaikki sen määräysvallassa olevat ja sen lainkäyttövallan piirissä saatavilla olevat tiedot, jotka saattavat olla merkityksellisiä suuronnettomuuden täysimääräisen tutkinnan kannalta, toimitetaan pyynnöstä sille jäsenvaltiolle, joka suorittaa 26 artiklan mukaista tukintaa, tai asetetaan pyynnöstä sen saataville.

33 artikla

Koordinoitu lähestymistapa merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuuteen kansainvälisellä tasolla

1. Komissio edistää tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja rajoittamatta asiaankuuluvien kansainvälisten sopimusten soveltamista yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, joilla on merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa samoilla merialueilla kuin jäsenvaltioilla.

2. Komissio helpottaa tietojen vaihtoa merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa toteuttavien jäsenvaltioiden ja samanlaista toimintaa toteuttavien naapurialueilla sijaitsevien kolmansien maiden välillä, jotta edistetään ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä ja alueellisia hätäsuunnitelmia.

3. Komissio edistää merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa koskevia tiukkoja turvallisuusvaatimuksia kansainvälisellä tasolla asiaankuuluvilla maailmanlaajuisilla ja alueellisilla foorumeilla, arktisiin merialueisiin liittyvät foorumit mukaan lukien.

IX LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

34 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015 ja ilmoitettava sille viipymättä kaikista niihin myöhemmin vaikuttavista muutoksista.

35 artikla

Komissiolle siirretty toimivalta

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 36 artiklan mukaisesti liitteiden I, II, VI ja VII mukauttamiseksi sisällyttämällä niihin lisätietoja, jotka saattavat tulla tarpeellisiksi tekniikan kehittyessä. Mukautukset eivät saa aiheuttaa merkittäviä muutoksia tässä direktiivissä säädettyihin velvollisuuksiin.

36 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksen.

2. Siirretään 35 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 18 päivästä heinäkuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään neljä kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 35 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 35 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

37 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

38 artikla

Direktiivin 2004/35/EY muuttaminen

1. Korvataan direktiivin 2004/35/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) 'vesille aiheutuvalla vahingolla' vahinkoa, joka vaikuttaa huomattavan haitallisesti

i) kyseessä olevien vesien ekologiseen, kemialliseen tai määrälliseen tilaan tai ekologiseen potentiaaliin, siten kuin ne määritellään direktiivissä 2000/60/EY, lukuun ottamatta haitallisia vaikutuksia, joihin sovelletaan mainitun direktiivin 4 artiklan 7 kohtaa; tai

ii) ympäristön tilaan kyseisillä merivesillä, siten kuin ne määritetään direktiivissä 2008/56/EY, siltä osin kuin meriympäristön tilaan liittyviä erityiskysymyksiä ei jo oteta huomioon direktiivissä 2000/60/EY;"

2. Jäsenvaltioiden on saatettava 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava niistä komissiolle viipymättä.

39 artikla

Kertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle

1. Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen taloudellisten turvajärjestelyjen käytettävyydestä ja korvausvaatimusten käsittelystä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

2. Komissio toimittaa viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka koskee sen arviointia merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan aiheuttamia vahinkoja koskevien unionin korvausjärjestelmien tehokkuudesta. Kertomukseen sisällytetään arviointi korvaussäännösten laajentamisen asianmukaisuudesta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia.

3. Komissio tarkastelee, onko aiheellista sisällyttää tietty suuronnettomuuteen johtava toiminta ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 kertomuksen havainnoistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia edellyttäen, että jäsenvaltiot antavat asianmukaiset tiedot.

40 artikla

Kertomus ja uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2019 kokemukset tämän direktiivin täytäntöönpanosta ottaen asianmukaisesti huomioon toimivaltaisten viranomaisten toimet ja kokemukset.

2. Komissio toimittaa tämän arvioinnin tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään kaikki asianmukaiset ehdotukset tämän direktiivin muuttamiseksi.

41 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava niistä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamiensa keskeisten kansallisten säädösten tekstit komissiolle.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään ja rajoittamatta 5 kohdan soveltamista, jäsenvaltioiden, joilla on merialueita ja joiden lainkäyttövallan piirissä ei toteuteta merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa ja jotka eivät suunnittele toimilupien antamista tällaiselle toiminnalle, on ilmoitettava tästä komissiolle ja saatettava voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015 ainoastaan ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 20, 32 ja 34 artiklan noudattamisen varmistamiseksi. Tällaiset jäsenvaltiot eivät voi antaa toimilupia tällaiselle toiminnalle ennen kuin ne ovat saattaneet direktiivin muut säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panneet ne täytäntöön sekä ilmoittaneet tästä komissiolle.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään ja rajoittamatta 5 kohdan soveltamista, sisämaajäsenvaltioiden on saatettava voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015 ainoastaan ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 20 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

5. Jos 18 päivänä heinäkuuta 2013 mitään 20 artiklan mukaista toimintaa harjoittavaa yhtiötä ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, jota koskee joko 3 tai 4 kohta, kyseisen jäsenvaltion on saatettava voimaan ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeelliset 20 artiklan noudattamisen varmistamiseksi viimeistään 12 kuukauden kuluttua siitä, kun tällainen yhtiö myöhemmin mahdollisesti rekisteröidään kyseisessä jäsenvaltiossa, tai viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015, riippuen siitä, kumpi ajankohta on myöhempi.

42 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on omistajien, suunniteltujen tuotantolaitteistojen toiminnanharjoittajien ja poraustoimia suunnittelevien tai toteuttavien toiminnanharjoittajien osalta sovellettava 41 artiklan nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä viimeistään 19 päivästä heinäkuuta 2016.

2. Jäsenvaltioiden on olemassa olevien laitteistojen osalta sovellettava 41 artiklan nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä siitä päivästä, jona on määrä tehdä riskinarviointiasiakirjojen sääntelyllinen tarkastelu, viimeistään kuitenkin 19 päivästä heinäkuuta 2018.

43 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

44 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28.

LIITE I

Toimivaltaiselle viranomaiselle 11 artiklan nojalla toimitettaviin asiakirjoihin sisällytettävät tiedot**1. TUOTANTOLAITTEISTOA KOSKEVASSA SUUNNITTELU- TAI SIIRTOILMOITUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT**

11 artiklan 1 kohdan c ja j alakohdan nojalla toimitettavassa tuotantolaitteistoa koskevassa suunnittelu- tai siirtoilmoituksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- 1) laitteiston toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- 2) kuvaus tuotantotoiminnan ja -järjestelmien suunnitteluprosessista alkaen alkuperäisestä käsitteestä olemassa olevan laitteiston esitettyyn suunnitteluun tai valintaan saakka, käytetyistä asiaankuuluvista standardeista ja prosessiin sisältyvistä suunnitelmista;
- 3) kuvaus valitusta suunnitelmasta suhteessa kyseistä laitteistoa ja sen sijaintia koskeviin suuronnettomuusvaarakenaarioihin sekä ensisijaisista tekijöistä riskintorjunnassa;
- 4) osoitus siitä, että kyseinen suunnitelma vähentää suuronnettomuusvaaran riskejä hyväksyttävälle tasolle;
- 5) kuvaus laitteistosta ja olosuhteista sille suunnitellulla sijaintipaikalla;
- 6) kuvaus ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvistä turvallisen toiminnan rajoituksista sekä järjestelyistä, joilla pyritään tunnistamaan läheisten laitteistojen putkien ja ankkurien kaltaisista merenpohjaan ja mereen liittyvistä vaaroista aiheutuvat riskit;
- 7) kuvaus toteutettavista toimitustyypeistä, joihin liittyy suuronnettomuusvaara;
- 8) yleinen kuvaus turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmästä, jonka avulla suunnitellut suuronnettomuusvaaran riskin torjuntatoimenpiteet pidetään tehokkaina;
- 9) kuvaus riippumattoman todentamisen järjestelmästä ja alustava luettelo turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisistä tekijöistä ja niiden vaaditusta suorituskyvystä;
- 10) jos olemassa oleva tuotantolaitteisto on määrä siirtää uuteen sijaintipaikkaan muuta tuotantotoimintaa varten, osoitus siitä, että laitteisto on soveltuva ehdotettuun tuotantotoimintaan;
- 11) jos muu kuin tuotantolaitteisto on määrä muuttaa tuotantolaitteistoksi, perustelut, joista käy ilmi, että laitteisto on soveltuva tällaisen muutoksen kannalta.

2. TUOTANTOLAITTEISTON SUURONNETTOMUUSVAAROJA KOSKEVASSA KERTOMUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT

12 artiklan mukaisesti laadittavissa ja 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevissa kertomuksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- 1) kuvaus siitä, miten toimivaltaisen viranomaisen vastaus suunnitteluilmoitukseen on otettu huomioon;
- 2) laitteiston toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- 3) yhteenveto siitä, miten työntekijät mahdollisesti ovat osallistuneet suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmisteluun;
- 4) kuvaus laitteistosta ja sen mahdollisesta yhteydestä muihin laitteistoihin tai liitetystä infrastruktuurista, porausreiät mukaan luettuina;
- 5) osoitus siitä, että kaikki suuronnettomuusvaarat on tunnistettu, niiden todennäköisyyttä ja seurauksia arvioitu, mukaan lukien ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvät turvallisen toiminnan rajoitukset, ja että niihin liittyvät torjuntatoimenpiteet, myös niihin liittyvät turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeiset tekijät, ovat soveltuvia suuronnettomuuden riskin vähentämiseen hyväksyttävälle tasolle; tämän osoituksen on sisällettävä arvio öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta;

- 6) kuvaus toteutettavista toimintatyypeistä, joihin voi liittyä suuronnettomuusvaara, ja se, kuinka monta henkilöä laitteistolla saa enintään olla minä tahansa aikana;
 - 7) kuvaus laitteista ja järjestelyistä, joilla varmistetaan porauksen hallinta, prosessiturvallisuus, vaarallisten aineiden hallinta, tulipalojen ja räjähdysten ehkäisy, työntekijöiden suojelu vaarallisilta aineilta ja ympäristön suojelu alkavalta suuronnettomuudelta;
 - 8) kuvaus järjestelyistä, joilla laitteistolla olevia henkilöitä suojellaan suuronnettomuusvaaroilta ja taataan heille turvallinen ulospääsy, evakuointi ja pelastaminen, sekä hallintajärjestelmien ylläpitojärjestelyistä laitteistolle ja ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi tapauksessa, jossa koko henkilöstö on evakuoitu;
 - 9) laitteiston rakentamisessa ja käyttöönotossa käytetyt asiaan liittyvät määräykset, standardit ja ohjeet;
 - 10) tuotantolaitteiston kannalta merkitykselliset tiedot toiminnanharjoittajan turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmästä;
 - 11) sisäinen hätäsuunnitelma tai sen riittävä kuvaus;
 - 12) kuvaus riippumattoman todentamisen järjestelmästä;
 - 13) kaikki muut asiaan liittyvät yksityiskohtaiset tiedot, esimerkiksi siinä tapauksessa, että kaksi tai useampia laitteistoja toimii yhdessä tavalla, joka vaikuttaa suuronnettomuusvaaran mahdollisuuteen yhdessä tai kaikissa laitteistoissa;
 - 14) muihin tämän direktiivin mukaisiin vaatimuksiin liittyvät tiedot, jotka saadaan direktiivin 92/91/ETY suuronnettomuuksien estämistä koskevien vaatimusten mukaisesti;
 - 15) laitteistosta toteutettavan toiminnan osalta kaikki tämän direktiivin mukaisten muiden vaatimusten kannalta olennaiset ja direktiivin 2011/92/EU mukaisesti saadut tiedot sellaisten suuronnettomuuksien estämisestä, joista on seurauksena merkittävää tai vakavaa vahinkoa ympäristölle;
 - 16) arvio todetuista mahdollisista ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat suuronnettomuuden seurauksena tapahtuvasta pilaavien aineiden pääsystä ympäristöön, sekä kuvaus suunnitelluista teknisistä ja muista kuin teknisistä toimenpiteistä, joilla pyritään ehkäisemään, lieventämään tai tasoittamaan näitä vaikutuksia, seuranta mukaan luettuna.
3. MUUN KUIN TUOTANTOLAITTEISTON SUURONNETTOMUUSVAAROJA KOSKEVASSA KERTOMUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT
- 13 artiklan mukaisesti laadittavissa ja 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevissa kertomuksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:
- 1) omistajan nimi ja osoite;
 - 2) yhteenveto siitä, miten työntekijät mahdollisesti ovat osallistuneet suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmisteluun;
 - 3) kuvaus laitteistosta ja liikkuvien laitteistojen osalta kuvaus siitä, miten laitteisto siirretään sijaintipaikasta toiseen ja millä järjestelmällä se kiinnitetään paikalleen;
 - 4) kuvaus toimintatyypeistä, joihin liittyy suuronnettomuusvaara ja joita laitteistolla pystytään toteuttamaan, sekä se, kuinka monta henkilöä laitteistolla saa enintään olla minä aikana tahansa;
 - 5) osoitus siitä, että kaikki suuronnettomuusvaarat on tunnistettu, niiden todennäköisyyttä ja seurauksia arvioitu, mukaan lukien ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvät turvallisen toiminnan rajoitukset, ja että niihin liittyvät torjuntatoimenpiteet, myös niihin liittyvät turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeiset tekijät, ovat soveltuvia suuronnettomuuden riskin vähentämiseen hyväksyttävälle tasolle; tämän osoituksen on sisällettävä arvio öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta;
 - 6) kuvaus laitteista ja järjestelyistä, joilla varmistetaan porauksen hallinta, prosessiturvallisuus, vaarallisten aineiden hallinta, tulipalojen ja räjähdysten ehkäisy, työntekijöiden suojelu vaarallisilta aineilta ja ympäristön suojelu suuronnettomuudelta;
 - 7) kuvaus järjestelyistä, joilla laitteistolla olevia henkilöitä suojellaan suuronnettomuusvaaroilta ja taataan heille turvallinen ulospääsy, evakuointi ja pelastaminen, sekä hallintajärjestelmien ylläpitojärjestelyistä laitteistolle ja ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi tapauksessa, jossa koko henkilöstö on evakuoitu;

- 8) laitteiston rakentamisessa ja käyttöönottossa käytetyt asiaan liittyvät määräykset, standardit ja ohjeet;
- 9) osoitus siitä, että kaikki suuronnettomuusvaarat on tunnistettu kaikessa siinä toiminnassa, jota laitteistolla pystytään suorittamaan, ja että suuronnettomuuden riski on vähennetty hyväksyttävälle tasolle;
- 10) kuvaus ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvistä turvallisen toiminnan rajoituksista sekä järjestelyistä, joilla pyritään tunnistamaan läheisten laitteistojen putkien ja ankkurien kaltaisista merenpohjaan ja mereen liittyvistä vaaroista aiheutuvat riskit;
- 11) muun kuin tuotantolaitteiston kannalta merkitykselliset tiedot turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmästä;
- 12) sisäinen hätäsuunnitelma tai riittävä kuvaus siitä;
- 13) kuvaus riippumattoman todentamisen järjestelmästä;
- 14) kaikki muut asiaan liittyvät yksityiskohtaiset tiedot, esimerkiksi siinä tapauksessa, että kaksi tai useampia laitteistoja toimii yhdessä tavalla, joka vaikuttaa suuronnettomuusvaaran mahdollisuuteen yhdessä tai kaikissa laitteistoissa;
- 15) laitteistosta toteutettavan toiminnan osalta kaikki tämän direktiivin mukaisten muiden vaatimusten kannalta olennaiset ja direktiivin 2011/92/EU nojalla saadut tiedot sellaisten suuronnettomuuksien estämisestä, joista on seurauksena merkittävää tai vakavaa vahinkoa ympäristölle;
- 16) arvio todetuista mahdollisista ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat suuronnettomuuden seurauksena tapahtuvasta pilaavien aineiden pääsystä ympäristöön, sekä kuvaus suunnitelluista teknisistä ja muista kuin teknisistä toimenpiteistä, joilla pyritään ehkäisemään, lieventämään tai tasoittamaan näitä vaikutuksia, seuranta mukaan luettuna.

4. PORAUSTOIMIA KOSKEVASSA ILMOITUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT

15 artiklan mukaisesti laadittavissa ja 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavissa poraustoimia koskevilla ilmoituksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- 1) poraustoimen suorittajan nimi ja osoite;
- 2) käytettävän laitteiston nimi ja laitteiston omistajan tai tuotantolaitoksen osalta poraustoimintaa harjoittavan urakoitsijan nimi ja osoite;
- 3) yksityiskohtaiset tiedot, joilla porausreikä ja siihen liittyvät laitteistot ja liitetty infrastruktuuri voidaan tunnistaa;
- 4) tiedot porausreiän työohjelmasta, myös porausreiän toiminta-ajasta, sen hallinnan menetystä estävien suojausten (laitteet, porausnesteet ja sementti jne.) yksityiskohdat ja varmennus, porausreiän suunnan valvonta ja riskinhallinnan mukaisesti turvalliseen toimintaan liittyvät rajoitukset;
- 5) jos kyseessä on olemassa oleva porausreikä, tiedot sen historiasta ja tilasta;
- 6) yksityiskohtaiset tiedot käytettävistä turvalaitteista, joita ei ole kuvattu viimeisimmässä laitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa;
- 7) riskinarviointi, jossa on kuvaus seuraavista seikoista:
 - a) poraustoimeen liittyvät erityiset vaarat, mukaan lukien ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvät turvallisen toiminnan rajoitukset;
 - b) pinnanalaiset vaarat;
 - c) kaikki meren pinnalla tai pohjassa tapahtuva toiminta, johon liittyy yhtäaikaaisesti suuronnettomuusvaaran mahdollisuus;
 - d) soveltuvat hallintatoimenpiteet;

- 8) kuvaus porausreiän rakenteesta toiminnan päätyttyä, eli hylätäänkö se lopullisesti vai väliaikaisesti ja onko porausreikään sijoitettu tuotantolaitteita tulevaa käyttöä varten;
- 9) jos kyseessä on aiemmin toimitetun poraustoimia koskevan ilmoituksen muutos, ilmoituksen täysimääräiseen päivitykseen tarvittavat riittävän yksityiskohtaiset tiedot;
- 10) jos porausreiän rakentaa tai sitä muuttaa tai ylläpitää muu kuin tuotantolaitteisto, seuraavat lisätiedot:
- a) kuvaus ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvistä turvallisen toiminnan rajoituksista sekä järjestelyistä, joilla pyritään tunnistamaan läheisten laitteistojen putkien ja ankkurien kaltaisista merenpohjaan ja mereen liittyvistä vaaroista aiheutuvat riskit;
 - b) kuvaus ympäristöolosuhteista, jotka on otettu huomioon laitteiston sisäisessä hätäsuunnitelmassa;
 - c) kuvaus hätävalmiusjärjestelyistä, mukaan lukien järjestelyt sellaisiin ympäristöä uhkaaviin vaaratilanteisiin reagoimiseksi, joita ei kuvata suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa; ja
 - d) kuvaus siitä, miten poraustoimen suorittajan ja omistajan johtamisjärjestelmät sovitetaan yhteen, jotta voidaan varmistaa suuronnettomuusvaarojen tehokas torjunta kaikkina aikoina.
- 11) porausreiän riippumattoman tarkastuksen tulokset sisältävä raportti, mukaan lukien poraustoimen suorittajan lausunto, jonka se antaa tarkasteltuaan porausreiän riippumatonta tarkastusta koskevaa riippumattoman todentajan raporttia ja tuloksia, siitä, että porausreiän suunnitelmaan liittyvä riskinhallinta ja porausreiän hallinnan menetyistä estävät suojat ovat soveltuvia kaikissa ennakoitavissa olevissa olosuhteissa ja tilanteissa;
- 12) tämän direktiivin kannalta merkitykselliset tiedot, jotka saadaan direktiivin 92/91/ETY suuronnettomuuksien estämistä koskevien vaatimusten mukaisesti;
- 13) toteutettavien poraustoimien osalta kaikki tämän direktiivin mukaisten muiden vaatimusten kannalta olennaiset ja direktiivin 2011/92/EU mukaisesti saadut tiedot sellaisten suuronnettomuuksien estämisestä, joista on seurauksena merkittävää tai vakavaa vahinkoa ympäristölle.

5. TODENTAMISJÄRJESTELMÄÄN LIITTYVÄT TOIMITETTAVAT TIEDOT

11 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla toimitettavien 17 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävien riippumattoman todentamisen järjestelmiin liittyvien kuvausten olisi sisällettävä:

- a) lausunto, jonka toiminnanharjoittaja tai omistaja antaa tarkasteltuaan riippumattoman todentajan raporttia ja jonka mukaan suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa täsmennetyt tiedot turvallisuuden kannalta keskeisistä tekijöistä ja niiden ylläpitojärjestelmästä ovat soveltuvia tai niistä tulee soveltuvia;
- b) todentamisjärjestelmän kuvaus, joka kattaa riippumattomien todentajien valinnan ja keinot sen todentamiseen, että turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeiset tekijät ja kaikki järjestelmän erityislaitteet pysyvät hyvässä kunnossa;
- c) kuvaus b alakohdassa tarkoitetuista todentamiskeinoista sekä yksityiskohtaiset tiedot periaatteista, joita sovelletaan järjestelmän mukaisten toimintojen suorittamiseksi ja järjestelmän tarkastelemiseksi laitteiston koko elinkaaren ajan, mukaan lukien:
 - i) riippumattomien ja pätevien todentajien toteuttama turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden tarkastelu ja testaus;
 - ii) turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden suunnitelmien, standardien, sertifiointin tai muiden vaatimustenmukaisuusjärjestelmien todentaminen;
 - iii) käynnissä olevien töiden tarkastelu;
 - iv) sääntöjenvastaisista tapahtumista raportointi;
 - v) toiminnanharjoittajan tai omistajan toteuttamat korjaavat toimet.

6. LAITTEISTON OLENNAISEN MUUTOKSEN, MUKAAN LUKIEN KIINTEÄN LAITTEISTON SIIRTÄMINEN, OSALTA TOIMITETTAVAT TIEDOT

Jos laitteistoon tehdään olennaisia muutoksia, joihin 12 artiklan 5 kohdassa ja 13 artiklan 4 kohdassa viitataan, 11 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti toimitettavan muutetun olennaiset muutokset sisältävän suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) toiminnanharjoittajan tai omistajan nimi ja osoite;
- 2) yhteenveto siitä, miten työntekijät mahdollisesti ovat osallistuneet tarkistetun suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmisteluun;
- 3) riittävät tiedot aiemman suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen ja siihen liittyvän laitteiston sisäisen hätäsuunnitelman täydellistä päivittämistä varten ja sen osoittamiseksi, että suuronnettomuusvaarojen riskiä on vähennetty hyväksyttävälle tasolle;
- 4) jos kiinteä tuotantolaitteisto poistetaan käytöstä:
 - a) keinot, joilla kaikki vaaralliset aineet eristetään ja, kun kyseessä ovat laitteistoon liitetyt porausreiät, niiden pysyvä eristäminen laitteistosta ja ympäristöstä;
 - b) kuvaus laitteiston käytöstä poistamiseen liittyvistä suuronnettomuusvaaran riskeistä työntekijöille ja ympäristölle, niille altistuvan väestön kokonaismäärä ja riskintorjuntatoimenpiteet;
 - c) hätävalmiusjärjestelyt henkilöstön turvallisen evakuoinnin ja pelastamisen takaamiseksi ja hallintajärjestelmien ylläpitämiseksi suuren ympäristöonnettomuuden estämistä varten.

7. YHDISTETTYÄ TOIMINTAA KOSKEVASSA ILMOITUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT

16 artiklan nojalla laadittavan ja 11 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla toimitettavan yhdistettyä toimintaa koskevan ilmoituksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) ilmoituksen toimittavan toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- 2) jos yhdistettyyn toimintaan liittyy muita toiminnanharjoittajia tai omistajia, näiden nimet ja osoitteet, myös vakuutus siitä, että ne hyväksyvät ilmoituksen sisällön;
- 3) kaikkien asiakirjan osapuolten hyväksymän yhteenvetoasiakirjan muodossa esitettävä kuvaus siitä, miten yhdistettyyn toimintaan osallistuvien laitteistojen johtamisjärjestelmät sovitetaan yhteen suuronnettomuuden riskin vähentämiseksi hyväksyttävälle tasolle;
- 4) kuvaus yhdistetyssä toiminnassa käytettävistä laitteista, joita ei ole kuvattu yhdenkään yhdistettyyn toimintaan osallistuvan laitteiston viimeisimmässä suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa;
- 5) seuraavat tiedot sisältävä yhteenveto kaikkien yhdistettyyn toimintaan osallistuvien toiminnanharjoittajien ja omistajien tekemästä riskinarvioinnista:
 - a) kuvaus kaikesta yhdistetyn toiminnan aikana tapahtuvasta toiminnasta, johon voi liittyä suuronnettomuuteen mahdollisesti johtavia vaaroja laitteistolla tai siihen liittyen;
 - b) kuvaus riskinarvioinnin perusteella käyttöön otetuista riskintorjuntatoimenpiteistä.
- 6) kuvaus yhdistetystä toiminnasta ja työohjelma.

8. SUURONNETTOMUUKSIEN EHKÄISEMISTÄ KOSKEVASTA YHTIÖPOLITIIKASTA TOIMITETTAVAT TIEDOT

19 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittavan ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla toimitettavan suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevan yhtiöpolitiikan on sisällettävä vähintään seuraavaa:

- 1) yhtiön johtokunnan vastuu varmistaa jatkuvasti, että suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka on soveltuva ja että sitä pannaan täytäntöön ja se toimii tarkoitettulla tavalla;
- 2) toimenpiteet sellaisen vankan turvallisuuskulttuurin luomiseksi ja ylläpitämiseksi, joka suurella todennäköisyydellä takaa jatkuvasti turvallisen toiminnan;

- 3) prosessitarkastusten laajuus ja intensiteetti;
- 4) toimenpiteet toivotunlaisen käytöksen palkitsemiseksi ja tunnustamiseksi;
- 5) yhtiön valmiuksien ja päämäärien arvioiminen;
- 6) toimenpiteet turvallisuus- ja ympäristönsuojelustandardien pitämiseksi yhtiössä perusarvona;
- 7) viralliset johto- ja valvontajärjestelmät, joihin osallistuvat sekä yhtiön johtokunnan jäsenet että ylempi johto;
- 8) suhtautuminen pätevyYTEEN yhtiön kaikilla tasoilla;
- 9) se, missä määrin 1–8 kohdassa esitettyjä seikkoja sovelletaan yhtiön merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaus-toiminnassa, jota harjoitetaan unionin ulkopuolella.

9. TURVALLISUUS- JA YMPÄRISTÖJOHTAMISJÄRJESTELMÄSTÄ ESITETTÄVÄT TIEDOT

19 artiklan 3 kohdan nojalla laadittavan ja 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toimitettavan turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmän on sisällettävä vähintään seuraavaa:

- 1) organisaatiorakenne sekä henkilöstön rooli ja tehtävät;
- 2) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi sekä niiden todennäköisyys ja mahdolliset seuraukset;
- 3) ympäristövaikutusten huomioon ottaminen suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa olevissa suuronnettomuuksien riskinarvioinneissa;
- 4) suuronnettomuusvaarojen torjunta tavanomaisessa toiminnassa;
- 5) muutoshallinta;
- 6) hätäsuunnittelu ja toiminta hätätilanteissa;
- 7) mahdollisten ympäristövahinkojen rajoittaminen;
- 8) suorituskyvyn seuranta;
- 9) tarkastus- ja uudelleentarkastelujärjestelyt; ja
- 10) olemassa olevat toimenpiteet kolmikantaneuvotteluihin osallistumiseksi ja se, miten näihin neuvotteluihin perustuvat toimet pannaan täytäntöön.

10. SISÄISESSÄ HÄTÄSUUNNITELMASSA ESITETTÄVÄT TIEDOT

14 artiklan nojalla laadittavien ja 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla toimitettavien sisäisten hätäsuunnitelmien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) hätämenettelyjen käynnistämisestä vastaavien henkilöiden nimi ja asema sekä sisäistä toimintaa hätätilanteessa ohjaavan henkilön nimi ja asema;
- 2) sen henkilön nimi tai asema, joka vastaa yhteyksistä ulkoisesta hätäsuunnitelmasta vastaaviin viranomaisiin;
- 3) kuvaus kaikista ennakoitavissa olevista olosuhteista tai tilanteista, joista voisi aiheutua suuronnettomuus sen suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen mukaan, johon suunnitelma on liitetty;
- 4) kuvaus toimista, jotka toteutetaan sellaisten olosuhteiden ja tilanteiden hallitsemiseksi, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuden, ja niiden seurausten rajoittamiseksi;
- 5) kuvaus käytettävissä olevista laitteista ja resursseista, myös sellaisista, jotka on tarkoitettu mahdollisten vuotojen sulkemiseen;

- 6) laitteistolla oleviin henkilöihin ja ympäristöön kohdistuvien riskien rajoittamiseen tähtäävät järjestelyt, mukaan lukien tapa, jolla hälytykset annetaan, ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa;
 - 7) yhdistetyn toiminnan osalta järjestelyt, joilla sovitetaan yhteen ulospääsy, evakuointi ja pelastaminen asianomaisten laitteistojen välillä hyvien selviytymismahdollisuuksien takaamiseksi laitteistoilla suuronnettomuuden aikana oleville henkilöille;
 - 8) arvio öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta. Torjuntaa koskevassa analyysissä on otettava huomioon seuraavat ympäristöolosuhteet:
 - i) sääolosuhteet, mukaan lukien tuuli, näkyvyys, sademäärä ja lämpötila;
 - ii) merenkäynti, vuorovesi ja virtaukset;
 - iii) jää ja irtonaisen aineksen kasaumat;
 - iv) valoisat tunnit; ja
 - v) muut tiedossa olevat ympäristöolosuhteet, jotka saattavat vaikuttaa torjuntalaitteiden tehokkuuteen tai torjuntatoimien yleiseen tehokkuuteen;
 - 9) järjestelyt, joilla suuronnettomuudesta ilmoitetaan nopeasti ulkoisen hätäsuunnitelman käynnistämisestä vastaavalle viranomaiselle tai vastaaville viranomaisille, välittömästi hälytyksen yhteydessä annettavien tietojen tyyppi, ja järjestelyt yksityiskohtaisempien tietojen toimittamiseksi sitä mukaa kuin niitä saadaan;
 - 10) järjestelyt henkilöstön kouluttamiseksi tehtäviin, jotka heidän edellytetään hoitavan, ja tarpeen vaatiessa tämän toiminnan koordinointi ulkoisten pelastuspalveluyksiköiden kanssa;
 - 11) järjestelyt sisäisten hätätoimien sovittamiseksi yhteen ulkoisten hätätoimien kanssa;
 - 12) näyttö aikaisemmin tehdyistä dispergointiaineina käytettyjä kemikaaleja koskevista arvioista, joiden tavoitteena on ollut vähentää mahdollisimman paljon kansanterveydellisiä vaikutuksia ja ympäristölle aiheutuvia lisävahinkoja.
-

LIITE II

15 artiklan 4 kohdan nojalla toimitettavat poraustoimia koskevat raportit

Toimivaltaiselle viranomaiselle 15 artiklan 4 kohdan nojalla toimitettavien raporttien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) poraustoimen suorittajan nimi ja osoite;
 - 2) laitteiston nimi ja toiminnanharjoittajan tai omistajan nimi ja osoite;
 - 3) yksityiskohtaiset tiedot, joilla porausreikä ja siihen liittyvät laitteistot tai liitetty infrastruktuuri voidaan tunnistaa;
 - 4) yhteenveto toiminnan käynnistämisen tai edellisen raportin jälkeen toteutetuista toimista;
 - 5) seuraavien läpimitta, todellinen vertikaalisyvyys ja mitattu syvyys:
 - a) poratut reiät; ja
 - b) asennetut suojaputket;
 - 6) porausnesteiden tiheys raportin laatimishetkellä; ja
 - 7) olemassa olevaan porausreikään liittyvien toimien osalta porausreiän senhetkinen toimintakunto.
-

LIITE III

Toimivaltaisen viranomaisen 8 artiklan mukaista nimittämistä ja 9 artiklan mukaista toimintaa koskevat säännökset**1. JÄSENVALTIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

1) Toimivaltaisen viranomaisen nimittämiseksi hoitamaan 8 artiklan mukaisia tehtäviä jäsenvaltioiden on tehtävä vähintään seuraavaa:

- a) toteutettava organisaatiojärjestelyt toimivaltaiselle viranomaiselle tässä direktiivissä annettujen tehtävien tehokasta hoitamista varten, turvallisuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyvän sääntelyn tasapuolisuutta koskevat järjestelyt mukaan luettuina;
- b) laadittava lausunto valvonnan ja täytäntöönpanon tavoitteista sekä toimivaltaisen viranomaisen velvoitteista taata avoimuus, johdonmukaisuus, oikeasuhteisuus ja puolueettomuus merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaus-toiminnan sääntelyssä.

2) Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa mainittuja järjestelyjä varten tarvittavat säännökset seuraavilta osin:

- a) rahoituksen antaminen siihen, että on käytettävissä riittävästi erityisalan asiantuntijoita sisäisesti tai virallisilla sopimuksilla kolmansien osapuolten kanssa tai molemmin tavoin, jotta toimivaltainen viranomainen voi tarkastaa ja tutkia toimintaa, toteuttaa täytäntöönpanotoimia sekä käsitellä suuronnettomuusvaaroja koskevia kertomuksia ja ilmoituksia;
- b) jos käytetään ulkoista asiantuntija-apua, rahoituksen antaminen riittävien kirjallisten ohjeiden laatimiseen ja valvontaan lähestymistavan johdonmukaisuuden säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin mukainen täysi vastuu on laillisesti nimitetyllä toimivaltaisella viranomaisella;
- c) rahoituksen antaminen toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön oleelliseen koulutukseen, tiedotukseen, teknisiin apuvälineisiin, matkustukseen ja ylläpitoon sen tehtävien hoitamista varten sekä toimivaltaisten viranomaisten 27 artiklan mukaisen aktiivisen yhteistyön helpottamiseksi;
- d) toiminnanharjoittajien tai omistajien velvoittaminen tarvittaessa korvaamaan toimivaltaiselle viranomaiselle sen tämän direktiivin mukaisesti hoidettavista tehtävistä aiheutuvat kustannukset;
- e) tutkimusten rahoittaminen ja edistäminen toimivaltaiselle viranomaiselle tämän direktiivin mukaisesti kuuluvien tehtävien mukaisesti;
- f) rahoituksen antaminen toimivaltaisen viranomaisen laatimia raportteja varten.

2. TOIMIVALTAISEN VIRANOMAISEN TOIMINTAA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1) Suorittaakseen 9 artiklan mukaiset tehtävänsä tehokkaasti toimivaltaisen viranomaisen on laadittava

- a) kirjallinen strategia, jossa kuvataan sen tehtävät, ensisijaiset toimet esimerkiksi laitteistojen suunnittelun ja toiminnan, koskemattomuuden turvaamisen sekä hätävalmiuden ja hätätilanteessa toimimisen osalta, sekä sen organisaatio;
- b) toimintamenettelyt, joissa kuvataan, miten se hoitaa toiminnanharjoittajien ja omistajien tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanon tarkastukset ja valvonnan, mukaan lukien se, miten se käsittelee, arvioi ja hyväksyy suuronnettomuusvaaroja koskevat kertomukset, käsittelee poraustoimia koskevat ilmoitukset ja miten tietyn laitteiston tai toiminnan suuronnettomuusvaaroja koskeviin riskintorjuntatoimenpiteisiin, ympäristöä koskevat toimenpiteet mukaan luettuina, kohdistettavien tarkastusten tiheys määritetään;
- c) menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtävänsä rajoittamatta muita vastuita esimerkiksi maalla tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaus-toiminnassa, sekä direktiivin 92/91/ETY mukaiset järjestelyt;
- d) jos toimivaltainen viranomainen muodostuu useammasta kuin yhdestä elimestä, virallinen sopimus toimivaltaisen viranomaisen yhteisiin toimiin tarvittavista mekanismeista, mukaan lukien ylemmän johdon hoitama valvonta, seuranta ja tarkistukset, yhteinen suunnittelu- ja tarkastustoiminta, vastuunjako suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten käsittelyssä, yhteinen tutkinta, sisäinen viestintä ja yhdessä julkaistavat ulkoiset raportit.

- 2) Yksityiskohtaisissa menettelyissä suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten arvioimiseksi on vaadittava kaikki tässä direktiivissä edellytetyt asiatiedot ja muut tiedot, jotka toiminnanharjoittajan tai omistajan on toimitettava. Toimivaltaisen viranomaisen on vähintään varmistettava, että seuraavia tietoja koskevat vaatimukset esitetään selkeästi toiminnanharjoittajille ja omistajille annetuissa ohjeissa:
- a) kaikki ennakoitavissa olevat vaarat, jotka saattavat aiheuttaa suuronnettomuuden, myös ympäristövaarat, on todettu, niiden riskit on arvioitu ja riskintorjuntatoimenpiteet, mukaan lukien hätätoimet, on määritetty;
 - b) turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmä on riittävästi kuvattu sen osoittamiseksi, että tätä direktiiviä on noudatettu;
 - c) riittävät järjestelyt on kuvattu riippumatonta todentamista ja toiminnanharjoittajan tai omistajan suorittamaa tarkastusta varten.
- 3) Toteuttaessaan suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten perusteellista arviointia toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava seuraavaa:
- a) kaikki vaaditut asiatiedot on toimitettu;
 - b) toiminnanharjoittaja tai omistaja on määrittänyt kaikki laitteistoon ja sen toimintoihin kohdistuvat kohtuudella ennakoitavissa olevat suuronnettomuusvaarat sekä mahdolliset laukaisevat tapahtumat ja että suuronnettomuuk-sien riskinhallintaa varten vahvistetut menetelmät ja arviointiperusteet, myös analyysiin liittyvät epävarmuus-tekijät, on selitetty selkeästi;
 - c) riskinhallinnassa on otettu huomioon kaikki laitteiston elinkaaren merkitykselliset vaiheet ja siinä on ennakoitu kaikki ennakoitavissa olevat tilanteet, muun muassa
 - i) se, miten suunnitteluilmoituksessa kuvatuissa suunnittelupäätöksissä on otettu huomioon riskinhallinta siten, että varmistetaan olennaisten turvallisuus- ja ympäristöperiaatteiden soveltaminen;
 - ii) se, miten poraustoimet toteutetaan laitteistolta käsin laitteiston ollessa toiminnassa;
 - iii) se, miten poraustoimet toteutetaan ja keskeytetään väliaikaisesti ennen tuotannon aloittamista tuotantolait-teistolla;
 - iv) se, miten yhdistettyä toimintaa toteutetaan muiden laitteistojen kanssa;
 - v) se, miten laitteiston käytöstä poistaminen toteutetaan;
 - d) miten riskinhallinnassa määritetyt toimenpiteet riskin vähentämiseksi on aikomus toteuttaa tarvittaessa riskien vähentämiseksi hyväksyttävälle tasolle;
 - e) onko toiminnanharjoittaja tai omistaja määritellesään tarvittavat toimenpiteet hyväksyttävien riskitasojen saa-vuttamiseksi selkeästi osoittanut, miten asiaan liittyvä hyvä tekninen ja suunnittelukäytäntö, hyvä johtamis-käytäntö sekä henkilö- ja organisaatiotekijöihin liittyvät periaatteet on otettu huomioon;
 - f) onko toimenpiteet ja järjestelyt hätätilanteen havaitsemiseksi ja siihen nopeasti ja tehokkaasti reagoimiseksi selvästi määritetty ja perusteltu;
 - g) miten ulospääsy-, evakuointi- ja pelastusjärjestelyt ja toimenpiteet hätätilanteen vakavoitumisen rajoittamiseksi ja sen ympäristövaikutusten vähentämiseksi on sisällytetty kertomukseen loogisesti ja järjestelmällisesti ottaen huomioon hätätilanteet, joissa niitä todennäköisesti toteutetaan;
 - h) miten vaatimukset on sisällytetty sisäisiin hätäsuunnitelmiin ja onko jäljennös tai riittävä kuvaus sisäisestä hätäsuunnitelmasta toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - i) voidaan suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa kuvatulla turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjes-telmällä riittävällä tavalla varmistaa suuronnettomuusriskien torjunta kaikissa laitteiston elinkaaren merkityksel-lisissä vaiheissa ja voidaan varmistaa kaikkien asiaan liittyvien säännösten noudattaminen ja huolehtia järjes-telmän tarkastamisesta ja tarkastussuosituksen täytäntöönpanosta;
 - j) onko riippumattoman todentamisen järjestelmä selitetty selkeästi.

LIITE IV

Toiminnanharjoittajien ja omistajien säännökset suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi 19 artiklan nojalla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat:

- a) kiinnittävät erityistä huomiota kaikkien turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten järjestelmien luotettavuuteen ja eheyteen liittyvien vaatimusten arviointiin ja pyrkivät tarkastus- ja huoltojärjestelmissään turvallisuuden ja ympäristötavoitteiden toteutumisen vaaditun tason saavuttamiseen;
- b) toteuttavat aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen siinä määrin kuin käytännössä on mahdollista, ettei vaarallisia aineita pääse karkaamaan niiden turvalliseen säilytykseen tarkoitetuista putkista, aluksista ja järjestelmistä. Lisäksi toiminnanharjoittajien ja omistajien on varmistettava, etteivät leviämisen estämiseen tarkoitettujen suojausten puutteet johda suuronnettomuuteen;
- c) inventoivat käytettävissä olevat laitteet, niiden omistajat, sijainnin, kuljetuksen laitteistoon ja käyttötavat laitteistolla sekä sisäisen hätäsuunnitelman täytäntöönpanon kannalta merkitykselliset tahot. Luettelossa on täsmennettävä käytössä olevat toimenpiteet, joilla varmistetaan laitteiden ja menettelyjen toimintakuntoisuuden ylläpito;
- d) varmistavat, että ne sisällyttävät suuronnettomuusvaarojen torjuntaa ja ympäristönsuojelua koskevat lakisääteiset tehtävänsä tavanomaisiin toimintamenettelyihinsä, jotta niillä on kaikkien asiaa koskevien lakien noudattamisen valvontaan soveltuva kehys; ja
- e) kiinnittävät erityisesti huomiota sellaisen vankan turvallisuuskulttuurin luomiseen ja ylläpitoon, joka takaa suurella todennäköisyydellä jatkuvasti turvallisen toiminnan, myös työntekijöiden yhteistyön varmistamisen osalta, muun muassa seuraavin keinoin:
 - i) näkyvä sitoutuminen kolmikantaneuvotteluihin ja niiden johdosta toteutettaviin toimiin;
 - ii) kannustaminen ilmoittamaan onnettomuuksista ja läheltä piti -tilanteista ja siitä palkitseminen;
 - iii) toimiva yhteistyö työsuojeluvaltuutettujen kanssa;
 - iv) ilmiantajien suojeleminen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimiala tekee yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan vahvistaa ja panna täytäntöön standardien, ohjeiden ja sääntöjen kehittämistä koskeva ensisijaisuussuunnitelma, jossa konkretisoidaan parhaat käytännöt suuronnettomuuksien torjunnassa ja suuronnettomuuksien seurausten rajoittamisessa, jos onnettomuus kuitenkin tapahtuu.

LIITE V

Riippumattoman todentajan valinta ja riippumattoman todentamisen järjestelmän suunnittelu 17 artiklan 3 kohdan nojalla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja tai omistaja varmistaa, että todentajan riippumattomuus toiminnanharjoittajasta ja omistajasta täyttää seuraavat vaatimukset:
 - a) tehtävä ei edellytä, että todentaja arvioi mitään sellaista turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeistä tekijää tai laitoksen, porausreiän tai porausreikää koskevan suunnitelman osaa, jonka kanssa todentaja on ollut tekemisissä aiemmin ennen todentamistoimea tai jonka suhteen hänen puolueettomuutensa voisi vaarantua;
 - b) riippumaton todentaja on riittävässä määrin riippumaton johtamisjärjestelmästä, joka vastaa tai on vastannut riippumattoman todentamisen järjestelmän tai porausreiän tarkastuksen yhdestäkään osatekijästä, jotta puolueettomuus järjestelmään kuuluvien todentajan tehtävien hoitamisessa voidaan taata.
 2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja tai omistaja varmistaa, että laitteistoa tai porausreikää koskevan riippumattoman todentamisen järjestelmän osalta täyttyvät seuraavat edellytykset:
 - a) riippumattomalla todentajalla on soveltuva tekninen pätevyys, mukaan lukien tarvittaessa riittävä määrä soveltuvalla tavalla pätevää ja kokenutta henkilöstöä, joka täyttää tämän liitteen 1 kohdan vaatimukset;
 - b) riippumaton todentaja jakaa riippumattoman todentamisen järjestelmään kuuluvat tehtävät asianmukaisesti niiden hoitamiseen pätevälle henkilöstölle;
 - c) käytössä on soveltuvat järjestelyt tiedonvaihtoon toiminnanharjoittajan tai omistajan ja riippumattoman todentajan välillä;
 - d) riippumattomalle todentajalle annetaan asianmukaiset valtuudet, jotta hän voi hoitaa tehtävät tehokkaasti.
 3. Olennaiset muutokset on annettava tiedoksi riippumattomalle todentajalle lisätodentamista varten riippumattoman todentamisen järjestelmän mukaisesti, ja tällaisesta lisätodentamisesta saadut tulokset on pyynnöstä esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle.
-

LIITE VI

19 artiklan 7 kohdan mukaisen toiminnanharjoittajien ja omistajien ja toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön ensisijaisia tavoitteita koskevat tiedot

Standardien ja ohjeiden laatimisen ensisijaisten tavoitteiden määrittämisessä huomioon otettavissa seikoissa on konkreettisesti suuronnettomuuksien ehkäisy ja niiden seurausten rajoittaminen. Näihin seikkoihin on kuuluttava:

- a) porausreiän koskemattomuuden, porausreiän hallintalaitteiden ja suojausten parantaminen ja niiden toimivuuden valvonta;
 - b) ensisäiliöiden parantaminen;
 - c) alkavan suuronnettomuuden, porausreikien räjähdysketjut mukaan luettuina, leviämistä estävien toissijaisten säiliöiden parantaminen;
 - d) luotettava päätöksenteko;
 - e) suuronnettomuusvaaroja sisältävän toiminnan johtaminen ja valvonta;
 - f) keskeisissä tehtävissä olevien henkilöiden pätevyys;
 - g) tehokas riskinhallinta;
 - h) turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten järjestelmien luotettavuuden arvioiminen;
 - i) keskeiset suoritusindikaattorit;
 - j) toiminnanharjoittajien ja omistajien ja muiden öljyn- ja kaasunporaustoimintaan osallistuvien toimijoiden turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmien tehokas koordinointi.
-

LIITE VII

29 artiklan mukaisissa ulkoisissa hätäsuunnitelmissa esitettävät tiedot

29 artiklan mukaisesti laadittujen ulkoisten hätäsuunnitelmien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) hätämenettelyjen käynnistämisestä vastaavien henkilöiden nimi ja asema sekä ulkoista toimintaa hätätilanteessa ohjaavien henkilöiden nimi ja asema;
- b) järjestelyt, joilla suuronnettomuuksista saadaan tieto nopeasti, sekä niihin liittyvät hälytys- ja hätätoimimenettelyt;
- c) ulkoisen hätäsuunnitelman toteuttamiseksi tarvittavien resurssien koordinoitijajärjestelyt;
- d) järjestelyt avun antamiseksi sisäisiin hätätoimiin;
- e) yksityiskohtainen kuvaus ulkoisista hätävalmiusjärjestelyistä;
- f) järjestelyt soveltuvan tiedon ja suuronnettomuutta koskevien ohjeiden toimittamiseksi siitä mahdollisesti kärsiville henkilöille ja organisaatioille;
- g) järjestelyt, joilla huolehditaan tiedottamisesta muiden jäsenvaltioiden pelastusviranomaisille ja komissiolle sellaisen suuronnettomuuden sattuessa, jolla voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia;
- h) järjestelyt luonnonvaraisille eläimille sekä merellä että maalla aiheutuvien kielteisten vaikutusten lieventämiseksi, myös silloin kun öljyn tahraamia eläimiä ajautuu rannikolle ennen varsinaista öljyvuotoa.

LIITE VIII

29 artiklan mukaisten ulkoisten hätäsuunnitelmien laatimiseen sisällytettävät seikat

1. Sen viranomaisen tai niiden viranomaisten, jolla tai joilla on vastuu hätätoimien koordinoinnista, on laadittava seuraavat:
 - a) luettelo käytettävissä olevista laitteista, niiden omistajista, sijainnista, niiden kuljetuksessa suuronnettomuuspaikalle käytettävistä välineistä ja käyttötavoista onnettomuuspaikalla;
 - b) kuvaus käytössä olevista toimenpiteistä, joilla varmistetaan laitteiden ja menettelyjen toimintakuntoisuuden ylläpito;
 - c) luettelo toimialan omistamista laitteista, joita voidaan ottaa käyttöön hätätilanteessa;
 - d) kuvaus suuronnettomuuksiin reagoimista koskevista yleisistä järjestelyistä, kaikkien asiaan liittyvien osapuolten pätevyudet ja vastuualueet sekä näiden järjestelyjen ylläpidosta vastaavat elimet mukaan luettuina;
 - e) toimenpiteet, joilla varmistetaan laitteiden, henkilöstön ja menettelyjen jatkuva saatavuus ja ajanmukaisuus sekä se, että koulutettua henkilöstöä on jatkuvasti riittävästi saatavilla;
 - f) näyttö aikaisemmista ympäristöä ja terveyttä koskevista vaikutustenarvioinneista, jotka liittyvät mahdollisiin dispersointiaineina käytettäviin kemikaaleihin.
 2. Ulkoisissa hätäsuunnitelmissa on selkeästi selvitettävä viranomaisten, pelastuspalveluyksiköiden, koordinaattoreiden ja muiden hätätoimiin osallistuvien tehtävät, jotta varmistetaan yhteistyö suuronnettomuuksiin reagoitaessa.
 3. Järjestelyissä on seuraavin tavoin otettava huomioon reagointi sellaiseen suuronnettomuuteen, joka mahdollisesti ylittää jäsenvaltion valmiudet tai rajat:
 - a) ulkoisten hätäsuunnitelmien jakaminen naapurijäsenvaltioiden ja komission kanssa;
 - b) luetteloiden laatiminen rajat ylittävällä tasolla sekä toimialan omistamista että julkisista valmiusresursseista sekä kaikki tarvittavat mukautukset, jotta laitteet ja menettelyt saadaan yhteentoimiviksi naapurimaiden ja -jäsenvaltioiden kesken;
 - c) menettelyt avun pyytämiseksi unionin pelastuspalvelumekanismilta;
 - d) ulkoisia hätätoimia koskevien rajat ylittävien harjoitusten järjestäminen.
-

LIITE IX

Tietojen jakaminen ja avoimuus

1. Suuronnettomuusvaarojen indikaattoreita koskevan yhteisen tietojen välitysmuodon on mahdollistettava toimivaltaisilta viranomaisilta saatujen tietojen vertailu sekä yksittäisiltä toiminnanharjoittajilta ja omistajilta saatujen tietojen vertailu.
2. Toimivaltaisen viranomaisen ja toiminnanharjoittajien ja omistajien jakamiin tietoihin on sisällytettävä tiedot seuraavista:
 - a) öljyn, kaasun tai muiden vaarallisten aineiden tahattomat päästöt, riippumatta siitä, ovatko ne syttyneet;
 - b) sellainen porausreiän hallinnan menettäminen, johon on tarvittu porausreiän hallintalaitteita, tai porausreiän suojausten pettäminen niin, että ne on jouduttu vaihtamaan tai korjaamaan;
 - c) turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisen tekijän vikaantuminen;
 - d) rakenteellisen eheyden merkittävä heikkeneminen taikka tuli- tai räjähdysuojan heikkeneminen taikka liikkuvan laitteiston ankkuroinnin pettäminen;
 - e) merellä olevan laitteiston kanssa törmäyskurssilla olleet tai merellä olevaan laitteistoon törmänneet alukset;
 - f) helikopterionnettomuudet merellä olevilla laitteistoilla tai niiden lähistöllä;
 - g) kuolonuhreja vaatineet onnettomuudet;
 - h) onnettomuudet, joissa on loukkaantunut vakavasti vähintään viisi henkilöä;
 - i) henkilöstön evakuoinnit;
 - j) ympäristöä uhkaava merkittävä vaaratilanne.
3. Jäsenvaltioiden 25 artiklan nojalla toimittamissa vuosittaisissa kertomuksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:
 - a) laitteistojen lukumäärä, ikä ja sijainti;
 - b) suoritettujen tarkastusten ja tutkintojen lukumäärä ja tyyppi, mahdolliset täytäntöönpanotoimet tai tuomiot;
 - c) tiedot vaaratilanteista 23 artiklassa vaaditun yhteisen raportointijärjestelmän mukaisesti;
 - d) merkittävät muutokset meriä koskevassa sääntelykehityksessä;
 - e) merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaus toiminnan suorituskyky suuronnettomuuksien ehkäisyssä ja tapahtuvien suuronnettomuuksien seurauksien rajoittamisessa.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä sekä öljyn- ja kaasunporaus toimintaa koskevat asiatiedot että analyysit, ja niiden on oltava yksiselitteisiä. Yksittäisten toiminnanharjoittajien ja omistajien suorituskykyä on voitava vertailla näiden tietojen perusteella jäsenvaltion sisällä, ja koko toimialan suorituskykyä on voitava vertailla jäsenvaltioiden välillä.
5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen kerättyjen ja koottujen tietojen on mahdollistettava jäsenvaltioille ennakkovaroitusten antaminen turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten suojausten mahdollisesta heikkenemisestä sekä ennalta ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen. Tietojen on myös osoitettava yksittäisten toiminnanharjoittajien ja omistajien sekä toimialan kokonaisuudessaan toteuttamien toimenpiteiden ja tarkastusten yleinen tehokkuus erityisesti suuronnettomuuksien ehkäisyssä ja ympäristölle aiheutuvien riskien minimoinnissa.
6. Tämän direktiivin 24 artiklan vaatimusten täyttämiseksi laaditaan yksinkertaistettu malli tämän liitteen 2 kohdan mukaisten asiaa koskevien tietojen julkaisemisen helpottamiseksi ja 25 artiklan mukaisten kertomusten laatimiseksi siten, että yleisö saa ne helposti käyttöönsä ja helpotetaan rajat ylittävää tietojen vertailua.

KOMISSIION LAUSUMA

1. Komissio pitää valitettavana että 41 artiklan 3 ja 5 kohdassa eräille jäsenvaltioille myönnetään osittainen vapautus velvoitteesta saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komission mielestä tällaisia poikkeuksia ei saa pitää ennakkotapauksena, jotta EU:n lainsäädännön eheys ei heikentyisi.

2. Komissio panee merkille, että jäsenvaltiot voivat jättää saattamatta direktiivin 20 artiklan osaksi kansallista lainsäädäntöään ja olla soveltamatta sitä sillä perusteella, ettei niiden lainkäyttöalueella ole tällä hetkellä rekisteröity yhtään yritystä, joka harjoittaisi offshore-toimintaa unionin ulkopuolella.

Direktiivin tosiasiallisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio korostaa, että näiden jäsenvaltioiden velvollisuutena on varmistaa, etteivät niissä jo rekisteröidyt yritykset kierrä direktiivin tavoitteita siten, että ne laajentavat liiketoimintaansa offshore-toimintaan ilmoittamatta tästä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille. Näin on tehtävä, jotta kyseiset viranomaiset voivat toteuttaa kaikki tarvittavat toimet 20 artiklan täyden soveltamisen varmistamiseksi.

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen tietoon saatettuja kiertämistapauksia vastaan.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/31/EU,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013,

neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta koirien, kissojen ja frettien unionin sisäisessä kaupassa ja unioniin tuonnissa sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Koirien, kissojen ja frettien kauppaan unionissa ja unioniin tuontiin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset on säädetty eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, 13 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/65/ETY ⁽³⁾.
- (2) Nämä vaatimukset viittaavat asiaa koskeviin eläinten terveyttä koskeviin vaatimuksiin, joita sovelletaan koirien, kissojen ja frettien muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin jäsenvaltiosta toiseen tai kolmansista maista tai alueilta jäsenvaltioihin ja joista on säädetty lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista 26 päivänä toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 998/2003 ⁽⁴⁾.

- (3) Asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoaminen lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista kuljetuksista 12 päivänä kesäkuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 576/2013 ⁽⁵⁾ tekee tarpeelliseksi muuttaa direktiiviä 92/65/ETY, jotta siitä voidaan poistaa viittaukset asetukseen (EY) N:o 998/2003 ja korvata ne viittauksilla asetukseen (EU) N:o 576/2013.

- (4) Eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana 22 päivänä joulukuuta 2004 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2005 ⁽⁶⁾ sovelletaan muun muassa koirien, kissojen ja frettien kuljettamiseen unionissa. Viittaus mainittuun asetukseen olisi siksi lisättävä direktiiviin 92/65/ETY, jossa vahvistetaan kyseisten eläinten kauppaan sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.

- (5) Direktiivin 92/65/ETY soveltamisesta saatu kokemus on lisäksi osoittanut, että eläimen kliininen tutkimus enintään 24 tuntia ennen lähettämistä on useimmissa tapauksissa mahdotonta toteuttaa. Näin ollen on aiheellista pidentää direktiivissä 92/65/ETY säädetty aikaraja Maailman terveysjärjestön suositusten mukaan 48 tuntiin.

- (6) Komissio katsoo, että tässä nimenomaisessa tapauksessa ei ole perusteltua pyytää jäsenvaltioita toimittamaan komissiolle asiakirjoja, joissa selostetaan yhteys tämän direktiivin säännösten ja niiden säännösten, joilla direktiivin säännökset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, vastaavien osien välillä. Tässä direktiivissä on vain vähäinen määrä muutoksia direktiiviin 92/65/ETY, millä mahdollistetaan se, että komissio saa tiedot säännösten saatamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä käyttämättä siihen huomattavasti voimavaroja. Jäsenvaltioiden olisi joka tapauksessa toimitettava osaksi kansallista lainsäädäntöä saatetut säädökset komissiolle.

- (7) Direktiivi 92/65/ETY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 119.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. toukokuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁽⁴⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 92/65/ETY seuraavasti:

1) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jotta koirilla, kissoilla ja freiteillä voidaan käydä kauppaa,

a) niiden on täytettävä lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista kuljetuksista 12 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 576/2013 6 artiklassa ja soveltuvin osin 7 artiklassa säädetty edellytykset (*);

b) toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän eläinlääkärin on tehtävä niille kliininen tutkimus enintään 48 tuntia ennen eläinten lähettämistä; ja

c) niiden mukana kuljetuksessa määräpaikkaan on oltava terveystodistus,

i) joka on liitteessä E olevan 1 osan mallin mukainen; ja

ii) jonka on allekirjoittanut virkaeläinlääkäri, joka todistaa, että toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä eläinlääkäri on dokumentoinut asetuksen (EU) N:o 576/2013 21 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyn mallin mukaisen tunnistusasiakirjan asianomaiseen kohtaan b alakohdan mukaisesti suoritettua kliinisen tutkimuksen, joka osoittaa, että eläimet ovat kliinisen tutkimuksen ajankohtana kuljetuskuntoisia aiottua matkaa varten eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana 22 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 mukaisesti (**).

(*) EUVL L 178, 28.6.2013, s. 1.

(**) EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.”

b) Kumotaan 3 kohta.

2) Korvataan 16 artiklan toinen ja kolmas kohta seuraavasti:

”Koirien, kissojen ja frettien osalta tuontiin sovellettavien edellytysten on vastattava vähintään asetuksen (EU)

N:o 576/2013 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa ja 12 artiklan a alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

Toisessa kohdassa tarkoitettujen edellytysten lisäksi koirien, kissojen ja frettien mukana kuljetuksessa määräpaikkaan on oltava terveystodistus, jonka on täyttänyt ja allekirjoittanut virkaeläinlääkäri, joka todistaa, että toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä eläinlääkäri on tehnyt enintään 48 tuntia ennen eläinten lähettämistä kliinisen tutkimuksen ja varmistanut, että eläimet olivat kliinisen tutkimuksen ajankohtana kuljetuskuntoisia aiottua matkaa varten.”

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2014. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 29 päivästä joulukuuta 2014.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 577/2013,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013,

koirien, kissojen ja frettien muissa kuin kaupallisissa siirroissa käytettävien tunnistusasiakirjojen malleista, alueiden ja kolmansien maiden luetteloiden vahvistamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädettyjen tiettyjen edellytysten noudattamista osoittavien ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevista vaatimuksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista siirroista ja asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoamisesta 12 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 576/2013⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan 4 kohdan, 13 artiklan 1 ja 2 kohdan, 21 artiklan 2 kohdan sekä 25 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EU) N:o 576/2013 vahvistetaan eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltiosta toiseen tai joltakin alueelta tai jostakin kolmannesta maasta jäsenvaltioon, ja tällaisiin siirtoihin kohdistettavia tarkastuksia koskevat säännöt. Mainitulla asetuksella kumotaan ja korvataan lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta 26 päivänä toukokuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 998/2003⁽²⁾.
- (2) Koirat, kissat ja fretit yksilöidään asetuksen (EU) N:o 576/2013 liitteessä I olevassa A osassa kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluviksi eläinlajeiksi.
- (3) Asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädetään, ettei koiria, kissoja tai frettejä saa siirtää jäsenvaltiosta toiseen tai alueilta tai kolmansista maista jäsenvaltioon, ellei niille ole annettu mainitun asetuksen liitteessä III vahvistettujen

kelpoisuusvaatimusten mukaista raivotautirokotetta. Kuitenkin sellaisten nuorten koirien, kissojen ja frettien, joita ei ole rokotettu tai jotka eivät täytä mainitun asetuksen liitteessä III asetettuja kelpoisuutta koskevia vaatimuksia, siirto jäsenvaltioista tai alueilta tai kolmansista maista, jotka mainitaan asetuksen (EU) N:o 576/2013 13 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa, voidaan sallia muun muassa silloin, kun omistaja tai valtuutettu henkilö esittää allekirjoitetun ilmoituksen siitä, että kyseiset lemmikkieläimet eivät ole niiden syntymän ja muun kuin kaupallisen siirron välisenä aikana olleet kosketuksissa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluvien luonnonvaraisten eläinten kanssa. Tämän vuoksi on aiheellista vahvistaa kyseisen ilmoituksen muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevat vaatimukset tässä asetuksessa.

- (4) Asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädetään lisäksi, että komissio vahvistaa kaksi erillistä luetteloa alueista tai kolmansista maista, joista koirien, kissojen ja frettien muut kuin kaupalliset siirrot jäsenvaltioon voidaan sallia ilman näille eläimille tehtävää raivotaudin vasta-aineiden määritystä. Toiseen näistä luetteloista olisi sisällytettävä sellaiset alueet tai kolmannet maat, jotka ovat osoittaneet soveltavansa sääntöjä, jotka sisällöltään ja vaikutukseltaan vastaavat jäsenvaltioiden soveltamia sääntöjä, ja toiseen olisi sisällytettävä sellaiset alueet tai kolmannet maat, jotka ovat osoittaneet täyttävänsä vähintään asetuksen (EU) N:o 576/2013 13 artiklan 2 kohdassa vahvistetut vaatimukset. Tämän vuoksi on aiheellista vahvistaa kyseiset luettelot tämän asetuksen liitteessä.
- (5) Näissä luetteloissa olisi lisäksi otettava huomioon Kroatian liittymissopimuksen määräykset, joiden mukaan Kroatiasta tulee 1 päivänä heinäkuuta 2013 Euroopan unionin jäsen, sekä Mayotten aseman muuttamisesta Euroopan unioniin nähden 11 päivänä heinäkuuta 2012 annettu Eurooppa-neuvoston päätös 2012/419/EU⁽³⁾, jossa säädetään, että Mayotte lakkaa 1 päivästä tammikuuta 2014 olemasta merentakainen maa ja alue, johon

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽²⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 204, 31.7.2012, s. 131.

sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen neljännen osan määräyksiä, ja se saa tuolloin mainitun perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitetun unionin syrjäisimpiin alueisiin kuuluvan alueen aseman.

- (6) Asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädetään myös, ettei koiria, kissoja ja frettejä saa siirtää jäsenvaltioon sellaiselta alueelta tai sellaisesta kolmannesta maasta, jota ei mainita tämän asetuksen liitteessä olevassa luettelossa, ellei näille eläimille ole tehty asetuksen (EU) N:o 576/2013 liitteessä IV vahvistettujen kelpoisuusvaatimusten mukaista raivotaudin vasta-aineiden määrittystä. Tällaisen alueen tai kolmannen maan kautta tapahtuvassa kuljetuksessa ei kuitenkaan vaadita kyseistä määrittystä, jos omistaja tai valtuutettu henkilö esittää allekirjoitetun ilmoituksen siitä, että lemmikkieläimet eivät ole olleet kosketuksissa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluviin eläimiin ja että niitä on pidetty suljettuina kuljetusvälineeseen tai kansainvälisen lentokentän alueella. Tämän vuoksi on aiheellista vahvistaa kyseisen ilmoituksen muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevat vaatimukset tässä asetuksessa.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 576/2013 liitteessä IV vahvistettuihin kelpoisuutta koskeviin vaatimuksiin sisältyy velvoite suorittaa kyseinen vasta-aineiden määrittäminen laboratorioissa, joka on hyväksytty raivotaudin vastaisten rokotteiden tehokkuutta mittaavien serologisten valvontatestien standardoinnissa tarvittavien arviointiperusteiden vahvistamisesta vastaavan erityislaitoksen nimeämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/258/EY⁽¹⁾ mukaisesti; mainituissa päätöksessä säädetään, että Nancyssa Ranskassa toimiva laboratorio Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments de Nancy (AFSSA) (joka on yhdistetty 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES) -laitokseen), arvioi jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden laboratorioita tarkoituksena niiden hyväksyminen tekemään koirien, kissojen ja frettien raivotaudin vastaisten rokotteiden tehokkuutta mittaavia serologisia valvontatestejä.
- (8) Asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädetään myös, että jäsenvaltiosta toiseen tapahtuvissa koirien, kissojen ja frettien muissa kuin kaupallisissa siirroissa on eläinten mukana oltava komission hyväksymän mallin mukaisen passin muodossa oleva tunnistusasiakirja. Kyseisen mallin on sisällettävä kohdat, joihin voidaan kirjata asetuksessa (EU) N:o 576/2013 vaaditut tiedot. Passin malli ja sitä koskevat lisävaatimukset olisi esitettävä tämän asetuksen liitteessä, ja unionin lainsäädännön selkeyden ja yksinkertaistamisen vuoksi olisi mallitodistuksen vahvistamisesta koirien, kissojen ja frettien yhteisön sisällä tapahtuvia kuljetuksia varten 26 päivänä marraskuuta 2003 tehty komission päätös 2003/803/EY⁽²⁾ kumottava.
- (9) Asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädetään myös, että joltakin alueelta tai jostakin kolmannesta maasta jäsenvaltioon tapahtuvissa siirroissa on eläinten mukana oltava komission hyväksymän mallin mukaisen eläinten terveystodistuksen muodossa oleva tunnistusasiakirja. Kyseisen mallin on sisällettävä kohdat, joihin voidaan kirjata asetuksessa (EU) N:o 576/2013 vaaditut tiedot. Tämän vuoksi on aiheellista esittää kyseinen malli tämän asetuksen liitteessä.
- (10) Poiketen siitä, mitä säädetään joltakin alueelta tai jostakin kolmannesta maasta jäsenvaltioon tapahtuvissa siirroissa vaadittavan eläinten terveystodistuksen muodon osalta, asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädetään, että jäsenvaltioiden on sallittava koirien, kissojen ja frettien muut kuin kaupalliset siirrot sellaiselta alueelta tai sellaisesta kolmannesta maasta, joka on osoittanut soveltavansa sääntöjä, jotka sisällöltään ja vaikutukseltaan vastaavat jäsenvaltioiden soveltamia sääntöjä, jos eläinten mukana oleva tunnistusasiakirja on myönnetty jäsenvaltiosta toiseen tapahtuvissa siirroissa sovellettavaa menettelyä noudattaen. Tällaisissa tapauksissa käytettävän passin malliin on kuitenkin tarpeen tehdä joitakin teknisiä mukautuksia erityisesti sen kansilehden osalta, joka ei voi täysin vastata jäsenvaltion myöntämiin passeihin sovellettavia vaatimuksia. Selkeyden vuoksi on aiheellista esittää tällaisen passin malli tässä asetuksessa.
- (11) Asetuksessa (EU) N:o 576/2013 säädetään, että jos koirien, kissojen tai frettien lukumäärä yhden muun kuin kaupallisen siirron aikana on suurempi kuin viisi, kyseisiin eläimiin on sovellettava tiettyjä erityisedellytyksiä ja eläinluokkia lukuun ottamatta eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, 13 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/65/ETY⁽³⁾ säädetyt eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia.
- (12) Asetuksen (EY) N:o 998/2003 soveltamista koskevien sääntöjen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi hyväksyttiin lisäksi kolmansista maista yhteisöön tapahtuvia koiran- ja kissanpentujen muita kuin kaupallisia kuljetuksia koskevien edellytysten vahvistamisesta 3 päivänä joulukuuta 2004 tehty komission päätös 2004/839/EY⁽⁴⁾ sekä aikajakson vahvistamisesta, jonka jälkeen raivotautirokotusta pidetään voimassa olevana, 2 päivänä helmikuuta 2005 tehty komission päätös 2005/91/EY⁽⁵⁾. Mainituissa säädöksissä vahvistettuja sääntöjä on tarkistettu, ja ne on nyt sisällytetty asetuksen (EU) N:o 576/2013 säännöksiin. Unionin lainsäädännön selkeyden ja yksinkertaistamisen vuoksi olisi päätökset 2004/839/EY ja 2005/91/EY kumottava.

⁽¹⁾ EYVL L 79, 30.3.2000, s. 40.

⁽²⁾ EUVL L 312, 27.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁽⁴⁾ EUVL L 361, 8.12.2004, s. 40.

⁽⁵⁾ EUVL L 31, 4.2.2005, s. 61.

- (13) Eläimiä ja eläintuotteita koskevien todistusten laadinnasta 17 päivänä joulukuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/93/EY ⁽¹⁾ vahvistetaan säännöt, joita on noudatettava myönnettäessä eläinlääkintälainsäädännön edellyttämiä todistuksia virheellisten tai harhaanjohtavien todistusten myöntämisen estämiseksi. On aiheellista varmistaa, että kolmansien maiden virkaeläinlääkärit noudattavat sääntöjä ja periaatteita, jotka vastaavat vähintään kyseisessä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä ja periaatteita.
- (14) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 998/2003 täydentämisestä koirien *Echinococcus multilocularis* -tartunnan valvontaan liittyvien ehkäisevien terveyttä koskevien toimien osalta 14 päivänä heinäkuuta 2011 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1152/2011 ⁽²⁾ säädetään, että 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen mainitun asetuksen liitteessä I lueteltuihin jäsenvaltioihin tai niiden osiin tuleville koirille on tehtävä *Echinococcus multilocularis* -loisen vastainen käsittely mainitussa asetuksessa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.
- (15) Tätä asetusta olisi sovellettava rajoittamatta eräistä Malesian niemimaalta ja Australiasta lähtöisin olevia hedelmälepakoita, koiria ja kissoja koskevista suojatoimenpiteistä 21 päivänä helmikuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/146/EY ⁽³⁾ soveltamista; mainitussa päätöksessä kielletään koirien ja kissojen tuonti Malesian niemimaalta ja kissojen tuonti Australiasta, elleivät tietyt Hendra- ja Nipah-tauteja koskevat edellytykset täyty.
- (16) Tätä asetusta olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 576/2013 soveltamispäivästä.
- (17) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 7, 11 ja 12 artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevat vaatimukset

1. Asetuksen (EU) N:o 576/2013 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitukset on laadittava tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 osassa esitettyä muotoa ja ulkoasua noudattaen, ja niiden on oltava mainitun liitteen 3 osassa vahvistettujen kieliä koskevien vaatimusten mukaisia.
2. Asetuksen (EU) N:o 576/2013 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on laadittava tämän asetuksen liitteessä I olevassa 2 osassa esitettyä muotoa ja ulkoasua

noudattaen, ja sen on oltava mainitun liitteen 3 osassa vahvistettujen kieliä koskevien vaatimusten mukainen.

2 artikla

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 13 artiklassa tarkoitettujen alueiden ja kolmansien maiden luettelot

1. Asetuksen (EU) N:o 576/2013 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alueiden ja kolmansien maiden luettelo esitetään tämän asetuksen liitteessä II olevassa 1 osassa.
2. Asetuksen (EU) N:o 576/2013 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu alueiden ja kolmansien maiden luettelo esitetään tämän asetuksen liitteessä II olevassa 2 osassa.

3 artikla

Passin malli koirien, kissojen ja frettien muita kuin kaupallisia siirtoja varten

1. Asetuksen (EU) N:o 576/2013 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu passit on laadittava tämän asetuksen liitteessä III olevassa 1 osassa esitetyn mallin mukaisesti, ja siinä on noudatettava mainitun liitteen 2 osassa vahvistettuja lisävaatimuksia.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 576/2013 27 artiklan a alakohdan nojalla sellaisella alueella tai sellaisessa kolmannessa maassa, joka mainitaan tämän asetuksen liitteessä II olevan 1 osan luettelossa, myönnettävät passit on laadittava tämän asetuksen liitteessä III olevassa 3 osassa esitetyn mallin mukaisesti, ja niissä on noudatettava mainitun liitteen 4 osassa vahvistettuja lisävaatimuksia.

4 artikla

Eläinten terveystodistus koirien, kissojen ja frettien unioniin muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa tapahtuvia siirtoja varten

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua eläinten terveystodistuksen on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:

- a) se on laadittava tämän asetuksen liitteessä IV olevassa 1 osassa esitetyn mallin mukaisesti;
- b) se on täytettävä asianmukaisesti ja myönnettävä kyseisessä liitteessä olevassa 2 osassa annettujen selittävien huomautusten mukaisesti;
- c) siihen on liitettävä asetuksen (EU) N:o 576/2013 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kirjallinen ilmoitus, joka on laadittava kyseisessä liitteessä olevan 3 osan A jaksossa esitetyn mallin mukaisesti ja jossa on noudatettava mainitussa liitteessä olevan 3 osan B jaksossa vahvistettuja lisävaatimuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 13, 16.1.1997, s. 28.

⁽²⁾ EUVL L 296, 15.11.2011, s. 6.

⁽³⁾ EUVL L 55, 25.2.2006, s. 44.

*5 artikla***Kumoamiset**

Kumotaan päätökset 2003/803/EY, 2004/839/EY ja 2005/91/EY.

*6 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 29 päivästä joulukuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE I

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen

ilmoitusten muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevat vaatimukset

1 OSA

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen muoto ja ulkoasu

ILMOITUS

Allekirjoittanut,

..... (1)

[omistaja tai luonnollinen henkilö, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta (2)]

vakuuttaa, että seuraavassa kuvatut lemmikkieläimet eivät ole niiden syntymän ja muun kuin kaupallisen siirron välisenä aikana olleet kosketuksissa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluvien luonnonvaraisten eläinten kanssa:

Transponderin/tatuoinnin (2) aakkosnumeerinen tunnus	Passin / eläinten terveystodistuksen (2) numero

Paikka ja päiväys:

Allekirjoitus:

(1) Täytetään suuraakkosin.

(2) Tarpeeton viivataan yli.

2 OSA

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen muoto ja ulkoasu

ILMOITUS

Allekirjoittanut,

..... (1)

[omistaja tai luonnollinen henkilö, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta (2)]

vakuuttaa, että seuraavassa kuvatut lemmikkieläimet eivät muun alueen tai muun kolmannen maan kuin niiden, jotka mainitaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä II olevassa luettelossa, kautta tapahtuneen kuljetuksen aikana ole olleet kosketuksissa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluviin eläimiin ja että niitä on pidetty suljetuina kuljetusvälineeseen tai kansainvälisen lentokentän alueella (2):

Transponderin/tatuoinnin (2) aakkosnumeerinen tunnus	Eläinten terveystodistuksen numero

Paikka ja päiväys:

Allekirjoitus:

(1) Täytetään seuraakosin.

(2) Tarpeeton viivataan yli.

3 OSA

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten kielivaatimukset

Ilmoitukset on laadittava vähintään yhdellä määränpää-/saapumisjäsenvaltion virallisista kielistä sekä englannin kielellä.

LIITE II

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 13 artiklassa tarkoitettu alueiden ja kolmansien maiden luettelo

1 OSA

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alueiden ja kolmansien maiden luettelo

ISO-koodi	Alue tai kolmas maa
AD	Andorra
CH	Sveitsi
FO	Färsaaret
GI	Gibraltar
GL	Grönlanti
HR (*)	Kroatia
IS	Islanti
LI	Liechtenstein
MC	Monaco
NO	Norja
SM	San Marino
VA	Vatikaanivaltio

(*) Sovelletaan vain siihen asti, kun kyseinen liittymässä oleva valtio tulee unionin jäsenvaltioksi.

2 OSA

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu alueiden ja kolmansien maiden luettelo

ISO-koodi	Alue tai kolmas maa	Mukaan luetut alueet
AC	Ascensionsaari	
AE	Arabiemiirikunnat	
AG	Antigua ja Barbuda	
AR	Argentiina	
AU	Australia	
AW	Aruba	
BA	Bosnia ja Hertsegovina	
BB	Barbados	
BH	Bahrain	
BM	Bermuda	
BQ	Bonaire, Sint Eustatius ja Saba	
BY	Valko-Venäjä	
CA	Kanada	
CL	Chile	

ISO-koodi	Alue tai kolmas maa	Mukaan luetut alueet
CW	Curaçao	
FJ	Fidži	
FK	Falklandinsaaret	
HK	Hongkong	
JM	Jamaika	
JP	Japani	
KN	Saint Kitts ja Nevis	
KY	Caymansaaret	
LC	Saint Lucia	
MS	Montserrat	
MU	Mauritius	
MX	Meksiko	
MY	Malesia	
NC	Uusi-Kaledonia	
NZ	Uusi-Seelanti	
PF	Ranskan Polynesia	
PM	Saint-Pierre ja Miquelon	
RU	Venäjä	
SG	Singapore	
SH	Saint Helena	
SX	Sint Maarten	
TT	Trinidad ja Tobago	
TW	Taiwan	
US	Amerikan yhdysvallat	AS – Amerikan Samoa GU – Guam MP – Pohjois-Mariaanit PR – Puerto Rico VI – Yhdysvaltain Neitsytsaaret
VC	Saint Vincent ja Grenadiinit	
VG	Brittiläiset Neitsytsaaret	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis ja Futuna	
YT (*)	Mayotte	

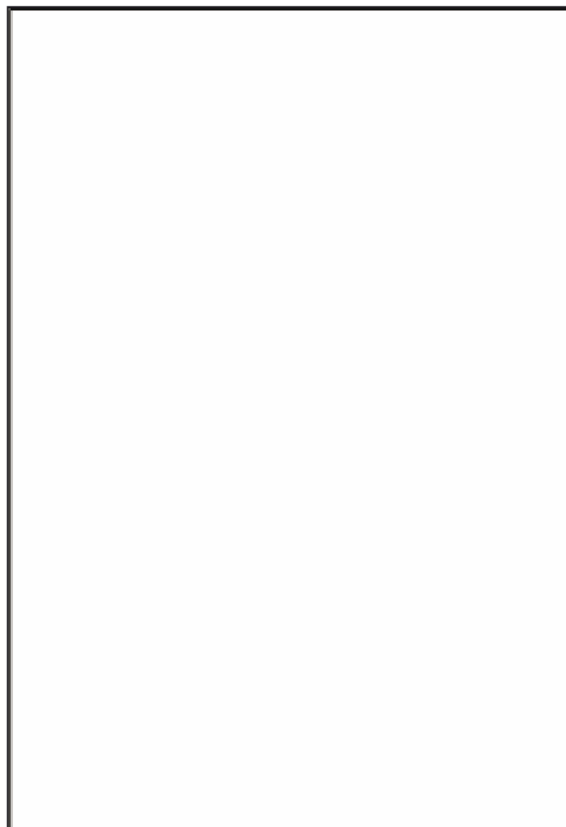
(*) Sovelletaan vain siihen asti, kun kyseinen alue saa SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetun unionin syrjäisimpiin alueisiin kuuluvan alueen aseman.

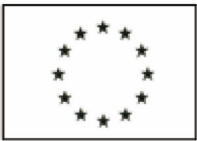
LIITE III

Passin malli koirien, kissojen ja frettien muita kuin kaupallisia siirtoja varten

1 OSA

Jäsenvaltiossa myönnettävän passin malli

Euroopan unioni
[Jäsenvaltio]

**LEMMIKKI-
ELÄINPASSI**

ISO-maakoodi + numero

Sivu
... / ...

Lemmikkieläinpassin täyttämistä koskevat ohjeet

- Päivämäärä ja kellonaika ilmoitetaan lemmikkieläinpassin kussakin osassa seuraavaa muotoa noudattaen
 - päivämäärä: pp.kk.vvvv
 - kellonaika: 00.00
- III osan 5 kohta: tieto vaaditaan, jos eläin on merkitty selkeästi luettavissa olevalla tatuoinnilla, joka on tehty ennen 3.7.2011, eikä sitä ole merkitty asettamalla transponderi.
- V osa: vaaditaan seuraavissa tapauksissa:
 - ennen siirtoa toiseen jäsenvaltioon eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti; tai
 - silloin, kun eläin jollekin alueelle tai johonkin kolmanteen maahan tapahtuneen siirron jälkeen palaa unioniin eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti (täytetään ennen eläimen poistumista unionista); tai
 - kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä.
- V osa, "VOIMASSA ... alkaen²": tietoja ei tarvita tehosterokotusten osalta.

ISO-maakoodi + numero

Lemmikkieläinpassin täyttämistä koskevat ohjeet

- VI osa: vaaditaan ainoastaan silloin, kun eläin jollekin alueelle tai johonkin kolmanteen maahan tapahtuneen siirron jälkeen palaa unioniin eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti (täytetään ennen eläimen poistumista unionista).
- VII osa: vaaditaan ennen siirtoa tiettyihin jäsenvaltioihin eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti.
- VIII–XI osa: määräpaikkana olevan alueen tai kolmannen maan, joka hyväksyy lemmikki-eläinpassin, vaatiessa.
- X osa: vaaditaan ainoastaan silloin, kun eläimen mukana on eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukainen terveystodistus.
- XII osa: kansallisen lainsäädännön mukaisesti vaadittavat lisätiedot.

ISO-maakoodi + numero

I OMISTAJA

1. Etunimi: _____
Sukunimi: _____
Osoite: _____

Postinumero: _____
Postitoimipaikka: _____
Maa: _____
Puhelinnumero*: _____
Allekirjoitus: _____
2. Etunimi: _____
Sukunimi: _____
Osoite: _____

Postinumero: _____
Postitoimipaikka: _____
Maa: _____
Puhelinnumero*: _____
Allekirjoitus: _____

* vapaaehtoinen

ISO-maakoodi + numero

II ELÄIMEN KUVAUS

ELÄIMEN KUVA
(vapaaehtoinen)

1. Nimi*: _____
2. Laji: _____
3. Rotu*: _____
4. Sukupuoli: _____
5. Syntymäaika*: _____
6. Väri: _____
7. Mahdolliset merkittävät tai erotettavissa olevat piirteet tai ominaisuudet: _____

* omistajan ilmoittama

ISO-maakoodi + numero

III ELÄIMEN TUNNISTUSTIEDOT

1. Transponderin aakkosnumeerinen tunnus

2. Transponderin asettamis- tai lukemispäivä*

3. Transponderin sijainti

4. Tatuoinnin aakkosnumeerinen tunnus

5. Tatuointipäivä / Tatuoinnin lukemispäivä
_____/_____
6. Tatuoinnin sijainti

Tunnistustiedot on tarkistettava ennen uusien merkintöjen tekemistä passiin

* tarpeeton yliviivataan

ISO-maakoodi + numero

IV LEMMIKKELÄINPASSIN MYÖNTÄMINEN
Hyväksytyn eläinlääkärin nimi: _____
Osoite: _____
Postinumero: _____
Postitoimipaikka: _____
Maa: _____
Puhelinnumero: _____
Sähköpostiosoite: _____
Myöntämispäivä: _____
LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
ISO-maakoodi + numero

V RAIVOTAUTIROKOTUS			
ROKOTTEEN VALMISTAJA NIMI	ERÄNUMERO	ROKOTUSPÄIVÄ ¹ VOIMASSA ... alkaen ² VOIMASSA ... saakka ³	HYVÄKSYTTY ELÄINLÄÄKÄRI
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Vähintään nimi, osoite, puhelinnumero ja allekirjoitus.

ISO-maakoodi + numero		1	
		2	
		3	
		1	
		2	
		3	
		1	
		2	
		3	

* Vähintään nimi, osoite, puhelinnumero ja allekirjoitus.

ISO-maakoodi + numero	VI RAIVOTAUDIN VASTA-AINEIDEN MÄÄRITYS	
	Vahvistan, että olen nähnyt virallisen pöytäkirjan eläimelle suoritetun raivotaudin vasta-aineiden määrityksen tuloksista. Määritys tehtiin edellä kuvatussa eläimestä jäljempänä mainittuna päivänä otetusta verinäytteestä EU:n hyväksymässä laboratoriossa, ja määritys osoittaa, että neutralisoivien vasta-aineiden pitoisuus on raivotautirokotuksen jälkeen vähintään 0,5 ky/mi.	
	Verinäytteen ottopäivä: _____	
	Hyväksytyn eläinlääkärin nimi: _____	
	Osoite: _____ _____	
	Puhelinnumero: _____	
	Päiväys: _____	

MAHDOLLINEN LISATUTKIMUS	
ISO-maakoodi + numero	Vahvistan, että olen nähnyt virallisen pöytäkirjan eläimelle suoritettun raivotaudin vasta-aineiden määrityksen tuloksista. Määritys tehtiin edellä kuvatus eiäimestä jäljempänä mainittuna päivänä otetusta verinäytteestä EU:n hyväksymässä laboratoriossa, ja määritys osoittaa, että neutralisoivien vasta-aineiden pitoisuus on raivotautirokotuksen jälkeen vähintään 0,5 ky/ml. Verinäytteen ottopäivä: _____ Hyväksytyn eläinlääkärin nimi: _____ Osoite: _____ Puhelinnumero: _____ Päiväys: _____
	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS

VII ECHINOCOCCUS-TARTUNNALTA SUOJAAVA KÄSITTELY		
TUOTTEEN VALMISTAJA JA NIMI	PÄIVÄMÄÄRÄ ¹ KELLONAika ²	ELÄINLÄÄKÄRI
ISO-maakoodi + numero	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2	
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2	
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2	

ISO-maakoodi + numero		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
	2		
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS	
	2		
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS	
	2		

VIII MUUT LOISKÄSITTELYT		
TUOTTEEN VALMISTAJA JA NIMI	PÄIVÄMÄÄRÄ ¹ KELLONAIKA ²	ELÄINLÄÄKÄRI
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
	2	
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
	2	
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
	2	

ISO-maakoodi + numero		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
	2		
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS	
	2		
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS	
	2		

IX MUUT ROKOTUKSET			
ROKOTTEEN VALMISTAJA JA NIMI	ERÄNUMERO	ROKOTUSPÄIVÄ ¹ VOIMASSAOLOAIKA ²	ELÄINLÄÄKÄRI
ISO-maakoodi + numero		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
	2		
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS	
	2		

ISO-maakoodi + numero		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS
	2		
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS	
	2		
	1	LEIMA JA AL- LEKIRJOITUS	
	2		

X KLIININEN TUTKIMUS		
VAKUUTUS	PÄIVÄMÄÄRÄ	HYVÄKSYTTY ELÄINLÄÄKÄRI
Eläimellä ei ole mitään taudin oireita, ja se kestää kuljettamisen määräpaik- kaansa		
Eläimellä ei ole mitään taudin oireita, ja se kestää kuljettamisen määräpaik- kaansa		
Eläimellä ei ole mitään taudin oireita, ja se kestää kuljettamisen määräpaik- kaansa		
Eläimellä ei ole mitään taudin oireita, ja se kestää kuljettamisen määräpaik- kaansa		

* Vähintään nimi, osoite, puhelinnumero ja allekirjoitus.

XI LAILLISTAMINEN		
LAILLISTAVA ELIN	PÄIVÄMÄÄRÄ	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS

ISO-maakkoodi + numero

[illegible]

2 OSA

Jäsenvaltiossa myönnettävää passia koskevat lisävaatimukset

1. Passin muoto

Passin koon on oltava 100 × 152 mm.

2. Passin kansi

a) etukansi:

i) väri: sininen (PANTONE® Reflex Blue) ja keltaiset tähdet (PANTONE® Yellow) ylimmässä neljänneksessä Euroopan tunnusta koskevien ohjeiden mukaisesti ⁽¹⁾;

ii) merkinnät "Euroopan unioni" ja asianomaisen jäsenvaltion nimi on painettava samalla kirjasinlajilla;

iii) alareunaan on painettava passin myöntävän jäsenvaltion ISO-maakoodi sekä ainutkertainen aakkosnumeerinen tunnus (1 osassa esitetyssä mallissa "numero");

b) etu- ja takakannen sisäpuolen väri: valkoinen;

c) takakannen väri: sininen (PANTONE® Reflex Blue).

3. Otsakkeiden järjestys ja sivunumerot

a) otsakkeiden järjestystä (roomalaisine numeroineen) on ehdottomasti noudatettava;

b) passin jokaisen sivun alalaitaan on merkittävä sivunumero seuraavassa muodossa: "x/n", jossa x on parhaillaan auki oleva sivu ja n on kokonaissivumäärä;

c) passin jokaiselle sivulle on painettava passin myöntävän jäsenvaltion ISO-maakoodi sekä ainutkertainen aakkosnumeerinen tunnus;

d) edellä 1 osassa esitetyn passin mallin sivujen määrä ja siinä olevien kehysten koko ja muoto ovat suuntaa-antavat.

4. Kielet

Kaiken painetun tekstin on oltava passin myöntävän jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä ja englannin kielellä.

5. Turvaominaisuudet

a) kun vaaditut tiedot on merkitty passin III osaan, kyseinen sivu päällystetään läpinäkyvällä laminointikalvolla;

b) jos jollekin passin sivulle merkittävät tiedot ovat tarrassa, eikä tarra ole irrotettaessa itsestään tuhoutuva, se on päällystettävä läpinäkyvällä laminointikalvolla.

⁽¹⁾ Euroopan tunnuksen graafinen käsikirja: <http://publications.europa.eu/code/en/en-5000100.htm>

3 OSA

Tämän asetuksen liitteessä II olevan 1 osan luettelossa mainitulla alueella tai siinä mainitussa kolmannessa maassa myönnettävän passin malli

[Kansallinen tunnus] [Alue tai kolmas maa] LEMMIKKIE- LÄINPASSI ISO-maakoodi + numero

[Kansallinen tunnus] [Alue tai kolmas maa] LEMMIKKI- ELÄINPASSI
ISO-maakoodi + numero Sivu ... / ...

Lemmikkieläinpassin täyttämistä koskevat ohjeet
• Päivämäärä ja kellonaika ilmoitetaan lemmikkieläinpassin kussakin osassa seuraavaa muotoa noudattaen — päivämäärä: pp.kk.vvvv — kellonaika: 00.00 • III osan 5 kohta: tieto vaaditaan, jos eläin on merkitty selkeästi luettavissa olevalla tatuoinnilla, joka on tehty ennen 3.7.2011, eikä sitä ole merkitty asettamalla transponderi. • V osa: vaaditaan seuraavissa tapauksissa: — ennen siirtoa toiseen jäsenvaltioon/... eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti; tai — silloin, kun eläin jollekin alueelle tai johonkin kolmanteen maahan tapahtuneen siirron jälkeen palaa unioniin /... eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti (täytetään ennen eläimen poistumista unionista /...); tai — kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä. • V osa, "VOIMASSA... alkaen²": tietoja ei tarvita tehosterokotusten osalta.
ISO-maakoodi + numero

Lemmikkieläinpassin täyttämistä koskevat ohjeet

- VI osa: vaaditaan ainoastaan silloin, kun eläin jollekin alueelle tai johonkin kolmanteen maahan tapahtuneen siirron jälkeen palaa unioniin /... eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti (täytetään ennen eläimen poistumista unionista/...).
- VII osa: vaaditaan ennen siirtoa tiettyihin jäsenvaltioihin /... eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti.
- VIII–XI osa: määräpaikkana olevan alueen tai kolmannen maan, joka hyväksyy lemmikkieläinpassin, vaatiessa.
- X osa: vaaditaan ainoastaan silloin, kun eläimen mukana on eläinten terveyttä koskevan EU:n lainsäädännön mukainen terveystodistus.
- XII osa: kansallisen lainsäädännön mukaisesti vaadittavat lisätiedot.

ISO-maakoodi + numero

I OMISTAJA

1. Etunimi: _____
Sukunimi: _____
Osoite: _____

Postinumero: _____
Postitoimipaikka: _____
Maa: _____
Puhelinnumero*: _____
Allekirjoitus: _____
2. Etunimi: _____
Sukunimi: _____
Osoite: _____

Postinumero: _____
Postitoimipaikka: _____
Maa: _____
Puhelinnumero*: _____
Allekirjoitus: _____

* vapaaehtoinen

ISO-maakoodi + numero

II ELÄIMEN KUVAUS

ELÄIMEN KUVA
(vapaaehtoinen)

1. Nimi*: _____
2. Laji: _____
3. Rotu*: _____
4. Sukupuoli: _____
5. Syntymäaika*: _____
6. Väri: _____
7. Mahdolliset merkittävät tai erotettavissa olevat piirteet tai ominaisuudet: _____

* omistajan ilmoittama

ISO-maakoodi + numero

III ELÄIMEN TUNNISTUSTIEDOT

1. Transponderin aakkosnumeerinen tunnus

2. Transponderin asettamis- tai lukemispäivä

3. Transponderin sijainti

4. Tatuoinnin aakkosnumeerinen tunnus

5. Tatuointipäivä / Tatuoinnin lukemispäivä
_____ / _____
6. Tatuoinnin sijainti

Tunnistustiedot on tarkistettava ennen uusien merkintöjen tekemistä passiin

* tarpeeton yliviivataan

ISO-maakoodi + numero

IV LEMMIKKELÄINPASSIN MYÖNTÄMINEN	
Hyväksytyn eläinlääkärin nimi:	
Osoite:	
Postinumero:	
Postitoimipaikka:	
Maa:	
Puhelinnumero:	
Sähköpostiosoite:	
Myöntämispäivä:	
LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	
ISO-maakoodi + numero	

V RAIVOTAUTIROKOTUS			
ROKOTTEEN VALMISTAJA JA NIMI	ERÄNUMERO	ROKOTUSPÄIVÄ ¹ VOIMASSA ... alkaen ² VOIMASSA ... saakka ³	AUTHORISED VETERINARIAN
ISO-maakoodi + numero		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Vähintään nimi, osoite, puhelinnumero ja allekirjoitus.

ISO-maakoodi + numero		1	
		2	
		3	
		1	
		2	
		3	
		1	
		2	
		3	

* Vähintään nimi, osoite, puhelinnumero ja allekirjoitus.

ISO-maakoodi + numero	VI RAIVOTAUDIN VASTA-AINEIDEN MÄÄRITYS	
	Vahvistan, että olen nähnyt virallisen poytakirjan eläimelle suoritettun raivotaudin vasta-aineiden määrittelyn tuloksista. Määrittely tehtiin edellä kuvatus eläimestä jäljempänä mainittuna päivänä otetusta verinäytteestä EU:n haksymassa laboratorioissa, ja määrittely osoittaa, että neutralisoivien vasta-aineiden pitoisuus on raivotautirokotuksen jälkeen vähintään 0,5 ky/ml.	
	Verinäytteen ottopäivä: _____	
	Haksytyn eläinlääkärin nimi: _____	
	Osoite: _____	
	Puhelinnumero: _____	
Paivays: _____		
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS

MAHDOLLINEN LISÄTUTKIMUS	
ISO-makoodi + numero	Vahvistan että olen nähnyt virallisen pöytäkirjan eläimelle suoritettun raivotaudin vasta-aineiden määrittelyn tuloksista. Määrittely tehtiin edellä kuvatus eläimestä jäljempänä mainittuna päivänä otetusta verinäytteestä EU:n hyväksymässä laboratoriossa ja määrittely osoittaa että neutralisoivien vasta-aineiden pitoisuus on raivotautirokotuksen jälkeen vähintään 0,5 ky/ml.
	Verinäytteen ottopäivä: _____
	Hyväksytyn eläinlääkärin nimi: _____
	Osoite: _____
	Puhelinnumero: _____
	Päiväys: _____
LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	

VII ECHINOCOCCUS-TARTUNNALLA SUOJAAVA KÄSITTELY		
TUOTTEEN VALMISTAJA JA NIMI	PÄIVÄMÄÄRÄ ¹ KELLONAika ²	ELÄIN- LÄÄKÄRI
ISO-makoodi + numero	1	LEIMA JA ALLEKIR- JOITUS
	2	
	1	LEIMA JA ALLEKIR- JOITUS
	2	
	1	LEIMA JA ALLEKIR- JOITUS
	2	

ISO-maakoodi + numero		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2		
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	
	2		
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	
	2		

VIII MUUT LOISKÄSITTELYT		
TUOTTEEN VALMISTAJA JA NIMI	PÄIVÄMÄÄRÄ ¹ KELLONAIKA ²	ELÄINLÄÄKÄRI
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2	
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2	
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2	

ISO-maakoodi + numero		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2		
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	
	2		
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	
	2		

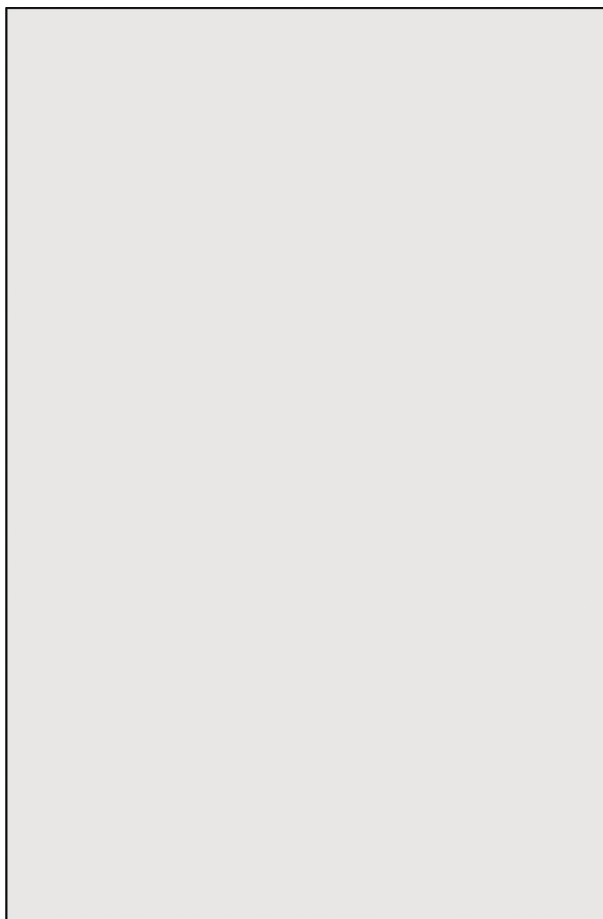
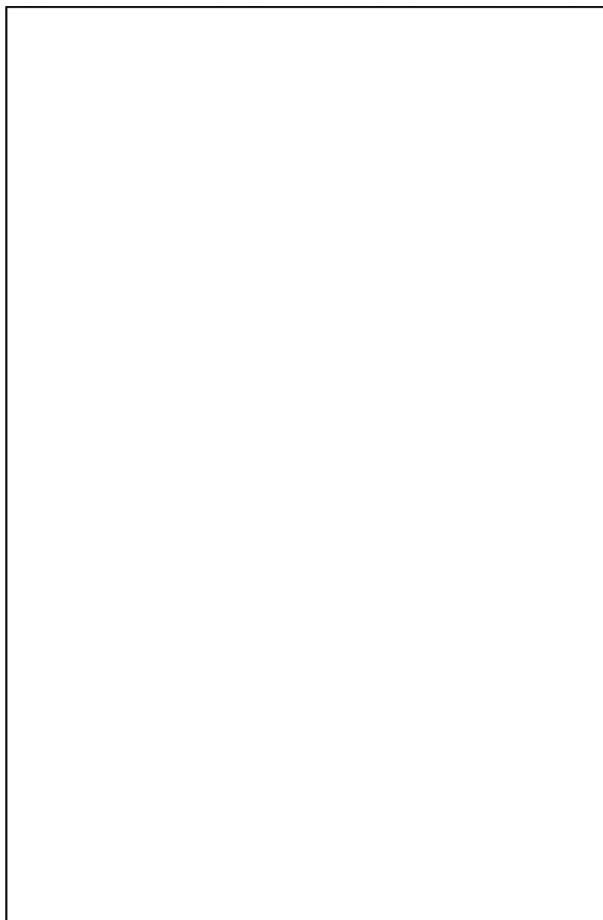
IX MUUT ROKOTUKSET			
ROKOTTEEN VALMISTAJA JA NIMI	ERÄNUMERO	ROKOTUSPÄIVÄ ¹ VOIMASSAOLOAIKA ²	ELÄINLÄÄKÄRI
ISO-maakoodi + numero		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2		
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	
	2		

ISO-maakoodi + numero		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		2	
		1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
	2		
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	
	2		
	1	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS	
	2		

X KLIININEN TUTKIMUS		
VAKUUTUS	PÄIVÄMÄÄRÄ	HYVÄKSYTTY ELÄINLÄÄKÄRI
Eläimellä ei ole mitään taudin oireita, ja se kestää kuljettamisen määräpaikkaansa		*
Eläimellä ei ole mitään taudin oireita, ja se kestää kuljettamisen määräpaikkaansa		*
Eläimellä ei ole mitään taudin oireita, ja se kestää kuljettamisen määräpaikkaansa		*
Eläimellä ei ole mitään taudin oireita, ja se kestää kuljettamisen määräpaikkaansa		*
* Vähintään nimi, osoite, puhelinnumero ja allekirjoitus.		

XI LAILLISTAMINEN		
LAILLISTAVA ELIN	PÄIVÄMÄÄRÄ	LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS
		LEIMA JA ALLEKIRJOITUS

[illegible]

4 OSA

Tämän asetuksen liitteessä II olevan 1 osan luettelossa mainitulla alueella tai siinä mainitussa kolmannessa maassa myönnettävää passia koskevat lisävaatimukset

1. Passin muoto

Passin koon on oltava 100 × 152 mm.

2. Passin kansi

a) etukansi

i) väri: yksivärinen (PANTONE[®]), ylimmässä neljänneksessä kansallinen tunnus;

ii) alareunaan on painettava passin myöntävän alueen tai kolmannen maan ISO-maakoodi sekä ainutkertainen aakkosnumeerinen tunnus (3 osassa esitetyssä mallissa "numero");

b) etu- ja takakannen sisäpuolen väri: valkoinen;

c) takakannen väri: yksivärinen (PANTONE[®]).

3. Otsakkeiden järjestys ja sivunumerot

a) otsakkeiden järjestystä (roomalaisine numeroineen) on ehdottomasti noudatettava;

b) passin jokaisen sivun alalaitaan on merkittävä sivunumero seuraavassa muodossa: "x/n", jossa x on parhaillaan auki oleva sivu ja n on kokonaissivumäärä;

c) passin jokaiselle sivulle on painettava passin myöntävän alueen tai kolmannen maan ISO-maakoodi sekä ainutkertainen aakkosnumeerinen tunnus;

d) edellä 3 osassa esitetyn passin mallin sivujen määrä ja siinä olevien kehysten koko ja muoto ovat suuntaa-antavat.

4. Kielet

Kaiken painetun tekstin on oltava yhdellä tai useammalla passin myöntävän alueen tai kolmannen maan virallisella kielellä sekä englannin kielellä.

5. Turvaominaisuudet

a) kun vaaditut tiedot on merkitty passin III osaan, kyseinen sivu päällystetään läpinäkyvällä laminointikalvolla;

b) jos passin sivulle merkittävät tiedot ovat tarrassa, eikä tarra ole irrotettaessa itsestään tuhoutuva, se on päällystettävä läpinäkyvällä laminointikalvolla.

LIITE IV

1 OSA

Eläinten terveystodistuksen malli koirien, kissojen ja frettien asetuksen (EU) N:o 576/2013 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia joltakin alueelta tai jostakin kolmannesta maasta jäsenvaltioon tapahtuvia muita kuin kaupallisia siirtoja varten

MAA:

Eläinlääkärin todistus EU:iin vientiä varten

Osa I: Lähetysten tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi Osoite Puhelin			I.2. Todistuksen viitenumero	I.2.a.		
				I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen			
				I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen			
	I.5. Consignee Name Address Postal code Tel.			I.6.			
	I.7. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.8.	I.9.	I.10.		
	I.11.			I.12.			
	I.13.			I.14.			
	I.15.			I.16.			
				I.17.			
	I.18. Tavarahan kuvaus			I.19. Nimikenumero (HS-koodi) 010619			
			I.20. Paino				
I.21.			I.22.				
I.23.			I.24.				
I.25. Tavaralle annettu todistus seuraavaan tarkoitukseen: Lemmikkieläimet ☐							
I.26.			I.27.				
I.28. Tavaroiden tunnistustiedot							
Laji (tieteellinen nimi)	Sukupuoli	Tunnistusjär- jestelmä	Väri	Rotu	Transponderin asettamispäivä tai tatuointipäivä ja/tai sen lukemispäivä [pp.kk.vvvv]	Tunnistusnu- mero	Syntymäaika [pp.kk.vvvv]

Koirien, kissojen ja frettien muu kuin kaupallinen siirto joltakin alueelta tai jostakin kolmannelle maasta jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 576/2013 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti

MAA

II		II.a Todistuksen viitenumero	II.b	
Terveystä koskevat tiedot Allekirjoittanut (lisätään alueen tai kolmannen maan nimi) virkaeläinlääkäri ⁽¹⁾ / toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä eläinlääkäri ⁽¹⁾ vakuuttaa, että seuraavat vaatimukset täyttyvät Omistajan ilmoittama matkan tarkoitus:				
Part II: Certification	II.1	Liitteenä olevassa ilmoituksessa ⁽²⁾, jonka omistaja tai luonnollinen henkilö, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan eläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta, on toimittanut, ja sitä tukevissa todisteissa ⁽³⁾ vahvistetaan, että kohdassa I.28 kuvatut eläimet matkustavat omistajan tai luonnollisen henkilön, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan eläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta, mukana enintään viisi päivää ennen tämän liikkumista tai enintään viisi päivää sen jälkeen, eikä siirron tarkoituksena ole eläinten myynti tai omistajuuden siirto. Muun kuin kaupallisen siirron aikana eläimistä vastaa		
	⁽¹⁾ joko	[omistaja;]		
	⁽¹⁾ tai	[luonnollinen henkilö, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan eläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta;]		
	⁽¹⁾ tai	[kuljettajan, jonka kanssa omistaja on sopinut eläinten muun kuin kaupallisen siirron hoitamisesta omistajan puolesta, nimeämä luonnollinen henkilö;]		
	⁽¹⁾ joko	II.2 kohdassa I.28 kuvattuja siirrettäviä eläimiä on enintään viisi;]		
	⁽¹⁾ tai	II.2 kohdassa I.28 kuvattujen siirrettävien eläinten lukumäärä on suurempi kuin viisi, eläimet ovat yli kuuden kuukauden ikäisiä, siirron tarkoituksena on osallistuminen kilpailuihin, näyttelyihin, urheilutapahtumiin tai tällaisiin tapahtumiin liittyvään koulutukseen, ja omistaja tai kohdassa II.1 tarkoitettu luonnollinen henkilö on esittänyt todisteen ⁽³⁾ siitä, että		
	⁽¹⁾ joko	[eläimet on rekisteröity osallistumaan tällaisiin tapahtumiin;]		
	⁽¹⁾ tai	[tällaisia tilaisuuksia järjestävä yhdistys on rekisteröinyt eläimet;]		
	Raivotautirokotus ja raivotaudin vasta-aineiden määritys:			
	⁽¹⁾ joko	II.3	Kohdassa I.28 kuvatut eläimet ovat alle 12 viikon ikäisiä, eikä niitä ole rokotettu raivotautia vastaan, tai ne ovat 12–16 viikon ikäisiä, ja ne on rokotettu raivotautia vastaan, eikä vähintään 21:tä päivää ole kulunut siitä, kun asetuksen (EU) N:o 576/2013 ⁽⁴⁾ liitteessä III vahvistettujen kelpoisuusvaatimusten mukaisesti annettu ensimmäinen raivotautirokotus annettiin, ja	
	II.3.1	alue tai kolmas maa, josta kohdassa I.1 ilmoitetut eläimet ovat lähtöisin, mainitaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä II olevassa luettelossa, ja kohdassa I.5 ilmoitettu määräpaikkana oleva jäsenvaltio on tiedottanut julkisesti, että se sallii tällaisten eläinten siirron alueelleen; ja		
⁽¹⁾ joko	II.3.2	liitteenä olevassa omistajan tai kohdassa II.1 tarkoitettun luonnollisen henkilön toimittamassa ilmoituksessa ⁽⁵⁾ todetaan, että eläimet eivät ole niiden syntymän ja muun kuin kaupallisen siirron välisenä aikana olleet kosketuksessa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluvien luonnonvaraisten eläinten kanssa;]		
⁽¹⁾ tai	II.3.2	eläimet ovat emonsa kanssa, josta ne ovat vielä riippuvaisia, ja voidaan vahvistaa, että emolle oli ennen niiden syntymää annettu raivotautirokotus, joka oli asetuksen (EU) N:o 576/2013 liitteessä III vahvistettujen kelpoisuusvaatimusten mukainen;]		
⁽¹⁾ ja/tai	II.3	kohdassa I.28 kuvatut eläimet olivat vähintään 12 viikon ikäisiä, kun ne rokotettiin raivotautia vastaan, ja vähintään 21 päivää on kulunut siitä, kun asetuksen (EU) N:o 576/2013 liitteessä III asetettujen kelpoisuusvaatimusten mukaisesti annettu ensimmäinen raivotautirokotus ⁽⁴⁾ annettiin, ja mahdollinen myöhempi uusintarokotus annettiin sitä edeltävän rokotuksen voimassaoloaikana ⁽⁶⁾; ja		
⁽¹⁾ joko	II.3.1	kohdassa I.28 kuvatut eläimet tulevat täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä II olevassa luettelossa mainitulta alueelta tai siinä mainitusta kolmannelle maasta joko suoraan, tai ne kuljetetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä II olevassa luettelossa mainitun alueen tai kolmannen maan taikka jonkin muun kuin täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä II olevassa luettelossa mainitun alueen tai kolmannen maan kautta asetuksen (EU) N:o 576/2013 ⁽⁷⁾ 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, ja voimassa olevan raivotautirokotuksen tiedot annetaan jäljempänä olevassa taulukossa;]		
⁽¹⁾ tai	II.3.1	kohdassa I.28 kuvatut eläimet tulevat muulta kuin sellaiselta alueelta tai muusta kuin sellaisesta kolmannelle maasta, joka mainitaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä II olevassa luettelossa, tai ne on määrää kuljettaa tällaisen alueen tai kolmannen maan kautta, ja on suoritettu raivotaudin vasta-aineiden määritys ⁽⁸⁾, jonka toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä eläinlääkäri teki verinäytteestä jäljempänä olevassa taulukossa ilmoitettuna päivänä aikaisintaan 30 päivää sitä edeltävän rokotuksen ⁽⁶⁾ jälkeen ja vähintään kolme kuukautta ennen tämän todistuksen myöntämispäivää ja jossa vasta-ainepitoisuuden osoitettiin olevan vähintään 0,5 IU/ml, ja mahdollinen myöhempi uusintarokotus annettiin sitä edeltävän rokotuksen voimassaoloaikana ⁽⁶⁾, ja nykyisen raivotautirokotuksen tiedot ja immuunivasteen testaamista koskevan näytteenoton päivämäärä annetaan jäljempänä olevassa taulukossa:		

II. Terveystietä koskevat tiedot	II.a. Todistuksen viitenumero	II.b.
----------------------------------	-------------------------------	---

Eläimen transponderin tai tatuoinnin aakkosnumeerinen tunnus	Rokotuspäivä [pp.kk.vvvv]	Rokotteen nimi ja valmistaja	Erän numero	Validity of vaccination		Verinäytteen ottopäivä [pp.kk.vvvv]
				Ensimmäinen päivä [pp.kk.vvvv]	Viimeinen päivä [pp.kk.vvvv]	

Loiskäsittely

(¹) *joko* [II.4] kohdassa I.28 kuvatut koirat ovat komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2011 liitteessä I lueteltuun jäsenvaltioon tarkoitettuja koiria, joille on tehty *Echinococcus multilocularis* -tartunnalta suojaava käsittely, ja hoitavan eläinlääkärin komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2011 7 artiklan mukaisesti tekemän käsittelyn (⁹)(¹⁰)(¹¹) tiedot esitetään jäljempänä olevassa taulukossa.]

(¹) *tai* [II.4] kohdassa I.28 kuvatuille koirille ei ole tehty *Echinococcus multilocularis* -tartunnalta suojaavaa käsittelyä (¹¹).]

Koiran transponderin tai tatuoinnin numero	Echinococcus-tartunnalta suojaava käsittely		Hoitava eläinlääkäri
	Tuotteen nimi ja valmistaja	Käsittelyn päivämäärä [pp.kk.vvvv] ja kellonaika [00.00]	Nimi (suuraakkosin), leima ja allekirjoitus

Huomautukset

a) Tämä todistus on tarkoitettu koirille (*Canis lupus familiaris*), kissoille (*Felis silvestris catus*) ja freteille (*Mustela putorius furo*).

b) Todistus on voimassa 10 päivää siitä päivästä, jona virkaeläinlääkäri myöntää sen, siihen päivään saakka, jona nimetyssä matkustajien maahantulopaikassa tehdään asiakirja- ja tunnistustarkastukset (maahantulopaikoista on tietoa osoitteessa http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/pointsentry_en.htm).

Kun kyseessä on meritse tapahtuva kuljetus, kyseistä 10 päivän määräaika jatketaan merimatkan kestoa vastaavalla lisäajaksolla.

Kun on kyse edelleen muihin jäsenvaltioihin tapahtuvista siirroista, todistus on voimassa yhteensä neljä kuukautta asiakirja- ja tunnistustarkastusten päivämäärästä tai raivotautirokotuksen voimassaolon päättymispäivään asti taikka kunnes kohdassa II.3 tarkoitettuihin alle 16 viikon ikäisiin eläimiä koskevat edellytykset eivät enää ole sovellettavissa, sen mukaan mikä ajankohdista on aikaisin. On tärkeää huomata, että eräät jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, etteivät ne salli kohdassa II.3 tarkoitettujen alle 16 viikon ikäisten eläinten siirtämistä alueelleen (tarkempia tietoja on saatavissa osoitteesta http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/index_en.htm).

Osa I:

Kohta I.5: *Vastaanottaja:* ilmoitetaan ensimmäisenä määräpaikkana oleva jäsenvaltio.

Kohta I.28: *Tunnistusjärjestelmä:* valitaan transponderi tai tatuointi.

Transponderin ollessa kyseessä: valitaan asettamispäivä tai lukemispäivä.

Tatuoinnin ollessa kyseessä: valitaan tatuointipäivä tai lukemispäivä. Tatuoinnin on oltava selvästi luettavissa, ja tatuointipäivän on oltava heinäkuun 3:ttä päivää 2011 aikaisempi.

Tunnistusnumero: ilmoitetaan transponderin tai tatuoinnin aakkosnumeerinen tunnus.

Syntymäaika/rotu: omistajan ilmoittama.

Koirien, kissojen ja frettien muu kuin kaupallinen siirto joltakin alueelta tai jostakin kolmannelle maalle jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 576/2013 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti

MAA

II. Terveystietä koskevat tiedot	II.a. Todistuksen viitenumero	II.b.
Osa II: (¹) Tarpeeton viivataan yli. (²) Todistukseen on liitettävä kohdassa II.1 tarkoitettu ilmoitus, jonka on oltava täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä IV olevassa 3 osassa esitetyn mallin ja siinä vahvistettujen lisävaatimusten mukainen. (³) Kohdassa II.1 tarkoitettu todiste (esim. tarkastuskortti, lentolippu) ja kohdassa II.2 tarkoitettu todiste (esim. sisäänpääsyä osoittava kuitti, todiste jäsenyydestä) on pyynnöstä annettava huomautusten kohdassa b tarkoitetuista tarkastuksista vastaaville toimivaltaisille viranomaisille. (⁴) Uusintarokotus on katsottava ensimmäiseksi rokotukseksi, ellei sitä ole annettu edellisen rokotuksen voimassaoloaikana. (⁵) Todistukseen liitettävän, kohdassa II.3.2 tarkoitettun ilmoituksen on oltava täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä I olevassa 1 ja 3 osassa vahvistettujen muotoa, ulkoasua ja kieltä koskevien vaatimusten mukainen. (⁶) Todistukseen on liitettävä oikeaksi todistettu jäljennös kyseisten eläinten tunnistus- ja rokotustiedoista. (⁷) Kolmas vaihtoehto edellyttää, että omistaja tai kohdassa II.1 tarkoitettu luonnollinen henkilö esittää kohdassa b tarkoitetuista tarkastuksista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä ilmoituksen siitä, että eläimet eivät ole muun kuin täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä II olevassa luettelossa mainitun alueen tai kolmannen maan kautta tapahtuneen kuljetuksen aikana olleet kosketuksissa raivotaudille alttiisiin lajeihin kuuluviin eläimiin ja että niitä on pidetty suljettuina kuljetusvälineeseen tai kansainvälisen lentokentän alueella. Ilmoituksen on oltava täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 577/2013 liitteessä I olevassa 2 ja 3 osassa vahvistettujen muotoa, ulkoasua ja kieltä koskevien vaatimusten mukainen. (⁸) Kohdassa II.3.1 tarkoitettuun raivotaudin vasta-ainetutkimukseen sovelletaan seuraavaa: — tutkimus on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän eläinlääkärin ottamasta näytteestä, kun rokotuspäivästä on kulunut vähintään 30 päivää, ja vähintään kolme kuukautta ennen tuontipäivää; — tutkimuksen on osoitettava, että raivotautiviruksen neutraloivan vasta-aineen määrä seerumissa on vähintään 0,5 IU/ml; — tutkimus on tehtävä neuvoston päätöksen 2000/258/EY 3 artiklan mukaisesti hyväksytyssä laboratorioissa (luettelo hyväksytyistä laboratorioista on saatavana osoitteessa http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm); — tutkimusta ei tarvitse tehdä uudelleen eläimelle, joka on saanut tyydyttävät testitulokset ja joka on tämän jälkeen rokotettu uudelleen raivotautia vastaan edellisen rokotuksen voimassaoloajan aikana. Todistukseen on liitettävä oikeaksi todistettu jäljennös hyväksytyiltä laboratorioilta saadusta kohdassa II.3.1 tarkoitettun raivotaudin vasta-ainetutkimuksen tuloksia koskevasta virallisesta raportista. (⁹) Kohdassa II.4 tarkoitettuun <i>Echinococcus multilocularis</i> -tartunnalta suojaavaan käsittelyyn sovelletaan seuraavaa: — eläinlääkärin on tehtävä käsittely enintään 120 tuntia ja vähintään 24 tuntia ennen koirien suunniteltua tuloa delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2011 liitteessä I mainittuun jäsenvaltion tai sen osaan; — käsittelyn on muodostuttava hyväksytystä lääkkeestä, jossa on asianmukainen annos pratsikvantelia tai farmakologisesti vaikuttavia aineita, joiden on yksin tai yhdistelmänä todistettu vähentävän <i>Echinococcus multilocularis</i> -loisen aikuisten ja epäkypsien suolistomuotojen kuormitusta kyseisellä isäntälajilla. (¹⁰) Kohdassa II.4 tarkoitettussa taulukossa esitetään tiedot sellaisista lisäkäsittelyistä, jotka on tehty todistuksen allekirjoituspäivän jälkeen ja ennen suunniteltua tuloa johonkin delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2011 liitteessä I mainittuun jäsenvaltion tai sen osaan. (¹¹) Kohdassa II.4 tarkoitettussa taulukossa esitetään tiedot sellaisista käsittelyistä, jotka on tehty todistuksen allekirjoituspäivän jälkeen toiseen jäsenvaltion tapahtuvaa edelleen siirtämistä varten, siten kuin kuvataan huomautusten kohdassa b ja alaviitteessä 9.		

Koirien, kissojen ja frettien muu kuin kaupallinen siirto joiltakin alueilta tai jostakin kolmannelta maasta jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 576/2013 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti

MAA

II.	Terveystiedot	II.a. Todistuksen viitenumero	II.b.
Virkaeläinlääkäri / Hyväksytty eläinlääkäri			
Nimi (suuraakkosin):		Virka-asema ja -nimike:	
Osoite:			
Puhelin:			
Päiväys:		Allekirjoitus:	
Leima:			
Toimivaltaisen viranomaisen vahvistus (ei tarvita, jos todistus on virkaeläinlääkäriin allekirjoitettu)			
Nimi (suuraakkosin):		Virka-asema ja -nimike:	
Osoite:			
Puhelin:			
Päiväys:		Allekirjoitus:	
Leima:			
Matkustajien maahantulopaikan virkailija (johonkin toiseen jäsenvaltioon tapahtuvaa edelleen siirtämistä varten)			
Nimi (suuraakkosin):		Virkanimike:	
Osoite:			
Puhelin:			
Sähköpostiosoite:			
Asiakirja- ja tunnustustarkastusten päivämäärä:		Allekirjoitus:	Leima:

2 OSA

Eläinten terveystodistusten täyttämistä koskevat selittävät huomautukset

- Kun todistuksessa ilmoitetaan, että tietyt väittämät sisällytetään todistukseen soveltuvin osin, todistuksen antava virkaeläinlääkäri voi viivata yli väittämät, jotka eivät ole asiaankuuluvia, ja merkitä ne nimikirjaimillaan ja leimalla, tai ne voidaan poistaa kokonaan todistuksesta.
- Kunkin todistuksen alkuperäiskappaleen on koostuttava yhdestä paperiarkista, tai jos tilaa tarvitaan enemmän, todistuksen on oltava sellainen, että kaikista sivuista muodostuu yhtenäinen kokonaisuus, jonka sivuja ei voi erottaa toisistaan.
- Todistus on laadittava vähintään yhdellä saapumisjäsenvaltion virallisista kielistä sekä englannin kielellä. Se on täytettävä suuraakkosin vähintään yhdellä saapumisjäsenvaltion virallisista kielistä tai englannin kielellä.
- Jos todistukseen kiinnitetään lisäsivuja, näiden sivujen katsotaan olevan osa todistuksen alkuperäiskappaletta, ja todistuksen antavan virkaeläinlääkäriin on allekirjoitettava ja leimattava jokainen sivu.
- Jos todistuksessa, d kohdassa tarkoitetut lisäsivut mukaan luettuina, on enemmän kuin yksi sivu, jokaisen sivun alaosaan on laitettava sivunumero – (sivunumero) / (sivujen kokonaismäärä) – ja yläosaan toimivaltaisen viranomaisen antama todistuksen viitenumero.
- Todistuksen alkuperäiskappaleen on oltava sen alueen tai kolmannen maan, josta lähettäminen tapahtuu, virkaeläinlääkäriin tai hyväksytyn eläinlääkäriin myöntämä ja kyseisen alueen tai maan toimivaltaisen viranomaisen vahvistama. Lähettävän alueen tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että todistusta laadittaessa noudatetaan sääntöjä ja periaatteita, jotka vastaavat direktiivissä 96/93/EY vahvistettuja sääntöjä ja periaatteita.

Allekirjoituksen värin on oltava eri kuin painoväri. Tämä vaatimus koskee myös muita leimoja kuin kohopainettuja leimoja ja vesileimoja.

- g) Kohdassa I.2 ja II.a tarkoitetun todistuksen viitenumeron antaa sen alueen tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, josta lähettäminen tapahtuu.

3 OSA

Asetuksen (EU) N:o 576/2013 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kirjallinen ilmoitus*A jakso***Ilmoituksen malli**

Allekirjoittanut,

[omistaja tai luonnollinen henkilö, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan eläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta ⁽¹⁾]

vakuuttaa, että seuraavassa kuvattujen lemmikkieläinten siirron tavoitteena ei ole niiden myynti tai omistajuuden siirto ja että niiden siirto tapahtuu enintään viisi päivää ennen omistajan tai luonnollisen henkilön, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan eläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta ⁽¹⁾, liikkumista, tai enintään viisi päivää sen jälkeen.

Transponderin/tatuoinnin ⁽¹⁾ aakkosnumeerinen tunnus	Eläinten terveystodistuksen numero

Edellä mainituista eläimistä vastaa muun kuin kaupallisen siirron aikana

⁽¹⁾ *joko* [omistaja];

⁽¹⁾ *tai* [luonnollinen henkilö, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta]

⁽¹⁾ *or* [luonnollinen henkilö, jonka omistajan puolesta eläinten muusta kuin kaupallisesta siirrosta vastaava kuljettaja, (*lisätään kuljettajan nimi*), nimeää]

Paikka ja päiväys:

Omistajan tai luonnollisen henkilön, jolle omistaja on kirjallisesti antanut luvan eläinten muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta ⁽¹⁾, allekirjoitus

⁽¹⁾ Tarpeeton viivataan yli.

*B jakso***Ilmoitusta koskevat lisävaatimukset**

Ilmoitus on laadittava suuraakkosin vähintään yhdellä saapumisjäsenvaltion virallisista kielistä sekä englannin kielellä.

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI